

<p>«Καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ».</p> <p>(Β' Κορινθ. 7,1)</p> <p>«Υμεῖς ναὸς Θεοῦ ἑστέ ζῶντος».</p> <p>(Β' Κορινθ. 6,16)</p>	<p>ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ</p> <p>ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΑΣ</p>	<p>ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ</p> <p>ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ</p> <p>ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ</p> <p>—</p> <p>ΓΡΑΦΕΙΑ :</p> <p>ΟΔΟΣ ΙΑΣΙΟΥ 1 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ)</p> <p>ΑΡΙΘ ΤΗΛΕΦ. 72-112</p>
ΕΤΟΣ Β'	ΑΘΗΝΑΙ 10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1954	ΑΡΙΘ. 41 (76)

Ο ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΣ ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ

* Αναγνώσται : Λοκκ. 7,11-16

Μὲ μίαν φωνὴν «ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν», κατὰ τὴν σύντομον, ἀλλὰ τόσον παραστατικὴν διήγησιν τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου. Καὶ ἡ χαρὰ διεδέχθη τὸ πένθος, τὰ δάκρυα καὶ τοὺς ἰδρῆμοὺς τῆς δυστυχισμένης χήρας. Τὸ μονάκριβο ἀγόρι τῆς, ποὺ τὸ συνώδευε ἄφρωνον εἰς τὸν τάφον, τώρα, ζωντανὸς καὶ ὑγι-

βρέχει με δάκρυα χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης, ποὺ ἤλθαν εἰς τὴν θέσιν τῶν δακρύων τοῦ πένθους καὶ τοῦ πόνου. Δὲν εἶναι, λοιπὸν, ἕνας ὅποιοσδήποτε παραστικὸς ραββί, ποὺ ἀπλῶς τὴν ἐλυπήθηκε, ἢ καὶ ἀπὸ ὑποχρέωσιν, ἠθέλησε τόσον ἀδέξια νὰ τὴν παρηγορήσῃ, με τὴν εὐκαλεῖν σύστασιν νὰ μὴ κλαίῃ!... Εἶναι ὁ Κύριος τοῦ θανάτου καὶ

τῆς ζωῆς, λοιπὸν, ὁ πτωχὸς ἐκεῖνος περαστικὸς Ραββί, ἀπ' οὗ μ' ἔνα Του λόγον «ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν»!

Καὶ ὅλοι, ἔσοι συνώδευαν με θλίψιν τὸν νεκρὸν νέον εἰς τὸν τάφον, τώρα τὸν συνοδεύουν ἀντιθέτως, με χαρὰν εἰς τὴν ἐπιστροφήν του εἰς τὸ σπῆναι του, ἀναστημένον, καὶ δοξάζουν τὸν Θεόν, «ὅτι ἐπεσκέψατο τὸν λαὸν Αὐτοῦ».

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Κάθισμα. Ἦχος Πλ. Δ'.

* Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν ἀπόντων, καὶ Ἄγγελος φωτὸς τοῖς Γυναίξιν ἐβόα: Παύσασθε τῶν δακρύων, τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγελισσάσθε· κρᾶξάτε ἀνυμνοῦσαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι, ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δίκαιον, λοιπὸν, εἶεν ὁ περαστικὸς Ραββί, ποὺ ἔταν τὴν εἶδε νὰ σέρνεται μισολιπόθυμη πίσω ἀπὸ τὸ νεκροκρέβατο τοῦ παιδιοῦ τῆς, τὴν ἐπλησίασε με τόσην καλωσύνην καὶ τῆς εἶπε: «Μὴ κλαίει»!

Καὶ ὅμως τῆς εἶχε φανῆ παράξενη τότε αὐτῇ ἡ προτροπὴ· πῶς ἤμποροῦσε νὰ μὴ κλαίῃ τὴν χαμένην ἐλπίδα τῶν μαύρων γρηταιῶν τῆς μὴ χαροκαμένην χήρα, ποὺ συνώδευε εἰς τὸν τάφον τὸ μονάκριβό τῆς παιδί;... Μά, ποῦ νὰ ξεύρη, — ἡ δυστυχισμένη! — ποῖος ἦτο Ἐκεῖνος, ποὺ τῆς ὠμίλησε μ' αὐτὴν τὴν γλώσσιν!

Τώρα, γονατιστὴ εἰς τὰ πόδια Του, τὰ

στῆναι του, ἀναστημένον, καὶ δοξάζουν τὸν Θεόν, «ὅτι ἐπεσκέψατο τὸν λαὸν Αὐτοῦ».

Αἱ! Αὐτὸς ὁ Κύριος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου εἶναι ὁ Ἀρχηγὸς αἰῶν, ἀδελφοί· καὶ εἰς τὴν παντοδύναμον ἐξουσίαν Του ἐὰν ἀναθέσωμεν τὴν ζωὴν μας, τίποτε δὲν ἤμπορεῖ νὰ μᾶς φοβίσῃ. Εἰς τὸν στρατὸν Του ἀνήκομεν ὅλοι, ὅσοι συγκρο-

τοῦμεν ἐπὶ τῆς γῆς τὴν Ἑσκλησίαν Του. καὶ διὰ τὴν Βασιλείαν Του προοριζόμεθα ἅλοι, ὅσοι μὲ τὸ ἅγιον Βάπτισμα ἔχοντες γίνεσθε κληρονόμοι Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ. Συμμέτογοι δὲ τῆς παντοδυναμίας Του γινόμεθα, ὅταν εὐκρινῶς καὶ ἀδυστάκτως πιστεύομεν καὶ τίποτε δὲν εἶναι ἀδύνατον τότε δι' ἐκείνους, ποῦ γνωρίζουν τὴν θέλουν καὶ τὴν ζητοῦν. Μήτε τὰ λυπηρὰ τοῦ κόσμου εἶναι ἀρεκτὰ νὰ μᾶς ἀποθαρρύνουν, μήτε ὁ θάνατος εἶναι βεβηλὸς νὰ μᾶς τρομοκρατήσῃ, ὅταν ἔχομεν μαζὶ μας Ἐκεῖνον, εἰς τὸν Ὅποιον πᾶ πάντα ὑποτάσσονται καὶ ὁ Ὅποιος ἐξεμυθένεισε καὶ τὴν δύναμιν τοῦ θανάτου.

Ἄλλὰ συμβαίνει κάποτε νὰ τὸ λησμοῦμεν αὐτό. Καὶ δι' αὐτὸ ἡ ζωὴ μας εἶναι

γεμάτη ἀπὸ θλίψιν καὶ ἀγωνίαν. Ἄν εἰς κάθε περίστασιν, ποῦ μὲς φέρονε θλίψιν καὶ δάκρυα, θέλομεν ν' ἀκούομεν τὴν φωνὴν Του, θὰ Τὸν ἀκούομεν πάντοτε νὰ λέγῃ εἰς τὸν καθένα μας: «Μὴ κλαῖτε». Διότι Ἐκεῖνος ἔχει διὰ κάθε πληγὴν τὸ βάλσαμον καὶ γνωρίζει, ὅσοι ἀπὸ κάθε ταραχῆν καὶ κάθε θλίψιν, νὰ χαρίζῃ τὴν γαλήνην καὶ τὴν χαρὰν. Ἄφ' οὗ καὶ ὁ θάνατος ἀκόμη δὲν εἶναι διὰ τοὺς πιστοὺς Του, παρὰ ἡ ὁδὸς πρὸς τὴν ἀθανασία καὶ τὴν αἰωνιότητα.

Ἄς μὴ χάνομεν λοιπὸν τὸ θάρρος καὶ τὴν πιστοδοξίαν μας, ὅσοι πιστεύομεν εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐνώπιον τοῦ Ὁποίου ἅπῃ γόνυ κάμψαι εὐφρανίον καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων.

ΕΝ ΗΜΕΡΑΙΣ ΣΤΕΡΗΣΕΩΝ

(Ἐξ. 16, 1-35)

Κατὰ τὴν πορείαν τῶν Ἰσραηλιτῶν διὰ μέσου τῆς ἐρήμου ἔλειψαν, φυσικὰ, αἱ τροφαὶ καὶ δὲν ἦτο πλέον δυνατόν νὰ εὐρεθῇ μήτε τὸ ἀπαραίτητον διὰ τὴν ζωὴν τὸν ψωμί. Ἐἶχαν μάλιστα περάσει περίπου 40 ἡμέραι, ἀφ' οὗ ἐφυγαν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἀκόμη εὐρίσκοντο εἰς τὴν ἐρήμον Σίν, μεταξύ Αἰδεμὶ καὶ Σινά. Τί θὰ γίνετο ἄλλος αὐτὸς ὁ λαός, χωρὶς τροφῆν, καὶ πῶς θὰ ἐξηκολούθει τὴν πορείαν του, ἐξηγητῆ- μένος ἀπὸ τὴν πείνην; Ἔτσι θὰ ἐσκέπτετο ὁποιοσδήποτε ἄνθρωπος μὲ κοσμικὸν φρόνημα, ποῦ δὲν θὰ εἶχε πείραν τῆς ὑψίστης δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλ' ὁ Μωϋσῆς δὲν ἀνησύχησε διδῶν διὰ τὴν ἐλευσίαν τῶν τροφῶν ἤξευρεν ἐκεῖνον, ὅτι ὁ Θεὸς ποῦ τὸν εἶχε στείλει διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν λαόν του, τοῦ εἶχεν ὑποσχεθῆ, ὅτι θὰ εἶναι μαζὶ του διὰ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ δύσκολον καὶ βαρὺ αὐτὸ ἔργον ἐνώριζε τί ἔκαμεν εἰς τὴν Αἴγυπτον ὁ Θεός, διὰ νὰ ἀναγκάσῃ τὸν Φαραῶ νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς Ἰσραηλίτας ἐνώριζε τί ἔκαμεν ὁ Θεός, πρὸ ὀλίγων μόλις

ἡμερῶν, χάριν τοῦ λαοῦ Του εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, καὶ ἦτο βέβαιος, ὅτι καὶ τώρα Ἐκεῖνος θὰ εὐρίσκει τὸ μέσον τῆς σωτηρίας ἀπὸ τὸν νέον κίνδυνον, ποῦ ἤρχισε ν' ἀπειλῇ τὸν λαόν, ποῦ διεσώθη μὲ τὸσον θαυμαστὸν τρόπον ἀπὸ τὰς χειρὰς τῶν Αἰγυπτίων. Ἔτσι ἐσκέπτετο ὁ Μωϋσῆς καὶ δὲν ἀνησύχησε διὰ τὸν κίνδυνον τῆς πείνης.

Ἄλλὰ ὁ λαός, εἶναι συνήθως ἀστατος καὶ ἀπαιτητικὸς, κάποτε δὲ καὶ ἐπιπόλοιο καὶ βιαστικὸς, εὐκόλα λησμονεῖ τὰ καλὰ καὶ παραγνωρίζει τοὺς εὐεργέτας του, καὶ παρασύρεται εὐκόλα ἀπὸ τοὺς ἐπικινδύνους δημαγωγούς. Καὶ ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαός εἰς τὴν περίστασιν ἐκείνην δὲν ὑπῆρξε διαφορετικὸς καὶ δι' αὐτὸ τὴν ἀπαραξίαν τοῦ ἀρχηγοῦ του τὴν ἐθεώρησεν ὡς ἀδιαφορίαν. Ἐλησμόνησαν ἀμέσως τὰς εὐεργεσίας, ἐλησμόνησαν τὸ θαυμάσιον γεγονός τῆς ἀπελευθερώσεώς του, τὸ ὅποιον ἔψαλε πρὸ ὀλίγων μόλις ἡμερῶν μὲ τὸσον ἐνθουσιασμόν, καὶ ἤρχισε νὰ γογγύζῃ ἐναντίον τοῦ Μωϋσῆως καὶ τοῦ Ἄαρῶν.

Τῆς ΣΤ: Δεκεμβρίου ἐν τῷ Ἑσπερινῷ

ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ ἤχος β: Πά

είκοτος

Εὐὰν ἀνομιὰς παρὰ τῆ ρησις Κυριε Κυριε

τις ὑποζησεταί οτι παρὰ σοῦ εἰλα σμοσε ζιν

Μυυ ροι παροιησασα σθη τως μυρον αληθως ανεδειει κεινημυ

ρω χρι σθειεις νοη τω Αχιε Νιολαε Αρχιε ρα αρχα χρι

ζο η μν ρι ζωιτα προσωπα των πιζοι η ποσο θω

σα την πακα οι δι μον μη μην τε λσ αν των α ει λυων σμφο

ρω η μν δυ νων τσ τος η των θλιψεων Παα α τερ

εν τα ηρασ τον Κυριον πρε σθειεις σου 1456 1455

Κιμολλάου Τ. Βλαχοπούλου

Α^ο
2^ο

Εἰς Ἀριζείθην Ἰωαννίτην Γριωλοῦν

28 Ἀπριλίου 1955

Γεύχος

Α πο βυ λα υπηρω ι αι με χρι νυ ιτος α πο βυ λα
 υπηρω ι αι ελ πι σα το Ι σρα η λε πι τον Κυ ριον
 Νι ι ε μη ξε ρω νυ μω α λη θω ς τσ πι ζσ λα ς ανε δει ει ει
 χθις εν πει ρα σ γαι ου κρα ται α Α γι ε Νι μο λα ε δε
 ρα πω ν ο ον τω ς Χ ρι ζσ παν τα κσ γα ρ μα λσ με νο ς ο
 ε ω ς προ βλα νει ς πο θω τσ προ ζρε χον ται υ πο την σι με ε σ η η η σ
 σ γα ρ εν νυ ιτι η η με ρα πι ζει ο π τσ νο με νο ς
 σ ω ω ω ω ζει ς ευ των πει ρα σ μων η πε ρι ζσ σε ω ν

1956

1955

A^{or}
L^{or}

Handwritten text, possibly a title or header, including the word "A" and "L" with superscripts.

Handwritten text, possibly a list or set of instructions.

Handwritten text, possibly a paragraph or section header.

Handwritten text, possibly a paragraph or section header.

Handwritten text, possibly a paragraph or section header.

Handwritten text, possibly a paragraph or section header.

Handwritten text, possibly a paragraph or section header.

Handwritten text, possibly a paragraph or section header.

Handwritten text, possibly a paragraph or section header.

Handwritten text, possibly a paragraph or section header.

Στίχοι

$\dot{x}^{\dot{r}}$ $\dot{c}$

Αι νείτε τον Κυρι ον παντα τα ε θνη

$\dot{x}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$

ε παι νε σα τε αυ του ον παντες οι λα οι

$\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$

Ω ω θ θ ης κων ζαν τι νω βα σι λει συντω Α θλα βι ω μας

$\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$

ο ναρ τη τσ τσ β ο βω βα λων ο τω αυ τσ οι σι ρη μας

$\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$

λυ σα τε δη η εν σι δ δη της ειρ υτης σι μα τε κε τε δε

$\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$

σμι σι α δι κω σ α θω σι τυ γ χ α νον ε σι τ η σ ι πα ρα νο ο μ ο σ βα

$\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$

γ η σ ο μ ω σ α λ λ ε αν πα ρα υ σ η σ εν τ ου εν ποι

$\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$

η σο μ αι Α α α να ε μα τα σα η ρ ο σ Κυ ρι ον δε ε ο μ εν ο σ

$\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$

A α α να ε

1936
1955

Apr 23 800

Clara

Dear Clara
I received your letter of the 10th and was glad to hear from you.

I am well and hope these few lines find you the same.

I have not much news to write at present but I am sure you will be interested to hear that I am still in the same old place.

I have not much news to write at present but I am sure you will be interested to hear that I am still in the same old place.

I have not much news to write at present but I am sure you will be interested to hear that I am still in the same old place.

I have not much news to write at present but I am sure you will be interested to hear that I am still in the same old place.

I have not much news to write at present but I am sure you will be interested to hear that I am still in the same old place.

I have not much news to write at present but I am sure you will be interested to hear that I am still in the same old place.

Yours
John

John
100

Ἦν στ' Δεκεμβρίου ἐν τῷ Ἑσπερινῷ

ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ   Ήχος β': ΗΨ

σειῶος

Εὐ ἀν ἄ νο μι ἄσ πα ρα τη ρη σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε

τις υ πο ζη σε ται   ο τι πα ρα σοι ο ι ε λα σμο σε ζην

Μυ υυ ροις πα ροι μη σασαι σθη τως   μυ ρον ἄ λη θως ἄ νε δεειει κη σι μν

ρω χρι σθει εις νο η τω   Α ἱ γι ε Νι μο λα ε Α ρχι ε ρα ρχα χρι

ζα   η μ ρι ζει τα η ρο σω πα των πι ζοι η πο ο ο θω

σα τιν πα να οι δι μιον μη μη τε λα ο ντων α ει   λυ ω ν συμ βο

ρων η μιν δυ νων   τα τος η των θλι ψε ων Πα ᾿ α α τερ

εν τ κυ ρισ τον Κυ ρι ον η ρε σθει εις σου   1936
1955

Β^ο
C^ο

ΠΡΟΣΟΜΙΑ

ΠΡΟΣΟΜΙΑ

ΠΡΟΣΟΜΙΑ

Εν τῷ ἔργῳ τῷ ἑκτονῷ...

Ἐν τῷ ἔργῳ τῷ ἑκτονῷ...

Ἐν τῷ ἔργῳ τῷ ἑκτονῷ...

Ἐν τῷ ἔργῳ τῷ ἑκτονῷ...

Ἐν τῷ ἔργῳ τῷ ἑκτονῷ...

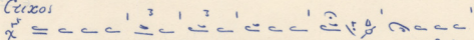
Ἐν τῷ ἔργῳ τῷ ἑκτονῷ...

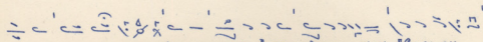
Ἐν τῷ ἔργῳ τῷ ἑκτονῷ...

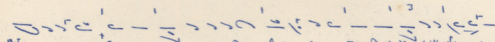
Ἐν τῷ ἔργῳ τῷ ἑκτονῷ...

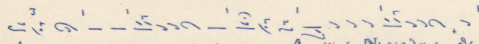
Ἐν τῷ ἔργῳ τῷ ἑκτονῷ...

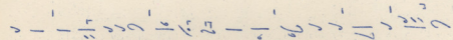
Γείχος

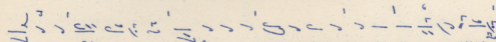

 Α πο θυ λα υψιρω ι ας με χανυ υτος α πο θυ λα

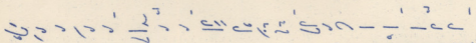

 υψιρω ι ας ελ πι σα το Ι σρα ηλε πι τον Κυρι ον

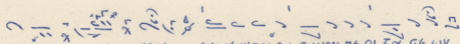

 Νι ι ι υη θε ρω νυ μω α λη θωι τσ πι ζσ λα ρ ανε δε ιει ει

 χθις εν πει ρα σμοι αι υ ρα ται α Α γι ε Νι υ ο λα ε δε

 ρα πων ο ον τωι Χρι ζσ παν τα κσ γκ ρα λα με νοι ο

 ε ωι προ βλα νειι πο θω τσ προ ζρε χον ται υ πο την σι με πη ην σσ

 συ γκα ρ εν νυ υτι η η με ρα πι ζει ο πτα νο με νοι

 συ ω ω ω ζειι ει των πει ρα σμω η περι ζσ σε ων

1956

1955

12

12

B
C

1. $\frac{1}{1} = \frac{1}{1} = \frac{1}{1}$
 2. $\frac{1}{2} = \frac{1}{2} = \frac{1}{2}$
 3. $\frac{1}{3} = \frac{1}{3} = \frac{1}{3}$
 4. $\frac{1}{4} = \frac{1}{4} = \frac{1}{4}$
 5. $\frac{1}{5} = \frac{1}{5} = \frac{1}{5}$
 6. $\frac{1}{6} = \frac{1}{6} = \frac{1}{6}$
 7. $\frac{1}{7} = \frac{1}{7} = \frac{1}{7}$
 8. $\frac{1}{8} = \frac{1}{8} = \frac{1}{8}$
 9. $\frac{1}{9} = \frac{1}{9} = \frac{1}{9}$
 10. $\frac{1}{10} = \frac{1}{10} = \frac{1}{10}$
 11. $\frac{1}{11} = \frac{1}{11} = \frac{1}{11}$
 12. $\frac{1}{12} = \frac{1}{12} = \frac{1}{12}$
 13. $\frac{1}{13} = \frac{1}{13} = \frac{1}{13}$
 14. $\frac{1}{14} = \frac{1}{14} = \frac{1}{14}$
 15. $\frac{1}{15} = \frac{1}{15} = \frac{1}{15}$
 16. $\frac{1}{16} = \frac{1}{16} = \frac{1}{16}$
 17. $\frac{1}{17} = \frac{1}{17} = \frac{1}{17}$
 18. $\frac{1}{18} = \frac{1}{18} = \frac{1}{18}$
 19. $\frac{1}{19} = \frac{1}{19} = \frac{1}{19}$
 20. $\frac{1}{20} = \frac{1}{20} = \frac{1}{20}$
 21. $\frac{1}{21} = \frac{1}{21} = \frac{1}{21}$
 22. $\frac{1}{22} = \frac{1}{22} = \frac{1}{22}$
 23. $\frac{1}{23} = \frac{1}{23} = \frac{1}{23}$
 24. $\frac{1}{24} = \frac{1}{24} = \frac{1}{24}$
 25. $\frac{1}{25} = \frac{1}{25} = \frac{1}{25}$
 26. $\frac{1}{26} = \frac{1}{26} = \frac{1}{26}$
 27. $\frac{1}{27} = \frac{1}{27} = \frac{1}{27}$
 28. $\frac{1}{28} = \frac{1}{28} = \frac{1}{28}$
 29. $\frac{1}{29} = \frac{1}{29} = \frac{1}{29}$
 30. $\frac{1}{30} = \frac{1}{30} = \frac{1}{30}$
 31. $\frac{1}{31} = \frac{1}{31} = \frac{1}{31}$
 32. $\frac{1}{32} = \frac{1}{32} = \frac{1}{32}$
 33. $\frac{1}{33} = \frac{1}{33} = \frac{1}{33}$
 34. $\frac{1}{34} = \frac{1}{34} = \frac{1}{34}$
 35. $\frac{1}{35} = \frac{1}{35} = \frac{1}{35}$
 36. $\frac{1}{36} = \frac{1}{36} = \frac{1}{36}$
 37. $\frac{1}{37} = \frac{1}{37} = \frac{1}{37}$
 38. $\frac{1}{38} = \frac{1}{38} = \frac{1}{38}$
 39. $\frac{1}{39} = \frac{1}{39} = \frac{1}{39}$
 40. $\frac{1}{40} = \frac{1}{40} = \frac{1}{40}$
 41. $\frac{1}{41} = \frac{1}{41} = \frac{1}{41}$
 42. $\frac{1}{42} = \frac{1}{42} = \frac{1}{42}$
 43. $\frac{1}{43} = \frac{1}{43} = \frac{1}{43}$
 44. $\frac{1}{44} = \frac{1}{44} = \frac{1}{44}$
 45. $\frac{1}{45} = \frac{1}{45} = \frac{1}{45}$
 46. $\frac{1}{46} = \frac{1}{46} = \frac{1}{46}$
 47. $\frac{1}{47} = \frac{1}{47} = \frac{1}{47}$
 48. $\frac{1}{48} = \frac{1}{48} = \frac{1}{48}$
 49. $\frac{1}{49} = \frac{1}{49} = \frac{1}{49}$
 50. $\frac{1}{50} = \frac{1}{50} = \frac{1}{50}$
 51. $\frac{1}{51} = \frac{1}{51} = \frac{1}{51}$
 52. $\frac{1}{52} = \frac{1}{52} = \frac{1}{52}$
 53. $\frac{1}{53} = \frac{1}{53} = \frac{1}{53}$
 54. $\frac{1}{54} = \frac{1}{54} = \frac{1}{54}$
 55. $\frac{1}{55} = \frac{1}{55} = \frac{1}{55}$
 56. $\frac{1}{56} = \frac{1}{56} = \frac{1}{56}$
 57. $\frac{1}{57} = \frac{1}{57} = \frac{1}{57}$
 58. $\frac{1}{58} = \frac{1}{58} = \frac{1}{58}$
 59. $\frac{1}{59} = \frac{1}{59} = \frac{1}{59}$
 60. $\frac{1}{60} = \frac{1}{60} = \frac{1}{60}$
 61. $\frac{1}{61} = \frac{1}{61} = \frac{1}{61}$
 62. $\frac{1}{62} = \frac{1}{62} = \frac{1}{62}$
 63. $\frac{1}{63} = \frac{1}{63} = \frac{1}{63}$
 64. $\frac{1}{64} = \frac{1}{64} = \frac{1}{64}$
 65. $\frac{1}{65} = \frac{1}{65} = \frac{1}{65}$
 66. $\frac{1}{66} = \frac{1}{66} = \frac{1}{66}$
 67. $\frac{1}{67} = \frac{1}{67} = \frac{1}{67}$
 68. $\frac{1}{68} = \frac{1}{68} = \frac{1}{68}$
 69. $\frac{1}{69} = \frac{1}{69} = \frac{1}{69}$
 70. $\frac{1}{70} = \frac{1}{70} = \frac{1}{70}$
 71. $\frac{1}{71} = \frac{1}{71} = \frac{1}{71}$
 72. $\frac{1}{72} = \frac{1}{72} = \frac{1}{72}$
 73. $\frac{1}{73} = \frac{1}{73} = \frac{1}{73}$
 74. $\frac{1}{74} = \frac{1}{74} = \frac{1}{74}$
 75. $\frac{1}{75} = \frac{1}{75} = \frac{1}{75}$
 76. $\frac{1}{76} = \frac{1}{76} = \frac{1}{76}$
 77. $\frac{1}{77} = \frac{1}{77} = \frac{1}{77}$
 78. $\frac{1}{78} = \frac{1}{78} = \frac{1}{78}$
 79. $\frac{1}{79} = \frac{1}{79} = \frac{1}{79}$
 80. $\frac{1}{80} = \frac{1}{80} = \frac{1}{80}$
 81. $\frac{1}{81} = \frac{1}{81} = \frac{1}{81}$
 82. $\frac{1}{82} = \frac{1}{82} = \frac{1}{82}$
 83. $\frac{1}{83} = \frac{1}{83} = \frac{1}{83}$
 84. $\frac{1}{84} = \frac{1}{84} = \frac{1}{84}$
 85. $\frac{1}{85} = \frac{1}{85} = \frac{1}{85}$
 86. $\frac{1}{86} = \frac{1}{86} = \frac{1}{86}$
 87. $\frac{1}{87} = \frac{1}{87} = \frac{1}{87}$
 88. $\frac{1}{88} = \frac{1}{88} = \frac{1}{88}$
 89. $\frac{1}{89} = \frac{1}{89} = \frac{1}{89}$
 90. $\frac{1}{90} = \frac{1}{90} = \frac{1}{90}$
 91. $\frac{1}{91} = \frac{1}{91} = \frac{1}{91}$
 92. $\frac{1}{92} = \frac{1}{92} = \frac{1}{92}$
 93. $\frac{1}{93} = \frac{1}{93} = \frac{1}{93}$
 94. $\frac{1}{94} = \frac{1}{94} = \frac{1}{94}$
 95. $\frac{1}{95} = \frac{1}{95} = \frac{1}{95}$
 96. $\frac{1}{96} = \frac{1}{96} = \frac{1}{96}$
 97. $\frac{1}{97} = \frac{1}{97} = \frac{1}{97}$
 98. $\frac{1}{98} = \frac{1}{98} = \frac{1}{98}$
 99. $\frac{1}{99} = \frac{1}{99} = \frac{1}{99}$
 100. $\frac{1}{100} = \frac{1}{100} = \frac{1}{100}$

1888
1889

στιχος

Αι νει τε τον Κυρι ον παντα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ του ον παντες οι λα οι

Ω ω ρθης Κων ζαν τι νω Βα οι λει ου ντω Α θλα βι ω ματ

ο να ρη τσ τσ βο ο βω βα λων α τω σ αυ τοι οι ει ρη ματ

δυ σα τε δη η εν σι τ δη τρις ει ρι τρις δι μα τε χε τε δε

σμι ρι α δι υω σ α θω ρι τυ γ χα νον αι τρις πα ρα νο ο μο σβα

χης ο μω σ α λλ ε αν πα ρα υσ ρη εν τε υ εν ποι

η σο μοι Α α α να ξ μα τα σπ η ροι Κυ ρι ον δε ε ο με νοι

Α α α να ξ

1956
1955

B^o
C^o

紙

1201

At ver x tot kn br na unax te e gav

e unx ve om x om x tot unax tot x ni

De un x tot kn kn x ni kn x ni x ni

a unx ve om x om x tot unax tot x ni

De un x tot kn kn x ni kn x ni x ni

De un x tot kn kn x ni kn x ni x ni

De un x tot kn kn x ni kn x ni x ni

De un x tot kn kn x ni kn x ni x ni

1201

1201

«Διατί δὲν μᾶς ἀφήκατε—ἐφώναζαν—ἐκεῖ ὅπου ἐκαθήμεθα, κοντὰ εἰς τὰ καζάνια μὲ τὰ κρέατα, ὅπου τὰ ψωμιά ἦσαν ἀφθονα καὶ ἐχορταίναμεν, ἀλλὰ μᾶς ἐφέρατε ἐδῶ εἰς τὴν ἐρημον, διὰ τὸ μᾶς θανατώσατε ὅλους μὲ τὴν πείναν;»...

Ποῦ ἄλλου θὰ κατέφευγεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν νέαν αὐτὴν κρίσιν καὶ πῶς ἄλλοιῶς θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν νέαν αὐτὴν ἐξέγερσιν καὶ τὴν ὀχλαγωγίαν; Ποῦ ἄλλου, παρὰ εἰς Ἐκείνον, ποῦ τοῦ εἶχεν ἀναθέσει τὸ βαρὺ ἔργον νὰ ἐλευθερώσῃ αὐτὸν τὸν δύσκολον καὶ κακομαθημένον λαόν!

Καὶ ὁ Θεὸς δὲν ἐπερίμενε κἄν νὰ Τὸν παρακαλέσῃ ὁ δοῦλος Του, ἀλλὰ τὸν ἐπέρολαβεν εἰς τὸ αἰτήμα του καὶ τοῦ ἀνήγγειλεν, ὅτι ἔχει ἐτοιμάσει τὴν λύσιν τοῦ δράματος. Θὰ βρέξῃ «ἄρτον ἐξ οὐρανοῦ» καὶ οἱ Ἰσραηλίται πρέπει νὰ μαζεύουν καθ' ἑκάστην ὅσον χρειάζεται μόνον διὰ τὴν τροφήν μιᾶς ἡμέρας· μόνον τὴν ἕκτην τῆς ἐβδομάδος θὰ μαζεύουν διπλασίαν ποσότητα, διὰ νὰ ἔχουν καὶ τὴν τροφήν τῆς ἐβδόμης ἡμέρας, τοῦ Σαββάτου, καὶ νὰ μὴ ἀπαχολοῦνται εἰς βιοποριστικὴν ἐργασίαν κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν, ποῦ εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Κυρίου.

Τὴν θέλησιν τοῦ Θεοῦ ἀνεκοίνωσαν πρὸς τὸν γογγύζοντα λαόν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἄαρὼν, καὶ ἔδωκαν τὰς συστάσεις ποῦ ἔπρεπε πρὸς τοὺς συμπατριώτας των. Ἄλλὰ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ συντηρηθῇ ὁ λαὸς μόνον μὲ τὸ ψωμί! Ἦρχισαν πάλιν αἱ μεμψιμοιρίαι καὶ ὁ Θεὸς ἐπέρολαβε, πρὶν Τὸν παρακαλέσουν, καὶ ὑπεσχέθη νὰ στείλῃ καὶ κρέας διὰ τὸν πεινῶντα λαόν Του: «Ἦκουσα τοὺς γογγυσμούς των υἱὸν Ἰσραὴλ· εἶπέ τους—παρήγγειλε πρὸς τὸν Μωϋσῆν—ὅτι τὸ βράδου θὰ φάγουν κρέας καὶ τὸ πρωὶ θὰ χορτάσουν ἀπὸ ψωμιά, καὶ θὰ ἐνοήσουν, ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σας». Ἡ δόξα τοῦ Κυρίου εἶχε φανῆ εἰς τὴν νεφέλην καὶ τὴν εἶδεν ὁ λαὸς ὁ λαός. Ὁ Κύριος ἐπεσκέφθη τὸν λαόν Του.

Τὸ βράδου—διηγεῖται ἡ Ἁγία Γραφή—ἀνέβησαν ὀρνίθια καὶ ἐσκέπασαν τὸ στρατόπεδον τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ ἐπίασαν ἀπ' αὐτὰ ὅσα ἠμποροῦσεν ὁ καθείς, τὸ δὲ πρωὶ στρώμα δρόσου ἐσκέπασεν ὅλα τὰ περίεξ τοῦ στρατοπέδου καὶ, ἀπ' οὗ ἀνέβη τὸ στρώμα τῆς δρόσου, κάτι λεπτὰ καὶ στοργυλλὰ, λεπτὰ ὡσάν τὴν πάχυν, εἶχαν ἀπομείνει εἰς ὅλην τὴν ἐπιράνειαν τῆς ἐρήμου. Καὶ οἱ Ἰσραηλίται ἠπὸρῃσαν καὶ ἠρώτα ὁ ἓνας τὸν ἄλλον: «τί εἶναι τοῦτο;» Ὁ δὲ Μωϋσῆς ἀπεκρίθη: «Αὐτὸ εἶναι τὸ ψωμί ποῦ σᾶς δίδει ὁ Κύριος, διὰ νὰ φάγητε!»

Καὶ ἐδοκίμασαν οἱ Ἰσραηλίται τὸ οὐρανόπεμπτον αὐτὸ ψωμί, ποῦ ὁμοίαζε μὲ τὸν σπόρον τοῦ κολιάνδρου, καὶ ἡ γεύσις του ἦτο ὡσάν τὴν μελωμένην τρυανίταν.

Τεσσαράκοντα ἔτη διήρκεσαν ἡ περιπλάνησις τῆς ἐρήμου· καὶ ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη ὅλος ἐκέينو ὁ λαὸς ἐτράφη κατ' αὐτὸν τὸν θαυμασίον τρόπον· καὶ κανένας δὲν ἀπέθανεν ἀπὸ τὴν πείναν!

Τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου τὰς γνωρίζει καλλίτερα ἀπ' αὐτὸν ὁ ἴδιος ὁ Θεός ποῦ τὸν ἐπλασεν, «Ὅτιδε γὰρ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος, ὅτι χρῆζετε τοῦτον ἀπάντων» (Ματθ. ζ' 32), ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος λησμονεῖ αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀπελπίζεται εἰς τὸν καιρὸν τῶν στερήσεων, διότι λησμονεῖ, ὅτι καὶ αἱ στερήσεις ἐξυπηρετοῦν κάποιον ὑψηλότερον σκοπὸν, ποῦ ἔχει σχέση μὲ τὸ πραγματικόν, μὲ τὸ αἰώνιον, συμφέρον τοῦ ἀνθρώπου. Ὅταν ὁ Θεός θεωρῆσῃ περιττὴν διὰ τὸν ἄνθρωπον του πλέον τὴν δοκιμασίαν τῶν στερήσεων, ἔχει τὰ μέσα νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπ' αὐτὴν καὶ κανένας ἀποικτισμὸς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐμποδίσῃ ἐκεῖνο ποῦ θέλει νὰ στείλῃ εἰς τὸν ἀνθρώπων του ὁ Θεός. Τὸ πρῶτον καὶ τὸ κύριον καὶ τὸ οὐσιωδέστερον εἶναι νὰ φροντίξῃ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ νὰ συμμορφώῃ τὴν ζωὴν του μὲ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου, νὰ ἀναπτύξῃ εἰς

τὴν δοκιμασίαν τὴν ἀνοχὴν, τὴν ὑπομονὴν τὴν πίστιν, ποὺ χρειάζεται εἰς τὰς δυσκόλους στιγμὰς νὰ μὴ ἀφήσῃ τὸν ἑαυτὸν του νὰ παρασυρῆ εἰς πράξεις σκοτεινὰς, ποὺ δὲν ἠμπορεῖ παρά νὰ τὸν ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὸν Θεόν, διότι καίμια ἀνάγκη καὶ καίμια στέργεισι δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποτελέσῃ δικαιολογητικόν, διὰ νὰ παραβαίνωμεν τὰς ἐντολάς τοῦ Κυρίου. Νὰ ζητῆ πρέπει ὁ ἄνθρωπος πρώτον ὅ,τι ἀρέσκει εἰς τὸν Θεόν, καὶ Ἐκεῖνος ὑπεσέβη διὰ τοῦ Υἱοῦ Του, ὅτι καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ὅσα χρειάζονται εἰς τοὺς ἐλεεκτοὺς Του, τὰ ἔχει ἔτοιμα πάντοτε δι' αὐτούς. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς τὸ εἶπε πολὺ καθαρά: «Ζητεῖτε πρώτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην Αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν» (Λούθι 33).

Καὶ μήπως δὲν ἔχομεν ζωντανὴν πείραν τῆς ἀληθείας αὐτῆς;

ΕΥΣΕΒΕΙΣ ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

«Ὁ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων, οὗτός ἐστι μέγας»
(Λουκ. 9')

Περίεργος ἀντίληψις! Διὰ τὸν κοσμικὸν ἄνθρωπον τελείως ἀκατανόητος συλλογισμός! Ὅ,τι φαίνεται μικρὸν εἶναι πραγματικὰ μεγάλο! Καὶ ὅμως συμβαίνουν εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν αὐτὸ τὰ... παράδοξα. Τὸ μεγαλεῖον εἶναι ἐσωτερικόν, εὐρίσκεται εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς μας, εὐθὺς ὡς τὸ φέρομεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν διὰ νὰ ἐπιδειχθῇ, ἐξαταμίζεται καὶ χάνεται. Δὲν ἐπιδεικνύεται τὸ ἀληθινὸν μεγαλεῖον, οὔτε κομπορριμονεῖ, οὔτε ζητεῖ πρωτεία καὶ προβαδίσματα. Δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ πράγματα ἐξωτερικά. Τὸ ἀληθινὸν μεγαλεῖον εὐρίσκεται εἰς τὴν ποιότητα τοῦ χαρακτήρος μας καὶ ὁ πραγματικὰ μεγάλος χαρακτήρ δὲν χάνεται ποτὲ μὲ τὰς ματαιοδόξους ἐπιδείξεις. ἠμπορεῖ νὰ γίνῃς δῶλον ὑπέρτης εἰς τὸ ἀγαθόν; Εἶσαι κύριος πραγματικός, εἶσαι ἀληθινὰ μεγάλος! Αὐτὴ εἶναι ἡ οὐσία τῆς βαθυτέρας χριστιανικῆς ἀρετῆς.

ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΜΑΣ

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

(11—17 Ὀκτωβρίου 1954)

11. Δευτέρα: Φίλιππος ἀποστόλου, τοῦ Διακόνου.
12. Τρίτη: Πρόβου, Παράου, Ἀνδρονίκου μ.
13. Τετάρτη: Κάρολου, Παύλου, Ἀγαθόνικης μ.
14. Πέμπτη: Ναζαρίου καὶ Γερβάσιου μαρτ.
15. Παρασκευή: Λουκιανὸς καὶ Σεβαστίου ὁσίου.
16. Σάββατον: Λευγίνου τοῦ Ἐκονταρχοῦ μ.
17. Κυριακὴ: Δ' Λουκᾶ Ἁγ. Πατέρων Ζ' Οἴκουεν, Συνόδου, Ἁγία Προφήτου.— Ἦχος α' Ἐσθίνων Ζ'.

Η ΙΕΡΑ ΜΕΛΕΤΗ ΜΑΣ

Αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα συμπληροῦται ἡ ἀνάγνωσις τῆς πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολῆς. Εὐαγγέλιον συνεχίζεται τὸ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐβδομάς δωδεκάτη ὁγδοῆ

(11-17 Ὀκτωβρίου 1954)

- Δευτέρα (11): Ἐφεσ. 4,25—32
Λουκ. 7,36—50
Τρίτη (12): Ἐφεσ. 5,20—25
Λουκ. 8,1—3
Τετάρτη (13): Ἐφεσ. 5,25—33
Λουκ. 8,22—25
Πέμπτη (14): Ἐφεσ. 5,33—6,8
Λουκ. 9,7—11
Παρασκ. (15): Ἐφεσ. 6,18—24
Λουκ. 9,12—18
Σάββατον (16): Α' Κορ. 15,39—45
Λουκ. 9,12—18
Κυριακὴ (17): Τίτ. 3,8—15
Λουκ. 8,5—15

Σημείωσις: Τὸ ἀποστολικὸν ἀνάγνωσμα τῆς προσεχούς Κυριακῆς (17), εἶναι τὸ τῆς ἑορτῆς τῶν Ἁγ. Πατέρων.

Δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΠΡΙΟΥ»
ἀπευθυνθέντος:

Ἰδὲος. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναίου
Ἰασιὺν 1, Ἀθήναι. (Τηλέφ. 72.112).

Ἐπιθύνουσι Τυπογραφεῖον
Τιμ. Ρούτης, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθήναι. Ἰασιὺν 1, Τηλέφ. 72-112.

<p>«Είρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οἱ οὐ καὶ τὴν πρᾶσιν γαγῆν ἐσχήκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην, ἐν ἣ ἐσθίκαμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ».</p> <p>(Ρωμ. 5, 2)</p>	<p>ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ</p>	
		
	<p>ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ</p> <p>—</p> <p>Γ Ρ Α Φ Ε Ι Α :</p> <p>ΟΔΟΣ ΙΑΣΙΟΥ 1 (ΜΟΝΗ ΤΕΤΡΑΚΗ)</p> <p>ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112</p>	
ΕΤΟΣ Γ	ΑΘΗΝΑΙ, 23 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1955	ΑΡΙΘ. 4 (31)

“ΣΠΕΥΣΑΣ ΚΑΤΑΒΗΘΙ...”

Τι είναι ὁ Ζαχαρίας τοῦ Εὐαγγελίου; Τι ἄλλο, παρὰ ἐκπρόσωπος ὄλων ἐκείνων, οἱ ὅποιοι μὲ ἀληθινὸν πόθον καὶ μὲ πραγματικὴν εὐακρίνειαν ζητοῦν νὰ ἰδοῦν τὸν Ἰησοῦν; Τι ἄλλο, παρὰ ἕνας τύπος ποῦ ἀντιπροσωπεύει ὄλους ἐκείνους, ποῦ, ἐνῶ θέλουσιν, δὲν ἠμποροῦν νὰ ἰδοῦν τὸν Ἰησοῦν, διότι διάφορα πράγματα τοὺς ἐμποδίζουν νὰ πραγματοποιήσῃσιν τὸν σκοπὸν των; Τὸ μικρὸν τοῦ ἀνάστημα καὶ τὸ πλῆθος, ποῦ εἶχε συρρεύσει εἰς τὸν δρόμον, ἀπὸ τὸν ὅποιον θὰ ἐπερνοῦσεν ὁ Κύριος, δὲν ἄφικαν τὸν μικρόσωμον Ζαχαρίου νὰ Τὸν ἰδῆ καὶ προδραμῶν ἐμπροσθεν ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπανέλθωμεν σημερον οὔτε εἰς τὰ ἐμπόδια ποῦ συναντᾷ, οὔτε εἰς τὴν θέλησιν, ποῦ πρέπει νὰ ἀντιτάσῃ ἐκεῖνος, ποῦ πραγματικὰ θέλει τὴν σωτηρίαν του. — Αὐτὰ ἐλέχθησαν καὶ ἄλλοτε—. *Αὐ σκεφθόμεν ὅμως περισσότερον διὰ τὴν συμπεριφορὰν, ποῦ ὁ Κύριος ἐδειξεν ἀπέναντι τοῦ Ζαχαρίου. Καθ' ὅμοιον τρόπον ὁ Κύριος ἀπαντᾷ πάντοτε εἰς τὴν εὐακρινῆ διάθεσιν ἐκείνων, ποῦ θέλουσιν νὰ Τὸν γνωρίσῃσιν καὶ σήμερον ἀκόμη.

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
Εἰρμός. Ἦχος Βαρυς.
 Νῦξ ἀφειγῆς τοῖς ἀπίστοις,
 Χριστέ, τοῖς δὲ πιστοῖς φωτισμός
 ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων λόγων
 Σου· διὰ τοῦτο πρὸς Σὲ ὀρθρίζω
 καὶ ἀνυμνῶ Σου τὴν Θεότητα.

Ἄρκει νὰ κάμῃ κανεὶς μίαν προσπάθειαν, διὰ νὰ ὑπερνικήσῃ τὰ ἐμπόδιά του, καὶ ὁ Κύριος εἶναι πρόθυμος νὰ κυττάξῃ καὶ αὐτόν, ὅπως τὸν Ζαχαρίου καὶ ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὸν ἐνδόμυχον πόθον του διὰ τὴν σωτηρίαν.

Καὶ βλέπομεν κάθε ἡμέραν νὰ ἐπιναλαμβάνεται αὐτὸ τὸ ἴδιον γεγονός, ποῦ συνέβη εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Ἱερουσῆ. Καὶ οὐχὶ σπανίως ἀποροῦμεν διὰ τὴν ἀπότομον ἐκδήλωσιν

τῆς ἀπροδοκίτου ἐσωτερικῆς μεταβολῆς ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους πρὸ λίγου ἀκόμη, ἐγνωρίζαμεν ὡς ἀμαρτωλοῦς, ὅπως ἠπόρουσιν καὶ οἱ «ἰδόντες» ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδέχθη νὰ φιλοξενηθῆ εἰς

τὴν οἰκίαν τοῦ «ἀρχιτελώνου» καὶ «πάντες διεγόγγυζον».

Καὶ ὅμως, ἀό υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου» ἤλθε ἀζητήσι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλὸς καὶ δὲν δύναται νὰ κωφεύσῃ εἰς τοὺς στεναγμοὺς τῆς καρδίας, ποῦ ζητεῖ νὰ Τὸν ἀγαπήσῃ καὶ νὰ Τοῦ ἀφιερωθῆ.

Κανεὶς ἀς μὴ διατάσῃ νὰ ζητήσῃ νὰ ἰδῆ τὸν Ἰησοῦν. *Ας εἶναι βέβαιος, ὅτι Ἐκεῖνος δὲν περιμένει παρὰ τὸ πρῶτον

σπίρτημα τῆς ψυχῆς, διὰ ν' ἀπαντήσῃ καὶ νὰ ἐξουδετερώσῃ κάθε ἐμπόδιον, ποῦ ἡμπορεῖ νὰ παρουσιασθῇ. Μία μικρὰ προσπάθεια, μία σταθερὰ ἀπόφασις καὶ

τὸ βαθύ σκοτός, ποῦ καλύπτει τὴν ψυχὴν, διαλύεται μὲ τὸ φῶς, ποῦ ἐκπέμπει τὸ γλυκὺ μελόδιμα τοῦ Χριστοῦ.

ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΜΑΣ

Ἐπάρχουν βέβαια πολλοὶ τραγωδία εἰς τὸν κόσμον, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει τραγωδία τραγικωτέρα ἀπὸ ἐκείνην, ποῦ παίζεται μέσα εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου, ποῦ πάντα θέλει κάτι καλύτερον, κάτι περισσύτερον εὐγενικὸν καὶ πάντα ζητεῖ νὰ λυτρωθῇ καὶ νὰ πετάξῃ ὑψηλότερα ἀπὸ τὰ πάθη, ποῦ τὸν περικυκλῶνουν, χωρὶς νὰ τὸ κατορθῶνῃ ποτέ.

Μερικοὶ προσκαλοῦν τὸν αὐτὸν τῆς σκέψεως νὰ τοὺς σηκώσῃ ὑψηλά, καὶ βασιζόνται εἰς τὰς διανοητικὰς τὸν κατακτήσεις. καὶ τοὺς βλέπει κανεὶς τότε νὰ πέφτουν νὰ ἀθρηματίζονται, ὅπως ἡ γελῶνῃ τοῦ αἰσωπείου μύθου. Δὲν ἡμπορεῖ παρὰ νὰ θρηνηθῇ κανεὶς ἐπάνω εἰς τὰ συντρίμματα, εἰς τὰ ὅποια μεταβάλλουν τὴν ὑπαρξίν τὸν ἐκείνου ποῦ δὲν θέλουν κανένα ὀδῆγόν καὶ ἐμπιστεύονται ἐπάνω εἰς τὴν δύναμιν τὴν ἰδικήν των. Πόσοι ἄνθρωποι, ἀλήθεια, δὲν προσπαθοῦν ν' ἀνεβάνουν τὴν πέτραν ἕως τὴν κορυφὴν τοῦ βουνοῦ καὶ ἀφηνίως, ἐκεῖ ποῦ ἐπίστευσαν πὼς ἐτελειώσαν οἱ κόποι, τὴν βλέπουν νὰ καταρρακῆ καὶ τρέχουν ὅπως τῆς καὶ ἐσαρχίζουσι πάλιν τὸν ἀγῶνα! Πόσοι δὲν κλαίει ἡ δίψα καὶ δὲν τοὺς φλογίζει ἀθεράπευτα, ἐνῶ τρέχει ἐμπρὸς τὸν τὸ ὄροσπέρ καὶ κρυστάλλινον νεράκι τῆς ἀληθείας ποῦ βασιλεύει γύρω του!

Πὼς ἡμπορεῖ νὰ μὴν κλάψῃ κανεὶς ἐπάνω εἰς αὐτὴν ἑλὴν τὴν δυστυχίαν;

Ὁ ἄνθρωπος — λέγει ὁ Ἄπ. Παῦλος — ποῦ ζῆ ἀκόμη μακρὰν ἀπὸ τὸν Χριστόν, παλαίει διαρκῶς μὲ τὸν ἑαυτὸν του, δὲν ἡμπορεῖ νὰ κἀμῆ τὸ καλὸν ποῦ ποθεῖ ἢ ψυχῇ του, ἀλλὰ διαρκῶς πράττει τὸ κακόν, καὶ εἰς τὸ βάθος τοῦ εἶναι μισητόν, διότι ἡμπορεῖ μὲν νὰ ἐχρῆ τὴν καλὴν θέλησιν, δὲν εὐρίσκει ὁμως τὸν τρόπον διὰ νὰ τὴν πραγματοποιήσῃ. Δὲν ἀκολουθεῖ τὸ καλὸν ποῦ ποῦ ἀρέσει, ἀλλὰ δουλεύει εἰς τὸ κακόν ποῦ τὸν στενοχωρεῖ ποθεῖ ἀπὸ μέσος ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς του νὰ κἀμῆ τὸ καλὸν ἄλλῃ... Βλέπει μέσα εἰς τὸν ἑαυτὸν του ἕνα ἄλλον ἀνόμιον πάρα πολὺ ἰσχυρόν, ποῦ εἶναι πάντοτε ἀντίθετος πρὸς τὸ ἀληθινόν του συμφέρον, καὶ ὁ ἀνόμιος αὐτὸς ἐξουδετεροῦναι κάθε καλὴν του προσπάθειαν καὶ τὸν παραβιάζει ἀγμῶντων εἰς τὴν ἀμαρτίαν. «Ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος» τίς μὲ ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου;»

Δὲν ἤκουσθη ποτέ σπαρτακτικότερος ὄρθῶς ἀπὸ αὐτὴν τὴν κραυγὴν, ποῦ νὰ ἐκφράξῃ βαθύ-

τερον πόνον. Εἶναι τὸ μυστικὸν κἄμα κάθε ψυχῆς, ποῦ ζητεῖ νὰ εὐρη χωρὶς ὀδῆγόν τὸν δρόμον τῆς ζωῆς καὶ ποῦ θέλει νὰ πετάξῃ μὲ τὰ ἰδικά της ψευτικὰ πτερὰ ἢ ἐμπιστεύεται εἰς τὰς τυχαίας γνωριμίας τῆς στιγμῆς... Πόσοι, ἀρὰ γε, ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστους τῶν γραμμάτων αὐτῶν δὲν ἔχουν πείραν αὐτοῦ τοῦ πόνου! Πόσοι, ἀρὰ γε, δὲν ἔχουν κλάψῃ διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν καὶ διὰ τὴν προδοσίαν ποῦ ἔχουν ἀισθανθῆ ἀπὸ τοὺς φίλους καὶ συμβούλους τῆς στιγμῆς! Πόσον ἡ καρδιὰ δὲν ἔχει σταλάζει μαῖον αἷμα, διότι μία καλὴ ἀπόφασις, ποῦ ἔπλην διὰ νὰ στρεφίξουν ἐπάνω εἰς αὐτὴν χλίμας χρυσοῦ ἐλπίδος πὼς θὰ καλλιεθεύσουν, τὴν εἶδαν σὲ λίγο, τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν, παρεμορφωμένη ἀπὸ τὸν βόσκον τῆς κακίας, ποῦ χωρὶς νὰ τὸ θέλουν καὶ χωρὶς ἀκόμη νὰ τὸ καταλάβουν καλὰ καλά, ἐχθόρως ἐπάνω των ἀκράτητος νὰ τοὺς σκεπάσῃ...

Ἄν δὲν σοῦ ἐτυχε ἀκέλη, ἀγαπητέ μου ἀναγνώστα, νὰ δώσῃς μεγάλην προσοχὴν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς πρώτης ἀμαρτίας, δὲν ἡμπορεῖς ὁμως παρὰ νὰ ἐχρῆς καθημερινῶν πείραν τῆς ἀντιλήψεως τῶν συνεπειῶν αὐτῆς τῆς ἐνοχῆς. Ἐμπορεῖ νὰ εἶσαι καὶ σὺ ἀπὸ ἐκείνους, ποῦ δὲν ἀγαποῦν τοὺς περιορισμοὺς, καὶ τὸ δυσκολώτερον πρῶγμα διὰ σὲ ἴσως νὰ εἶναι ἡ ὑποτεγή — ἂν μάλιστα συμβαίη νὰ εἶσαι νέος ἀκόμη αὐτὴν τὴν στιγμὴν. Δὲν ἡμπορεῖς ὁμως, παρὰ, ἂν προσέξῃς περισσύτερον ὅτι συμβαίνει μέσα εἰς τὴν ψυχὴν σου, νὰ ἰδῆς, ὅτι δὲν ἔχεις καμμίαν δύναμιν καὶ ἡ ἐλευθερία, διὰ τὴν ὅποιαν καυχῶσαι, δὲν εἶναι παρὰ φανταστικὴν καὶ ἀνυπαρκτὸν ὄνειρον, διότι — ἂν δὲν ἐχρῆς σγήμεν μὲ τὸν Χριστόν — μέσα σου δὲν ἡμπορεῖ, παρὰ νὰ βασιλεύῃ ὁ ἀνόμιος τῆς ἀμαρτίας.

Ἐἰ ὁ ἀνόμιος αὐτός, δὲν ἔχει καμμίαν δύναμιν δι' ἑαυτοῦ ἐκείνους ποῦ ἔχουν καμὴ ἰδικὸν τὸν Σωτήρα τὸν Ἀναστάταν Χριστόν. Διότι αὐτὸς ἐνέκασεν τὸν ἀνόμιον τῆς ἀμαρτίας καὶ δι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν καὶ ἐθυσίασεν τὸν ἑαυτὸν Του ἐπάνω εἰς τὸν Σπαρτόν, διὰ νὰ χαρίσῃ μὲ τὴν Ἀνάστασίν Του εἰς ἑαυτοῦ, ὅσοι θέλουν νὰ ἀκούσουν τὴν φωνὴν Του, καὶ τὴν ἐξουσίαν νὰ νικήσουν καὶ αὐτοὶ τὴν ἀμαρτίαν καὶ νὰ γίνουν ἀτέκνα Θεοῦ. Ἡ δύναμις αὐτὴ καὶ ἡ ἐξουσία δίδεται εἰς τὸν καλέ- νω, καὶ δὲν ἔχει παρὰ νὰ τὴν κἀμῆ ἰδικὴν σου.

Ὁ Χριστὸς σὲ περιμένει.

1

Ἦν στ' Δεκεμβρίου ἐν τῷ Ἑσπερινῷ

ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ

Ἦχος β: ΗΨα

Ἐπίκλησις

Ἐ ξ ν α ν ο μ ε α σ π α ρ α τ η ρ η σ τ ι Κ υ ρ ι ε Κ υ ρ ι ε

Ε ξ ν α ν ο μ ε α σ π α ρ α τ η ρ η σ τ ι Κ υ ρ ι ε Κ υ ρ ι ε

τις υ πο ζ η σε τ ι ο τ ι π α ρ α σ ο υ ο ι ε λ α σ μ ο ι ε ζ ι ν

Μ υ υ ρ ο ι π α ρ ο ι μ η σ α σ ι σ θ η τ ω ς μ υ ρ ο ν α λ η θ ω ς α ν ε δ ε ι κ τ ο ε ι κ η σ η μ ο

ρ η χ ρ ι σ θ ε ι ς ν ο η τ ω Α γ ι ε Ν ι κ ο λ α ε Α ρ χ ι ε ρ α φ ρ α χ ρ ι

ζ ο υ μ η ρ ι ζ ε ι τ α π ρ ο σ ω π α τ ω ν π ι ζ ο ι υ πο ο ο θ ω

σ α τ η ν π α κ α σ ι δ ι μ ο ν μ η μ η ν τ ε λ α σ τ ῶ ν α σ ι λ υ ω ν σ υ μ β ο

ρ η ν υ υ ο ν δ υ ν ω ν τ ο τ ο ς υ π ῶ ν θ λ ι ψ ε ω τ Π α τ ε ρ

ἐν τῷ πρῶτῳ Κυριῶν ἡμερῶν σθεῖς σου 1836 1955

For
CT or

THE CT. DEPARTMENT OF THE CONGRESS

PROCOMIA

THE DEPARTMENT OF THE CONGRESS
HAS THE HONOR TO ACKNOWLEDGE THE RECEIPT OF THE
SUM OF \$100.00 PAID BY YOU ON THE 10th DAY OF
MAY 1900.

THE DEPARTMENT OF THE CONGRESS
HAS THE HONOR TO ACKNOWLEDGE THE RECEIPT OF THE
SUM OF \$100.00 PAID BY YOU ON THE 10th DAY OF
MAY 1900.

THE DEPARTMENT OF THE CONGRESS
HAS THE HONOR TO ACKNOWLEDGE THE RECEIPT OF THE
SUM OF \$100.00 PAID BY YOU ON THE 10th DAY OF
MAY 1900.

THE DEPARTMENT OF THE CONGRESS
HAS THE HONOR TO ACKNOWLEDGE THE RECEIPT OF THE
SUM OF \$100.00 PAID BY YOU ON THE 10th DAY OF
MAY 1900.

THE DEPARTMENT OF THE CONGRESS
HAS THE HONOR TO ACKNOWLEDGE THE RECEIPT OF THE
SUM OF \$100.00 PAID BY YOU ON THE 10th DAY OF
MAY 1900.

Γείκος

Α πο βυ λα υψιπρω υ αι με χρι νυ υτος α πο βυ λα

υψιπρω υ αι ελ πι σα το σρα ηλε πι τον Κυρι ον

Νι ι ι υη βερυ νυ μω α λη θω τσπι ζσ λα υ ανδει ει

χθης εν πει ρα σμαιοι υραται α Α γι ε Νι μο λα ε δε

ρα πιν ο ον τωσ χρι ζσ παν τα κσ χρι τα λσ με νοσ ο

εε ωσ προ βθα νεισ πο θω τσ προ ζρε κοντα υ πο την σμει ε πηνησ

συ γα κρ εν νυ υτι υ η με ρα πι ζει ο πτα νο με νοσ

σω ω ω ω ζεισ ευ των πει ρα σμω νυ περι ζσ γε ων

1956

1955

For
C.T. or

1000
A. 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000
1000

Κείκος

Αι νει τε τον Κυρι ον παντα τα ε θνη

ε πα νε σα τε κυ του ον παντες οι λα οι

Ω ω β θ ης Κι ν ζ αν τι νω Β α σι λει ουντω Α θ λ α βι ω ι α τ

ο ν κ ρ η τ ο τ ο β ο β ω β α λ ω ν ο τ ω κ υ τ ο υ ο ι ε ι ρ η ι κ α ι

δ υ ο σ α τ ε δ η η εν σ η τ δ η τ η ι ε ι ρ η τ η ι σ ι μ α τ ε χ ε τ ε δ ε

σ μ ι σ ι α δ ι κ ω σ α θ ω σ ι τ υ γ χ α ν ο ν τ ι σ η ι π α ρ α ν ο ο μ ο σ θ α

γ η ς ο μ ω σ α λ λ ε α ν η α ρ α υ σ σ η ι εν τ ευ ε ι ν ποι

η σο μ α ι Α α α ν α ε ι α τ α σ ο η ρ ο σ Κυ ρ ι ο ν δ ε ε ο μ ε ν ο ς

Α α α ν α ε ι

1956
1955

At the time of the ...

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

...

...

“ΔΕΥΤΕ ΠΡΟΣ ΜΕ...”

«Δεύτε πρός με, πάντες οί κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς» (Ματθ. 11, 28).

Πόση συγκατάβασις!
‘Ο Θεὸς διὰ τοῦ Χριστοῦ μᾶς καλεῖ, πρὶν ἀκόμη τὸν ἐπικαλεσθῶμεν!

Καὶ πόση θερμότης ὑπάρχει σ’ αὐτὴν τὴν πρόσκλησιν! «Δεῦτε, δεῦτε πρός με».

Δὲν νομίζετε κανεὶς, ὅτι ἀκούει ἕνα πατέρα νὰ καλῆ τὰ παιδιὰ του;

Διαβάσατε ἀκόμη πῶ πέρα: καλεῖ ὅσους εἶναι κοπιασμένοι καὶ φορτωμένοι.

Ἐδῶ ξεσπᾷ ἡ πατρικὴ ἀγάπη.

‘Ο Πατὴρ διὰ τοῦ Χριστοῦ ἀγαπᾷ ἕλους τοὺς ἰδιούς Του, ἀλλὰ ἰδιαίτερος προτιμᾷ ὅσους τὸ ταξίδι τῆς ζωῆς ἔχει κούρασει, ὅσους ἡ λύπη ἔχει ἐγγύσει μὲ τὰ περὰ τῆς, καὶ ὅσους ἡ ἀμαρτία ἔχει ῥίψει κάτω.

Δὲν σοῦ ἔχει συμβῆ, δὲν ἔχει συμβῆ σὲ ἕλους μᾶς;

Δὲν ἔχομε νὰ σημάσωμε τὴν κούρασι μᾶς, τὸν ὕπνόν μας;

Ἐμᾶς λοιπὸν ὁ Πατὴρ διὰ τοῦ Χριστοῦ καλεῖ.

Σ’ Αὐτόν, ἀνοίγομε τὴν καρδιά μας. Τὰ λέγομεν ὅλα. Μᾶς ἀκούει μὲ τὴν ὑπομονὴ πού δίδει ἡ ἀγάπη: καὶ αὐτὸ κι’ ὅλας εἶναι ἀνακούφισις δι’ ἡμᾶς.

Ἐπειτα, ὅταν ἐνόησον τοῦ Πνευματικοῦ μᾶς ἐξομολογηθῶμε μὲ ταπεινοφροσύνη, ὅτι ἐμεῖθα οἱ υπεύθινοι αἰτίαι αὐτῆς τῆς κούρασεως καὶ τοῦ μεγάλου φορτίου, πού αἰσθανόμεθα, ὁ Κύριος μᾶς δίδει τὴν συγγνώμην Του διὰ τοῦ Σταυροῦ καὶ αὐτὸ ἐπίσης εἶναι μίᾳ ἀνακούφισις δι’ ἡμᾶς.

Μᾶς μεταδίδει, τέλος, στὰ κουρασμένα μας μέλη μιᾶ νύξ ὄναμι καὶ, ἐλευθεροῖ ἀπὸ κάθε βάρους, ξεκαρχίζομε μαζὺ Του τὸν δρόμο τῆς ζωῆς καὶ μὲ πόσῃ ἀνακούφισι!

ΤΕΛΩΝΩΝ ΦΙΛΟΣ ΚΑΙ ΑΜΑΡΤΩΛΩΝ

(Ἀναγνώσατε: Λουκ., 5, 27-38)

Φίλος τῶν ἀμαρτωλῶν, τῶν πλανηθέντων πού δὲν ἔχουν καμμία ὑπόληψη ἢ ἀξιοπρέπεια; Βέβαια αὐτὸν τὸν τίτλον δὲν εὐχόμαι νὰ τὸν ἀποκτήσω θὰ εἶπῃ ὁ καθένας. Μὰ σ’ ἀλήθεια ποῖός εἶναι αὐτός;

Αὐτός εἶναι ὁ Θεὸς διὰ τοῦ Ἰησοῦ. Μάλιστα ὁ Χριστὸς ἦταν ὁ φίλος ἕλων ἐκείνων πού ὁ κόσμος ἀποδοῖκε. Κατὰ προτίμησιν ζῆ μὲ αὐτούς. Δὲν ἤλθε δι’ ὅσους ἔχουν καλὴ ὑγεία καὶ τὴν ἀπολαμβάνουν: ἀλλὰ θέλει νὰ εἶναι ὁ φίλος ἕλων τῶν ἀρρώστων, ἰδίως ἐκείνων πού ἔχουν ἀρρωστή τὴν ψυχὴ.

Μὰς ἀρέσει νὰ εἶναι περικυκλωμένος ἀπὸ τέτοιους φίλους. Ποτὲ ἄλλοτε παρὰ μᾶς στοὺς ἐλαττωματικούς, δὲν μᾶς ζῆταινα πραγματικὰ ὁ ἴθός τοῦ Θεοῦ. Πραγματικὰ ἡ ἀγάπη αὐτῆ εἶναι ὑπερφυσικὴ, καὶ προέρχεται ὄχι ἀπὸ τὴν γῆ, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

Ἐπειτα ἰδέτε τὰ θαυμαστά ἀποτελέσματα αὐτῆς τῆς ἀγάπης: ὅσοι ἔπεσαν ἀπὸ τὴν ἀμαρτία, σημάωνοντα ἀπὸ τὴν εὐεργετικὴ τῆς πνοῆς, ὅσοι ἦσαν ἀπελιστισμένοι παίρνοντι κατὰ θέλωσιν ἐμπερὸς σὲ τέτοια ἀγάπη, κριζομένη ἀπὸ ἀγνότητα καὶ συμπάθεια, αἱ ψυχὰί ζῆναι, μετανοοῦσι, πιστεύουσιν, ἀγαποῦσι καὶ αὐταὶ καὶ παίρνοντι καὶ αὐταὶ τὴν ἴσιν τοὺς στόματός τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνους, πού ἐνόμιζαν πὼς ἦσαν προνομοῦχοι.

Ἀντὶ λοιπὸν νὰ σκανδαλίζομαι μὲ αὐτὸν τὸν τίτλον, πού ἀνήκει εἰς τὸν Χριστόν, φίλον τῶν τελωνῶν καὶ τῶν ἀμαρτωλῶν, νὰ χαιρέσω. Ἐάν εἶχον ἀπαιτήσει προκαταβολικῶς τὴν ἀγνότητα ἀπὸ τοὺς φίλους Του, δὲν θὰ εἶχον ἔλθει διὰ σένα καὶ δι’ ἐμένα. Ἄς ὑπερηφανωθῶμεθα, λοιπὸν, διότι ἔχομεν ἕνα τέτοιο Φίλο: ἀλλὰ ἄς ὑπερηφανωθῶμεθα ἰδίως διὰ τὴν ταπεινότητά μας: ταπεινοὶ καὶ ἀρκετοὶ ἄς μῶμεως πάντοτε πλησίον Του.

ΤΟ ΕΩΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΜΑΣ

23-29 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1955

23. Κυριακὴ 18' Λουκᾶ (Ζαχαρίας): *Ἦχος Βαρθ. Ἐωθινὸν 1' [Ματθ. 21 (κα'), 1-14]. Α' Τιμὸθ. 4 (δ'), 9-15. Λουκ. 19 (18'). 1-10.—Κλήμεντος Ἀγκύρας Ἱερομ. καὶ Ἀγαθῶγγέλου Μάρτυρος.

24. Δευτέρα: Ἐπίσης Ὅσιας, Βαρούλα Ἱερομάρτυρος.—Ἐβρ. 11 (1α'), 17-31. Μάρκ. 12 (18'), 13-17.

25. Τρίτη: † Γρηγορίου Κ Πόλεως Θεολόγου.—Ἐβρ. 7 (ζ'), 26-8 (η'), 2. Ἰωάν. 10 (1'), 9-16.—Ἐβρ. 12 (18'), 25-27. 13 (1γ'), 22-25. Μάρκ. 12 (18'), 18-27.

26. Τετάρτη: Ἐνεφρόντος Ὁσίου, αὐτοῦ καὶ τέκναυτοῦ.—Ἰακώβου 1 (α'), 1-18. Μάρκ. 11 (1α') 22-25.

27. Πέμπτη: † Ἀνακομιδῆ Ἰ. Ὁν. Χρυσόστομου.—Ἐβρ. 7 (ζ'), 26-8 (η'), 2. Ἰωάν. 10 (1'), 9-16.—Ἰακ. 1 (α'), 19-27. Μάρκ. 12 (18'), 33-44.

28. Παρασ. 1η: Ἐραλμ Σόρου Ὁσίου.—Ἰακ. 2 (β'), 1-11. Μάρκ. 13 (1γ'), 1-8.

29. Σάββατον: Ἀνακομιδῆ Ἰγνατίου Θεοφόρου.—Κολασ. 1 (α'), 1-6. Λουκ. 18 (1η'), 2-8.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

(30 'Ιανουαρίου 1955)

Τῶν Ἐπιπέπων Ἱεραρχῶν (Βασιλείου Μεγ., Γρηγορίου Θεολόγου καὶ Ἰω. Χρυσόστομου): Ἐβρ. 13 (1γ'), 7-16. Ματθ. 5 (ε'), 14-19.—Ἦχος πλ. δ'. Ἐωθινὸν 1Α' [Ἰωάν. 21 (κα'), 15-21].

Ἄδρατο Βασιλεῖο μαζὺ μὲ ἐκείνους, πού ἐνόμιζαν πὼς ἦσαν προνομοῦχοι.

Ἀντὶ λοιπὸν νὰ σκανδαλίζομαι μὲ αὐτὸν τὸν τίτλον, πού ἀνήκει εἰς τὸν Χριστόν, φίλον τῶν τελωνῶν καὶ τῶν ἀμαρτωλῶν, νὰ χαιρέσω. Ἐάν εἶχον ἀπαιτήσει προκαταβολικῶς τὴν ἀγνότητα ἀπὸ τοὺς φίλους Του, δὲν θὰ εἶχον ἔλθει διὰ σένα καὶ δι’ ἐμένα. Ἄς ὑπερηφανωθῶμεθα, λοιπὸν, διότι ἔχομεν ἕνα τέτοιο Φίλο: ἀλλὰ ἄς ὑπερηφανωθῶμεθα ἰδίως διὰ τὴν ταπεινότητά μας: ταπεινοὶ καὶ ἀρκετοὶ ἄς μῶμεως πάντοτε πλησίον Του.

“ΟΥΚ ΗΔΥΝΑΤΟ....”

(Λουκ. 19,1-10)

Συχνά είναι τὰ ἐμπόδια διὰ τὸν δρόμον ἐκείνων, πού θέλουν νὰ πλησιάσουν τὸν Χριστόν. Καὶ ὑπάρχουν ἄνθρωποι, πού ὑποχωροῦν ἐμπρός εἰς αὐτὰ τὰ ἐμπόδια. Ὁ Ζακχαῖος ὅμως δὲν ἦτο ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους. Μῆτε τὸ μικρὸν τὸν ἀνάστημα, μῆτε τὸ πλῆθος, πού τὸν ἐκρυβε, ἠμπόρεσαν νὰ τὸν κάμουν ν' ἀπελπισθῇ. Καὶ ἀνέβηκε ἐπάνω εἰς τὴν συκομορέαν.—Πόσον διδακτικὸν παράδειγμα!

Η ΑΜΟΙΒΗ ΤΗΣ ΣΥΓΓΝΩΜΗΣ

“Ένας νέος ἀπὸ τὴ Μαδρίτη εἶχε μεγάλη ἐπιθυμία νὰ ἰδῇ τὸν Χριστόν. Παρ' ὅλες ὅμως τίς προσευχάς του δὲν τὸ ἐπέτυχε.

“Ένα βράδυ, γυρίζοντας ἀπὸ τὴ δουλειὰ του σὲ ἓνα σκοτεινὸ δρόμῳ ἀντελήφθη κάτι κακοὺργους πού εἶχαν ὀφθαλμοὺς κατωθεῖς. Ὁ πλῆρωμένος ἦταν ἓνας ἐχθρὸς του, πού ἄλλοτε τοῦ εἶχε κάμει μεγάλο κακό, κ' ὅμως ἐκεῖνος ἔτρεξε πρόθυμα νὰ τοῦ προσφέρει τὴ βοήθειά του. Ἀφοῦ τοῦ ἔδωσε τίς πληγὰς καὶ τὸν ἑτοποθέτησε σὲ ἓνα νοσοκομεῖο, συνέχισε τὸ δρόμῳ πρὸς τὸ σπίτι του. Μόλις ἐφθάσε, βλέπει στὸ σκοτάδι ἓναν γέρο.

—Κόριε, τοῦ λέει, ἐκεῖνος. Ζητῶ κάπου μιὰ γωνιά νὰ μείνω ἀπόψε.

Ὁ Ἐδωρος, ἔτσι ἦταν τὸ ὄνομα τοῦ νέου, δέχθηκε πρόθυμα νὰ τὸν φιλοξενήσῃ.

Τὴν ὥρα πού κάθισαν στὸ τραπέζι γιὰ τὸ φαγητὸ κ' ἄρχισαν τὴν προσευχή, ξαφνικὰ τὸ πρόσωπο τοῦ ξένου ἔλαμψε κ' ἄχτιδατὸ φωτιστέφανο φάνηκε στὸ κεφάλι του.

Ὁ Ἐδωρος ἔπεσε κάτω φωνάζοντας «Ὁ Κύριος—Ὁ Κύριος» καὶ λιποθύμησε. Μέσα σ' ἑκατὰση ἄκουσε μιὰ φωνὴ νὰ τοῦ λέει. «Ἐγὼ εἶμαι Ἐδωρος· σήκω. Σήμερα ἀξιωνέσαι νὰ μεῖ ἰδῆς, γιὰτὶ ζητῶ νὰ μείνω πάντα στὰ σπίτια ἐκείνων πού συγχωροῦν τοὺς ἐχθροὺς των».— Δ.

Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία εἶναι ὁ Ὀργανισμὸς τῆς Ἐκκλησίας πού μεταδίδει τοὺς ἁγίους παλμούς της μετὰ τὸν προφορικὸ καὶ τὸν γραπτὸ λόγο, μετὰ τὸ κήρυγμα καὶ τὸ ἔντυπο. Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία εἶναι τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον τῆς Ἐκκλησίας.

Γιὰ τὴν χριστιανικὴ μόρφωσι τοῦ λαοῦ μας ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία ἀγρυπνεῖ μετὰ τὸ κήρυγμα, μετὰ τὸ ραδιόφωνον, μετὰ τὰ ἔντυπα πού διανέμονται σὲ χιλιάδες καὶ φθάνουν εἰς τὴν πύδ ἀπόμακρη καλύβια τῆς πατρίδος μας. Μπαίρνουν ἀκόμη στὰ νοσοκομεία, στὸν στρατό, στὶς φυλακὰς.

Καὶ σὺ ἀφοῦ εἶσαι ἓνα πιστὸ τέκνον τῆς Ἐκκλησίας, εἶσαι ἓνα ζωντανὸ μέλος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. Κάθε κίνησις της σὲ ἐνδιαφέρει. Φρόντιζε νὰ ἐρχεσαι σ' ἐπικοινωνία μαζὶ της. Κάθε μικρὴ πνευματικὴ προσφορά σου εἶναι καὶ ἓνα λιθάρι πολυτίμου γιὰ τὴν πνευματικὴ οἰκοδομὴ τῆς Ἐκκλησίας.

Δι' ἑ.τ. ἀφορρὴ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΠΡΙΟΥ» ἀπευθυνέσθαι:

Αἶδσο. Προστ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναῖον
Ἰασιου 1, Ἀθῆνας. Τηλ. 72.112.

Υπεύθυνος Τυπογραφείου
Τιμ. Ρούτσης, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθῆναι. Ἰασιου 1, Τηλ. 72-112.

Αντιχριστού

«Ειρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οἱ οὐ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχίκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην, ἐν ἣ ἐστήκαμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ».

(Ρωμ. 5,2)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΟΔΟΣ ΙΑΣΙΟΥ 1 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ)

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Γ'

ΑΘΗΝΑΙ, 23 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1955

ΑΡΙΘ. 4 (91)

“ΣΠΕΥΣΑΣ ΚΑΤΑΒΗΘΙ...”

Τί είναι ὁ Ζακχαῖος τοῦ Εὐαγγελίου; Τί ἄλλο, παρὰ ἐκπρόσωπος ὄλων ἐκείνων, οἱ ὅποιοι μὲ ἀληθινὸν πόθον καὶ μὲ πραγματικὴν εὐαισθητικὴν ζήτησιν νὰ ἴδουν τὸν Ἰησοῦν; Τί ἄλλο, παρὰ ἓνας τύπος ποῦ ἀντιπροσωπεύει ὄλους ἐκείνους, ποῦ, ἐνῶ θέλουν, δὲν ἤμποροῦν νὰ ἴδουν τὸν Ἰησοῦν, διότι διάφορα πράγματα τοὺς ἐμποδίζουν νὰ πραγματοποιήσουν τὸν σκοπὸν των; Τὸ μικρὸν τοῦ ἀνάστημα καὶ τὸ πλῆθος, ποῦ εἶχε συρρέσει εἰς τὸν δρόμον, ἀπὸ τὸν ὅποιον θὰ ἐπενοῦσεν ὁ Κύριος, δὲν ἄφιναν τὸν μικρὸσωμον Ζακχαῖον νὰ Τὸν ἴδῃ «καὶ προδραμῶν ἐμπροσθεν ἀνέβη ἐπὶ σικομορέαν».

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπανέλθωμεν σήμερον οὔτε εἰς τὰ ἐμπόδια ποῦ συναντᾷ, οὔτε εἰς τὴν θέλησιν, ποῦ πρέπει νὰ ἀντιτάσῃ ἐκεῖνος, ποῦ πραγματικὰ θέλει τὴν σωτηρίαν του. — Αὐτὰ ἐλέγησαν καὶ ἄλλοι—. “Ἄς σκεφθῶμεν ὅμως περισσότερον διὰ τὴν συμπεριφορὰν, ποῦ ὁ Κύριος εἶδειεν ἀπέναντι τοῦ Ζακχαῖου. Καθ' ὅμοιον τρόπον ὁ Κύριος ἀπαντᾷ πάντοτε εἰς τὴν εὐαισθητὴν διάθεσιν ἐκείνων, ποῦ θέλουν νὰ Τὸν γνωρίσουν καὶ σήμερον ἀκόμη.

Ἄρκει νὰ κάμῃ κανεὶς μίαν προσπάθειαν, διὰ νὰ ὑπερνικήσῃ τὰ ἐμπόδιά του, καὶ ὁ Κύριος εἶναι πρόθυμος νὰ κυτάξῃ καὶ αὐτόν, ὅπως τὸν Ζακχαῖον καὶ ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὸν ἐνδύμνον πόθον τοῦ διὰ τὴν σωτηρίαν.

Καὶ βλέπομεν κάθε ἡμέραν νὰ ἐπαναλαμβάνεται αὐτὸ τὸ ἴδιον γεγονός, ποῦ συνέβη εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς Ἱερουσῆ. Καὶ οὐχὶ σπανίως ἀποροῦμεν διὰ τὴν ἀπύματον ἐκδήλωσιν τῆς ἀπροσδοκίτου ἐσωτερικῆς μεταβολῆς ἀνθρώπων, τοὺς ὁποῖους πρὸ ὀλίγου ἀκόμη, ἐγνωρίζαμεν ὡς «ἀμαρτωλοῦς», ὅπως ἠπόρουν καὶ οἱ «ιδόντες» ἔτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδέχθη νὰ φιλοαενηθῇ εἰς

τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχιερέωνου» καὶ «πάντες διεγόγγυζον».

Καὶ ὅμως, «ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου» ἤλθε «ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλὸς» καὶ δὲν δύναται νὰ κωφεύσῃ εἰς τοὺς στεναγμοὺς τῆς καρδίας, ποῦ ζητεῖ νὰ Τὸν ἀγαπήσῃ καὶ νὰ Τοῦ ἀφιερωθῇ.

Κανεὶς ἄς μὴ διστάσῃ νὰ ζητήσῃ νὰ ἴδῃ τὸν Ἰησοῦν. Ἄς εἶναι βέβαιος, ἔτι Ἐκεῖνος δὲν περιμένει παρὰ τὸ πρῶτον

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
Εἰμός. Ἦχος Βαρυς.
Νῦξ ἀφεγγῆς τοῖς ἀπίστοις,
Χριστέ, τοῖς δὲ πιστοῖς φωτισμός
ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων λόγων
Σου· διὰ τοῦτο πρὸς Σέ ὀρριζῶ
καὶ ἀνυμνῶ Σου τὴν Θεότητα.

σκίρτημα τῆς ψυχῆς, διὰ ν' ἀπαντήσῃ καὶ νὰ ἐξουδετερώσῃ κάθε ἐμπόδιον, ποὺ ἤμπορεῖ νὰ παρουσιασθῇ. Μία μικρὰ προσπάθεια, μία σταθερὰ ἀπόφασις καὶ

τὸ βαθύ σκοτός, ποὺ καλύπτει τὴν ψυχὴν, διαλύεται μὲ τὸ φῶς, ποὺ ἐκπέμπει τὸ γλυκὺ μενίδιωμα τοῦ Χριστοῦ.

ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΜΑΣ

Ἐπάρχουν βέβαια πολλὰ τραγωδία εἰς τὸν κόσμον, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει τραγωδία τραγικώτερα ἀπὸ ἐκείνην, ποὺ παίξεται μέσα εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ πάντα θέλει κατὰ καλλίτερον, κατὰ περισσώτερον εὐγενικὸν καὶ πάντα ζητεῖ νὰ λυτρωθῇ καὶ νὰ πετάξῃ ὑψηλότερα ἀπὸ τὰ πάθη, ποὺ τὸν περικυκλώνουν, χωρὶς νὰ τὸ κατορθώσῃ ποτέ.

Μερικοὶ προσκαλοῦν τὸν ἀσπὸν τῆς σκέψεως νὰ τοὺς σηκώσῃ ὑψηλὰ, καὶ βασιζοῦνται εἰς τὰς διανοητικὰς τῶν κατακτήσεις. καὶ τοὺς βλέπει κανεὶς τότε νὰ πέφτουν καὶ νὰ θρυμματίζονται, ὅπως ἡ γελῶν τῶν αἰσωπείῳ μύθου. Δὲν ἤμπορεῖ παρὰ νὰ ὀρηγήσῃ κανεὶς ἐπάνω εἰς τὰ συντρίμματα, εἰς τὰ ὅποια μεταβάλλουν τὴν ὑπαρξίν των ἐκείνοι ποὺ δὲν θέλουν κανένα ὀδηγὸν καὶ ἐμπιστεύονται ἐπάνω εἰς τὴν δύναμιν τὴν ἰδικήν των. Πόσοι ἀνθρώποι, ἀλλήθεια, δὲν προσπαθοῦν ν' ἀνεβῶσιν τὴν πέτραν ἕως τὴν κορυφὴν τοῦ βουνοῦ καὶ αἰνιδίως, ἐκεῖ ποὺ ἐπίστευσαν πὺς ἐτελείεσσαν οἱ κόποι, τὴν βλέπουν νὰ κατακυλιᾷ καὶ τρέχουν ὀπίσω τῆς καὶ ξεναρχίζουσι πάλιν τὸν ἀγῶνα! Πόσοις δὲν καίει ἡ δίψα καὶ δὲν τοὺς εὐλογεῖ ἀθεράπευτα, ἐνῶ τρέχει ἐμπρὸς των τὸ δροσερὸ καὶ κρυστάλλινο νεράκι τῆς ἀληθείας ποὺ βασιλεύει γύρω των!

Πὺς ἤμπορεῖ νὰ μὴν κλέψῃ κανεὶς ἐπάνω εἰς αὐτὴν ὄλην τὴν δυστυχίαν;

Ὁ ἀνθρώπος — λέγει ὁ Ἅγ. Παῦλος — ποὺ ζῆ ἀκόμη μακρὰν ἀπὸ τὸν Χριστόν, πάλαιε διαρκῶς μὲ τὸν ἐαυτὸν του, δὲν ἤμπορεῖ νὰ κἀμῃ τὸ καλὸν ποὺ ποθεῖ ἡ ψυχὴ του, ἀλλὰ διαρκῶς πράττει τὸ κακόν, καὶ εἰς τὸ βάθος τοῦ εἶναι μιστῶν, διότι ἤμπορεῖ μὲν νὰ ἔχῃ τὴν καλὴν θέλησιν, δὲν εὕρισκει ὁμοῦ τὸν τρόπον διὰ νὰ τὴν πραγματοποιήσῃ. Δὲν ἀκολουθεῖ τὸ καλὸν ποὺ τὸ ἀρέσει, ἀλλὰ δουλεύει εἰς τὸ κακόν ποὺ τὸν στενοχωρεῖ ποθεῖ ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς του νὰ κἀμῃ τὸ καλὸν ἀλλὰ... Βλέπει μέσα εἰς τὸν ἐαυτὸν του ἕνα ἄλλον ἀνόμιον πάρα πολὺ ἰσχυρόν, ποὺ εἶναι πάντοτε ἀντίθετος πρὸς τὸ ἀληθινὸν του συμφέρον, καὶ ὁ ἀνόμιος αὐτὸς ἐξουδετερώνει κάθε καλὴν του προσπάθειαν καὶ τὴν παραδίδει αἰχμάλωτον εἰς τὴν ἀμαρτίαν. «Ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος τὶς μὲ ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου;»

Δὲν ἤκουσθῃ ποτέ σπαρτακτικώτερος ῥήσων ἀπὸ αὐτὴν τὴν κραγιῆν, ποὺ νὰ ἐκφράξῃ βαθύ-

τερον πόνον. Εἶναι τὸ μυστικὸν κλῆμα κάθε ψυχῆς, ποὺ ζητεῖ νὰ εὕρῃ χωρὶς ὀδηγὸν τὸν δρόμον τῆς ζωῆς καὶ ποὺ θέλει νὰ πετάξῃ μὲ τὰ ἰδικὰ τῆς ψεύτικα πτερὰ ἢ ἐμπιστεύεται εἰς τὰς τυχαίας γνωριμίας τῆς στιγμῆς... Πόσοι, ἀρὰ γε, ἀπὸ τοὺς ἀναγκάστιας τῶν γραμμῶν αὐτῶν δὲν ἔχουν πείραν αὐτοῦ τοῦ πόνου! Πόσοι, ἀρὰ γε, δὲν ἔχουν κλέψει διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν καὶ διὰ τὴν προδοσίαν ποὺ ἔχουν ἀσθαιθῆ ἀπὸ τοὺς φίλους καὶ συμβούλους τῆς στιγμῆς! Πόσον ἡ καρδιὰ δὲν ἔχει σταλάξει μαῦρον αἷμα, διότι μία καλὴ ἀπόφασις, ποὺ ἐπήραν διὰ νὰ στηρίξουν ἐπάνω εἰς αὐτὴν χιλιάς χρυσῆς ἐλπίδες πὺς θὰ καλλιτερεύσουν, τὴν εἶδαν σὺ λίγω, τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν, παραμορφωμένην ἀπὸ τὸν βούδρον τῆς κακίας, ποὺ χωρὶς νὰ τὸ θέλουν καὶ χωρὶς ἀκούη νὰ τὸ καταλάβουν καλὰ καλὰ, ἐχύθηκε ἐπάνω των ἀκράτητος νὰ τοὺς οκαπᾷ...

Ἄν δὲν σοῦ ἐτυχε ἀκόμη, ἀγαπητέ μου ἀναγνώστα, νὰ δώσῃς μεγάλην προσοχὴν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς πρώτης ἀμαρτίας, δὲν ἤμπορεῖς ὁμοῦ παρὰ νὰ ἔχῃς καθήμερην πείραν τῆς ἀντιλήψεως τῶν συνεπειῶν αὐτῆς τῆς ἐνοχίας. ἤμπορεῖ νὰ εἶσαι καὶ σὺ ἀπὸ ἐκείνου, ποὺ δὲν ἀγαποῦν τοὺς περιορισμοὺς, καὶ τὸ δυσκολώτερον πρᾶγμα διὰ σὲ ἴσως νὰ εἶναι ἡ ὑποσηγή — ἔν μάλιστα συμβαίνει νὰ εἶσαι νέος ἀκόμη αὐτὴν τὴν στιγμὴν. Δὲν ἤμπορεῖς ὁμοῦ, παρὰ, ἂν προσέξῃς περισσώτερον ὅτι συμβαίνει μέσα εἰς τὴν ψυχὴν σου, νὰ ἰδῆς, ὅτι δὲν ἔχεις καμμίαν δύναμιν καὶ ἡ ἐλευθερία, διὰ τὴν ὅποιαν καυχᾶσαι, δὲν εἶναι παρὰ φανταστικὸν καὶ ἀνύπαρκτον ὕπνιον, διότι — ἔν δὲν ἔχῃς σχέσιν μὲ τὸν Χριστόν — μέσα σου δὲν ἤμπορεῖ, παρὰ νὰ βασιλεύῃ ὁ ἀνόμιος τῆς ἀμαρτίας».

Ἐἰ ὁ ἀνόμιος αὐτός, δὲν ἔχει καμμίαν δύναμιν δι' ἑαυτοῦ ἐκείνου ποὺ ἔχουν καμμίαν ἰδικὴν των Σωτῆρα τὸν Ἀναστάνα Χριστόν. Διότι αὐτὸς ἐνίκησε τὸν ἀνόμιον τῆς ἀμαρτίας καὶ δι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἤλθεν εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν καὶ ἠθυσάσε τὸν ἑαυτὸν Του ἐπάνω εἰς τὸν Στωρὸν, διὰ νὰ χαρίσῃ μὲ τὴν Ἀνάστασιν Του εἰς ἑαυτοῦ, σοὺ θέλουν νὰ ἀκούσουν τὴν φωνὴν Του, καὶ τὴν ἐξουσίαν νὰ κηρύξουν καὶ αὐτοὶ τὴν ἀμαρτίαν καὶ νὰ ἴνουν ἄπεινα Θεοῦ. Ἡ δύναμις αὐτὴ καὶ ἡ ἐξουσία δίδεται εἰς τὸν καθένα, καὶ δὲν ἔχει παρὰ νὰ τὴν κἀμῃ ἰδικήν σου. Ὁ Χριστὸς σὲ περιμένει.

Τῆς 4. Δεκεμβρίου ἐν τῷ Μ. Ἐσωτερικῷ
Σελιπρά Προσόμοια Ἦχος β. ^Δ _{17α}

Μυ υ υ ροις πα ροι υμ βασαι σθη τως μυ ρον α χη θως α νε

δαι χθης μυ ρω χρι σθεις εις νο η τω Α χι ε Μι υο χα ε αρ

χι ε ρα αρχα Χρι ζς υ μ ρι ζεις τα προσωπα των

πι ζεις υ πο θω Σ ε τιν πα να οι δι μον μνη μνη τε χς ε γτων α

ει γυ ω ω ν συμ βο ρων υ κυν δυ νων τς τς υ των

θ χι ψε ω ν Πα α α τερ εν ταις προσ τον Κυ ρι ον πρε

σθεις αις σου

Α το θυ γα υσ προ ι̇ ας με χρι νυ κτος α πο

θυ γα υσ προ ι̇ ας ε χ πι σα το Ι σρα η λ ε πι τον
_{Κου ρι ον}

προσομοια τη στ' δευτεμβρίου

τηχος β' πα

Α ποβυλι υπηρω 1 α) μεχρι κυ υτο α πο εν χι κηη

υπηρω 2 α) εχ πι σε το II σεα ηλ αι ι τον κωε

ου ον

N111 ηη βερω νυ κω α χη θω α τσ πι ζσ λα

α νε δευ ει χηη εν περ σε σμοι σι κω ται α Α γι ε Νε

νο χι ε δε σε πω ο ον τω χει ζσ παν τα χσ γωε κω

λο με νος ο ξε ως προ βθα νεισ πο θω τωσ προ ζρε κω ται ν

ηο τη σικ ε πη πωσ ου γα αρ εν νυ υπη η κω ε α

πι ζη ο πτα νο με νος ω ω ω ζεισ κω τωσ περ σε σμω γηε ε

ζε σι ων

^A ^x ^r
 Αι νει τε τον Κυ ρι ον Παν τα τα ε θνη ε παι

^p ^A
 νε σατε αυ τον Παντες οι χα οι

^r ^A
 Ω ω ω θηης Κωνζαν τι νω Βα σι χει συν τω Α θραβι ω πατ

^r ^A
 ο ναρ υγ τε τος θο ο θω βα χων ε τω αυ τοις ειρη νας

^r ^A
 χυ σατε δη η εν σπυ δη τ ης ειρη νας ο να τε χετε δε

^r ^A
 σμια α δι υω α θω ος τυ χανον τας η πα ρα νο ο μη θραχης

^r ^N
 ο μως αλλ ε αν πα ρα υρ σης εν τω ξεν τω η σο μαι

^p ^A
 Α α α να ξ ηα τα σε προς Κυ ριον δε ε ο με νος

Al ver se tov ku di or tav se ta e tav e tav e

Al ver se tov ku di or tav se ta e tav e tav e

Al ver se tov ku di or tav se ta e tav e tav e

Al ver se tov ku di or tav se ta e tav e tav e

Al ver se tov ku di or tav se ta e tav e tav e

Al ver se tov ku di or tav se ta e tav e tav e

Al ver se tov ku di or tav se ta e tav e tav e

Al ver se tov ku di or tav se ta e tav e tav e

Τῆς 4' Δεκεμβρίου ἐν τῷ Μ. Ἐσωτερικῷ
Σιχηρᾷ Προσώμῳ Ἦχος β' δι

Μυ υ υ ροις πα ροι υπ βασαι οθη τως μυ ρον α χη θωα νε

δαι κησμο ρη χρι σβακιο νυ η τυ Α ρι α Με υχα ε Αε

κ ε ρα ορκα Χρι στ υ μυ ρι ζαιστα προσωπα των

πι ζαιζυ πο θω σσ των πα να οι δι μιν μνη μιν τε λη ττων α

ει χυ ω ων σμφο ρων η μιν ου νων ττ τζζη των

θλι φε ων Πα α α ταρ αν ταισπρωτων Κυ ρι ων πρα

σβακιο σου

Α το θυ χα υπσπρω ι ας με χρι νυ τωσ απο

θυ λη υπσπρω ι ας εχπει σα το Ι σρα ηχοσι των

Handwritten notes at the bottom of the page.

Αι γειτε του Κυριου παντα τα εθνη δε παρ

Αι γειτε του Κυριου παντα τα εθνη δε παρ

υεσατε αυ του παντεςου για ος

υεσατε αυ του παντεςου για ος

ω ω ρθης Κανζαν τι νυ βασι χει συν το Α θα βι ω υατ

ο ναρ ηυ ες τσο ρο ο θω θα χων x τω αυ τοις αιρη τωσ

ρ οσατε δη η εν σης θηι τωσ αιρη τωσ ρωα τε κετε δε

σμεττα δε υωσ α θωσ τωσ χανον τωσ παρ να ο μη εθα γησ

ο μωσ αλλ ε αν πα ρα υσ σης εν τω ειν τωι η ου μαι

Α α α ναξ να τα σς προς Κυριον δε ε ο με νος

Είς Ηγίαν 1950

172

Ε α ν ο κ ι α σ η α ρ α η ρ η σ η κ υ ε ι ε
κ υ ε ι ε η σ υ π ο ρ η σ η λ α ο ρ η μ ε η
ο ρ η ο λ α α σ η ε η

The musical notation consists of several staves. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The notes are written on a five-line staff, with some notes having stems that go below the staff. The lyrics are written in Greek below the notes. The second staff continues the melody and lyrics. The third and fourth staves show further musical notation and lyrics, including the phrase "ορ η ο λ α α σ η ε η". The handwriting is in black ink on aged, slightly yellowed paper.

“ΔΕΥΤΕ ΠΡΟΣ ΜΕ...”

ΤΕΛΩΝΩΝ ΦΙΛΟΣ ΚΑΙ ΑΜΑΡΤΩΛΩΝ

(*Αναγνώσατε: Λουκ, 5,27-38*)

«Δεῦτε πρὸς με, πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ ἄνω ἀναπαύσασθε ὑμᾶς» (Ματθ. 11, 28).

Πόση συγκρατάβασει!
‘Ο Θεὸς διὰ τοῦ Χριστοῦ μᾶς καλεῖ, πρὶν ἀκούη Τὸν ἐπικαλεσθῶμεν!

Καὶ πόση θερμότης ὑπάρχει σ’ αὐτὴν τὴν πρόσκλησιν· «Δεῦτε, δεῦτε πρὸς με».

Δὲν νομίζει κανεὶς, ὅτι ἀκούει ἕνα πατέρα νὰ καλῆ τὰ παιδιὰ του;

Διαβάσατε ἀκόμη πρὸ πέρα: καλεῖ ὅσους εἶναι κοπιῶντες καὶ φορτωμένοι.

‘Εἴθε ἔσοπα ἡ πατρικὴ ἀγάπη.

‘Ο Πατὴρ διὰ τοῦ Χριστοῦ ἀγαπᾷ ὅλους τοὺς ἰδικούς Του, ἀλλὰ ἰδιαίτερος προτιμᾷ ὅσους τὸ ταξίδι τῆς ζωῆς ἔχει κουράσει, ὅσους ἡ λύπη ἔχει ἐγγίσει μὲ τὰ περὰ τῆς, καὶ ὅσους ἡ ἀμαρτία ἔχει ἴμεισι κατά.

Δὲν σὺ ἔχει συμβῆ, δὲν ἔχει συμβῆ σὲ ὅλους μας;

Δὲν ἔχομε νὰ σηκώσωμε τὴν κουράσι μας, τὸν ζυγὸν μας;

‘Εμᾶς λοιπὸν ὁ Πατὴρ διὰ τοῦ Χριστοῦ καλεῖ.

Σ’ Αὐτὸν, ἀνοίγομε τὴν καρδιά μας. Τὰ λέγομεν ὅλα. Μᾶς ἀκούει μὲ τὴν ὑπομονὴ πού δίδει ἡ ἀγάπη· καὶ αὐτὸ κ’ ὅλας εἶναι ἀνακούφισις δι’ ἡμᾶς.

‘Επειτα, ὅταν ἐνώπιον τοῦ Πνευματικοῦ μας ἐξομολογηθῶμε μὲ ταπεινοφροσύνη, ὅτι εἴμεθα οἱ ὑπερβῆνοι αἴτιοι αὐτῆς τῆς κουράσεως καὶ τοῦ μεγάλου φορτίου, πού αισθανόμεθα, ὁ Κύριος μᾶς δίδει τὴν συγγνώμην Του διὰ τοῦ Στωικροῦ καὶ αὐτὸ ἐπίσης εἶναι μία ἀνακούφισις δι’ ἡμᾶς.

Μᾶς μεταδίδει, τέλος, στὰ κουράσιμα μας μέλη μὲ νὰ δύναιμι καὶ ἐλευθεροῖ ἀπὸ κάθε βάρους, ἐκκαρτίζομε καὶ Τὸν τὸν δρόμο τῆς ζωῆς καὶ μὲ πόσῃ ἀνακούφισι!

Φίλος τῶν ἀμαρτωλῶν, τῶν πλανηθέντων πού δὲν ἔχουν καμμία ὑπόληψιν ἢ ἀξιοπρέπεια; Βέβαια αὐτὸν τὸν τίτλον δὲν εὐχομαι νὰ τὸν ἀποκτήσω θὰ εἴπῃ ὁ καθένας. Μὰ στ’ ἀλήθεια ποῖος εἶναι αὐτός;

Αὐτὸς εἶναι ὁ Θεὸς διὰ τοῦ Ἰησοῦ. Μάλιστα ὁ Χριστὸς ἦταν ὁ φίλος ὅλων ἐκείνων πού ὁ κόσμος ἀποδοκιμαί. Κατὰ προτίμησιν ζῆ μὲ αὐτούς. Δὲν ἦλθε δι’ ὅσους ἔχουν καλὴ ὑγεία καὶ τὴν ἀπολαβάνου· ἀλλὰ θέλει νὰ εἶναι ὁ φίλος

ὅλων τῶν ἀρρώστων, ἰδίως ἐκείνων πού ἔχουν ἀρρωσθί τὴν ψυχὴ.

Μᾶς ἀρέσει νὰ εἶναι περιουλιωμένος ἀπὸ τέτοιους φίλους. Ποτὲ ἄλλοτε παρὰ μέσα στοὺς ἐλαττωματικούς, δὲν μᾶς φανταίται πραγματικὰ ὁ Γίος τοῦ Θεοῦ. Πραγματικὰ ἡ ἀγάπη αὐτῆ εἶναι ὑπερφυσικὴ, καὶ προέρχεται ὄχι ἀπὸ τὴν γῆ, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

‘Επειτα ἴδτε τὰ θαυμαστά ἀποτελέσματα αὐτῆς τῆς ἀγάπης: ὅσοι ἔπεσαν ἀπὸ τὴν ἀμαρτία, σηκώνονται! πρὸς τὴν εὐεργετικὴ τῆς πνοῆς, ὅσοι ἦσαν ἀπελπισμένοι παίρουν πάλι θάρρος ἐμπρὸς σὲ τέτοια ἀγάπη, καμωμένη ἀπὸ ἀγνότητα καὶ συμπάθεια, αἱ ψυχὰ ξυπνοῦν, μετανοοῦν, πιστεύουσι, ἀγαποῦν καὶ αὐτὰ καὶ παίρουν καὶ αὐτὰ τὴν θέσιν τους στὸ

‘Αἶματο Βασίλειο μαζὺ μὲ ἐκείνους, πού ἐνώμιζαν πῶς ἦσαν προνομιοῦχοι.

‘Αντὶ λοιπὸν νὰ σκανδαλίζεσαι μὲ αὐτὸν τὸν τίτλον, πού ἀνήκει εἰς τὸν Χριστόν, φίλων τῶν τελωνῶν καὶ τῶν ἀμαρτωλῶν, νὰ χαίρεσαι. ‘Εὰν εἶγεν ἀπαιτήσις προκαταβολικῆς τὴν ἀγιότητα ἀπὸ τοὺς φίλους Του, δὲν θὰ εἶγεν ἔλθει διὰ σένα καὶ δι’ ἐμένα. ‘Ας ὑπερφανευώμεθα, λοιπὸν, διότι ἔχομεν ἐνα τέτοιον Φίλο· ἀλλὰ ἄς ὑπερφανευώμεθα ἰδίως ἐν τῇ ταπεινότητά μας· ταπεινοὶ καὶ ἀφανεῖς ἄς μένωμε πάντοτε πλησίον Του.

ΤΟ ΕΩΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΜΑΣ

23-29 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1955

23. **Κυριακὴ ἸΕ'** Λαυκᾶ (Ζαχαρίου): *Ἦχος Βαρόσ. *Εσθίνων Γ' [Ψαλμ. 21 (κα'), 1-14]. Α' Τιμ. 4 (5'), 9-15. Λουκ. 19 (18'), 1-10.—Κλήμεντος *Αγκύρας *Ἱερομ. καὶ *Αγαθαγγέλου Μάρτυρος.

24. **Δευτέρα:** *Ξένης *Οσίας, Βαρθόλομ. *Ἱερομάρτυρος.—*Ἐβρ. 11 (1α'), 17-31. Μάρκ. 12 (18'), 13-17.

25. **Τρίτη:** † Γρηγορίου Κ Πόλεως Θεολόγου.—*Ἐβρ. 7 (ζ'), 26-8 (η'), 2. *Ψαλμ. 10 (ι'), 9-16.—*Ἐβρ. 12 (1β'), 29-27. 13 (1γ'), 22-25. Μάρκ. 12 (18'), 18-27.

26. **Τετάρτη:** *Ξενοφάντος *Οσίας, συζύγου καὶ τέκναυαυτοῦ.—*Ιακώβου Ι (α'), 1-18. Μάρκ. 11 (1α') 22-25.

27. **Πέμπτη:** † Ἀνακομιδῆ Ἱ. Ὁν. Χρ. οὐ σὺ δόμου.—*Ἐβρ. 7 (ζ'), 26-8 (η'), 2. *Ψαλμ. 10 (ι'), 9-16.—*Ιακ. 1 (α'), 19-27. Μάρκ. 12 (18'), 38-44.

28. **Παρασ. νή:** *Ἐφραίμ Σόρου *Οσίας.—*Ἰακ. 2 (β'), 1-1. Μάρκ. 13 (1γ'), 1-8.

29. **Σάββατον:** *Ανακομιδῆ Ἱγνατίου Θεοφόρου.—*Κολασ. 1 (α'), 1-6. Λουκ. 18 (1η'), 2-8.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

(30 'Ιανουαρίου 1955)

Τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (Βασίλειου Μεγ., Γρηγορίου Θεολόγου καὶ Ἱω. Χρυσόστομου.—*Ἐβρ. 13 (1γ'), 7-16. Ματθ. 5 (ε'), 14-19.—*Ἦχος πλ. δ'. *Εσθίνων ΙΑ' [Ψαλμ. 21 (κα'), 15-25].

“ΟΥΚ ΗΔΥΝΑΤΟ....”

(Λουκ. 19,1-10)

Συχνά είναι τὰ ἐμπόδια διὰ τὸν δρόμον ἐκείνων, πού θέλουν νὰ πλησιάσουν τὸν Χριστόν. Καὶ ὑπάρχουν ἄνθρωποι, πού ὑποχωροῦν ἐμπρός εἰς αὐτὰ τὰ ἐμπόδια. Ὁ Ζακχαῖος ὅμως δὲν ἦτο ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους. Μῆτε τὸ μικρὸν τοῦ ἀνάστημα, μῆτε τὸ πλήθος, πού τὸν ἐκρυβε, ἤμπόρεσαν νὰ τὸν κάμουν ν’ ἀπεπισθῆ. Καὶ ἀνέβηκε ἐπάνω εἰς τὴν συκομορέαν.—Πόσον διδακτικὸν παράδειγμα!

Η ΑΜΟΙΒΗ ΤΗΣ ΣΥΓΓΝΩΜΗΣ

“Ενας νέος ἀπὸ τὴ Μαδρίτη εἶχε μεγάλη ἐπιθυμία νὰ ἰδῆ τὸν Χριστόν. Παρ’ ὅλες ὁμως τὶς προσεγγέσις του δὲν τὸ ἐπέτυχε.

“Ἐνα βράδυ, γυρίζοντας ἀπὸ τὴ δουλειά του σὲ ἓνα σκοτεινὸ δρόμο ἀνεκλήφθη κάτι κακοῦργος πού εἶχε ὄξει κάτω τὸ θῦμα του γιὰ νὰ τὸ λ. σι. ἐφουν, ἀφοῦ γέμισαν τὸ κομὶ του μαχαιριές. Ὁ πληγωμένος ἦταν ἓνας ἐχθρὸς του, πού ἄλλοτε τοῦ εἶχε κἀμει μεγάλο κακό, κ’ ὅμως ἐκεῖνος ἔτρεξε πρόθυμα νὰ τοῦ προσφέρει τὴ βοήθειά του. Ἀφοῦ τοῦ ἔδωκε τὶς πληγές καὶ τὸν ἐτοποθέτησε σὲ ἓνα νοσοκομεῖο, συνέχισε τὸ δρόμο πρὸς τὸ σπίτι του. Μόλις ἐφθασε, βλέπει στὸ σκοτάδι ἓναν γέρο.

—Κύριε, τοῦ λέει, ἐκεῖνος. Ζητῶ κάπου μιά γωνιά νὰ μείνω ἀπόψε.

Ὁ Ἐδδωρος, ἔτσι ἦταν τὸ ὄνομα τοῦ νέου, δέχτηκε πρόθυμα νὰ τὸν φιλοξενήσῃ.

Τὴν ὥρα πού κάθισαν στὸ τραπέζι γιὰ τὸ φαγητὸ κ’ ἄρχισαν τὴν προσευχή, ξαφνικὰ τὸ πρόσωπο τοῦ ξένου ἔλαμψε κ’ ἀχτινωτὸ φωτιστέφανο φάνηκε στὸ κεφάλι του.

Ὁ Ἐδδωρος ἔπεσε κάτω φωνάζοντας «ὁ Κύριος—ὁ Κύριος» καὶ λιποθύμησε. Μέσα σ’ ἔκσταση ἄκουσε μιά φωνὴ νὰ τοῦ λέει. «Ἐγὼ εἶμαι Ἐδδωρος» σήκω. Σήμερα ἀξιῶνεσαι νὰ μὲ ἰδῆς, γιὰτὶ ζητῶ νὰ μείνω πάντα στὰ σπίτια ἐκείνων πού συγχωροῦν τοὺς ἐχθρούς των».— Α.

Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία εἶναι ὁ Ὄργανισμὸς τῆς Ἐκκλησίας πού μεταδίδει τοὺς ἁγίους παλμούς της μὲ τὸν προφορικὸ καὶ τὸν γραπτὸ λόγο, μὲ τὸ κήρυγμα καὶ τὸ ἔντυπο. Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία εἶναι τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον τῆς Ἐκκλησίας.

Γιὰ τὴν χριστιανικὴ μόρφωσι τοῦ λαοῦ μας ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία ἀγρυπνεῖ μὲ τὸ κήρυγμα, μὲ τὸ ραδιόφωνον, μὲ τὰ ἔντυπα πού διανέμονται σὲ χιλιάδες καὶ φθάνουν εἰς τὴν πύδ ἀπομακρῆ καλύβη τῆς πατρίδος μας. Μπαίνουν ἀκόμη στὰ νοσοκομεῖα, στὸν στρατό, σὶς φυλακές.

Καὶ σὺ ἀφοῦ εἶσαι ἓνα πιστὸ μέκνον τῆς Ἐκκλησίας, εἶσαι ἓνα ζωντανὸ μέλος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. Κάθε κίνησις της σὲ ἐνδιαφέρει. Φροντίζε νὰ ἐρχεσαι σ’ ἐπικοινωνία μαζί της. Κάθε μικρὴ πνευματικὴ προσφορὰ σου εἶναι καὶ ἓνα λιθάρι πολῦτιμο γιὰ τὴν πνευματικὴ οἰκοδομὴ τῆς Ἐκκλησίας.

Δι’ ἑπὶ ἀφορῆν τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΠΡΙΟΥ»
ἀπευθύνεσθ.

Αἶθεο. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληγαίου
Ἰασιου 1, Ἀθῆνας. Τηλέφ. 72.112).

Υπεύθυνος Τυπογραφείου
Τιμ. Ρούτσος, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.

N.T.B.

<p>«...Ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκού- σαντες τὸν λόγον, κατέχουσι καὶ καρ- ποφοροῦσιν ἐν ὑ- πομονῇ». (Λουκ. 8, 16)</p> <p>«...Ἴνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προ- στασθαι οἱ πεπι- στευκότες τῷ Θεῷ». (Τίτ. 3, 8)</p>	<p style="text-align: center;">ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ</p> <p style="text-align: center;">ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΑΣ</p> <p style="text-align: center;">ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ</p> <p style="text-align: center;">— ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΙΑΣΙΟΥ 1 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ) ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112</p> <table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 33%;">ΕΤΟΣ Β'</td> <td style="width: 33%;">ΑΘΗΝΑΙ, 17 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1954</td> <td style="width: 33%;">ΑΡΙΘ. 42 (77)</td> </tr> </table>	ΕΤΟΣ Β'	ΑΘΗΝΑΙ, 17 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1954	ΑΡΙΘ. 42 (77)
ΕΤΟΣ Β'	ΑΘΗΝΑΙ, 17 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1954	ΑΡΙΘ. 42 (77)		

Η ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΣΠΟΡΟΥ

*Αναγνώστε : Λουκ. 8, 5-15

Πολύ πλήθος ἔπρεπε ν' ἀκούσῃ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Πολλοὶ ἀπὸ περιέργειαν, ἄλλοι ἀπὸ θαυμασμόν, ἄλλοι ἀπὸ προσωρινόν ἐνδιαφέρον καὶ ἄλλοι μὲ τὴν διάθεσιν νὰ ἐφαρμόσουσιν στὴν ζωὴν των τὰ διδάγματα τοῦ γλυκοῦ Γαλιλαίου. Μιὰ μέρα, πού εἶχε μαζευθῆ γύρω Του ἕνα τῶσον πολυποικίλον πλήθος, στὴν ἀκρογιαλιά τῆς λίμνης Γεζουσαρέτ, ἐκάθισεν ὁ Κύριος μέσσω εἰς τὸ πλοῖον τοῦ Πέτρου καὶ εἶπε τὴν ὥραιαν αὐτὴν παραβολὴν τοῦ Σπόρου:

«Ἐνας γεωργὸς ἐβῆγχε νὰ σπείρῃ στὸ χωράφι του σιτάρι. Ἀπ' τὸν σπόρον πού ἔριχνε, ἕνα μέρος ἔπεσε κοντὰ στὸν δρόμον· καὶ τὸ κατεπάτησαν οἱ διαβάται, καὶ τὰ πούλακια ἤλθον πενιασμένα καὶ τὸ ἔφαγαν. Ἄλλο μέρος ἔπεσε πάνω σὲ πέτρα· καὶ μόλις ἐφύτρωσε, ξερόθηκε, γιὰτὶ δὲν εἶχε ὁρσιὰ. Ἄλλο μέρος ἀπ' τὸν σπόρον ἔπεσε μέσα σ' ἀγκάθια· καὶ μεγάλωσαν μαζὶ μὲ τὸ σιτάρι τ' ἀγκάθια καὶ τὸ ἐπνίξαν. Καὶ ἕνα ἄλλο μέρος ἔπεσε στὸ καλὸ τὸ χῶμα· καὶ

ἐφύτρωσε καὶ ἔδωκεν ἑκαταπλασίονον καρπόν».

Ὅταν ἔφυγε τὸ πλήθος καὶ τὸ βράδου ἐπῆγε μὲ τοὺς μαθητὰς Του ὁ Κύριος νὰ ξεκουρασθῆ σ' ἕνα φιλικὸ Του σπίτι, Ἐκεῖνος ὁ ἴδιος τοὺς ἐξήγησε τὴν παραβολὴν τοῦ Σπόρου.

«Ἀκούσατε αἰεὶ-τοὺς εἶπε-τὴν σημασίαν αὐτῆς τῆς παραβολῆς: Ὁ σπόρος εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ Πατέρας μου εἶναι ὁ γεωργός. Καὶ ὑπάρχουν ἄνθρωποι, πού μοιάζουν μὲ τὸ μέρος τοῦ χωραφιοῦ πούναι κοντὰ στὸν δρόμον· αὐτοὶ ἀκούουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, μὰ ἐργεταὶ ὁ διάβολος καὶ τὸν ἀ-

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Κάθισμα. Ἦχος Α'.

Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ, στρα-
τιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῆ ἀ-
στραπῆ τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου
ἐγένοντο, κηρύττοντος Γυναίξί
τὴν Ἀνάστασιν. Σὲ δοξάζομεν,
τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην· Σοὶ
προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ
τάφου καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

φαιρεῖ ἀπ' τίς καρδίαις των, γιὰ νὰ μὴ πιστεύσουν καὶ σωθοῦν. Ἄλλοι μὲ χαρὰν δέχονται τὸν λόγον, ὅταν τὸν ἀκούσουν· μὰ δὲν ἔχουν ρίζαν· γιὰ λίγο πιστεύουν, μὰ στὸν καιρὸν τῆς δυσκολίας ἀποστατοῦν. Ἄλλοι πάλιν, ἀπ' οὐ ἀκούσουν, δὲν ἔχουν τὴν δύναμιν νὰ ἐκτελέσουν, ὅσα ἤκουσαν, γιὰτὶ φροντίδες καὶ πλοῦτη καὶ ἡδονὲς τῆς ζωῆς τοὺς παρασύρουν καὶ πνίγονται καὶ δὲν

φέρνουν κανένα ἀποτέλεσμα. Μὰ ὑπάρχει καὶ τὸ καλὸ χῶμα· αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι, ποὺ ἀκούουν μὲ καλὴν διάθεσιν τὸν λόγον καὶ τὸν κρατοῦν μέσα στὴν καρδιά των καὶ καρποφοροῦν μὲ ὑπομονήν».

*

Χριστιανέ! Τί νοιώθεις; Σὲ ποῖαν ἀπ' αὐτὲς τὲς τάξεις τῶν ἀνθρώπων ἀνήκει; Ἡ καρδιά σου εἶναι σὰν τὸ πατημένο χωράφι; Εἶναι σὰν τὴν πετρώδη γῆν; Εἶναι σὰν τὸν ἀγκαθοσπαρμένο τόπον; Ὅ,τι καὶ ἂν σοῦ συμβαίνει ἀπ' αὐτά, ὑπεύθυνος εἶσαι μονάχα σὺ καὶ πρόσεξε καλά αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν. Σὺ φταῖς καὶ κανένας ἄλλος!

Φρόντισε νὰ μάθης καλὰ τὸν ἑαυτὸν σου· κ' ὅταν ἀνακαλύψῃς τί εἶναι ἐκεῖνο, ποὺ σὲ κάνει νὰ μὴ μπορῆς νὰ καρποφορήσῃς, δηλαδὴ νὰ ζήσῃς ὅπως σὲ διδάσκει ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, τότε ἀποφάσισε νὰ πολεμήσῃς αὐτὴν τὴν αἰτίαν. Κάμε ὅ,τι θὰ ἔκαμνες, ἂν εἶχες ἕνα πραγματικὸν χωράφι. Βάλε φράχτην εἰς τὴν ψυχὴν σου, τὴν μετάνοιαν καὶ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ.

Σκάψε βαθειὰ καὶ βγάλε τὲς πέτρες τῶν παθῶν ἀπ' τὴν ψυχὴν σου καὶ ζήτησε τὸν ἴδιον τὸν Χριστὸν νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν ἐργασίαν αὐτὴν βοηθός σου. Ξερρίζωσε τ' ἀγκάθια τῶν φροντίδων καὶ τῶν ἀμαρτωλῶν σου ἡδονῶν, μὲ τὴν προσήλωσίν σου εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ αἰώνιον σου μέλλον. Ὅ,τι καὶ ἂν εἶσαι, θὰ γίνῃς χωράφι καλλιεργημένο, κατάλληλο γιὰ νὰ καρποφορήσῃ καὶ σὲ σένα ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

Μὰ καὶ ἂν νοιώθῃς, πὼς εἶσαι καλλιεργημένος καὶ πὼς πράγματι καρποφορεῖς, μὴ μετῆς μὲ δευμένα χέρια, μὴ ἀποκοιμηθῆς. Πάντα νᾶσαι ἐμπνητὸς καὶ νὰ προσέχῃς τὸν ἑαυτὸν σου, πάντα νὰ καλλιεργῆς τὴν ψυχὴν σου μὲ τὴν μελέτην καὶ μὲ τὴν προσευχὴν, πάντα νὰ τροφοδοτῆς τὴν ζωὴν σου μὲ τὴν χάριν τῶν μυστηρίων. Πρόσεξε, γὰρ ἂν κοιμηθῆς ἐσὺ, ὅσον κ' ἂν εἶσαι καλλιεργημένος καὶ ὅσον κ' ἂν εἶς τὸν χωράφι, ὁ ἐχθρὸς σου, ποὺ πάντα ἀγρυπνῶς σὲ κατατρέπει, θὰ εὕρῃ εὐκαιρία· νὰ σὲ βλάψῃ, χωρὶς νὰ τὸ ἀντιληφθῆς.

ΤΟ "ΑΡΚΕΤΟΝ ΤΗ ΗΜΕΡΑ",

(Ἐξὸδ. 16, 16-21)

Ἄξιον σημειώσεως εἶναι, ὅτι ὁ Θεὸς παρήγγειλε διὰ τοῦ Μωϋσέως πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας εἰς τὴν ἐρημίαν νὰ φροντίζουν νὰ συλλέγουν ἀπὸ τὸ ἀμάνναν μόνον ὅσον ἐχρειάζοντο διὰ τὴν διατροφήν μιᾶς ἡμέρας, πλὴν τῆς παραμονῆς τοῦ Σαββάτου, ὅποτε ἔπρεπε νὰ μεριμνήσουν καὶ διὰ τὴν ἐπομένην ἡμέραν, καθ' ἣν πᾶσα ἐργασία ἦτο ἀπηγορευμένη. Πᾶν ὅ,τι θὰ ἐπερίσσειεν ἀπὸ τὸ ἀρκετὸν διὰ μιαν ἡμέραν, θὰ ἐσῆπετο καὶ θὰ ἐγέμιζεν ἀπὸ σκόλης. Τοῦτο δὲ καὶ συνέβη εἰς μερικoὺς πλεονέκτας, ποὺ ἠθέλησαν νὰ κάμουν τὸν ἔξυπνον καὶ νὰ παρακούσουν εἰς τὴν ἐντολήν αὐτὴν. Ἐμάχυσαν περισσότερον ἀμάνναν, διὰ νὰ ἐξασφαλισθοῦν καὶ διὰ τὴν

ἐπομένην—ἄλλοι διότι ἐφοβήθησαν μήπως σταματήσῃ ἡ παροχὴ του καὶ ἄλλοι διότι θὰ ἤθελαν νὰ μὴ κουρασθοῦν καὶ τὴν ἐπομένην—, ἀλλὰ αὐτὸ τὸ περιπλέον ἐσπίσσε καὶ ἐσκόληκισε.

Θέλει ὁ Θεὸς πρὸς Αὐτὸν νὰ εἶναι ἐστραμμένη ἡ πίστις μας καὶ ἡ ἐλπίς μας· δὲν ἐγκρίνει τὰ ἀνθρώπινα τεχνάσματα καὶ τὴν ἀπιστίτητα, ποὺ δημιουργοῦν μεταξὺ τῶν μερικῶν ἀνθρώπων, εἰς τὰς χριστίμους στιγμάς, μὲ τὴν ὑπερβολικὴν των προβλεπτικότητα.

Αὐτὸ τὸ ἴδιον μᾶς εἶπε καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ Εὐαγγέλιόν Του: «Μὴ ἐπιμένετε τῇ ψυχῇ ὑμῶν· τί φάγητε ἢ τί πίητε, μὴ δὲ τῷ σώματι

$\frac{1}{2} \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} m v^2 \right) = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt} = \frac{1}{2} m v a$

$\frac{1}{2} \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} m v^2 \right) = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt} = \frac{1}{2} m v a$

$\frac{1}{2} \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} m v^2 \right) = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt} = \frac{1}{2} m v a$

$\frac{1}{2} \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} m v^2 \right) = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt} = \frac{1}{2} m v a$

$\frac{1}{2} \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} m v^2 \right) = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt} = \frac{1}{2} m v a$

$\frac{1}{2} \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} m v^2 \right) = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt} = \frac{1}{2} m v a$

$\frac{1}{2} \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} m v^2 \right) = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt} = \frac{1}{2} m v a$

$\frac{1}{2} \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} m v^2 \right) = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt} = \frac{1}{2} m v a$

$\frac{1}{2} \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} m v^2 \right) = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt} = \frac{1}{2} m v a$

A.T.B.

ΤΗ 4' ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Ἐν τῷ ἑσπερινῷ Δόξα τῆς Παναγίας

Ὡς εἰς Δόξα τῆς Παναγίας τρεῖς ἑκαταεταίαι Χι υἱ ὦ

ὡς αἰ γι... ἡ ὑπὸ ε ε ε ε εὐμας

α α λα α α τι I ε ρορ χιων τιν μαχλο

την ἡ τωπα τε ε ρυκ υε ε ε ε ο ο ος την

βρου σεν τωρδου μα α α τωων ἡ τωπε ε ζων αν τε

χι η η η παρ α με ε ε ε ε ε ζον συνεχου οτες

ω ω ω ε ε ε ε ε ο ο ο ο ορτοι α σπατε μοι οτε

ε ε ε υ με ε ε ε ο ο ο ο ο μνησπ η η η η ο ω ω ω με ε ν

ε ε ε ε ε ε ε ζων τα ε ε ε ε ε Χαι αι αι αι αι ε ρις

Ein Heft 1958

ὁ μὴ ὀντίενδύσησθε... Ἡ γὰρ αὐ-
ριον μεριμνήσει τὰ ἑαυτῆς...
Ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία
αὐτῆς. Καὶ εἰς τὸ αἰώνιον ὑπόδειγμα
τῆς χριστιανικῆς προσευχῆς, ποῦ μᾶς
ἀφῆκε, «τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον,
δὸς ἡμῖν σήμερον», παρήγγειλε νὰ λέγω-
μεν πρὸς τὸν Οὐράνιον Πατέρα, διὰ νὰ
μᾶς ὑπενθυμίσῃ καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἱερὰν
στιγμὴν τῆς προσευχῆς, ὅτι ποτὲ δὲν πρέ-
πει νὰ μᾶς ταρασσῇ ἡ πλεονεξία καὶ ἡ
ἀγωνία διὰ τὸ μέλλον.

Καὶ ὅμως οἱ ὀλιγόπιστοι δὲν κάμνουν
τίποτε ἄλλο, παρὰ διαρκῶς ν' ἀδημονοῦν
διὰ τὸ μέλλον ἰδίως δὲ εἰς τὰς χριστί-
μους διὰ τὴν κοινωνίαν περιστάσεις
αὐτοὶ οἱ ὀλιγόπιστοι γίνονται μάλιστα
διὰ τοὺς ἰδίους τοὺς ἑαυτοῦς των πρῶτον,
εἰς τοὺς ὁποίους δὲν ἐπιτρέπουν οὐδὲ στι-
γμῆς ἀνακούφισιν καὶ τοὺς ὁποίους βασα-

νίζουν διαρκῶς μὲ τὸν πανικὸν τῆς ἀντι-
μετωπίσεως τοῦ μέλλοντος. Ἀλλὰ καὶ διὰ
τὴν κοινωνίαν γίνονται οἱ ὀλιγόπιστοι αὐτοὶ
μάλιστα, διότι μὲ τὴν ἀνησυχίαν των, μὲ
τὸν πανικὸν των, μὲ τὴν τάσιν πρὸς ἐναπο-
θήκευσιν περισσοτέρων τροφίμων διὰ νὰ
ζήσουν μόνον αὐτοί, δημιουργοῦν τοὺς
λαθρεμπόρους καὶ τὴν κατάστασιν αὐτῆν
τὴν ψυχολογικὴν, ποῦ ἐπιτείνει τὴν σπάνιν
τῶν εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης.

Τὴν ἀγωνίαν καὶ τὴν ταλαιπωρίαν αὐ-
τῶν τῶν ὀλιγοπίστων, μὲ τὴν ἀπαισθη-
τότητα τοῦ πανικοῦ, τὴν εἶδαμεν εἰς τὴν
πραγματικότητά τὴν ἐποχὴν τοῦ λιμοῦ
μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα κακὰ ἀποτελέσματα
τῆς ψυχολογίας των, χωρὶς καὶ νὰ ἡμ-
πορέσῃ πράγματι κανένας ἀπ' αὐτοὺς
νὰ διαφύγῃ τὸν θάνατον, ὅταν ἔλθῃν ἡ
ὥρα του, ἔστω καὶ ἂν δὲν τοῦ ἔλειψε
τίποτε!

ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΗΤΗΣ

Τὸν κόσμον ποῦ ἐδημιούργησεν ὁ Θεός, δὲν
τὸν ἀφῆκεν εἰς τὴν τύχην του. Ὅπως ὁ καλλιτέ-
χνης ἐνδιαφέρεται καὶ φροντίζει διὰ τὸ ἔργον του,
ἔτσι καὶ ὁ Δημιουργὸς τοῦ Σύμπαντος δὲν
ἠμπορεῖ παρὰ νὰ ἐνδιαφέρεται καὶ νὰ φροντί-
ζῃ διὰ τὰ δημιουργήματά Του. Φροντίζει διὰ
τὸ κάθε τι καὶ τίποτε δὲν γίνεται εἰς τὸν κόσμον,
χωρὶς Ἐκεῖνος νὰ τὸ θέλῃ. Ἔβαλε νόμους εἰς
τὴν φύσιν, ποῦ τηροῦνται μὲ ἄπλην τὴν ἀκαίβριαν
καὶ ἔδωκεν ἐλευθερίαν εἰς τὰ λογικά Του πλά-
σματα, ποῦ τὴν παρακολουθεῖ, ὅπως ὁ παιδα-
γωγὸς παρακολουθεῖ τὸν μαθητὴν του τὴν ἐλευ-
θερίαν καὶ τὴν κανονίζει πρὸς τὸ συμφέρον των.

Γνωρίζει, ὅτι ὁ καθεὶς ἀπὸ ἡμᾶς ἔχει ἀνάγκας
καὶ φροντίζει διὰ τὰς πραγματικὰς μᾶς ἀνά-
γκας, ὅπως ὁ πατέρας φροντίζει διὰ τὰς ἀνάγκας
τῆς οἰκογενείας του. Ἐπιτρέπει τὰς πράξεις μᾶς
καὶ τὰς διαθέσεις μᾶς καὶ, ὅταν ἡμεῖς δὲν εἴμε-
θα εἰς θέσιν νὰ φυλαχθῶμεν ἀπὸ τὸ κακόν, αὐτὸς,
ὡς πατέρας φιλόστοργος, μᾶς προστατεύει δὲν
μᾶς ἀφίνει νὰ παρατραχηθῶμεν, ὅταν βλέπῃ πὺς
ὄχι ἀπὸ πείσμα ἢ ἀπὸ κακὴν θέλησιν, ἀλλὰ
ἀπὸ ἄγνοιαν καὶ ἀδυναμίαν κοντεύομεν νὰ πέ-
σωμεν εἰς τὴν ἁμαρτίαν. Κάποτε πάλιν μᾶς
ἀφίνει— ὅταν ὑπερῆρανθῶμεν διὰ τὴν ἀξίαν
μας— καὶ κτωπόμεν εἰς τὰ ἐμπόδια, ποῦ μᾶς
παρουσιάζει ὁ ἀντίπαλος. Διὰ νὰ ταπεινωθῶμεν
καὶ νὰ μάθωμεν νὰ εἴμεθα προσεκτικώτεροι

εἰς τὸ μέλλον. Καὶ ἡ πτωχεία καὶ ὁ πλοῦτος
καὶ ἡ ἀσθένεια καὶ ἡ υγεία, καὶ ἡ θλίψις καὶ
ἡ χαρὰ εἶναι μέσα παιδαγωγικά εἰς τὰ χέ-
ρια τοῦ Θεοῦ, ποῦ μᾶς μεταχειρίζεται κάθε
φορὰν ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης τοῦ βαθυτέρου
ἑαυτοῦ μᾶς, διὰ νὰ μᾶς κάμῃ ἀξίους τοῦ με-
γάλου σκοποῦ, διὰ τὸν ὁποῖον μᾶς προορίζει.

Δὲν εἶναι τύραννος ὁ Θεός, οὔτε ἄγριος
καὶ τρομερὸς ἀλλὰ πατέρας φιλόστοργος
καὶ καλὸς πάντα, ποῦ ποιεῖ διὰ κάθε μᾶς πα-
ραστράτημα καὶ ποῦ ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν τε-
λειοποίησίν μᾶς. Ἄν ἐπιτρέπῃ κάποτε νὰ
πνοῦμεν, αὐτὸ τὸ κάμνει, διότι θέλει νὰ μᾶς
δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ χαρῶμεν ἐπιτέτα πρα-
γματικά. Σὺν Πατέρας παντοδύναμος καὶ πανά-
γαθος, μᾶς ἀγαπᾷ καὶ μᾶς φροντίζει. Ἐστὶ μᾶς
παρουσίας τὸν Θεὸν μᾶς ὁ Υἱὸς Του ὁ Μονο-
γενής, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, γεμίτων ἀπὸ ἀγά-
πην καὶ ἀπὸ καλωσύνην, πρῶτον μὲν ἀκούσῃ
τὴν προσευχὴν μᾶς καὶ νὰ μᾶς δώσῃ, ὅτι μᾶς
χρειάζεται πραγματικά, ἔτοιμον νὰ μᾶς προ-
φυλάξῃ ἀπὸ τὰ κακά, εἰς τὰ ὅποια ἠμπορεῖ
νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ ἡ ἀνθρωπίνη μᾶς ἀνοησία.

Ὅπως εἰς τὸν πατέρα μᾶς τὸν ἐπίγειον
ἐτρέχαμεν— ὅταν ἤμεθα μικροί— εἰς κάθε μᾶς
ἀνάγκην καὶ ὅλα τὰ ἐπεριμέναμεν ἀπὸ αὐτόν,
ἔτσι, ἀκριβῶς, μᾶς ἐδίδαξεν ὁ Ἰησοῦς Χριστός
νὰ τὰ περιμέναμεν ὅλα ἀπὸ τὸν οὐράνιον

Πατέρα, πού τίποτε δέν Τοῦ εἶναι ἀδύνατον καί πού ξέρει πάντα μέ κάθε ἀκρίβεια τί καί τί μᾶς χρειάζεται πραγματικά. Μὲ ἀγάπην καί μὲ ἐμπιστοσύνην θά καταφεύγωμεν εἰς Αὐτόν καί εἰς κάθε μας θλίβην καί εἰς κάθε μας χαράν, μὲ ἀγάπην καί ἐμπιστοσύνην θά ἀφήσωμεν τὸ γέρι Τοῦ τὸ παντοδύναμον νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ. Μὲ ἀγάπην καί ἐμπιστοσύνην θά προσπαθώσωμεν νὰ φανώμεν παιδιὰ Τοῦ πραγματικά, ἀξία τῆς ἀγάπης Τοῦ καί τῆς φροντίδος Τοῦ εἰς τὴν καθημερινήν μας ζωὴν. Τίποτε δέν πρέπει νὰ κάμωμεν ἀπὸ ἐκείνα, πού προσβάλλουν καί στενοχωροῦν τὸν Πατέρα μας, πού εἶναι στοὺς Οὐρανούς.

ΟΙ ΑΚΡΟΑΤΑΙ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΛΟΓΟΥ

Καρὰ τὴν διάρκειαν τοῦ θ. Κηρύγματος πρέπει ἢ προσοχὴ τοῦ ἀκροατοῦ νὰ εἶναι πάντοτε μετὰ εὐλαβείας καί ταπεινώσεως συγκεντρωμένη εἰς τὰ ἀκουόμενα. Ὅταν ὁ ἀκροατὴς ἐξῆλθῃ διάθεσιν νὰ κρίνῃ, νὰ συγκρίνῃ, νὰ ἐπικρίνῃ τὰ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ ἱεροκήρυκτος, ποτὲ δέν εἶναι δυνατὸν νὰ ὠφεληθῇ καί ἀπὸ τὸ τελειότερον τῶν κηρυγμάτων, ὅπως δέν ὠφεληθῆσάν ποτε ἀπὸ τοῦ ἴδιου τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ τὰ κηρύγματα οἱ γραμματεῖς καί οἱ φαρισαῖοι. Μὲ τὴν πεποιθήσιν, ὅτι ὁ Θεὸς ζητεῖ νὰ μᾶς ὀμιλήσῃ διὰ τὸ κηρύγματός, πρέπει νὰ παραμερίζεται πρὸς στιγμὴν τὸ πρόσωπον τοῦ ὁμιλούντος καὶ ὁ ἀκροατὴς ν' ἀκούῃ μὲ ὡσανεὶ διάθεσιν ἀκοῦσαι καὶ τὰς εὐχὰς καί τοὺς ψαλμοὺς τῆς θείας λειτουργίας, διὰ νὰ ὠφεληθῇ πραγματικῶς.

Μετὰ τὴν ἀκρόασιν δὲ τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, δὲν πρέπει νὰ μείνῃ ἀργὸς ὁ ἀκροατὴς, ἀλλὰ νὰ κάμῃ ὅ,τι κάμει ὁ ἐπιμελής μαθητὴς ἀφ' οὗ ἀκούσει τὴν παράδοσιν τοῦ διδασκάλου. Νὰ ζητήσῃ, δηλαδή, μίαν ἡσυχίαν ὥραν εἰς ἕνα ἥμερον τόπον— εἰς τὴν ὥραν ἰσως τῆς βραδυῆς τοῦ προσευχῆς— καί ν' ἀφήσῃ τὸν νοῦν του ν' ἀναπολήσῃ ὅσα ἤκουσε, νὰ συγκρίνῃ καί πάλιν πρὸς τὰ διδάγματα τοῦ ἡμῶνος τὴν ἰδικήν του ζωὴν καί νὰ ἐκχυθῇ εἰς θερμὴν πρὸς τὸν Κύριον τῶν Δυνάμεων προσευχὴν, διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν δύναμιν νὰ ἐμμεῖνῃ εἰς τὸ ἀγαθόν—ἐάν τὸ ἐξῆ— ἢ νὰ διορθώσῃ τὴν διαγωγὴν του— ἐάν χρῆσῃ διορθώσεως—εὐκρινῶς εὐχαριστῶν τὸν Θεὸν διὰ τὴν εὐκαιρίαν, πού τοῦ ἐδόθη ν' ἀκοῦσῃ τὸν λόγον Τοῦ, καί εὐκρινῶς δεόμενος νὰ τύχῃ τῶν εὐκαιριῶν τῆς μετανοίας, τὴν ὁποίαν θά συμπληρώσῃ εἰς πρώτῃν εὐκαιρίαν μετ' τὴν ταπεινὴν καί εὐκρινῆ ἐξομολόγησιν ἐνώπιον τοῦ Πνευματικοῦ τοῦ Πατρὸς.

Ἄλλὰ δὲν θά εἶναι αὐτὰ ἀρκετὰ διὰ τὸν καλὸν ἀκροατὴν τοῦ θείου λόγου. Εἶναι ἀνάγκη

νὰ ἐπωφεληθῇ κάθε εὐκαιρίας, πού θά τοῦ παροῦσαισθῇ διὰ νὰ ἐφαρμῶσῃ τὸ διδάγμα τοῦ κηρύγματος, πού ἤκουσε. Τότε ἐφαρμῶζεται καί εἰς αὐτὸν τὸ :

«Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν».

ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΚΗΣΙΑΝ ΜΑΣ

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

(18—24 Ὀκτωβρίου 1954)

18. Δευτέρα: † Λουκᾶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.
19. Τρίτη: Ἰωὴλ τοῦ Προφήτου.
20. Τετάρτη: Ἀρτεμίου μεγάλου, Γερασίμου ὁσ.
21. Πέμπτη: Ἰλαρίωνος καὶ Χριστοβούλου τοῦ ἐν Πάτρῳ, ὁσίων.
22. Παρασκευή: Ἀβερκίου ἐπισκ. Ἱεραπόλεως.
23. Σάββατον: Ἰακώβου τοῦ Ἀβελάρδου.
24. Κυριακή: ΣΤ' Λουκᾶ, Ἀρέθα μεγαλοῦ, Σεβαστιανῆς μ. Πρόκλου ΚΠόλεως.— Ἡχος β'. Ἐωθιὸν Η'.

Η ΙΕΡΑ ΜΕΛΕΤΗ ΜΑΣ

Ἄπὸ αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα ἀρχίζει διὰ τὰς καθημερινὰς ἢ ἀνάγνωσις τῆς πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῆς τοῦ Ἀπ. Παύλου. Εὐαγγέλιον συνεγίεται δι' ἑτάς τὰς ἡμέρας ἕκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐβδομάς δεκάτῃ ἐννάτῃ.

(18—24 Ὀκτωβρίου 1954)

Δευτέρα (18):	Φιλίπ. 1,1—7 Λουκ. 9,18—24
Τρίτη (19):	Φιλίπ. 1,8—14 Λουκ. 9,23—27
Τετάρτη (20):	Φιλίπ. 1,12—20 Λουκ. 9,44—50
Πέμπτη (21):	Φιλίπ. 1,20—27 Λουκ. 9,49—56
Παρασκ. (22):	Φιλίπ. 1,27—2,4 Λουκ. 10,1—15
Σάββατ. (23):	Α' Κορ. 15,58—16,3 Λουκ. 7,1—10
Κυριακή (24):	Β' Κορ. 11,31—12,9. Λουκ. 8,27—39

Σημειώσεις: Αἴθριον Δευτέραν (18), ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, 9^η ἀναγνωσθῆ: Ἀπόστολος, Κολοσ. 4,5-11,148 καὶ Εὐαγγέλιον, Λουκ. 10, 16-21. Τῷ δὲ Σάββατῳ (23), ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ἀβελάρδου Ἰακώβου: Γαλάτ. 1,11-19 καὶ Ματθ. 13, 54-58.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διοκονίας, Ἀθῆναι. Ἰασιῶ 1, Τηλέφ. 72-112.

- I -

ΣΥΝΤΟΜΕΣ ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ

ΓΑΜΕΙΟΝ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ ΕΙΣ ΜΗΝΕΜΗΝ ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΟΥ

Ἡ ἐφημερίς "Νιός" πάλι ἐκδόθηκε στήν Πολιτεία οὐλομένη ἀπό τό ἐκεῖ παράρτημα τῆς Ἐνώσεως Ἑργαζῶν Βιομηχανίας (CIO), ἐκπεριεῖ τήν ἴδρυσι ἑνός Ταμείου ὑποτροφῶν γιά τὰ παιδιά τῶν μελῶν τῆς Ἐνώσεως, εἰς μνήμην τοῦ φίλου Μάρτιου ἀποβάντος Πατρός τῆς CIO.

o o o

Ἡ ΕΝΩΣΙΣ ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΩΝ ΓΙΟΡΤΑΖΕΙ ΤΟ ΜΑΙΟ ΤΗΝ 65ῃ ἑΠΕΤΕΙΟ ΤΗΣ

Ἡ Διεθνής Ἑνωσις μηχανοδηγῶν, μί ἀπό τῆς πύδ πηλῆς ἐργατικῆς ὀργανώσεως τῶν ἠνωμένων Πολιτειῶν, ἔδ γιορτάζει τόν προσεχῆ Μίον τήν 65ῃ ἐπέτειο τῆς ἱδρύσεώς της. Ἡ ὀργανωσις αὐτή ἱδρύθηκε τό 1888 ἀπό μερικοῦς μηχανοδηγοῦς τῶν εἰδηροδρόμων τῆς Ἀτλάντα, στή Γεωργία. Σήμερα ἔ ἀριθμός τῶν μελῶν της σκερταίνει πύ 750,000 ἄτομα.

o o o

ΕΡΕΥΡΕΣΙΣ ΕΝΟΣ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΤΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΒΑΡΟΥΣ ΤΩΝ ΤΡΕΧΟΥΜΕΝΩΝ ΡΥΧΙΣΤΩΝ

Ἡ Ἐταιρία Μηχανολογικῶν Ἐλέγγων πού εἶναι ἐγκατεστημένη στήν πόλι Νόργουον, τῆς Μασαχουσῆτης, ἀνεκάλυψε τελευταίον ἕνα μηχανήμα κατάλληλο γιά τή μέτρηση τοῦ βάρους ἀποσπώμετου ὑφροῦ πού χύνεται μέ ὀρμή ἀπό εἰδικῆς σωληνώσεις. Τό μηχανήμα μετροῦ τόν ὄγκο τοῦ ὑφροῦ καί ἀκολουθεῖς ὀγει τό βῆρος του μέ τήν ἐφαρμογή ἀλεγειρικῶν ὑπολογισμῶν. Ἡ σονεχῆς ροή τοῦ ρευστοῦ πού ἐπιθυμοῦμε νά κυλίωμε ἐπιτυγχάνεται μέ σωληνώσεις πού κινεῦνται περιστροφικά μέ τή βοήθεια ἑνός κινητήρος.

o o o

ΟΙ ἠΝΩΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ ΣΤΑΝΟΥΝ 1,000,000 ΕΙΣΗ ΡΟΥΧΙΣΜΟΥ ΣΤΟ ΛΑΟ ΤΗΣ ΚΟΡΕΑΣ

Περισσότερα ἀπό 1,000,000 εἰδη ρουχισμοῦ δωρήθηκαν στό λαό τῆς Δημοκρατίας τῆς Κορέας χάρις σῆ ἕνα ἔρανο πού ἔγινε στίς ἠνωμένες Πολιτείες κερύ ἄ τῆλη τοῦ 1952 ἀπό τό Ἐθνικό Κεκοδικό Συνέδριο Προνοίας. Ὁ ἔρανος γιά τή συλλογή ρουχισμοῦ ἐξακολουθεῖ ἐντατικῶς.

o o o

ΤΟ ΙΔΡΥΜΑ ΦΟΡΜΤ ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙ ΣΤΗΝ ΙΔΡΥΣΙ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ ΕΡΟ ΠΑΚΙΣΤΑΝ

Χάρις στή βοήθεια τοῦ Ἀμερικανικοῦ φιλανθρωπικοῦ Ἴδρυματος ἔδρου, ἡ πόλις Καρῆτσι τοῦ Πακιστάν πρόκειται νά ἀνοκτῆ ἕνα ἀπό τή πύδ ἀξίολογα Πολυτεχνεῖα τοῦ κόσμου. Τό Ἴδρυμα ἔδρου ἐδώρησε ἤδη στή Κυβέρνησι τοῦ Πακιστάν 1,000,000 δολλάρια γιά τήν ἄγορά τῶν ἀπαραιτητῶν ἔδρων τοῦ Πολυτεχνεῖου. Στήν νῆα ἄνωκότε αὐτή Σχολή ἔδ παραδίδονται, μαθήματα γιά τοῦς μέλλοντας μηχανικοῦς, μηχανολόγους-ἠλεκτρολόγους, μηχανικοῦς βιομηχανίας, πολιτικοῦς μηχανικοῦς καί ἀρχιτέκτονας. Ἡ Σχολή ἔδ περιλαμβάνη ἐπίσης τεχνικά τμήματα γιά ἔδους ἐπίδομοῦν νά ἀκολουθήσουν τό ἐπιγύγλημα τοῦ εἰδηροδρομοῦ, τοῦ συγκολλητοῦ, τοῦ ἐφαρμοστοῦ μηχανημάτων, καί νά ἐπίδοθου στή συντήρησι καί τήν ἐπιδιδόρωσι τῶν αὐτοκινήτων.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ
ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ 54 ΥΠΟΤΡΟΦΙΕΣ

Ἡ Ἀμερικανικὴ Ὀργάνωσις φοιτητικῶν Πανεπιστημίων προσφέρει 123.000 δολάρια γιὰ ὑποτροφίες ποῦ θὰ χορηγηθοῦν στὶς φοιτήτριες 20 διαφόρων χωρῶν κατὰ τὸ τρέχον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος. Οἱ 54 φοιτήτριες ποῦ θὰ ἀφελθοῦν ἀπὸ τὶς ὑποτροφίες αὐτές θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἤδη διπλωματοῦχοι ἠνωτάτης σχολῆς καὶ νὰ ἐπιθυμοῦν νὰ ἀκολουθήσουν μίαν ἠνωτέρα Ἐκπαίδευσιν εἰς ἓνα ἀποιοδήποτε κλάδον τῆς Ἐπιστήμης των. Οἱ νέες αὐτές θὰ ἐπισκεφθοῦν τὶς ἠνωμένες Πολιτείες γιὰ νὰ μελετήσουν τὶς τελευταίας Ἀμερικανικὰς τεχνικὰς τελειοποιήσεις καὶ τὰ πιδ. σύγχρονα τεχνικὰ ἐφόδια τῆς χώρας.

ο ο ο

ΝΕΟΙ ΦΑΚΟΙ ΓΙΑ ΤΗ ΧΡΗΣΙ ΤΩΝ ΗΜΙΤΥΦΛΩΝ

Ὁ Δρ. Οὐίλλιαμ Φάινμπλουμ, εἰδικὸς ὀφθαλμολόγος τοῦ Πανεπιστημίου Κολομβία τῆς Νέας Ἰόρκης, ἀνήγγειλε τελευταία τὴν ἀνακάλυψιν ἑνὸς νέου εἴδους φακῶν, ποῦ ἀποδοχόνται νὰ βελτιώσουν κατὰ πολὺ τὴν ὄρασιν τῶν ἡμιτυφλῶν ἀτόμων. Ὁ Δρ. Φάινμπλουμ λέγει ὅτι οἱ νέοι μικροσκοπιακοὺ τόπου φακοὶ εἶναι ἀποτέλεσμα πενταετῶν ἐρευνῶν καὶ πειραμάτων. Ἐπιζητεῖται ὅτι ἡ νέα ἐφεύρεσις, τονίζει ὁ Δρ. Φάινμπλουμ, θὰ ἐξυπηρετήσῃ καὶ ἐκείνους ἀκόμα ποῦ βλέπουν ἐλάχιστα.

ο ο ο

ΑΜΕΡΙΚΑΝ ΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΧΑΛΥΒΟΣ
ΑΓΟΡΑΖΕΙ ΥΛΙΚΑ ΑΠΟ 74 ΞΕΝΕΣ ΧΩΡΕΣ

Διφορασίδηρομεταλλεύματα, ἀριστέρας ποιότητες νικελίου καὶ φοινικελίου, καθὼς καὶ μερικὰ ἄλλα ὀλιγά χρησιμοποιεῖται ἐν τῇ βιομηχανίᾳ χάλυβος τῶν ἠνωμένων Πολιτειῶν, ἀγοράζονται ἀπὸ 74 ξένες χώρες. Ὑπολογίζεται ὅτι κατὰ τὸ 1951 ἀμετέθησαν 320.000.000 δολάρια γιὰ τὴν ἀγορὰ τῶν εἰδῶν αὐτῶν ποῦ εἶναι ἀναγκαῖα εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ χάλυβος.

ο ο ο

Ἦν CT: Δεκεμβρίου ἐν τῷ Ἑσπερινῷ

ΔΟΞΑ

Ἦχος ᾠ π β πα

Με ε Δο ο ο εα πα α τρι ι ι ι ι ι

και αι υι υι ω υ α γι ι ι ι ι ω ω πνε

ε ε ε ε ευ μα α α α λα α α α τι ε ραρ

χω υν τιν μαλ λο ο νην υ των πα ι ε ε ρων υ λε ε ε ε

ε ο ος τιν θου σι υ των θου μα α α τω ω υ

των πι ι ζων αν τι λη η η η πο ρα με ε ε ε γι ζον

συ νε λ θ ο ν τε ι ω ω ω ρι λε ε ε ε ε ο ο ο ο ο ρ τ ο ι

α σμα τι μοι ο ι ε ε ε φ ω με ι ι ι ο ις υ μνη η η

η η η σ ω ω ω με εν λε ε ε ε ε ε ε γο ο ν τε ε ε ε ε

1956
1954

22

AEDA

1944

Dear Mr. [unclear]

I have received your letter of the 15th and am glad to hear that you are interested in the work of the AEDA.

The AEDA is a non-profit organization which is engaged in the study of the economic conditions of the people of the United States.

Our work is based on the principle that the only way to bring about a more equitable distribution of income is to study the economic conditions of the people and to make recommendations to the government and the public.

We are currently conducting a study of the economic conditions of the people of the United States and we are interested in your views on this subject.

If you would like to contribute to our work, we would be glad to accept your contribution. We are currently accepting contributions for the year 1944.

Your contribution will be used for the purchase of books and the payment of salaries. We are currently accepting contributions for the year 1944.

If you would like to contribute to our work, we would be glad to accept your contribution. We are currently accepting contributions for the year 1944.

Your contribution will be used for the purchase of books and the payment of salaries. We are currently accepting contributions for the year 1944.

If you would like to contribute to our work, we would be glad to accept your contribution. We are currently accepting contributions for the year 1944.

[Faint, illegible handwriting on a grid background]

Εἰς Ἀριδείων Ζωαρρίδην
εἰς Τριπόλιν
28 Ἀπριλίου 1955

8^{or}

«Καθαρίσωμεν ἐσ-
τούς ἀπὸ παντός
μολυσμοῦ σαρκός
καὶ πνεύματος, ἐ-
πιτελοῦντες ἀγκυ-
σύνην ἐν φόβῳ
Θεοῦ».

(Β' Κορινθ. 7,1)

«Ὑμεῖς ναὸς Θεοῦ
ἐστε ζῶντος».

(Β' Κορινθ. 6,16)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΟΔΟΣ ΙΑΣΙΟΥ 1 (ΜΟΛΗ ΠΕΤΡΑΚΗ)

ΑΡΙΘ ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Β'

ΑΘΗΝΑΙ 10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1954

ΑΡΙΘ. 41 (76)

Ο ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΣ ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ

Αναγνώσται: Δουκ. 7,11-16

Με μίαν φωνήν ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν, κατὰ τὴν σύντρομον, ἀλλὰ τόσοσ παραστατικὴν δειγῆσιν τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου. Καὶ ἡ χαρὰ διε-δέχθη τὸ πένθος, τὰ δάκρυα καὶ τοὺς ὀδυρ-μοὺς τῆς δυστυχισημένης χήρας. Τὸ μονά-κριβὸ ἀγάρι τῆς, ποὺ τὸ συνώδευε ἄφωνον εἰς τὸν τάφον, τώρα, ζωντανὸς καὶ ὕγι-έστατος, ὁμιλεῖ καὶ ἐκείνη ἀκοῦει με κά-μάρι τὴν λαλιάν του!

Δίκαιον, λοιπόν, εἶναι ὁ παραστατικὸς Ραββί, ποὺ ὅταν τὴν εἶδε νὰ σέρνεται μισο-λιπόθυμη πίσω ἀπὸ τὸ νεκροκρέββατο τοῦ παιδιοῦ τῆς, τὴν ἐ-πλησίασε με τόσοσν καλωσύνην καὶ τῆς εἶπε: «Μὴ κλαῖς!»

Καὶ ὁμοσ τῆς εἶχε φανῆ παράξενη τότε αὐτῇ ἡ προτροπή· πὼς ἤμποροῦσε νὰ μὴ κλαίη τὴν χαμένην ἐλπίδα τῶν μαύρων γηρατειῶν τῆς μετὰ χαροκαμμένη χήρα, ποὺ συνώδευε εἰς τὸν τάφον τὸ μονάκριβὸ τῆς παιδι ;... Μὰ, ποῦ νὰ ξεύρη, — ἡ δυστυχι-σημένη! — ποῖος ἦτο Ἐκεῖνος, ποὺ τῆς ὁμίλησε μ' αὐτὴν τὴν γλώσσασ!

— Τώρα, γονατιστή εἰς τὰ πόδια Του, τὰ

βρέχει με δάκρυα χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης, ποὺ ἤλθαν εἰς τὴν θέσιν τῶν δακρῶων τοῦ πένθους καὶ τοῦ πόνου. Δὲν εἶναι, λοιπόν, ἓνας ὀποιοσδήποτε παραστατικὸς ραββί, ποὺ ἀπλῶς τὴν ἐλυπήθηκε, ἢ καὶ ἀπὸ ὑποχρέ-ωσιν, ἠθέλησε τόσοσ ἀδέξια νὰ τὴν παρη-γορήσῃ, με τὴν εὐκολὴν σύστασιν νὰ μὴ κλαίῃ!... Εἶναι ὁ Κύριος τοῦ θανάτου καὶ

τῆς ζωῆς, λοιπόν, ὁ πτωχὸς ἐκεῖνος πε-ραστατικὸς Ραββί, ἀφ' οὔ μ' ἓνα Του λόγον ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν!

Καὶ ὅλοι, ὅσοι συν-ώδευαν με θλίψιν τὸν νεκρὸν νέον εἰς τὸν τάφον, τώρα τὸν συν-οδεύουν ἀντιθέτως, με χαρὰν εἰς τὴν ἐπι-στροφῆν του εἰς τὸ

σπίτι του, ἀναστημένον, καὶ δοξάζουν τὸν Θεόν, ὅστι ἐπεσκόφητο τὸν λαόν Αὐτοῦ».

Αἱ ! Αὐτὸς ὁ Κύριος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου εἶναι ὁ Ἀρχηγὸς μας, ἀδελ-φοί· καὶ εἰς τὴν παντοδύναμον ἐξουσίασ Του ἐὰν ἀναθέσωμεν τὴν ζωὴν μας, τίπο-τε δὲν ἤμπορεῖ νὰ μᾶς φοβίση. Εἰς τὸν στρατὸν Του ἀνήκομεν ὅλοι, ὅσοι συγκρο-

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
Κάθισμα. Ἦχος Πλ. Δ'.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ Ἄγγελος φωτὸς τοῖς Ἰνυαίξιν ἐδόσα: Παύσασθε τῶν δακρῶων, τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγελίασθε· κράξατε ἀνυμνοῦ-σαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύ-ριος, ὁ εὐδόκησας σώσαι, ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

τοῦμεν ἐπὶ τῆς γῆς τὴν Ἐκκλησίαν Του. καὶ διὰ τὴν Βασιλείαν Του προοριζόμεθα ὅλοι, ὅσοι μὲ τὸ ἅγιον Βάπτισμα ἔχομεν γίνεαι κληρονόμοι Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ. Συμμέτοχοι δὲ τῆς παντοδυναμίας Του γινόμεθα, ὅταν εὐλικρινῶς καὶ ἀδυστάκτως πιστεύωμεν καὶ τίποτε δὲν εἶναι ἀδύνατον τότε δι' ἐκείνους, ποῦ γνωρίζουν τί θέλουν καὶ τί ζητοῦν. Μῆτε τὰ λυπηρὰ τοῦ κόσμου εἶναι ἀρκετὰ νὰ μᾶς ἀποθαρρύνουν, μῆτε ὁ θάνατος εἶναι ἱκανὸς νὰ μᾶς τρομοκρατήσῃ, ὅταν ἔχομεν μαζὶ μας Ἐκεῖνον, εἰς τὸν Ὅποιον τὰ πάντα ὑποτάσσονται καὶ ὁ Ὅποιος ἐξεμηδένισε καὶ τὴν δυνάμιν τοῦ θανάτου.

Ἄλλὰ συμβαίνει κάποτε νὰ τὸ λησμονοῦμεν αὐτό. Καὶ δι' αὐτὸ ἡ ζωὴ μας εἶναι

γεμάτη ἀπὸ θλίψιν καὶ ἀγωνίαν. Ἄν εἰς κάθε περίστασιν, ποῦ μας φέρει θλίψιν καὶ δάκρυα, θέλωμεν ν' ἀκούωμεν τὴν φωνὴν Του, θὰ Τὸν ἀκούωμεν πάντοτε νὰ λέγῃ εἰς τὸν καθένα μας: «Μὴ κλαῖε». Διότι Ἐκεῖνος ἔχει διὰ κάθε πληγὴν τὸ βάλαμον καὶ γνωρίζει, ὕστερα ἀπὸ κάθε ταραχὴν καὶ κάθε θλίψιν, νὰ χαρίσῃ τὴν γαλήνην καὶ τὴν χαρὰν. Ἄφ' οὗ καὶ ὁ θάνατος ἀκόμη δὲν εἶναι διὰ τοὺς πιστοὺς Του, παρὰ ἡ ὁδὸς πρὸς τὴν ἀθανασίαν καὶ τὴν αἰωνιότητα.

Ἄς μὴ χάνωμεν λοιπὸν τὸ θάρρος καὶ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἐλπίδα, ὅσοι πιστεύομεν εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐνώπιον τοῦ Ὅποιου «πάν γόνυ κάμψι ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων».

ΕΝ ΗΜΕΡΑΙΣ ΣΤΕΡΗΣΕΩΝ

(Ἐξοδ. 16, 1-35)

Κατὰ τὴν πορείαν τῶν Ἰσραηλιτῶν διὰ μέσου τῆς ἐρήμου Ἐλεῖψαν, φυσικὰ, αἱ τροφαὶ καὶ δὲν ἦτο πλέον δυνατόν νὰ εὐρεθῇ μῆτε τὸ ἀπαραίτητον διὰ τὴν ζωὴν των ψωμί. Ἐίχαν μάλιστα περάσει περίπου 40 ἡμέραι, ἀφ' ὅτου ἐφυγαν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἀκόμη εὐρίσκοντο εἰς τὴν ἐρημον Σίν, μεταξύ Αἰλεῖμ καὶ Σινά. Τί θὰ ἐγίνετο ὅλος αὐτὸς ὄλακος, χωρὶς τροφήν, καὶ πῶς θὰ ἐξηκολούθει τὴν πορείαν του, ἐξηγητηγμένος ἀπὸ τὴν πείναν; Ἔτσι θὰ ἐσκέπτετο ὁποιοσδήποτε ἄνθρωπος μὲ κοσμητὸν φρόνημα, ποῦ δὲν θὰ εἶχε πείραν τῆς ὑψίστης δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλ' ὁ Μωυσῆς δὲν ἀνησύχησε διόλου διὰ τὴν ἄλλειψιν τῶν τροφῶν ἤξευρεν ἐκεῖνος, ὅτι ὁ Θεὸς ποῦ τὸν εἶχε στείλει διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν λαόν του, τοῦ εἶχεν ὑποσχεθῆ, ὅτι θὰ εἶναι μαζὶ του διὰ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ δύσκολον καὶ βαρὺ αὐτὸ ἔργον· ἐγκώριζε τί ἔκαμεν εἰς τὴν Αἴγυπτον ὁ Θεός, διὰ νὰ ἀναγκάσῃ τὸν Φαραὼ νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς Ἰσραηλιτάς· ἐγκώριζε τί ἔκαμεν ὁ Θεός, πρὸ ὀλίγων μόλις

ἡμερῶν, χάριν τοῦ λαοῦ Του εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, καὶ ἦτο βέβαιος, ὅτι καὶ τώρα Ἐκεῖνος θὰ εὕρισκε τὸ μέσον τῆς σωτηρίας ἀπὸ τὸν νέον κίνδυνον, ποῦ ἤρχισε ν' ἀπειλῆ τὸν λαόν, ποῦ διεσώθη μὲ τὸσον θαυμαστὸν τρόπον ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν Αἰγυπτίων. Ἔτσι ἐσκέπτετο ὁ Μωυσῆς καὶ δὲν ἀνησύχησε διὰ τὸν κίνδυνον τῆς πείνης.

Ἄλλὰ ὁ λαός, εἶναι συνήθως ἄστατος καὶ ἀπειθητικὸς, κάποτε δὲ καὶ ἐπιπόλαιος καὶ βιαστικὸς, εὐκόλα λησμονεῖ τὰ καλὰ καὶ παραγνωρίζει τοὺς εὐεργέτας του, καὶ παρασύρεται εὐκόλα ἀπὸ τοὺς ἐπικινδύνους δημαγωγούς. Καὶ ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαός εἰς τὴν περίστασιν ἐκείνην δὲν ὑπῆρξε διαφορετικὸς καὶ δι' αὐτὸ τὴν ἀταραξίαν τοῦ ἀρχηγοῦ του τὴν ἐθεώρησεν ὡς ἀδιαφορίαν. Ἐλησμόνησεν ἀμέσως τὰς εὐεργεσίας, ἐλησμόνησεν τὸ θαυμαστὸν γεγονός τῆς ἀπελευθερώσεώς του, τὸ ὅποιον ἔψαλε πρὸ ὀλίγων μόλις ἡμερῶν μὲ τὸσον ἐνθουσιασμόν, καὶ ἤρχισε νὰ γογγύζῃ ἐναντίον τοῦ Μωυσέως καὶ τοῦ Ἀαρῶν.

Σημ. CT! Δεκεμβρίου εις τον Γείχον

Σειχηρά Προσόμοια Ήχος Η΄ πα $\frac{2}{κε}$

και αιρου η ι ε ρα α με φα λη του α θα ρον τω αρε τωων
 υα τα γυ γε ον ο θεοι της δεο τα α της ι ε ρω συ υνης υα
 νων ο Ποι μνη ο με ε γας ο φα νω τατος πυρ σο ος ο της
 νι ι υης επι ξε ροο με νος ο νο μα ο δε ο με νοις
 συμ πα θω ως επι υλω με νος ο υαμ πτο με νος α σθε νω ων τω σθε
 η σε σι ρυ υ ζης ο ε ται μο τα τος ξε ρο ος ο ζω τη ρι ος
 τοις πι ζει τε λω σι την πανα οι οι δι μον μνη αν ος χρι
 ζονα τα πε εμ φαι Παμμα να ρι ξε δυ σω ω πει το με χα
 ε λε ος

3 Μαΐου 1955

1955
N. T. B.

N.T.B.

Ac

1. 1958

2. 1959

3. 1960

4. 1961

5. 1962

6. 1963

7. 1964

8. 1965

9. 1966

10. 1967

11. 1968

Οι I ε ρευ οτ Κυ ρι ε εν δυ σον ται δι αι ο συ νην υ η οι ο σι

οι οτ α γα λη α σον ται

Χαι αι ρου ο ζη λος θει κ ο πλη σθει α πα γω γη σι τε πο η ρα σι λυ τρω

σα με νοσ α δι ωσ με λ λον τας δη η σι εν ε πι ζα σι ι α βρι υτη

και αι ταισ δι ο νει ρω ων προ σθοι τη σε σι Πη γη η η η η

γα ζο σα εν ται Μυ ρουσ Νι μο λα ε μυ ρα η λ ο σι ωι υ ψυ

χα ας ια τρ σε υ σα τα δυ σω δη τε τω πα θω ων α πε

λαν υ σα Μ α α και ρα τα ζι ζα ηι α τρι π λ α η σι ε υ τε μ νο

σα Πευ ον λι μ μι ζον Α ρει κ ο τα α χυ ρω ω δη δι σα ρ μα τα

Χρι ζου μα τα πε ε μ φαι ταισ ψυ και η μ ων δυ σω ω πει το με γα ε λε οσ

N.T.B.

Act

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records and the role of the committee in overseeing the process. It mentions the need for transparency and accountability in all actions taken.

The second part outlines the specific responsibilities of the members and the procedures to be followed in various situations. It emphasizes the need for collaboration and communication among all parties involved.

The third part details the financial aspects of the project, including the budget and the sources of funding. It notes that the budget is subject to change based on the progress and needs of the project.

The fourth part discusses the timeline and the expected outcomes of the project. It sets clear goals and milestones to ensure that the project is completed on time and within budget.

The fifth part concludes with a statement of intent and a commitment to the success of the project. It expresses the confidence in the team and the belief that the project will achieve its intended purpose.

Στ' Δεκεμβρίου εις τον Ουχον

Σειχηρά Προσόμοια Ήχος Π' ε' πα $\frac{2}{κε}$

π
 Χαίρει η ε ε ρα α με βα λη του α θα ροντων α ρε των
 να τα γω γι ον ο θεοι της θεοτα α της ε ερω σου υντι να
 νων ο ποι μνη ο με ε γα σ ο βα νω τακος πυρ σο ο σ της
 νι ι υης επι φε ρο ο με νο ο νο μα ο δε ο με νοις
 συμ πα θωις ε πι υλω με νοι ο ναμ πτο με νοι α σθε νων των δε
 η σε σι ρυ υ ζησ ο ε ται μο τα τοι βρο ρο ο σ ο ζω τη ρι ο σ
 τοις πι ζει τε λα σ σι την πα να σι οι δι μον μη η η η σ ο χ ρι
 ζον να τα πε ε ρι φα Παρ μα να ρι ζε ο υ σω ω πει το με γα
 ε λε ο σ

3 Μαΐου 1955

1955

Τ.Τ.Β.

N.T.B.

For
Bel

1. $\frac{1}{2} \times 2 = 1$
 2. $\frac{1}{3} \times 3 = 1$
 3. $\frac{1}{4} \times 4 = 1$
 4. $\frac{1}{5} \times 5 = 1$
 5. $\frac{1}{6} \times 6 = 1$
 6. $\frac{1}{7} \times 7 = 1$
 7. $\frac{1}{8} \times 8 = 1$
 8. $\frac{1}{9} \times 9 = 1$
 9. $\frac{1}{10} \times 10 = 1$
 10. $\frac{1}{11} \times 11 = 1$
 11. $\frac{1}{12} \times 12 = 1$
 12. $\frac{1}{13} \times 13 = 1$
 13. $\frac{1}{14} \times 14 = 1$
 14. $\frac{1}{15} \times 15 = 1$
 15. $\frac{1}{16} \times 16 = 1$
 16. $\frac{1}{17} \times 17 = 1$
 17. $\frac{1}{18} \times 18 = 1$
 18. $\frac{1}{19} \times 19 = 1$
 19. $\frac{1}{20} \times 20 = 1$
 20. $\frac{1}{21} \times 21 = 1$
 21. $\frac{1}{22} \times 22 = 1$
 22. $\frac{1}{23} \times 23 = 1$
 23. $\frac{1}{24} \times 24 = 1$
 24. $\frac{1}{25} \times 25 = 1$
 25. $\frac{1}{26} \times 26 = 1$
 26. $\frac{1}{27} \times 27 = 1$
 27. $\frac{1}{28} \times 28 = 1$
 28. $\frac{1}{29} \times 29 = 1$
 29. $\frac{1}{30} \times 30 = 1$
 30. $\frac{1}{31} \times 31 = 1$
 31. $\frac{1}{32} \times 32 = 1$
 32. $\frac{1}{33} \times 33 = 1$
 33. $\frac{1}{34} \times 34 = 1$
 34. $\frac{1}{35} \times 35 = 1$
 35. $\frac{1}{36} \times 36 = 1$
 36. $\frac{1}{37} \times 37 = 1$
 37. $\frac{1}{38} \times 38 = 1$
 38. $\frac{1}{39} \times 39 = 1$
 39. $\frac{1}{40} \times 40 = 1$
 40. $\frac{1}{41} \times 41 = 1$
 41. $\frac{1}{42} \times 42 = 1$
 42. $\frac{1}{43} \times 43 = 1$
 43. $\frac{1}{44} \times 44 = 1$
 44. $\frac{1}{45} \times 45 = 1$
 45. $\frac{1}{46} \times 46 = 1$
 46. $\frac{1}{47} \times 47 = 1$
 47. $\frac{1}{48} \times 48 = 1$
 48. $\frac{1}{49} \times 49 = 1$
 49. $\frac{1}{50} \times 50 = 1$
 50. $\frac{1}{51} \times 51 = 1$
 51. $\frac{1}{52} \times 52 = 1$
 52. $\frac{1}{53} \times 53 = 1$
 53. $\frac{1}{54} \times 54 = 1$
 54. $\frac{1}{55} \times 55 = 1$
 55. $\frac{1}{56} \times 56 = 1$
 56. $\frac{1}{57} \times 57 = 1$
 57. $\frac{1}{58} \times 58 = 1$
 58. $\frac{1}{59} \times 59 = 1$
 59. $\frac{1}{60} \times 60 = 1$
 60. $\frac{1}{61} \times 61 = 1$
 61. $\frac{1}{62} \times 62 = 1$
 62. $\frac{1}{63} \times 63 = 1$
 63. $\frac{1}{64} \times 64 = 1$
 64. $\frac{1}{65} \times 65 = 1$
 65. $\frac{1}{66} \times 66 = 1$
 66. $\frac{1}{67} \times 67 = 1$
 67. $\frac{1}{68} \times 68 = 1$
 68. $\frac{1}{69} \times 69 = 1$
 69. $\frac{1}{70} \times 70 = 1$
 70. $\frac{1}{71} \times 71 = 1$
 71. $\frac{1}{72} \times 72 = 1$
 72. $\frac{1}{73} \times 73 = 1$
 73. $\frac{1}{74} \times 74 = 1$
 74. $\frac{1}{75} \times 75 = 1$
 75. $\frac{1}{76} \times 76 = 1$
 76. $\frac{1}{77} \times 77 = 1$
 77. $\frac{1}{78} \times 78 = 1$
 78. $\frac{1}{79} \times 79 = 1$
 79. $\frac{1}{80} \times 80 = 1$
 80. $\frac{1}{81} \times 81 = 1$
 81. $\frac{1}{82} \times 82 = 1$
 82. $\frac{1}{83} \times 83 = 1$
 83. $\frac{1}{84} \times 84 = 1$
 84. $\frac{1}{85} \times 85 = 1$
 85. $\frac{1}{86} \times 86 = 1$
 86. $\frac{1}{87} \times 87 = 1$
 87. $\frac{1}{88} \times 88 = 1$
 88. $\frac{1}{89} \times 89 = 1$
 89. $\frac{1}{90} \times 90 = 1$
 90. $\frac{1}{91} \times 91 = 1$
 91. $\frac{1}{92} \times 92 = 1$
 92. $\frac{1}{93} \times 93 = 1$
 93. $\frac{1}{94} \times 94 = 1$
 94. $\frac{1}{95} \times 95 = 1$
 95. $\frac{1}{96} \times 96 = 1$
 96. $\frac{1}{97} \times 97 = 1$
 97. $\frac{1}{98} \times 98 = 1$
 98. $\frac{1}{99} \times 99 = 1$
 99. $\frac{1}{100} \times 100 = 1$

N.T.B.

Ἦν ΣΤ' Δεκεμβρίου εἰς τὸν Σαῖον

Σειχηρά Προσόμοια ἤχος ἦ εἰ πα $\frac{2}{κε}$

Χαί κερυ η ε ε ρα χ με φα λη τομα θαροντων κρε τωων
 μα τα γυ γι ον ο θειος της θειο τα α της ε ε ρω συ υνης μα
 νων ο ποι μνηο με ε γας ο φα νω τχτος πυρ σοσι ο της
 νι ι της επι φε ρου με νος ο νο μα ο δε ο με νοις
 συμ πα θωις ε ηι υλω με νος ο κημ πο με νος α θε κωων τωδε
 η σε σε ρυ υ ζης ο ε ται μο τα τοι φρα ροος ο ζω τη ρι ος
 τοις πι ζει τε λω σ σι την πη νη οι οι δι μον μνη ρι σς Χρι
 ζονι τα ηε εμ φα Παμ κη κη ρι ζε δε συ ω ηει το με γα
 ε λε ος

3 Μαΐου 1955

1955
N.T.B.

N. T. B.

Fol

Die CT. denkwürdig ist die...

Compt. Rendus de l'Acad. des Sci.

Die Naturwissenschaften sind...

Die Naturwissenschaften sind...

Die Naturwissenschaften sind...

Die Naturwissenschaften sind...

Die Naturwissenschaften sind...

Die Naturwissenschaften sind...

Die Naturwissenschaften sind...

Die Naturwissenschaften sind...

Die Naturwissenschaften sind...

N. T. B.

B.T. n

$\square$

 Οι Ι ε ρει σα Κυ ρι ε εν δυ στον τα δι μι ο συ νην

$\square$

 Οι σα α γα λ λι α στον τα

$\square$

 Χαι κι ρου ο ζη λυ θαι εις πλη σθει α πα γω γη στε πο νη ρα α λυ τρω

$\square$

 σα με νοι α δι ωις με λ λου ται θη η σι εν ε πι ζα σι α βρι υτη

$\square$

 παι ταις δι ο νει ει ρω των προ σβοι τη σε σι Πη γη η η πη

$\square$

 χα τσα εν του Μου ρου Νι μολι ε κυ ρα ηλ σι ωι υ ψυ

$\square$

 χα α ι υα τρ δε υ σα τα δυ σω δη τε τω πα θω των α πε

$\square$

 λυ νου σα

$\square$

 σα Που ον λι μι ζον Α ρει ει σα α χυ ρω θη δι σα ρμα τα

$\square$

 Χρι ζου να τα πε ρι ψα ταις ψυ χαι η μω δυ σω ω πει το με ρα ε λε οι

N.T.B

1/2

F02

The first part of the paper is devoted to a discussion of the
 general theory of the problem. It is shown that the problem
 can be reduced to a system of ordinary differential equations
 of the second order. The system is then solved by the method
 of variation of parameters. The solution is expressed in terms
 of Bessel functions. The asymptotic behavior of the solution
 for large values of the parameter is also investigated. It is
 shown that the solution approaches a certain limit as the
 parameter goes to infinity. The results are compared with
 those obtained by other methods. It is found that the
 present method gives more accurate results than the other
 methods. The paper concludes with a summary of the results
 and a list of references.

«Διατί δὲν μᾶς ἀφήκατε—ἐφώναζαν—ἐκεῖ ὅπου ἐκαθήμεθα, κοντά εἰς τὰ καζάνια μὲ τὰ κρέατα, ὅπου τὰ ψωμιά ἦσαν ἀφθονα καὶ ἐχορταίναμεν, ἀλλὰ μᾶς ἐφέρατε ἐδῶ εἰς τὴν ἔρημον, διὰ νὰ μᾶς θανατώσετε ὅλους μὲ τὴν πείναν;»...

Ποῦ ἄλλοῦ θὰ κατέφευγεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν νέαν αὐτὴν κρίσιν καὶ πῶς ἀλλοιῶς θὰ ἤμποροῦσε νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν νέαν αὐτὴν ἐξέγερσιν καὶ τὴν ὀχλαγωγίαν; Ποῦ ἄλλοῦ, παρὰ εἰς 'Εκεῖνον, ποῦ τοῦ εἶχεν ἀναθέσει τὸ βαρὺ ἔργον νὰ ἐλευθερώσῃ αὐτὸν τὸν δύσκολον καὶ κακομαθημένον λαόν!

Καὶ ὁ Θεὸς δὲν ἐπερίμενε κἄν νὰ Τὸν παρακαλέσῃ ὁ δοῦλος Του, ἀλλὰ τὸν ἐπρόλαβεν εἰς τὸ αἰτήμα του καὶ τοῦ ἀνήγγειλεν, ὅτι ἔχει ἐτοιμάσει τὴν λύσιν τοῦ δράματος. Θὰ βρέξῃ ἄφρον ἐξ οὐρανοῦ» καὶ οἱ 'Ισραηλῖται πρέπει νὰ μαζεύουν καθ' ἑκάστην ὅσον χρειάζεται μόνον διὰ τὴν τροφὴν μιᾶς ἡμέρας· μόνον τὴν ἔκτην τῆς ἐβδομάδος θὰ μαζεύουν διπλασίαν ποσότητα, διὰ νὰ ἔχουν καὶ τὴν τροφὴν τῆς ἐβδόμης ἡμέρας, τοῦ Σαββάτου, καὶ νὰ μὴ ἀπασχολοῦνται εἰς βιοποριστικὴν ἐργασίαν κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν, ποῦ εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Κυρίου.

Τὴν θέλησιν τοῦ Θεοῦ ἀνεκοίνωσαν πρὸς τὸν γογγύζοντα λαόν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ 'Ααρών, καὶ ἔδωκαν τὰς συστάσεις ποῦ ἔπρεπε πρὸς τοὺς συμπατριώτας των. Ἄλλὰ δὲν ἤτο δυνατόν νὰ συντηρηθῇ ὁ λαὸς μόνον μὲ τὸ ψωμί! Ἦρχισαν πάλιν αἱ μεμψιμοιρίαι καὶ ὁ Θεὸς ἐπρόλαβε, πρὶν Τὸν παρακαλέσουν, καὶ ὑπεσχέθη νὰ στείλῃ λαὸν κρέας διὰ τὸν πεινώσαντα λαόν Του: «Ἦκουσα τοὺς γογγυσμούς των υἱῶν 'Ισραὴλ· εἶπέ τους—παρήγγειλε πρὸς τὸν Μωϋσῆν—, ὅτι τὸ βράδῃ θὰ φάγουν κρέας καὶ τὸ πρωὶ θὰ χορτάσουν ἀπὸ ψωμιά, καὶ θὰ ἐνοήσουν, ὅτι ἐγὼ εἰμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας». Ἡ δόξα τοῦ Κυρίου εἶχε φανῆ εἰς τὴν νεφέλῃν καὶ τὴν εἶδεν ὅλος ὁ λαός. Ὁ Κύριος ἐπεσκέφθη τὸν λαόν Του.

Τὸ βράδῃ—διηγεῖται ἡ 'Αγία Γραφή—ἀνέβησαν ὀρνίθια καὶ ἐσκέπασαν τὸ στρατόπεδον τῶν 'Ισραηλιτῶν καὶ ἐπιασαν ἀπ' αὐτὰ ὅσα ἤμποροῦσεν ὁ καθείς, τὸ δὲ πρωὶ στρώμα δρόσου ἐσκέπασεν ὅλα τὰ περὶ τὸ στρατόπεδον καὶ, ἀφ' οὗ ἀνέβη τὸ στρώμα τῆς δρόσου, κἄτι λεπτά καὶ στρογγυλά, λεπτά ὡσάν τὴν πάχυν, εἶχαν ἀπομείνει εἰς ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἐρήμου. Καὶ οἱ 'Ισραηλῖται ἠπόρησαν καὶ ἤρώτα ὁ ἕνας τὸν ἄλλον: «τί εἶναι τοῦτο;» Ὁ δὲ Μωϋσῆς ἀπεκρίθη: «Αὐτὸ εἶναι τὸ ψωμί ποῦ σᾶς δίδει ὁ Κύριος, διὰ νὰ φάγητε!»

Καὶ ἐδοκίμασαν οἱ 'Ισραηλῖται τὸ οὐρανόπεμπτον αὐτὸ ψωμί, ποῦ ὁμοίαζε μὲ τὸν σπόρον τοῦ κολιάνδρου, καὶ ἡ γεῦσις του ἦτο ὡσάν τὴν μελωμένην τρυφάνταν.

Τεσσαράκοντα ἔτη διήρκεσεν ἡ περιπλάνησις τῆς ἐρήμου· καὶ ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη ὅλος ἐκείνος ὁ λαὸς ἐτράφη κατ' αὐτὸν τὸν θαυμασιόν τρόπον καὶ κανένας δὲν ἀπέθανεν ἀπὸ τὴν πείναν!

*

Τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου τὰς γνωρίζει καλλίτερα ἀπ' αὐτὸν ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς ποῦ τὸν ἐπλασεν, «Οἶδε γὰρ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος, ὅτι χρῆζετε τούτων ἀπάντων» (Ματθ. σ' 32), ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος λησμονεῖ αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀπελπίζεται εἰς τὸν καιρὸν τῶν στερήσεων, διότι λησμονεῖ, ὅτι καὶ αἱ στερήσεις ἐξυπηρετοῦν κάποιον ὑψηλότερον σκοπόν, ποῦ ἔχει σχέσιν μὲ τὸ πραγματικόν, μὲ τὸ αἰώνιον, συμφέρον τοῦ ἀνθρώπου. Ὅταν ὁ Θεὸς θεωρῇ περιττὴν διὰ τὸν ἄνθρωπον τὸν πλεόν τὴν δοκιμασίαν τῶν στερήσεων, ἔχει τὰ μέσα νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπ' αὐτὴν καὶ κανένας ἀποκλεισμός δὲν ἤμπορεῖ νὰ ἐμποδίσῃ ἐκεῖνον ποῦ θέλει νὰ στείλῃ εἰς τὸν ἄνθρωπὸν του ὁ Θεός. Τὸ πρῶτον καὶ τὸ κύριον καὶ τὸ οὐσιωδέστερον εἶναι νὰ φροντίξῃ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ νὰ συμμορφώσῃ τὴν ζωὴν του μὲ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου, νὰ ἀναπτύξῃ εἰς

τὴν δοκιμασίαν τὴν ἀντοχὴν, τὴν ὑπομονὴν τὴν πίστιν, ποὺ χρειάζεται εἰς τὰς δυσκόλους στιγμὰς· νὰ μὴ ἀσπῆ τὸν ἑαυτὸν τὸν νὰ παρασυρῆ εἰς πράξεις σκοτεινάς, ποὺ δὲν ἔμπορεῖ παρά νὰ τὸν ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὸν Θεόν, διότι καίμια ἀνάγκη καὶ καίμια στέρησις δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἀποτελέσῃ δικαιολογητικόν, διὰ νὰ παραβαίνωμεν τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου. Νὰ ζητῆ πρέπει ὁ ἄνθρωπος πρῶτον ὅτι ἀρέσκει εἰς τὸν Θεόν, καὶ Ἐκεῖνος ὑπεστέθη διὰ τοῦ Υἱοῦ Του, ὅτι καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ὅσα χρειάζονται εἰς τοὺς ἐλεγκτούς Του, τὰ ἔχει ἔτοιμα πάντοτε δι' αὐτοὺς. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς τὸ εἶπε πολὺ καθαρά: «Ζητεῖτε πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην Αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν» (Αὐτῶν 33).

Καὶ μήπως δὲν ἔχομεν ζωντανὴν πεῖραν τῆς ἀληθείας αὐτῆς;

ΕΥΣΕΒΕΙΣ ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

«Ὁ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων, οὗτός ἐστι μέγας» (Λουκ. θ')

Περίεργος ἀντίληψις! Διὰ τὸν κοσμικὸν ἄνθρωπον τελείως ἀκατανόητος συλλογισμὸς! Ὅτι φαίνεται μικρὸν εἶναι πραγματικὰ μεγάλο! Καὶ ὁμοίως συμβαίνουν εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν αὐτὰ τὰ... παράδοξα. Τὸ μεγάλο ἐν εὐωτερικόν, εὐρίσκεται εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς μας, εὐθὺς ὡς τὸ φέρομεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν διὰ νὰ ἐπιδειχθῆ, ἐξατιμίζεται καὶ χάνεται. Δὲν ἐπιδεικνύεται τὸ ἀληθινὸν μεγάλο, οὔτε κομπορρημονεῖ, οὔτε ζητεῖ πρωτεῖα καὶ προσδοκίματα. Δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ πράγματα ἐξωτερικά. Τὸ ἀληθινὸν μεγάλο εὐρίσκεται εἰς τὴν ποιότητα τοῦ χαρακτήρος μας καὶ ὁ πραγματικὰ μεγάλος χαρακτήρ δὲν χάνεται μὲ τὰς ματαιοδόξους ἐπιδείξεις. Ἦμπορεῖς νὰ γίνῃς ὄλων ὑπέρτης εἰς τὸ ἀγαθόν; Εἶσαι κέρως πραγματικός, εἶσαι ἀληθινὰ μεγάλος! Αὕτη εἶναι ἡ οὐσία τῆς θαυτέρας χριστιανικῆς ἀρετῆς.

ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΜΑΣ

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

(11—17 Ὀκτωβρίου 1954)

11. Δευτέρα: Φίλιππου ἀποστόλου, τοῦ Διακόνου.
12. Τρίτη: Πέδρου, Παύλου, Ἀνδρονίκου μ.
13. Τετάρτη: Κάρπου, Παύλου, Ἀγαθονικῆς μ.
14. Πέμπτη: Ναζαρίου καὶ Γεωργίου μαρτ.
15. Παρασκευή: Λουκιανὸς καὶ Σαββίνου δόλων.
16. Σάββατον: Λουγγίνου τοῦ Ἐκατοντάρχου μ.
17. Κυριακὴ: Δ' Λουκᾶ, Ἁγ. Πατέρων Ζ' Ὄχομεν, Συνόδου, Ἰσση Προφήτου.— Ἦχος α' Ἐωθίνων Ζ'.

Η ΙΕΡΑ ΜΕΛΕΤΗ ΜΑΣ

Αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα συμπληροῦται ἡ ἀνάγνωσις τῆς πρὸς Ἐφesoῦς ἐπιστολῆς. Εὐαγγέλιον συνεχίζεται τὸ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐβδομάς δωδεκάτη ὀγδόη

(11-17 Ὀκτωβρίου 1954)

Δευτέρα	(11):	Ἐφεσ. 4,25—32
		Λουκ. 7,36—50
Τρίτη	(12):	Ἐφεσ. 5,20—25
		Λουκ. 8,1—3
Τετάρτη	(13):	Ἐφεσ. 5,25—33
		Λουκ. 8,22—25
Πέμπτη	(14):	Ἐφεσ. 5,33—6,8
		Λουκ. 9,7—11
Παρασκ.	(15):	Ἐφεσ. 6,18—24
		Λουκ. 9,12—18
Σάββατον	(16):	Α' Κορ. 15,39—45
		Λουκ. 9,12—18
Κυριακὴ	(17):	Τίτ. 3,8—15
		Λουκ. 8,5—15

Σημείωσις: Τὸ ἀποστολικὸν ἀνάγνωσμα τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς (17), εἶναι τὸ τῆς ἑορτῆς τῶν Ἁγ. Πατέρων.

Δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΠΡΙΟΥ» ἀπευθυντίων:

Αἶδου. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληγαίων Ἰασιῶν 1, Ἀθήναι. (Τηλέφ. 72.112).

Ἐπιτελεῖται ὑπογραφεῖον
Τιμ. Ρούτης, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθῆναι. Ἰασιῶν 1, Τηλέφ. 72-112.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

«Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις, ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς Γραφάς, καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς».

(Α' Κορ. 15,3-4)

ΦΩΝΗ
ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ)

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Γ'.

ΑΘΗΝΑΙ, 28 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1955

ΑΡΙΘ. 35 (122)

“ΕΓΗΓΕΡΤΑΙ ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΗΜΕΡΑ”

Ἀναγνώσατε: Α' Κορ. 15,1-11.

Περὶ τῆς πραγματικότητος τοῦ ἱστορικοῦ γεγονότος τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μᾶς ὁμιλεῖ ἡ σημερινὴ Ἀποστολικὴ περικοπὴ. Καὶ ἔχουν μεγίστην σημασίαν αὐτὰ τὰ λόγια, ποὺ ἀκούονται σήμερον, διότι, ἀκριβῶς, προέρχονται ἀπὸ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον, ποὺ δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν ἄλλοτε πείσμονα ἀρνητὴν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ καὶ φανατικὸν διώκτην τῶν πιστῶν τῆς.

Ἐπιμένει δὲ ὁ Ἰερὸς Ἀπόστολος εἰς τὴν ἀπόδειξιν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, διότι, ὅπως λέγει ἄλλοῦ, τὴν θεωρεῖ εἰς τὴν βράσιν καὶ τὸ θεμέλιον δλου τοῦ χριστιανικοῦ Εὐαγγελίου. Τόσον πολὺ μάλιστα πιστεύει εἰς αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν, ὥστε φθάνει μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἰσχυρίζεται, ὅτι ἂν δὲν ἦτο πραγματικὴ ἡ Ἀνάστασις θὰ ἦτο «ματαία ἢ πίστις ἡμῶν» (Α' Κορ. 15,17).

Ἡ Ἐκκλησία μας πολὺ ὀρθῶς εἶναι καὶ λέγεται ἡ κατ' ἐξοχὴν «Ἐκκλησία

τῆς Ἀναστάσεως» καὶ ὅλας τὰς Κυριακὰς τοῦ ἔτους, ὅπως καὶ τὴν σημερινήν, τὰς ἀφιερώνει εἰς τὴν πανηγυρικὴν ἀνάμνησιν τῆς χαρμοσύνου ἐκείνης «μῆας τῶν σαββάτων» καὶ εἰς τὴν λατρευτικὴν προσκύνησιν τοῦ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν Ἀναστάντος Λυτρωτοῦ. Μὲ ἰδιαίτε-

ραν, ἐπομένως, χαρὰν καὶ βιαιοποίησιν ἀκούομεν σήμερον τὸν Ἀπόστολον Παῦλον (τὸν ἄλλοτε «διώκτην καὶ βλάσφημον», ὅπως ὁ ἴδιος ἀνόμαζε τὸν ἑαυτὸν του) νὰ μᾶς ὁμιλῇ διὰ τὰς μαρτυρίας, ποὺ εἶχεν ὑπ' ὄψιν του περὶ τοῦ γεγονότος τῆς Ἀναστάσεως, καὶ διὰ τὴν ἰδικήν του προσοπι-

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ἐξαποστειλάριον Α'.

(Ματθ. 28, 16-20)

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλωμεν ἐν ὄρει Γαλιλαίας πιστεῖν Χριστὸν θεάσασθαι, λέγοντα ἐξουσίαν λαβεῖν τῶν ὄνων καὶ κάτω μᾶθωμεν πῶς διδάσκει βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς ἔδνη πάντα καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ συνεῖναι τοῖς Μύσταις, ὡς ὑπέσχετο, ἕως τῆς συντελείας.

κὴν πείραν, ποὺ τὸν ἐπέσει τελικὰ—παρ' ὅλον τὸν προηγούμενον ἀντιχριστιανικὸν φανατισμὸν του—νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ παραδεχθῇ τὴν Ἀνάστασιν, νὰ πιστεύσῃ τὸν Ἀναστάντα καὶ ν' ἀφοσιωθῇ εἰς Αὐτὸν καὶ εἰς τὸ κήρυγμα τῆς Ἀναστάσεως Του μετ' ὅλην του τὴν ψυχὴν. Ἰδοὺ λοιπὸν τί μᾶς λέγει:

Ὁ Χριστός, ὁ Ὅποιος ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, κατὰ τὰς Γραφάς» καὶ «εὐτάφη», Αὐτός ὁ Ἴδιος «ἐ γήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς». — Καὶ ἦτο γνώστης τῶν Γραφῶν περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον ὁ Παῦλος, ὁ ὑπερήφανος μαθητὴς τοῦ περιφθίμου σοφοῦ νομοδιδασκάλου Γαμαλιήλ. Εἰς θέσιν δέ, ἐπομένως, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον ἦτο νὰ γνωρίζῃ, ἂν ὅσα «περέλαβεν» περὶ τοῦ θανάτου τοῦ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἦσαν πράγματι σύμφωνα μετὰ τὰς Γραφάς.

Ἦτο δὲ βέβαιος, ὅτι αἱ Γραφαὶ ἐκείναι (τὰς ὁποίας τόσον πολὺ ἐγνωρίζε καὶ διὰ τὰς ὁποίας τόσον ἐνδιεφέρετο) ἐξελθῆσαν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διότι ὁ Κύριος, μετὰ τὴν Ἀνάστασίν Του, ἐφανερώθη εἰς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δώδεκα» καὶ εἰς «πεντακοσίους ἀδελφούς», ἀπὸ τῶν ὁποίους οἱ περισσότεροι ἐξοῦσαν ἀκόμη τὴν ἐποχὴν ποὺ τὰ ἔγραψαν αὐτά· ἐφανερώθη εἰς τὸν Ἰάκωβον τὸν Ἀδελφόθεον καί, τέλος, εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους Ἀποστόλους. «Ὅλα αὐτὰ δὲ λεπτομερῶς τὰ ἔγραψε τώρα ὁ Ἀπόστολος Παῦλος καὶ βαθεῖα τὰ ἐπίστευε, διότι «ἔσχατον πάντων» ὁ Ἀνάστας Κύριος «ᾤψθη», ἐφανερώθη, καὶ εἰς αὐτόν.

Καὶ μετὰ πόσῃ ταπεινῇ εὐγνωμοσύνῃ τὸ λέγει αὐτὸ τὸ τελευταῖον, ποῦ τοῦ δίδει τὴν ἀφορμὴν νὰ ἐνθυμηθῇ τὴν προηγουμένην του κατάστασιν!... Μετὰ πόσῃ θερμῇ ἐκφράζεται διὰ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν εὐσπλαγγίαν ποῦ τοῦ εἰδεῖεν ὁ Θεός, ὅταν ἀπὸ διώκτην τὸν ἔκαμεν Ἀπόστολον! — Εἰμαι λέγει, ὁ ἐλάχιστος τῶν Ἀποστόλων», καὶ δὲν εἶμαι «ικανὸς» μήτε νὰ φέρω αὐτὸ τὸ ὄνομα, αὐτίς ἐδίωξα τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ!...

Ἄλλὰ ἀχάριτι Θεοῦ» ἔγινεν ὁ Παῦλος δ,τι ἔγινε καὶ ἐφρόντισε—λέγει—νὰ μὴ μείνῃ ἀχρησιμοποίητη αὐτὴ ἡ χάρις καὶ νὰ μὴ ἀποδειχθῇ «κενή». Δι' αὐτὸ καὶ ἐκοπίασε «περισσότερον αὐτῶν πάντων», αὐτῶν ποῦ

ἀνέφερε προηγουμένως, ὅτι εἶδαν τὸν Κύριον. Ὅτι δὲ κατάρθρωσε δὲν τὸ θεωρεῖ ἔργον ἰδικόν του, ἀλλὰ τῆς ἀχάριτος τοῦ Θεοῦ».

Αὐτός, λοιπόν, ὁ ἄλλοτε φανατικὸς καὶ φονικὸς διώκτης, ποῦ ἔχε πρωτοστατήσῃ εἰς τὸν λιθοβολισμόν τοῦ Πρωτομάρτυρος Στεφάνου καὶ ποῦ μετὰ τὴν ἀγριότητα ἐσπευδεν εἰς τὴν Δαμασκόν, διὰ νὰ συλλάβῃ καὶ νὰ ὀδηγήσῃ σιδηροδεσμίους εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα τοὺς πιστεύοντας εἰς τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, αὐτός ὁ ἴδιος τώρα τὴν πιστεῖε, τὴν ὁμολογῇ, τὴν κηρύσσει καὶ τὴν ὑπερασπίζεται. Καί, μετὰ τὸ παράδειγμα τῆς προσωπικῆς του γείρας, τὴν ἀποδεικνύει ὅχι μόνον ὡς ἓνα γενὸς ἱστορικὸν ἀναμφισβήτητον, ἀλλὰ καὶ ὡς μίαν δύναμιν, ποῦ εἶναι ἰκανὴ νὰ ζωογονῇ κάθε ψυχὴν, ἔτσι, ὅπως ἐξωογήνησεν τὸν Ἰδιον. Καὶ αἰσθάνεται ἰκανοποίησιν, διότι τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου τὴν ἐκήρυσσεν, ὅπως τὴν ἐκήρυσσεν καὶ οἱ ἄλλοι Ἀπόστολοι, καὶ διότι τὴν ἐπίστευσαν οἱ χριστιανοί, πρὸς τοὺς ὁποίους ἔγραψεν αὐτὰ τὰ λόγια: «Εἶτε οὖν ἐγὼ εἶτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύσσωμεν καὶ οὕτως ἐπίστεύσατε».

Καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν εἰς τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου. Καὶ τὴν ἐορτάζομεν καὶ σήμερον, ὅπως καὶ κάθε Κυριακῇ. Ἀλλὰ αἰσθανόμεθα, ἄρα γε, ὅλοι τὴν δύναμιν καὶ τὴν ζωὴν, ποῦ ἔκαμεν τὸν Ἀπόστολον Παῦλον νὰ αἰσθάνεται τόσῃ χαρὰν καὶ τόσῃ εὐγνωμοσύνῃ πρὸς τὸν Ἀναστάνα;

Η ΙΕΡΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

«Ὅλοι οἱ φορτωμένοι ἡμποροῦν νὰ ξεφορτωθῶν τὸ φορτίον τῶν ἀμαρτιῶν των. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ἔτοιμος νὰ τὸ σπάρῃ χωρὶς γογγυσμόν, μετὰ μεγάλην χαρὰν καὶ μετὰ ἀπέραντον κωλοσύνην. Θέλει νὰ εἶναι ἀκόμη «εἰς τὸν ἀμαρτωλῶν». Κανένας ἀμαρτωλὸς ἄς μὴ καφεύσῃ εἰς τὴν πρόσλησιν Του.

Ποῦ θὰ εἶρωμεν ἡμῶς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, διὰ νὰ σπάρῃ τὸ φορτίον τῶν ἀμαρτιῶν μας; Καὶ πῶς θὰ εἰμεθα βέβαιοι, ὅτι ἔφυγεν ἀπὸ τοὺς ὄμους μας τὸ φορτίον; Ἰδοὺ μία ἀπορία, ποῦ γεννᾶται, πρὸ πάντων, εἰς ἐκείνους ποῦ αἰσθάνονται ἀβάστακτον τὸ βάρος τῶν

N.T.B.

Apr

3-6-1941

At 3.15 pm on 3-6-1941 I was out for a walk in the park.

The weather was very pleasant and the children were playing happily.

I saw many beautiful flowers and the children were very interested.

The children were very happy and I was very pleased to see them.

I saw many beautiful flowers and the children were very interested.

The children were very happy and I was very pleased to see them.

I saw many beautiful flowers and the children were very interested.

The children were very happy and I was very pleased to see them.

I saw many beautiful flowers and the children were very interested.

The children were very happy and I was very pleased to see them.

γι λ ι λ α   η προκυτρε πι ζοομεν ε π α α ε ι λ
 ον σοι οι χρεεε ε ε ε ος   ευ της γη ης το π η η η η η
 η η η λαι ον   η ρ α νο ον αι τ ο ο ρ ρ α ρ α μεν
 η α ρ α σ χ α ι ε ι α ε ι α ε ι ν τ ο ο ν Α α ζ ε ε ε ε ε ε ε
 ρ α α α   η Μ α α γ α ι ο ι δε προοφ ρ α ο ν τ α ι α ι α
 η ο Α ν α τ ο λ ω ν η η η η η η η η   ε ι ς δ υ υ σ μ α τ ε α α
 α α   σ α α α τ ε α α   σ α α α σ θ α ι   τ η ν β ρ ο τ ω ν
 σ ω ω τ η η   ρ ι λ ι λ α ν   ω ς β ρ ε ε ρ ο ο ς γ α α λ α
 α ρ α α   μ ε ε ε ε α   ν ο ο ο ο ο   ο ν   ο ο ο ο ν

1955
K. M.

N.T.B.

A^o

1900
K.I.

N. T. B.

For

of the Commission on the

PROPOSITION

...

...

...

...

...

...

...

...

...

γελει α υ η προευρε πι ζουομεν σ π α α ει

ον σοι οι χρεεε ε ε ε οι ει της γη ης του π η η η η

γ η η λαι ον υ σ ρ α νο ον αι τ σ σ σ σ σ σ μεν

π α ρ α σ χαι εις εις εις εις ον Α x ζε ε ε ε ε ε ε

ρ α α α υ η Μ α α γοι οι δε ηροο ερ χουοι αι αι

η ο Α να το λαιων της γη ης εις ου υ σμας δε α α

α α σ α α α θε α α σ α α α σ αι την βρο των

σ ω η η η ρι ι ι α ν ω σ βρε ε β ο οι γ α α α

α α α α η ε ε ε ε α νο ο ο ο ο ον ο ο ο ο ον

1955
K. M.

N. T. B.

Feb

[Faint, mostly illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

1888
K.M.

ἀμαρτιῶν των καὶ ποῦ ἡ συνειδήσις των δὲν ἔμπορει νὰ ἤσυχάζῃ τὸσον εὐκόλα.

Καὶ ποῖος θὰ μᾶς καθοδηγήσῃ εἰς τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον θὰ ἐπανορθωσῶμεν τὸ κακὸν ποῦ ἔχομεν κάμει, θὰ διορθώσωμεν τὰς ἀμαρτωλάς μας κλίσεις, θὰ προλάβωμεν τὸ ἔναγκαλισμα εἰς τὸν βούρκον τῆς ἀμαρτίας; Ἰδοὺ καὶ τρίτη ἀπορία ποῦ βασανίζει πολλούς.

Δι' ἅλα αὐτὰ τὰ ζητήματα ὁ Κύριος ἀφῆκεν ἐτοιμὴν τὴν λύσιν.

Ἀνελήθηθι σωματικῶς ἀπὸ τὴν γῆν, ὅπως γνωρίζομεν. Ἀλλὰ δὲν ἔρυσεν ἀπὸ κοντὰ μας.

Ἀφῆκεν ἐπὶ τῆς γῆς τὴν Ἐκκλησίαν Του, μῆσα εἰς τὴν ὁποίαν Ἐκεῖνος ἔζη, τὴν ὁποίαν Ἐκεῖνος κυβερνεῖ, τὴν ὁποίαν καὶ σωματικῶς ἀκόμη ἐπισκέπτεται διὰ τοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας. Ὅπως μᾶς τὸ ὑποσχέθη, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, εἶναι μαζί μας ἀκάθε ἡμέραν, ἕως τὸν καιρὸν, καὶ θὰ εἶναι πάντοτε μαζί μας μέχρι τῆς συντελείας τῶν αἰώνων!

Τὸ ἔργον τῆς διορθώσεως τῶν ἀνθρώπων, τὸ ὁποῖον ἐργάζεται ἡ ἀπέραντος χάρις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ἐκεῖνος, ἔνεκα ἀκριβῆς τῆς ἀνθρωπίνης ἀσθενείας, τὸ ἐνεπιστεύθη εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ποῦ ἐξέλεξε νὰ εἶναι ἐπὶ τῆς γῆς τὰ ὄργανα τῆς Χαρίτος Του. Εἰς τοὺς Ἀποστόλους καὶ εἰς τοὺς διαδόχους των ἔδωκε τὴν ἔξουσίαν νὰ λύουν, νὰ συγχωροῦν ἐξ ὀνόματός Του, τὰς ἀμαρτίας τῶν μετανοούντων καὶ ἔδωκε τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι ἡ ἀπόφασις των δὲν ἰσχύει μόνον διὰ τὴν γῆν, ἀλλὰ ἔχει κύρος καὶ διὰ τὸν οὐρανόν.

Τοιοῦτοτρόπως ἰδρῆθη τὸ ἱερὸν Μυστήριον τῆς Μετανοίας, τὸ ὁποῖον διαχειρίζονται τώρα οἱ διάδοχοι τῶν Ἀποστόλων, οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, ποῦ ἐρίζουν τὸς Ἐξομολόγους ἢ Πνευματικὸς ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Πρεσβυτερίου. Ἐνα μυστήριον γεμᾶτο ἀπὸ θεῖαν συμπάθειαν καὶ ἀπὸ κα-

λωσύνην, ἀπὸ ἐλπίδα καὶ παρηγορίαν διὰ κάθε πονεμένην ψυχὴν.

Ὅ,τι εἶπαν οἱ ἀμαρτωλοὶ ποῦ ἐπλησίασαν τὸν Κύριον κατὰ τὴν ἐπίγειον ζωὴν Του, ὅ,τι ἔκαμαν ἐκεῖ ἐμπρὸς εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, διὰ νὰ δείξουν τὸν πόνον των διὰ τὴν ἀμαρτίαν καὶ τὴν ἀπόφασιν των διὰ τὴν ἐπιστροφὴν καὶ τὴν διορθώσιν των, τὸ ἴδιον καλοῦνται νὰ κάμωσιν καὶ τώρα ἐμπρὸς εἰς τὸν Πνευματικὸν των οἱ σύγχρονοι ἀμαρτωλοὶ. Νὰ ἐξαγορευθοῦν τὰ ἀμαρτήματά των, νὰ ὁμολογήσουν τὴν ἐνοχίαν των, νὰ ἐκδηλώσουν τὸν πόνον των, νὰ ζητήσουν τὴν συγχώρησιν των, νὰ ὑποσχεθοῦν τὴν διορθώσιν των.

Καὶ ὅ,τι ἔκαμαν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς διὰ τοὺς ἀμαρτωλοὺς Του, τὸ ἴδιον ἔχει υποχρέωσιν νὰ κάμῃ καὶ ὁ σημερινὸς Πνευματικὸς διὰ τοὺς ἰδιούτους τοῦ ἀμαρτωλοῦ. Ὅπως ὁ Κύριος τότε, ἔτσι καὶ ὁ Πνευματικὸς τώρα, θὰ ἀκούσῃ ὅ,τι τοῦ ἐκμυστηρευθοῦν, μὲ ἀγάπην καὶ μὲ συμπάθειαν, θὰ συμπνεύσῃ εἰς τὸν πόνον των, θὰ δεχθῇ τὴν μετάνοίαν των, θὰ ὑποδείξῃ τὰ μέσα τῆς ἐπουλώσεως τῶν πληγῶν τῶν ψυχῶν των καὶ θὰ χορηγήσῃ τὴν συγχώρησιν. Ἐἴσο συγκεχωρημένους πορεύου εἰς εἰρήνην καὶ μετάνοιαν, θὰ εἴπῃ ὁ Πνευματικὸς, ἡ μέλλων ὁ Ἰησοῦς Χριστός, μὲ τὸ στόμα τοῦ Πνευματικοῦ, θὰ τὸ εἶπῃ αὐτό.

Καὶ τὸ φορτίον θὰ φύγῃ ἀμέσως ἀπὸ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου, διότι ὅ,τι λέγεται ἐδῶ εἰς τὴν γῆν μὲ τὸ στόμα τοῦ ἱεροῦ, γράφεται ἐπάνω εἰς τὸν Οὐρανόν, ὅπως μᾶς ἐβεβαίωσεν ὁ ἴδιος ὁ Σωτῆρ.

Ἀρκεῖ νὰ εἶναι εὐκρινῆς ἡ Ἐξομολόγησις, πραγματικῆς ἢ μετάνοια, ἀληθινῆ ἢ συντριβῆ, ἀποφασιστικῆ ἢ θέλησις διὰ τὴν ἐνάρετον ζωὴν. Αὐτὸ εἶναι ἡ ἱερὰ Ἐξομολόγησις, τὸ Μυστήριον ποῦ τὸσον ἔχει παρεξηγηθῆ ἀπὸ μερικούς, ποῦ τὸσον ἔχει περιφρονηθῆ ἀπὸ ἄλλους καὶ ποῦ τὸσον καταστρατηγείται ἀπὸ πολλούς.

ΤΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΜΑΣ

28 ΑΥΓ. — 3 ΣΕΠΤ. 1955

28. Κυριακὴ (18^α Ματθαίου): Ἥχος γ'. Ἐσθίνον Α' (Ματθ. 28(κη), 16-20). — Α' Κορινθ. 15(στ'), 1-11. Ματθ. 19(8'), 16-26. — Μωσῆας Αἰθίοπος Ὁσίου. Διομήδους καὶ Ἀσπυρηντίου Μαρτύρων.

29. Δευτέρα: + Ἀποτομὴ Ἰωάννου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ. Πράξ. 13(γ'), 25-32. Μάρκ. 6 (ιστ'), 14-30. — Β' Κορινθ. 8(η'), 7-14. Μάρκ. 3(γ'), 6-12. — Ἠρωδία.

30. Τρίτη: + Ἀρχὴ τῆς Ἰουδαίας καὶ Παύλου Πατρ. Κηθόλεως. — Β' Κορ. 8(η'), 16-9(8'), 5. Μάρκ. 3 (γ'), 13-21.

31. Τετάρτη: Κατάθεσις Τιμίας Ζώνης Θεοτόκου. Ἐβρ. 9(8'), 1-7. Λουκ. 10 (ι'), 38-42. 11 (στ'), 27-28. — Β' Κορ. 9(8'), 12-10(ι'), 7. Μάρκ. 3(γ'), 20-27. Νέων Ἐκκλησ. + Ἐκείνος, Ἰωάννου καὶ Παύλου Πατρ. Κηθόλεως. — Β' Κορ. 10(ι'), 7-18. Μάρκ. 3(γ'), 28-35.

32. Παρασκευή: Μάμαντος Μάρτυρος. Ἰωάννου Κηθόλεως Ἠρωδίου. — Β' Κορ. 11(α'), 5-21. Μάρκ. 4(8'), 1-9.

33. Σάββατον: Ἀνθίμου Ἱεροῦ, Θεοκτιστοῦ Ὁσ. Χαρίτωνος Μάρτ., Φαβης Διακόνου, Παλυδώρου, Νεομάρτυρος (Ν. Ἐρσεος). — Α' Κορ. 2 (β'), 6-9. Ματθ. 22(κβ'), 15-22.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

(4 Σεπτεμβρίου 1955)

13η Κυριακὴ (17^α Ματθαίου): Ἥχος δ'. Ἐσθίνον Β' Μάρκ. 16(στ'), 1-8. — Α' Κορ. 16(στ') 13-24. Ματθ. 21(κ'α'), 33-42. — Βαβύλα Ἱεροῦ. Μωσῆας Προφήτου.

Και όμως είναι ανάγκη να χρησιμοποιήσιν συχνά ὁ χριστιανὸς αὐτὸ τὸ ψυχικὸν λουτρὸν, κάθε φοράν ποὺ αισθάνεται ἑπίπαισιν ὑποσδήματα ἀπάναντι τοῦ Θεοῦ.

Ὅσοι δὲν τὸ ἐδοκίμασαν ἕως τώρα, θὰ αισθανθοῦν πόσοιαν δυσκολίαν διὰ τὸ ἀποφασίσουν, ἀλλὰ εἶναι τὸ μοναδικὸν μέσον διὰ νὰ εὐρηθῶσιν ἀνάπαυσιν καὶ γαλήνην ἢ ψυχῇ, διὰ νὰ πλησιάσῃ τὸν Σωτῆρα καὶ νὰ βεβαιωθῇ διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς.

ΤΟΥ Ι. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΠΕΡΙ ΚΑΚΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΚΟΛΟΓΩΝ

Ποῖον τὸ ὄφελος, ἔάν ἀπέχωμεν μὲν ἀπὸ ψάρα καὶ κρέατα κατὰ τὰς νηστεύσιμον ἡμέρας, διακρίνομεν δὲ καὶ κατατρέγωμεν τοὺς ἀδελφοὺς μας; Ὅστις κατακρίνει καὶ κακολογεῖ, ἀδελφικὰ κρέατα τρώγει, τὴν σάρκα τοῦ πλησίον τοῦ διακρίνει. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Παῦλος λέγει, καὶ δὲ ἀλλήλους δάκοντες καὶ κατασιότες, βλέπετε μὴ ὑπ' ἀλλήλων ἀναλωθῆτε» (Γαλ. ε' 15).

Θὰ εἴπῃς ἐπι δὲν ἔχουσαι τὰ δόντια σου εἰς τὴν σάρκα τοῦ ἄλλου; Ἐγώ σοι βίωσι τὴν μαχαιροειδῆ γλῶσσάν σου εἰς τὴν ψυχῇ του καὶ μετὰ τὴν κατακρίσιν σου ἐπλήρωσαι τὴν ὑπόληψιν τοῦ πλησίον σου... Τί ἐκέρδιος μετὰ αὐτοῦ; Ἐγίνης ἐργληματίας, ἀξίος δικῆς καὶ τιμωρίας.

Διὰ τοὺς ζητοῦντας νὰ δικαιολογήσων τὰς κατακρίσεις των.

Καὶ μὴ ζητήσης νὰ δικαιολογηθῆς μετὰ τὸ ἐπι: θὰ κατέκριναι, ἂν εἴπω φέματα. Ἐγὼ όμως λέγω ἀληθινά, ὥστε δὲν κατακρίνω.

Καὶ ἔάν ἀληθινὰ κατακρίνης καὶ πάλιν ἐργληματεῖς. Διότι καὶ ὁ φαρισαῖος ἠθέλησεν, ἔταν κατέκρινε τὸν τελώνην, ἀλλὰ τοῦτο δὲν τὸν ὠφέλιζε διόλου. Διὰ τὴν κακολογίαν του ἔχασε καὶ κάθε ἀξιομισθίαν του.

Ἐνδιαφέροσαι πράγματι διὰ τὸν πλησίον σου; —Λυπήσου τὸν εὐλακρῶς, προσευχῆσου ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς τὸν Θεόν, πῆγαις καὶ εἶρε τον κατ' ἴδιον, καὶ συμβουλεύου τον καὶ παρακάλει τον νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν διόρθωσίν του.

Ἠμάρτησεν ὁ ἀδελφός σου; —Δεῖξε του ἀγάπην, πείσε τον ἐπι ὁμιλεῖς διὰ τὸ ἁμαρτημὰ του. ἀπὸ ἀδελφικῶν ἐνδιαφερόν ἔπι διὰ τὸν θεατρίση καὶ δεῖξε του μετὰ τρόπον τὴν πρὸς αὐτὸν στοργήν σου, ἂν, ἀληθινὰ, ἐπιθυμῆς νὰ τὸν λατρεύσης. Τοιοῦτοτρόπος κάμωμεν πολλὰς καὶ οἱ λατοί. Χαλθεῖου τους ἀρρώστους ἔταν εἶναι δυστροπὸι καὶ τοὺς πείθωμεν μετὰ τὰς παρακλήσεις

των καὶ τὰς στοργικὰς προτροπὰς των νὰ δεχθοῦν τὸ εὐεργετικὸν φάρμακον. Ὅμοια κάμει καὶ σύ. Ἄντι νὰ κατακρίνης, διὰ νὰ πληρώσης, πείσε τὸν ἁμαρτησαντα νὰ δεῖξῃ τὴν πληγὴν του πρὸς τὸν θεραπευτὴν ἱερέα. Τοιοῦτοτρόπος κάμνει ὅποιοι ἐνδιαφείρεται διὰ τὸν ἄλλον καὶ προνοεῖ καὶ φροντίζει δι' αὐτόν.

Ἐταν κακολογοῦν ἄλλοι.

Ἐν κακολογεῖς όμως ἐπι.— εἶσαι ἀξιεπίαιος, ἀλλ' αὐτὸ μόνον δὲν ἀρκεῖ! ὄφελος ἀκόμη, ἔταν ἐπι παρουσίῃ σου κακολογοῦν ἄλλοι, νὰ φράσσης τὰς ἀκοὰς σου καὶ νὰ μιμήσαι τὸν προφήτην, ὅστις λέγει ἐπι καταλοῦντα λάθρα τὸν πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον κατεδωκῶμεν» (ψαλμ. Ρ' 5) ἡμπορεῖς νὰ εἴπῃς πρὸς τὸν κακολόγον ἔχεις νὰ ἐπαινήσης καὶ νὰ ἐγκωμιάσης; ἀνοῖγα τ' αὐτὰ μου, διὰ νὰ δεχτῶ τὰ μύρα; ἂν όμως θέλῃς νὰ κακολογήσης τὰ κεία, διὰ νὰ μὴν δεχθοῦν κόπρον καὶ βόρβορον. Τί θὰ κερδίσω μετὰ τὸ νὰ μάθω ἐπι ἔκαμε πονηρὰ ὁ δεῖνα;

Ἠμπορεῖς ἀκόμη νὰ τοῦ εἴπῃς; ἄς φροντίσωμεν διὰ τὰ ἴδικά μας, πὸς ν' ἀποφύγωμεν τὰς μεγάλας εὐθύναι τὸν ἴδικόν μας ἁμαρτημάτων, ὅτε λογαριάζομεν διόλου, λεπτολογούμεν όμως τόσον διὰ τὸ ἔνα; ὅπως εἶναι αἰσθρὸν νὰ παρακίπη τὸ διαβάτης μέσα εἰς τὰ ἔνα σπία καὶ νὰ κρυφοκιντῆ, τοιοῦτοτρόπος καὶ ὅστις περιεργάεται τι κάμνει ὁ ἔνας καὶ ὁ ἄλλος, φανερώνει ἐπι τοῦ λείπει καλὴ ἀνατροφή.

Προμηθευθῆτε ὀλοι, ὄσοι δὲν ἔχετε, τὴν

ΚΑΙΝΗΝ ΔΙΑΘΗΚΗΝ

ποὺ ἐξέδωκεν ἡ Ἀποστολικὴ Διανοκία ἐπι τῇ βάσει τοῦ κειμένου τοῦ Οἰκονομικοῦ Πατριαρχείου.

Εἰς κομμὸν χρυσοπανόδοτον τομίδειον τῆς τοίπης δεχ. 20.

Δι' ἐπι ἀφορρὴ τῆς «ΦΩΝΗΝ ΚΥΠΡΙΟΥ» ἀπευθυνείον:

Αἰδέο. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναῖον

Ἰο. Γενναδίου 14, Ἀθήναι, Τηλ. 72.112.

Ἐγυθῆνος; Τυπογραφεῖον

Τιμ. Ρεῦτσης, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθήναι. Ἰασιού 1, Τηλέφ. 72-112

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ		
		
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ		
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ) ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112		
ΕΤΟΣ Γ΄	ΑΘΗΝΑΙ 6 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1955	ΑΡΙΘ. 6 (93)

«Επιστρέφετε
πρὸς με ἐξ ὅλης
τῆς καρδίας ὑμῶν,
ἐν νηστείᾳ, καὶ ἐν
κλαυθμῷ, καὶ ἐν
κοπετῷ, καὶ διαο-
ρήξατε τὰς καρ-
δίας ὑμῶν καὶ μὴ
τὰ ἴματια ὑμῶν».

(*Ἰωήλ 2, 12*)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

Πάντοτε ἡ ἀνθρώπινη εἶχε ἀνάγκη αὐτῆς τῆς περιόδου τῆς αὐτοσυγκεντρώσεως καὶ τῆς πνευματικῆς περισυλλογῆς, ποὺ ἀρχίζει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας κάθε χρόνον μετὰ τὸ «Τριῶδιον». Ἀλλὰ ἰδιαίτερος διὰ τὴν σημερινήν, πλήρη ἀγωνίας, ἐποχὴν αὐτὸ τὸ κήρυγμα τῆς ἐπιστροφῆς καὶ τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῶν πνευματικῶν δυνάμεων τῆς χριστιανισμῆς εἶναι ἐξ-όχως ἐπίκαιρον. Ἡ φωνὴ τοῦ ἰδίου τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ἀντιχρῆ μὲσα ἀπὸ τὰς γραμμὰς τῶν ἀγιογραφικῶν ἀνακηρυσμάτων καὶ ἀπὸ τὰς στροφὰς τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἁσμάτων τοῦ «Τριῶδιου», εἶναι ἡ ἴδια ἐκεῖνη φωνή, ποὺ πρὶν ἀπὸ χιλιετίας ἐτῶν ἀντήχη εἰς τὴν ἱερὰν γῆν τῶν Προφητῶν καὶ ἐκάλει τὸν ἐκλεκτὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ εἰς διάρρωσιν. Ἡ ἴδια φωνή, ποὺ ἀντήχησεν εἰς τὴν Ναζαρέτ, εἰς τὴν Καπερναούμ, εἰς τὴν Σαμαρείαν, εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐπάνω εἰς τὸν Γολγοθᾶν, καὶ ἐφανέρωσεν εἰς τὸν κόσμον ὁλόκληρον τὸν δρόμον τῆς σωτηρίας. Ἡ ἴδια φωνή, ποὺ μᾶς προσκαλεῖ πάντοτε, μᾶς προσκαλεῖ καὶ σήμερον νὰ βίψωμεν ἐρευνητικὸν βλέμμα εἰς τὸν

ἐσωτερικὸν μας κόσμον. Εἰς αὐτὸν δὲ τὸν στίχον τοῦ Προφήτου Ἰωήλ, ποὺ ἐθέσαμεν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ παρόντος φύλλου, συγκεντρώνονται ὅλοι οἱ σκοποὶ καὶ ὅλαι αἱ κατευθύνσεις καὶ ὅλαι αἱ πνευματικαὶ προσπάθειαι τοῦ «Τριῶδιου», ποὺ πρέπει ἐξάπαντος νὰ ἔχῃ δι' ὅλους μας τὴν σημασίαν μίαν καθολικῆς πνευματικῆς ἐπιστρατεύσεως, ἐνὸς ἀληθινοῦ ὁλοκληρωτικοῦ πνευματικοῦ πολέμου, μᾶς

ἀνευ προηγουμένου ἐντατικῆς πνευματικῆς προσπάθειας, ἐνὸς ἀφαντάστου πνευματικοῦ ἐξοπλισμοῦ ἐναντίον «τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἐξουσιῶν τοῦ κοσμοκράτορος τοῦ αἰῶνος τούτου».

ἌἘπιστρέφετε πρὸς με—λέγει ὁ ἴδιος Θεὸς—ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν, ἐν νηστείᾳ, καὶ ἐν κλαυθμῷ, καὶ ἐν κοπετῷ, καὶ διαορήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ μὴ τὰ ἴματια ὑμῶν. Τὸ πρῶτον βῆμα διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ αὕτη ἡ ἐπιστράτευσις καὶ ὁ ἐξοπλισμὸς τῶν ψυχῶν μας, καὶ νὰ ἐπιτύχῃ ἡ προσπάθεια καὶ ν' ἀποβῇ νικηφόρος ὁ πόλεμος ἐναντίον τοῦ κακοῦ: Νὰ συναισθανθῶμεν ὅλοι, ὅτι πρέπει νὰ ἐπιστρέψωμεν πρὸς τὸν Θεὸν μετὰ ὅλην μας

Ο ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Κοντάκιον. Ἦχος δ'.

Φαρισαίου φύγωμεν ὑψηγορίαν
καὶ Τελώνου μώδιμεν τὸ ταπει-
νὸν ἐν στεναγμοῖς, πρὸς τὸν
Σωτῆρα κραυγάζοντες: Ἰλαθί,
μόνε, ἡμῖν, εὐδιόλλακτε..

τὴν καρδίαν. Ὅχι χλιαρὰ καὶ νερόβραστα, ἀλλὰ μὲ πραγματικὴν συντριβὴν, «ἐν νηστείᾳ, καὶ ἐν κλαυθμῷ, καὶ ἐν κοπετῷ». Ὅχι μὲ ἐξωτερικὰς ἀπὸ τῶς ἐκδηλώσεως μετανοίας, ἀλλὰ μὲ πραγματικὴν ψυχικὴν ὁδὴν. Οἱ παλαιοὶ Ἑβραῖοι συνήθιζον εἰς ἐνδειξὴν θλίψεως βαθείας νὰ σχίζον τὰ ρούχᾳ των ὁ Θεὸς δὲ ἱκανοποιεῖται μὲ αὐτὸ μόνον. Θέλει νὰ σχίσωμεν τὰς καρδίας μας, ἀδιάρρηξταί—λέγει—τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ μὴ τὸ ἅγια ὑμῶν».

Ἀκούετε; Ὅπως, ὅταν ἔσῃς ἕνα ὄγκον γεμῆτον μὲ πῦον, εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸν

σχίσῃς, διὰ νὰ φύγῃ τὸ πῦον, νὰ αἰσθανθῇς ἀνακούφισιν καὶ νὰ θεραπευθῇς, τοιοῦτοτρόπως πρέπει νὰ σχίσωμεν τὰς καρδίας μας, διὰ νὰ φύγῃ τὸ δηλητήριον τῆς ἀμαρτίας, πού, ὅπως τὸ πῦον, τὰς ἔχει μολύνει καὶ τὰς ἔχει πρήξει· νὰ αἰσθανθῶμεν τὴν ἀνακούφισιν ἀπὸ τοῦ, ὅτι σήμερον τὰς πιέζει καὶ νὰ ἀπολαύσωμεν τὴν χαρὰν τῆς θεραπείας. Πῶς θὰ γίνῃ αὕτη ἡ ἐσωτερικὴ ἐγχείρησις; Πῶς θὰ κάμωμεν αὐτὴν τὴν σωτήριον τομὴν εἰς τὰς καρδίας μας; Μὲ τὴν βαθυτάτην θλίψιν διὰ τὸ περιεχόμενον των καὶ μὲ τὴν ἐνδόμυχον καὶ ἀποφασιστικὴν ἀποκήρυξιν ὄγκου τοῦ ἀμαρτωλοῦ μας παρελθόντος. Δὲν μᾶς εἶπεν ὁ ἴδιος ὁ Ἰῆσους καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὅτι εἶναι ἀμακάριοι οἱ πενθούντες καὶ ὅτι «αὐτοὶ παρακληθῆσονται»; Δὲν μᾶς ὑπεσχέθη διὰ τοῦ Προφήτου Ἡσαίου ὁ Θεός, ὅτι καὶ ὁσάν τὸ κῶκκινον ἐάν εἶναι αἱ ἀμαρτίαι μας, Ἐκεῖνος—ὅταν ἐπιστρέψωμεν—θὰ τὰς λευκῶν «ὡς ἔριον» καὶ «ὡπὲρ χιῶνα»; Δὲν διεκήρυξεν ὁ Σταυρωθεὶς ὑπὲρ τῶν ἀμαρτωλῶν, ὅτι «χαρὰ γίνεται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἀμαρτωλῷ μετανοούντῃ»;

Ἐπιστρέψατε—λέγει τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Προφήτου Ἰακώβ—ἐπιστρέψατε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, διότι κέλεθαι καὶ οἰκτιρῶμεν ἐστί, μακροθύμος καὶ πολυέλεος καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις. Ἄς μὴ διστάσωμεν, λοιπόν, ἀδελφοί· ἄς μὴ ἀμελήσωμεν ἄς μὴ δεῖξωμεν δικηρίαν ἢ ἀναβλητικότητᾳ ἄς μὴ λυπηθῶμεν καθόλου μήπως στενοχωρήσωμεν τὸν ἑαυτὸν μας. Ἐάν πραγματικὰ λυπούμεθα τὴν ψυχὴν μας, πρέπει νὰ τὴν λυπήσωμεν, νὰ τὴν στενοχωρήσωμεν, νὰ τὴν ἀναγκάσωμεν νὰ

δικαλοφῇ κάθε δεσμὸν μὲ τὸ ἀμαρτωλὸν τῆς παρελθόντος. Ἄξιζοι ὁ πόνος αὐτός, ὅσον πικρὸς καὶ ἄν εἶναι, ἀρ' οὐ πρόκειται νὰ μᾶς ἐξασφαλίσῃ τὴν πνευματικὴν ὑγείαν καὶ τὴν ἀληθινὴν χαρὰν. Ποῖος δὲν δέχεται τὸν πόνον μιᾶς σωτηρίας

χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως, ὅταν εἶναι βέβαιος, ὅτι, ἐν ὀλιγοψυχίᾳ καὶ δυστροφίᾳ, θὰ προγορήσῃ ἢ γάγρανα καὶ θὰ τοῦ φέρῃ θάνατον;

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΔΗΛΩΣΙΣ

Αἱ ὄσους, τυχόν, ἀπὸ τῶς ἀναγνώστῃς τῆς «Φωνῆς Κυρίου» δὲν ἐπρόσεξαν ἢ δὲν ἀντελήφθησαν τὸ πειρῆσμενον τοῦ «Ἐορτολογίου μας», ποῦ δημοσιεύεται διὰ κάθε ἐβδομάδα εἰς τὴν τρίτην σελίδα κάθε φύλλου, θεωροῦμεν χρέος μας νὰ διευκρινίσωμεν, ὅτι ἐκεῖ, μαζὶ μὲ τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου κάθε ἡμέρας, σημειώνονται καὶ τὰ καθημερινὰ ἁγιογραφικὰ ἀναγνώσματα τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὅταν δὲ πρόκειται περὶ ἑορτασίου ἡμέρας, σημειώνονται καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς, πρὶν ἀπὸ τὰ τῆς καθημερινῆς σειράς. Σημειώμεν εἰς ὄσους τὴν τακτικὴν παρακολούθησιν των καὶ εἰμῶτα πρόθεμοι ν' ἀπαντήσωμεν εἰς κάθε σχετικὴν σοβάρᾳ ἀπορίᾳ.

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header, including the name "M. J. ...".

First line of handwritten text, possibly a date or a reference number.

Second line of handwritten text, possibly a name or a title.

Third line of handwritten text, possibly a date or a reference number.

Fourth line of handwritten text, possibly a name or a title.

Fifth line of handwritten text, possibly a date or a reference number.

Sixth line of handwritten text, possibly a name or a title.

Seventh line of handwritten text, possibly a date or a reference number.

Eighth line of handwritten text, possibly a name or a title.

[The page contains several lines of extremely faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the paper. The text is too light to transcribe accurately.]

Εἰς Ἀνάμνησιν Ἑβραίων 6 Σεπτεμβρίου 1950 Γρα

Ἐπισημοποιήσῃ τὴν ἡμετέραν ἑορτήν
καὶ ἐπισημοποιήσῃ τὴν ἡμετέραν ἑορτήν
καὶ ἐπισημοποιήσῃ τὴν ἡμετέραν ἑορτήν
καὶ ἐπισημοποιήσῃ τὴν ἡμετέραν ἑορτήν

Ἐπισημοποιήσῃ τὴν ἡμετέραν ἑορτήν
καὶ ἐπισημοποιήσῃ τὴν ἡμετέραν ἑορτήν

Ἐπισημοποιήσῃ τὴν ἡμετέραν ἑορτήν
καὶ ἐπισημοποιήσῃ τὴν ἡμετέραν ἑορτήν

Ἐπισημοποιήσῃ τὴν ἡμετέραν ἑορτήν
καὶ ἐπισημοποιήσῃ τὴν ἡμετέραν ἑορτήν

The CT. Bismarckian ...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

Το 2^ο εν ε^ο εις τον Κύριον Δημήτριον

Το Β^ο εις τον Άγιον των Ευραίων 1952
διδ το βιβλίον του 1950

...

...

...

...

...

...

...

...

...

ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΩΝ ΠΕΡΙΚΟΠΩΝ

Κατά τὰς πραινὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν τῆς παρουσίας ἑβδομάδος (7—12 Φεβρουαρίου 1955) ἀναγιώσκονται τὰ Εὐαγγέλια τῆς «ΙΖ' Ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ», τὰ ὁποῖα—ὡς καὶ κατὰ τὴν προηγουμένην ἑβδομάδα—ἀπὸ τῆς Δευτέρας μέχρι καὶ τῆς Παρασκευῆς εἶναι περικοπᾶ ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἀγίου Εὐαγγελίου.

Δευτέρα, Μάρκ. γ' 9-13.—Ὁ Κύριος προλέγει εἰς τοὺς Μαθητὰς Του τοὺς διαγμῶς, τοὺς ὁποῖους θὰ ὀρίσταντο χάριν τοῦ Εὐαγγελίου,

καὶ συμβουλεύει αὐτοὺς περὶ τοῦ τρόπου, κατὰ τὸν ὅποιον ἔπρεπε νὰ τοὺς ἀντιμετωπίσουν. Ἄ' Ἐσθεὶς μισοῦμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομα μου ὃ δὲ ὑπομέναις εἰς τέλος, ὅσως σωθῆσται».

Πόσον ἀλήθεια, εἰμῶθα γλαυροὶ εἰς τὴν πίστιν! Μὴ τὸ παρμικρὸν στενογοροῦσθε καὶ ἀδυνατοῦμεν! Ἐλθρονησμεν, ὅτι εἶναι πρόνομιον διὰ τοὺς χριστιανούς οἱ διαγμῶι καὶ ὅτι εἰς τοὺς διαγμῶς ἀναδεικνύονται οἱ ἄξιτοι τῶν στεφάνων.

Μελετήσατε τὴν ἱστορίαν τοῦ μαρτυρίου ἐνὸς οἰουδιώτου ἀληθινοῦ πιστοῦ τῶν πρώτων αἰώνων καὶ θὰ ἐντραπήτε διὰ τὴν μικροβουλίαν μας. Ἡμπεροῦμεν ἡμεῖς ν' ἀνθεξώμεν εἰς τὸν ἐλάχιστον—διαγμῶν! *

Τρίτη, Μάρκ. γ' 14-23.—Ὁ Κύριος προλέγει σαφῶς τὰ κατὰ τὴν αἰωσιν τῆς Ἁγίας Πάλας καὶ διδάσκει περὶ τῶν προσημίων τῆς συντελείας τοῦ κόσμου. Ἐπίσης προλέγει τὴν ἐμφάνισιν πλάνων διδασκάλων καὶ ψευδοπροφητῶν, «πρὸς τὸ ἀποπλανῆν, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἑλεγκτούς». Καὶ ἐπιλέγει: «Ἵμεις δὲ βλέπετε ἰδοὺ προείρηκα ὑμῖν ἅπαντα».

Ἄγῶν λοιπὸν προβλέπεται ὑπὸ τοῦ Κυρίου. Ἄγῶν τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους ἐναντίον τῶν «ἐλεγκτῶν» τοῦ Θεοῦ. Ἄγῶν, ἀποσκοπῶν εἰς τὴν ματαίωσιν τοῦ ἔργου τῆς σωτηρίας, τῶν

διὰ παντὸς μέσου ἀποπλάνησιν τῶν εὐρόντων τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐμμενῶντων εἰς αὐτήν. Καὶ προειδοποιῶνται ὑπὸ τοῦ Κυρίου οἱ ἀελεκτοὶ Του, ὥστε νὰ εἶναι ἔτοιμοι διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν αὐτοῦ τοῦ ὑπόουλου ἀγῶνος τῶν ἐχθρῶν τῆς σωτηρίας τῶν. Καὶ εἰς τὴν ἐποχὴν τὴν ἰδικὴν μας ὑπάρχουν αὐτοὶ οἱ ἐχθροί. Ἀνάγκη προσοχῆς! *

Τετάρτη, Μάρκ. γ' 24-31.—Ὁ Κύριος διδάσκει περὶ τῆς συντελείας τοῦ κόσμου, προλέγει, ὅτι ἡ καταστροφή τῆς Ἱερουσαλῆμ θὰ ἐγένετο ἐπὶ τῆς συγχρόνου Του γενεᾶς, ὅπως καὶ ἐγένετο τῷ 70 μ.Χ.

Αἱ τύχαι τῶν λαῶν, ὅπως καὶ τῶν ἀτόμων, εὐρίσκονται εἰς τὰς γειῶρας τοῦ Θεοῦ. Ἡ Ἱστορία ὀλόκληρος διδάσκει τὸν στενὸν ὄψασμον τοῦ ὀρίσταντος μεταθῆ τῆς ἥλικῆς καταστάσεως τῶν λαῶν καὶ τῆς ἐν τῷ κόσμῳ πολιτικῆς τῶν ἐποχῶν. Ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἀνεξαρτησία ἀνήκει εἰς τοὺς ἀξίους ἐλευθερίας λαούς. Καὶ ἀξίοι τῆς ἐλευθερίας εἶναι οἱ λαοὶ, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἄτομα ποὺ ἔχουν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν εὐσβεῖων καὶ ἀρετῆν, ποὺ πιστεύουν εἰς τὰ ὑψηλὰ ἰδανικά, τὰ ὁποῖα συγκεντρώνονται εἰς τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ καὶ ποὺ ἐργάζονται μὲ τὴν καλὴν πρόθεσιν ν' ἀνταποκρίθωσιν εἰς τὸν ὕψιστον τῶν προσημίων ὡς ἀνθρώπων, ὡς τέκνων τοῦ Θεοῦ.

Ἡ καταστροφή τῆς Ἱερουσαλῆμ, τὴν ὁποῖαν τόσον σαφῶς προκάλωρεν τὸ ἀνάθηκτον σῶμα τοῦ Χριστοῦ, εἶναι κλασσικὴν παράδειγμα τῆς θείας Δίκης, ἡ ὁποῖα παρακολουθεῖ τοὺς λαούς, ποὺ περιφρονοῦν τοὺς νόμους τοῦ Κυρίου καὶ θεοποιοῦν τὰ πάθη τῶν.

Πέμπτη, Μάρκ. γ' 31-38.—Ὁ Κύριος διδάσκει περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς συνηγορίας πνευματικῆς ἐγγρηγόρεως καὶ τῆς ἀδωλείου προσηυχῆς, ὥστε εἰς πᾶσαν στιγμὴν νὰ εἰμῶθα ἔτοιμοι

ΤΟ ΕΩΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΜΑΣ

6-12 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1955

(Καθ' ὅλην τὴν εβδομάδα: Κατάλοιποι εἰς πάντα)

6. Κυριακὴ ἸΓ' Λουκᾶ (Γελώνου καὶ Φαρισσαίου). Ἄ' Ἀρχὴ τοῦ Τριώδιου. Ἰἴχος α'. Ἐωθινὸν Ἀ'. (Ματθ' 28 (κγ'), 16-24). Β' Τιμ. 3 (γ'), 10-15. Λουκ. 18 (η'), 10-14. Βουκόλου Ἐπισκόπου Σμύρνης.

7. Δευτέρα: Παρθένου Ἐπισκόπου Λαμφάκου, Λουκᾶ τοῦ ἐν Ἑλλάδι.—Β' Πέτρ. 1 (α'), 20-22). Β. Μάρκ. 13 (γ'), 9-13.

8. Τρίτη: Θεοδώρου Στρατηλάτου Μεγαλομάρτυρος, Φιλαδέφου Μάρτυρος.—Β' Πέτρ. 2 (β'), 9-22. Μάρκ. 13 (γ'), 14-23.

9. Τετάρτη: Νικηφόρου Μάρτυρος, Φιλαργίου Ἐπισκόπου Κύπρου.—Α' πῶδες οἱς τῆς γ' π' α' π' α' ν' τ' η' ς.—Β' Πέτρ. 3 (γ'), 1-18. Μάρκ. 13 (γ'), 24-31.

10. Πέμπτη: + Χαραλάμπος Ἱερομάρτυρος.—Β' Τιμ. 2 (β'), 1-10. Ἰωάν. 15 (ε'), 17-16 (στ'), 2. Α' Ἰωάν. 1 (α'), 5-2 (β'), 6. Μάρκ. 13 (γ'), 31-14 (δ'), 2.

11. Παρασκευὴ: Βλασίου Σεβαστίανος Ἱερομάρτυρος, Θεοδώρου Βασιλέως.—Α' Ἰωάν. 2 (β'), 7-17. Μάρκ. 14 (δ'), 3-9.

12. Σάββατον: Μελετίου Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας.—Α' Τιμ. 6 (ς'), 11-16. Λουκ. 20 (κ'), 46-21. (κα'), 4.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

(13 Φεβρουαρίου 1955)

Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου (ΙΖ' Λουκᾶ): Ἰἴχος β'. Ἐωθ. Β' (Μάρκ. 6 (στ'), 1-8). Α' Κορ. 6 (στ'), 12-20. Λουκ. 15 (ε'), 11-32. Ἀκούλα καὶ Πρισκίλλης Ἀποστόλων, Μαρκανοῦ Ὁσίου.

διὰ τὴν ὑπόδοξήν τοῦ τέλους, τοῦ ὁποίου εἶναι ἀγνωστος ἡ στιγμή.— Οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς ἀπορροαίξουν νὰ συλλάβωσι διὰ δόλου τὸν Κύριον πρὸ τῆς ἐπικαιμένης ἐορτῆς τοῦ Πάσχα, «μηποτε θόρυβος ἔσται τοῦ λαοῦ».

«Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε: οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ κυρὸς ἔσται». Καθημερινὴ εἶναι ἡ διδασκαλία τῆς ἀνθρωπίνης πείρας περὶ τοῦ, ὅτι εἶναι ἀγνωστον τὸ τέλος τῆς ζωῆς μας. Καὶ εἶναι βέβαιον, κατὰ τὴν χριστιανικὴν μας πίστιν, ὅτι ὅπως εὐρεθώμεν εἰς τὴν στιγμήν τοῦ θανάτου μας, ἔτσι θὰ παρασταθώμεν ἐνώπιον τοῦ τρομεροῦ Κριτηρίου τῆς φοβερᾶς ἐκείνης. «Ἡμέρας, αὐτὰν τίθενται θρόνοι καὶ ἀνοίγονται βιβλία, καὶ Θεὸς εἰς κρίσιν καθέξῃται!»
 «Ὡς ἀγρυπνῶμεν κάθε στιγμήν ἐπὶ τῆς ζωῆς μας καὶ ἐπὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν φευγαλέων σκέψεων μας καὶ τῶν στιγμιαίων σκιερημάτων τῆς καρδίας.

Π α ρ α σ κ ε υ ῆ, Μάρκ. ιδ' 3-9.— «Ὁ Κύριος φιλοξενεῖται ἐν Βηθαίᾳ, ἀντὶ οἴκῃ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ» (τοῦ πατρὸς τοῦ Λαζάρου πιθανῶς) καὶ ἐκεῖ μία γυνὴ.— Μαρία ἡ ἀδελφὴ τοῦ Λαζάρου, κατὰ τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην— συντρίβει πολυτιμὰς ἀλαβάστρινον δοχεῖον πλήρες πολυτιμοτάτου μύρου, καὶ ἀκτιπύειν αὐτὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ. Ἐπειδὴ τινες — ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης μόνον, κατὰ τὸν Ἰωάννην— ἠγανάκτησαν διὰ τὴν σπατάλην τοῦ μύρου, ὁ Κύριος λέγει τὸ περίφημον ἀφορτὴ αὐτῆν «τί αὐτῆ κόπους παρέχετε; καλὸν ἔργον εἰργάσατο ἐν ἐμοί. Πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, καὶ ὅταν θέλητε δυνάσθε αὐτοὺς εὖ ποιῆσαι» ἐγὼ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. «Ὁ ἔσχατον αὐτῆ ἐποίησα» προέλαβε μύρισαι μου τὸ σῶμα εἰς τὸν ἐνταφιασμόν.

Ἡ ἀγάπη πρὸς τοὺς πτωχοὺς ἦτο τὸ εὐγενὲς πρόσημα, ποῦ ἐσκέπαζε τὴν φιλαργυρίαν καὶ τὸν φθόνον τοῦ διαμαρτυρηθέντος διὰ τὴν σπατάλην τοῦ πολυτιμοῦ μύρου! «Ὁὐ! αὐτὰ τὰ εὐγενῆ πρόσημα!... Εἶδατε πῶς ὁ Κύριος ἀπέκλυψε τὰ βῆθη τῶν συλλογισμῶν του, καὶ ἀφῆρσε τὸ ὄρατον προσωπίον ἀπὸ τὸν ὑποκριθέντα εὐσπλαγγινῶν φιλάργυρον καὶ πῶς ἐφανέρωσε τὴν ὑποκρισίαν του;

Καὶ ἀμέσως ἀπεδείχθη πόσον δικαία ἦτο ἡ παρατήρησις τοῦ Διδασκάλου. «Ὁ πονηρὸς μαθητὴς — διγγεῖται ἀκολουθεῖς ὁ εὐαγγελιστὴς Μάρκος— ἀπῆλθε πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς, ἵνα παραδῶ αὐτὸν αὐτοῖς... καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύρια δοῦναι, καὶ εἰχῆτε πῶς εὐκαίρως αὐτὸν παραδῶ» (ιδ' 10, 11).

Ἰδοὺ τὸ κατάντημα τῶν εὐγενῶν προσχημάτων!..

Σ ἄ β β α τ ο ν, Λουκ. κ' 46 - κα' 4.— «Ὁ Κύριος συνιστᾷ εἰς τοὺς Μαθητὰς Του προσοχὴν ἀπέναντι τῆς φιλοπρωτείας καὶ τῆς ὑποκριτικῆς θρησκευτικότητος τῶν Γραμματέων, αἱ κατεσθίουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προσάει μακρὰ προσεύχονται, καὶ δικαιοῦσσι, ὅτι αὐτοὶ λήφονται περισσότερον κρίμα». Ἐπιποκοιθεῖ ὁ ἔπαινος τῆς απειρηρᾶς χήρα, ἥτις ῥίψασα «ὄλο λεπτὰ» εἰς τὸ κιβώτιον τῶν ἐλεημοσυνῶν αἶκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἄπαντα τὸν βίον ὃν εἶχεν ἐβάλεν.— «Ἡ παροῦσα διήγησις ἀνεγνώσθη καὶ ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον τοῦ παρελθόντος Σάββατον.

Εἰς τὴν χθεσινὴν εὐαγγελικὴν διήγησιν ἡ φιλοπρωχία ἐχρησίμευσεν ὡς εὐγενὲς πρόσημα διὰ τὴν ἐλευσίαν τῆς πρὸς τὸν θεὸν Διδασκάλου εὐλαβείας τοῦ φιλαργύρου μαθητοῦ. Εἰς τὴν σημερινὴν περικοπὴν ἡ πρὸς τὸν Θεὸν εὐλάβεια παρουσιάζεται ὡς εὐγενὲς πρόσημα, ποῦ θέλει νὰ συγκαλύψῃ τὴν ἀσπλαγγινῶν τῶν Γραμματέων, ὅπως τὸ βεβαίωσι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός.

Συμπλήρωμα ἀπαραίτητον ἡ σημερινὴ διδασκαλία διὰ τὴν χθεσινὴν. Διότι πρέπει νὰ μάθωμεν καλὰ πόσα μηχανεύεται ἡ ἀμαρτία, ὅταν κυριεύσῃ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ πῶς πολλάκις ἐμφανίζεται εἰς τὴν ζωὴν μας μετὰ τὴν πρόφασιν καὶ μετὰ τὸ προσωπίον τῆς ἀρετῆς. Ἐπεκαλεῖτο τὴν ἀγάπην πρὸς τοὺς πτωχοὺς χθές, διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀνευλάβειαν καὶ τὴν ἀχαριστίαν πρὸς τὸν Πῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐπικαλεῖται τὴν μακρὰν προσοχὴν σημερον, διὰ νὰ συγκαλύψῃ τὴν σκληρότητα τῆς καρδίας πρὸς τοὺς δυστυχεῖς ἀδελφοὺς! Τοιοῦτοτρόπως κατορθώνει νὰ μᾶς ἀποπλανᾷ καὶ νὰ μᾶς ἀποκοιμῆσῃ, μέχρις ὅτου, δεσμοῖς τελείας καὶ ἠθικῶς νεκροῦς, μᾶς παραδώσῃ εἰς τὸν πατέρα τοῦ ψεύδους!... Καὶ ὁ αἶων μας, ἀτυχῶς, εἶναι λίαν ἐφευρετικὸς εἰς τὴν δημιουργίαν εὐγενῶν καὶ ὄρατων προσχημάτων.

Μὴ ἀμελεῖτε τὸν ἐκκλησιασμόν σας. Πηγαίνετε κάθε Κυριακῆν εἰς τὴν θ. Λειτουργίαν.

Δι' ἑ.τι ἀφορᾷ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΡΙΟΥ»
 ἀπευθυνόμενος:
 Αἰδέο. Προσ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναῖον
 Γενναίου 14, Ἀθήναι. (Τηλέφ. 72.112).

Υπεύθυνος Τυπογραφῶν
 Τιμ. Ρούτσος, Ἰασηνῶν Ἀποστόλου 4.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθῆναι. Ἰασιού 1, Τηλέφ. 72-112.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἁγίου Χριστοῦ

Ἦχος Δ' Δι

Δ

Κα νο να πι ζε ως υ ει υο να τρα ο τη τος

εγ υρα τει ος Δι δα σιο χον α νε δει ξε σε τη ποι οι μνη

σς η των πραγ μα των α χη θει α δι α τσ το ε

ιτη σω τη τα παι νω ω σει τα υ ψη χα τη πτω χει α τα

πλ ο σι α Πα τερ Ι ε ραρχα Νι υ ο ο χα ρι

πρε σβευε Χρι ζω τω Θε ω σω θη ναι τα ψυ χα ρη

μων

1936

ΠΟΛΥΤΥΛΟΝ

Αγιου Μηνελου
ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕ ΤΩΝ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ

ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ
ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ

ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ
ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ

ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ
ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ

ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ
ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ

ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ
ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ

ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ

ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἁγίου Νικολάου
Ἦχος Δ' Δι

Δ

Κα νο να πι ζα ως υ ει υο να πρ α ο τη τοι

συ κρα ται α δι δα σμα λον α νε δει ξε σε τη ποι οι μνη

σε η των πραγ μα των α λι θει α δι α τσ το ε

ιτη σω τη τα πει νω ω σει τα υ ψη λα τη πτω χει α τα

πλ σι α πα τερ ε ρα ρχα λι υ ο ο λα ε

πρε σβε ε χρι ζω τω θε ω σω θη ναι τα ψυ χας η

μω ν

Ein Hylar 1950

B^{er}

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐπιμέλειαν καὶ ἀνάθεμα
ἔδωκεν ὁ Θεὸς

Ἐπιμέλειαν καὶ ἀνάθεμα ἔδωκεν ὁ Θεὸς
ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἔδωκεν ὁ Θεὸς

ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἔδωκεν ὁ Θεὸς
ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἔδωκεν ὁ Θεὸς

ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἔδωκεν ὁ Θεὸς
ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἔδωκεν ὁ Θεὸς

ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἔδωκεν ὁ Θεὸς
ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἔδωκεν ὁ Θεὸς

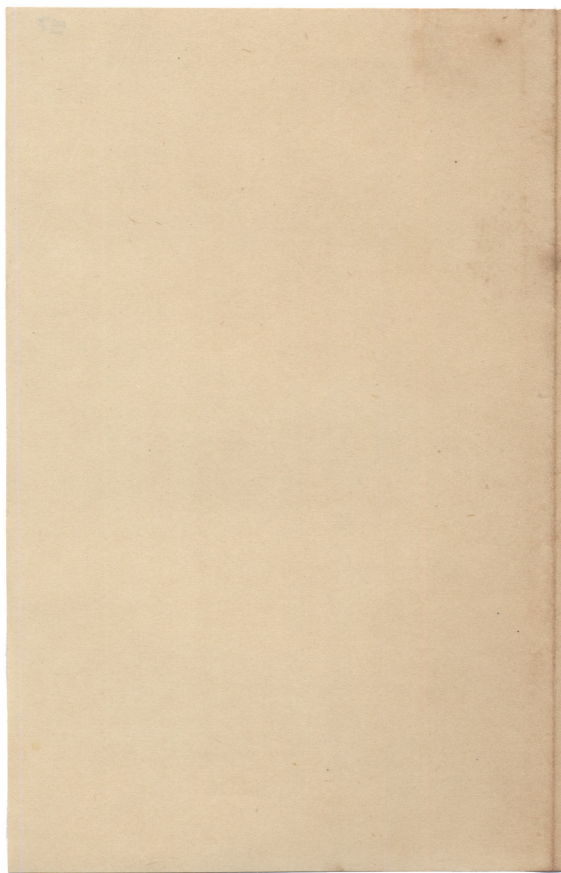
ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἔδωκεν ὁ Θεὸς
ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἔδωκεν ὁ Θεὸς

ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἔδωκεν ὁ Θεὸς
ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἔδωκεν ὁ Θεὸς

1 2 / 1
264

<p>«Οὐκ ἀποστήρεται ἡ θύβλος τοῦ Νόμου τούτου ἐκ τοῦ στόματός σου καὶ μελετήσεις ἐν αὐτῇ ἡμέρας καὶ νυκτός».</p> <p>(<i>Ἰησ. Ναυῆ 1,8</i>)</p>	<p>ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ</p> <p>ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ</p> <p>ΘΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ</p> <p>ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ</p> <p>—</p> <p>ΓΡΑΦΕΙΑ:</p> <p>ΟΔΟΣ ΙΑΣΙΟΥ 1 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ)</p> <p>ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112</p>		
	<p>ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗΣ</p>	<p>ΕΤΟΣ Α'</p>	<p>ΑΘΗΝΑΙ, 4 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1953</p>

"ΥΙΟΙ ΥΨΙΣΤΟΥ!,,

Ἀναγνώσατε! Λουκ. 6,31 36.

Θὰ ἔχετε προσέξει, ἰσως, μὲ πόσῃ ὑπερφηφάνειαν, μὲ πόσῃ πόναν, συμπεριφέρονται εἰς τὴν κοινωσίαν πολλοὶ ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι κατέχουν, ἢ νομίζουσι ὅτι κατέχουν μίαν μεγάλην θέσιν. Μόλις ἐγγίζουσι στὴν γῆν, καὶ μὲλις καταδέχονται νὰ σοῦ μιλήσουσι! Μέρα καὶ νύκτα ἄλλο δὲν σκέπτονται, παρὰ πῶς θὰ μπορέσουσι νὰ δείξουσι πῶς πολὺ τὸ «μεγαλεῖόν» των!

Καὶ ὅμως, ὑπάρχει ἓνα μεγαλεῖον, τὸ ὁποῖον ὑπερβαίνει ὅλα τὰ ἄλλα καὶ παρέχει εὐτυχίαν, πῶς δὲν τὴν δίδει κανὲν ἄλλο ἀξίωμα: «υἱὸς Ὑψίστου», «παιδί τοῦ Θεοῦ!» Νὰ τὸ σκεφθῆ κανεὶς καλὰ καὶ προσεκτικὰ, τὸν πιάνει ἱλιγγος.

Ἐν τούτοις, ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς μᾶς διαβεβαιώνει, ὅτι οἱ ἄνθρωποι, ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, προσκαλοῦνται νὰ προσέλθουσι εἰς Αὐτόν, καὶ νὰ γίνουσι «υἱοὶ Ὑψίστου!»

— «Ἔσεσθε υἱοὶ Ὑψίστου!»

Ὅχι πλέον «δοῦλοι», ἔντρομοι καὶ δειλοὶ! ὄχι καταδικασμένοι ἔνοχοι, πῶς μὲλις τολμοῦσι νὰ ὑψώσουσι τὸ βλέμμα πρὸς τὸν Οὐρανόν. «Υἱοὶ Ὑψίστου», «ἀδελφοὶ»

τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, «συγκληρονόμοι τῶν ἁγίων». Ὅχι πλέον «πεπραμένοι ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν», ἀνίκανοι νὰ ἐλευθερωθῶμεν. «Υἱοὶ Ὑψίστου», λελυτρωμένοι ἐν τῷ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ. Ἰδοὺ ἡ μεγάλη «δωρεὰ», τῆς ὁποίας ἀξιοῦνται ὅσοι εἰλικρινῶς πιστεύουσι εἰς τὸν Χριστόν καὶ μετ' ἀφοσιώσεως Τὸν ἀκολουθοῦσι, ὅσοι ἐκεῖνοι, ὅσοι ἔχουσι προσωπικὴν πείραν τῆς ἀγάπης, τὴν ὁποίαν ὁ οὐράνιος Πατήρ ἔδειξε διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐμπιστεύονται εἰς αὐτὴν καὶ προσπαθοῦσι συγχρόνως νὰ τὴν μιμηθοῦσι, ὅσον τοῦτο εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον δυνατόν.

«Οὕτως ἀγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν» ὑπὲρ ἡμῶν, ὅσον δὲ καὶ ἂν ἡμεῖς εἴμεθα ἀνάξιοι οἰσάδηποτε ἀγάπης καὶ

οἰασδήποτε εὐνοίας, ὁ Θεὸς ἐπιμένει νὰ μᾶς ἀγαπᾷ καὶ «τὸ αἷμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας». Δὲν ζητεῖ τίποτε ἄλλο ἀπὸ ἡμᾶς ὁ Θεός, ὡς ἀντάλλαγμα τῆς μεγίστης αὐτῆς δωρεᾶς, παρὰ νὰ δείξωμεν καὶ ἡμεῖς

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ἦχος Β'.

Ἡ Ἀνάστασις Σου, Χριστέ Σωτήρ, ἄπασαν ἐφώτισε τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀνεκαλέσω τὸ ἴδιον πλάσμα. Παντοδύναμη Κύριε, δόξα Σοι.

κάποιαν ἀγάπην πρὸς τοὺς ἀδελφούς μας, τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, ὁσονδήποτε καὶ ἂν μᾶς φαίνονται κακοί, ἔστι καὶ ἂν κάποτε μᾶς ἔχουν πικράνει. Καὶ δίδει τόσην ἀξίαν εἰς αὐτὴν μας τὴν ἀγάπην, ὥστε νὰ μᾶς ὑπόσχεται ὅτι μὲ αὐτὴν θὰ γίνωμεν «υἱοὶ Ὑψίστου».

Ὁ Χριστὸς μᾶς ἠγάπησε πολὺ περισσότερο ἀπὸ τὴν ἰδίαν Του ζωὴν, τὴν ὁποίαν «ἔδωκεν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας», ἐν μέσῳ τῶν φρικτῶν βασάνων τοῦ σταυρικοῦ θανάτου. Καὶ ὁμοίως, δὲν ζητεῖ τίποτε ἄλλο ἀπὸ ἐκεῖνους, τοὺς ὁποίους τόσον ἠγάπησε καὶ τοὺς ὁποίους καλεῖ νὰ γίνουν «υἱοὶ Ὑψίστου». Δὲν ζητεῖ, παρὰ νὰ μιμηθοῦν τὴν ἀνεξικακίαν καὶ τὴν ἀγάπην Του καὶ νὰ ἔχουν πάντα ὑπ' ἑσπιν, «ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστὶν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς».

Ὁ Θεὸς, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ μᾶς βοηθήσῃ νὰ Τοῦ ὁμοιάσωμεν εἰς τὴν ἀγάπην, μᾶς ζητεῖ νὰ λησμονήσωμεν τὸν ἐγωϊσμόν μας, ὁ ὁποῖος καὶ εἰς τὴν ζωὴν αὐτὴν μᾶς κάμνει δυστυχημένους καὶ τὴν

μέλλουσαν μᾶς προετοιμάζει περισσότερον δυστυχῆ.

Ἄλλὰ ἔταν ὁ Ὑψίστος, ἀγαπητέ μου ἀναγνώστα, προσφέρεται νὰ σὲ ἀμείψῃ καὶ νὰ σὲ κάμῃ «υἱόν» Του, μήπως ἔχεις τὴν γνώμην, ὅτι γίνεσαι πραγματικὰ ἀξίος αὐτῆς τῆς δωρεᾶς μὲ τὴν μικρὰν ὑπακοήν, ποὺ θὰ Τοῦ δειξῆς, καὶ μὲ τὴν ἀσημάντον καλωσύνην, ποὺ θὰ κάμῃς εἰς τὸν ἀδελφόν σου :

Ὁ Θεὸς δὲν ἔχει ἀνάγκην οὔτε ἀπὸ τὰς ἀρετὰς μας οὔτε ἀπὸ τὰς δικαιοσύνας μας. Ἡ ἀγάπη Του μόνον τὸν κάμνει νὰ τὰς προσέξῃ καὶ ἡ δύναμις τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ δίδει ἀξίαν εἰς τὰ ἔργα τὰ ἰδικὰ μας, τὰ ὁποῖα εἶναι μηδαμινά, ὅσον καὶ ἂν μᾶς φαίνονται σπουδαία καὶ μεγάλα καὶ θαυμαστά. Ἄπο «ἔλεον» καὶ ἀπὸ «χάριν» μᾶς ὑπόσχεται ὁ Κύριος «μισθόν», ποὺ δὲν μᾶς ἀξίζει. Καὶ ὅποιον μισθόν! Νὰ γίνωμεν «υἱοὶ Ὑψίστου»!

Τί κάμνεις, Χριστιανέ, διὰ νὰ ἐπιωφεληθῆς καὶ σὺ «ὅσον ἡμέρα ἐστὶ» τῆς ὑποσχέσεως αὐτῆς :

ΑΙ ΔΥΟ ΘΥΣΙΑΙ

Ἀναγνώσατε : Γενέσεως 4, 2 - 16.

Ὁ Κάιν ἦτο γεωργὸς καὶ ὁ Ἄβελ ἦτο ποιμὴν. Καὶ οἱ δύο ἦσαν υἱοὶ τῶν Πρωτοπλάστων.

Εἰργάζοντο καὶ οἱ δύο διὰ νὰ ζήσουν, ὅπως εἰργάζετο καὶ ὁ πατὴρ των διὰ νὰ φάγῃ «τὸν ἄρτον» του «ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου» του. Καὶ οἱ δύο ἐπίσης εἶχαν διδαχθῆ ἀπὸ τοὺς γονεῖς των, ὅτι ὁ Θεὸς εἶχεν ὀργισθῆ διὰ τὴν ἁμαρτίαν των καὶ ἔπρεπε μὲ ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα νὰ προσπαθήσουν νὰ Τὸν καταπραΰνουν. Ἄφ' οὗ οἱ ἀνθρώποι εἶχαν χάσει πλέον τὴν χάριν νὰ βλέπουν τὸν Θεὸν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, ἐδιέλεξαν τὰς θυσίας ὡς τὸν καλλίτερον τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον θὰ ἠμποροῦσαν νὰ δεικνύουν κάθε φορὰν τὴν εὐγνωμοσύνην των καὶ τὴν

μετάνοιάν των πρὸς Ἐκεῖνον, πρὸς τὸν ὁποῖον εἶχαν φανῆ τόσον ἀχάριστοι καὶ ἀσεβεῖς. Καὶ οἱ δύο ἀδελφοὶ προσέφεραν τὰς θυσίας των, ὁ καθεὶς ἀπὸ ὅ,τι εἶχε κερδίσει μὲ τὴν ἐργασίαν του. Ἄλλὰ ὁ Θεὸς ἐπρόσεξε μόνον τὴν θυσίαν τοῦ Ἄβελ, ἐνῶ πρὸς τὸν Κάιν εἶπεν, ὅτι δὲν ἀρκεῖ κανεὶς νὰ προσφέρῃ μόνον θυσίαν, ὅταν δὲν τὴν προσφέρῃ καθὼς πρέπει «οὐκ ἐὰν ὀρθῶς προσενέγκῃς, ὀρθῶς δὲ μὴ διέλης ἡμαρτες.» Ἡ θυσία τοῦ Κάιν δὲν εἶχε γίνῃ μὲ ὀλην τὴν εὐλάβειαν καὶ μὲ ὀλην τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν προσοχήν, ἡ ὁποία κάμνει εὐπρόσδεκτα τὰ εὐτελῆ δῶρα τῶν ἀνθρώπων, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἔγινε δεκτὴ ἀπὸ τὸν Θεόν.

Ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος λατρεύει κατὰ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ήχος δ' Δι

Κανόνα πίτρωσ υαί ειμόνα πραότητος,
έχυρατείαι Διδάσμιλον, ανέδειξέσε τή ποιμήνη σα
ή των πραγμάτων άγήθεια· διά τουτο έυτήσω τή
ταπεινώσει τά ύψηγά, τή πτωχεία τά ηγούσια. Πάτερ
Ίεράρχα Νιμόχαε, πρέσβευε Χριστώ τώ Θεώ, σωθήναι
τάς ψυχάς ήμών.

Κα νο να πι τρωσ υ αι ει μονα πρα ο τη τος

ε χ υ ρ α τει αι Δι δα σα μι λον α νε δει ξε σε τη ποι οι μη

σα η των πραγ μα των α γη θει α δε α το το ε

υ τη σω τη τα πει νω σει τα υ ψη γα τη πτω χει α τα

η γου σια Πα τερ Ι ε ρ χ ρ α Νι μ ο ο χα ε

πρε σ βευ ε Χ ρ ι σ τ ω τ ω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η μων

Τέλος σω θη ναι τας ψυ χαι η μω ω ω ν

ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

1897

Καθώς ορίσθησαν οι ετήσιες παραστάσεις
 εφ' όσον ορίζεται ο αριθμός των παιδιών
 ο οποίος να παραστήται από τον ετήσιο προϋπολογισμό
 των ετήσιων δαπανών της κοινότητας, είναι
 απαραίτητο να οριστεί το μέτρο της ετήσιας
 δαπάνης η οποία θα καλύπτει το ετήσιο
 κόστος των παραστάσεων.

Εξ ου και ορίσθησαν οι παραστάσεις
 οι οποίες να γίνονται με τον προϋπολογισμό
 της κοινότητας.

Εξ ου και ορίσθησαν οι παραστάσεις
 οι οποίες να γίνονται με τον προϋπολογισμό
 της κοινότητας.

Εξ ου και ορίσθησαν οι παραστάσεις
 οι οποίες να γίνονται με τον προϋπολογισμό
 της κοινότητας.

Εξ ου και ορίσθησαν οι παραστάσεις
 οι οποίες να γίνονται με τον προϋπολογισμό
 της κοινότητας.

Εξ ου και ορίσθησαν οι παραστάσεις
 οι οποίες να γίνονται με τον προϋπολογισμό
 της κοινότητας.

Εξ ου και ορίσθησαν οι παραστάσεις
 οι οποίες να γίνονται με τον προϋπολογισμό
 της κοινότητας.

Εξ ου και ορίσθησαν οι παραστάσεις
 οι οποίες να γίνονται με τον προϋπολογισμό
 της κοινότητας.

1897

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ήχος δ' ΔΙ

Κανόνα πιζεως και ειούνα πραότητος,
έμυρατείας Διδάσμαχον, ανέδειξέ σε τη ποιμήνη σα
η των πραχμάτων άγηθεια· δια τουτο ευτήσω τη
ταπεινώσει τα ύψηλά, τη πτωχειά τα ηγούσια. Πάτερ
Τεράρχα Νιούλαε, πρέσβευε Χριστώ τω Θεώ, σωθῆναι
τας ψυχας ημων.

Και νο να πιζεως η ει υούνα πρα ο τητος

εμυρατειας Δι δασμαχον α νε δει ξε σε τη ποιμινη

σα η των πραχματων α γηθεια δια τοτο ε

υτησω τη ταπεινωσει τα υψηλα τη πτωχεια τα

ηγουσια Πάτερ Ιεραρχα Νιουλαε

πρεσβευε Χριστω Θεω σωθηναι τας ψυχας ημων

Τελος σωθηναι τας ψυχας ημων

1450

Εἰς Ἀριεῖθην Ἰωαννίτην
Εἰς Τριπλοῦν

τῆ 29 Ἀπριλίου 1955

Ε' 2'

Ἰ. Δ. 3. 10. 1955

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ἦχος δ' Δι

Κανόνα πίξεως καὶ εἰμόνα πραότητος,
 ἐχυρατείας Διδάσκαλον, ἀνέδειξε σε τῆ ποιμήνῃ σου
 ἢ τῶν πραχμάτων ἀλήθειαν διὰ τοῦτο ἐπιτήσω τῆ
 ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῆ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ
 Ἱεράρχα Νικόλαε, πρόσβενε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι
 τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κα νό να πίξεως κα εἰμόνα πρα ο τη τος

ἐχυρατείας Διδάσκαλον ἀνέδειξε σε τῆ ποιμήνῃ

σου ἢ τῶν πραχμάτων ἀλήθειαν διὰ τοῦτο

ἐπιτήσω τὰ πνεύσει τὰ ὑψηλά τῆ πτωχείᾳ τὰ

πλούσια Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε

πρόσβενε Χριστῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν

Τέλος σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν

1950

τοιούτον τρόπον τὸν Θεόν, μόνον με τύπους ἑξωτερικούς, χωρὶς τὴν ἑσωτερικὴν ἐκείνην εὐσέβειαν, ἢ ὁποία κατορθώνει νὰ ἐμπνέῃ ἀγαθὰ αἰσθήματα εἰς τὴν ψυχὴν καὶ διὰ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, δὲν ἠμπορεῖ εὐκόλῃ νὰ ἀνεχθῆ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ἀδελφοῦ του· καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι ἐκεῖνο, ποῦ ἔχαμε τὸν Κάιν νὰ προτείνῃ ἕνα μικρὸν περιπάτον εἰς τὸν Ἄβελ. Καὶ ἐπειδὴ ὁ ἀπονήρευτος καὶ ἄδικος ἀνθρώπος, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑποπευθῆ εὐκόλῃ τὴν κακίαν, ποῦ κρύπτεται μέσα εἰς τὸν κακόν, ὁ Ἄβελ ἐδέχθη τὴν πρόσκλησιν τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ ἔπεσε θύμα τῆς κακίας, ποῦ εἶχε φθονήσει τὴν ἀρετὴν του.

—«Ποῦ ἐστὶν ὁ ἀδελφός σου;» ἔρωτᾷ τὸν ἀδελφοκτόνον ὁ Θεός· καὶ ἐκεῖνος νομίζει, ὅτι ἠμπορεῖ νὰ κρίνῃ τὸ ἐγκλήμα του. Προσέξατε τὴν αὐθάδειαν, μετὰ τὴν ὁποίαν ζητεῖ ὁ ἐνοχος νὰ συγκαλυφθῆ.—«Μὴ φύλαξέ τοῦ ἀδελφοῦ μου εἰμὶ ἐγώ;» ἀπαντᾷ ὁ Κάιν, διὰ νὰ ἀκούσῃ τρομερὰν εἰς τὸ τέλος τὴν διαπίστωσιν τῆς ἐνοχῆς του καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς θείας δίκης :

—«Τί πεποιήκας; Φωνῆ αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ σου βοᾷ πρὸς με ἐκ τῆς γῆς... Στένων καὶ τρέμων ἔσει ἐπὶ τῆς γῆς!...»

* *

Εἰς τὴν μικρὰν αὐτὴν ἱστορίαν ἐκτίθεται τὸ αἰώνιον δρᾶμα τῆς πάλης τῆς ἀρετῆς πρὸς τὴν κακίαν. Ὁ κληρὸς τῶν ἀγαθῶν, εἶναι νὰ κινῶν τῶν πονηρῶν τὸν φθόνον καὶ νὰ δέχωνται τὰ φονικά τῶν κτυπημάτων, τὴν στιγμὴν, ἀκριβῶς ποῦ τοὺς ἐπιστεύονται μετὰ τὴν ἀπλότητα τῆς ἀγνῆς τῶν ψυχῆς.

Ἄλλὰ, προσέξατε καὶ τὸ κατάντημα ἐκείνων, ποῦ τολμοῦν νὰ παραβιάζουσιν τοὺς νόμους τῆς συνειδήσεώς των καὶ νὰ ἔρχονται ἀντιμέτωποι πρὸς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Νομίζουν, ὅτι κατὰ θὰ κερδίσουσιν μετὰ τὸ νὰ κατατρέξουσιν τὸν δίκαιον καὶ τὸν

ἀπροστάτενον καὶ ὅτι εἶναι ἐξησφαλισμένοι, πὼς κανεὶς δὲν ἔχει ἀντιληφθῆ τὸ ἐγκλημα, ποῦ γίνονται εἰς τὴν ἐρημίαν καὶ τὴν μοναξίαν, χωρὶς κανένα μάρτυρα καὶ ἐκδικητήν!... Ἄλλὰ αἴφνης αἰσθάνονται αὐτὴν τὴν ἴδιαν τὴν φωνὴν τοῦ ἀδικουμένου ν' ἀναβαίῃ πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ νὰ ἐπιστρέφῃ ἀπ' ἐκεῖ μαζί μετὰ τὴν τρομερὰν κατάραν τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ κάθεται ἐπάνω εἰς τὸ στήθος των, ἐφιάλτης ἰσόβιος καὶ φοβερός!...

Ἀξίζει νὰ μελετήσωμεν ἀκόμη περισσότερον αὐτὴν τὴν φωνὴν, ποῦ ἤκουσεν ὁ Κάιν, καὶ νὰ προσέξωμεν εἰς τὴν συνείδησίν μας, μήπως ἢ ταραχῆ, τὴν ὁποίαν κάποτε αἰσθανόμεθα — ἐνῶ τίποτε δὲν φαίνεται νὰ μᾶς ἐνοχλῆ—μήπως προέρχεται ἀπὸ καμίαν ἀδικίαν, τὴν ὁποίαν ἐκάμαμεν καὶ ἢ ὁποία ζητεῖ νὰ ἐκδικηθῆ.

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑΝ ΑΓΑΠΗΝ

Μόνον τοῦ Υἱοῦ Θεοῦ τὸ στόμα ἠδύνατο νὰ διδάξῃ τὴν ἐντολὴν τῆς ἀγάπης, ὅπως μάλιστα ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς τὴν ἐπεσοφράγισε μετὰ τὸ αἷμα Του ἐπάνω εἰς τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ. Ἀγάπη, ποῦ δὲν γνωρίζει ὄρια, ποῦ δὲν οὐμιβάζεται μετὰ καμίαν σκοπιμότητα, ποῦ δὲν ἐννοεῖ νὰ ὑποχωρήσῃ ἐμπρὸς σὲ κανένα ἐμπόδιον, ποῦ δὲν δυσκολεύεται νὰ βαδίσῃ τὸν δρόμον τοῦ μαρτυρίου! Ἀδὴτὴ εἶναι ἡ Ἀγάπη, ποῦ ἐδίδαξεν ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποιος «ἀγάπη ἐστὶ», κατὰ τὸν Ἀπόστολον, καὶ πρὸς τὸν Ὅποιον ἐσομοιώνεται καὶ ὁ ἄνθρωπος μετὰ τὴν προσάθειάν του ν' ἀγαπήσῃ ἀπερίοριστα, ὅπως Ἐκεῖνος, ποῦ ἀνατέλλει τὸν ἥλιον ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους». Ἡ ἀγάπη «καλύπτει πλῆθος ἁμαρτιῶν», κατὰ τὴν ἀποστολικὴν διδασκαλίαν, αὐτὴ δὲ εἶναι καὶ τὸ σπουδαιότερον χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῶν ἀληθινῶν χριστιανῶν: Ἐκ τούτου γνωσκονται πάντες —εἶπεν ὁ Χριστὸς— ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις. Χωρὶς τὴν ἀγάπην, ἢ πίστις εἶναι νεκρά, καὶ τὸ μαρτύριον ἀκόμη εἶναι ἀνοφελές, καὶ τίποτε δὲν εἶναι εὐπρόσδεκτον ἐνώπιον τοῦ

θρόνου τῆς χάριτος, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ θρόνος τῆς Ἀπολύτου Ἀγάπης.

Ὡ! ἐάν τὸ κήρυγμα τῆς ἀγάπης ἐξηκολούθει νὰ εἶναι πάντοτε ζωντανὸν καὶ καρποφόρον! Ἐάν ἡ καρτ' ἐξοχὴν χριστιανικὴ αὐτὴ ἐντολὴ δὲν ἐξητιμῆζετο μέσα εἰς τὴν παχυλὴν ἀντίληψιν ἐκείνων, ποὺ λησμονοῦν τὴν πνευματικότητά τῆς θρησκείας τοῦ Σταυροῦ! Ἐάν ὅσοι φέρουν τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ἔφεραν πράγματι μέσα εἰς τὴν ψυχὴν των καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ!... Τότε ὁ κόσμος θὰ ἦτο διαφορετικὸς. Τότε θὰ ἐπραγματοποιοῖτο τὸ ὄραμα τοῦ προφήτου τὰ ξίφη θὰ ἐγίνοντο ἄροτρα καὶ αἱ μάχαιραι θὰ μετεβάλλοντο εἰς δρέπανα καὶ ἡ γῆ ὀλόκληρος θὰ ἀπέκτα τὴν ὄψιν τοῦ «Παραδείσου τῆς Ἐδέμ»! Τότε οἱ ἐχθροὶ τοῦ Σταυροῦ θὰ ἐτρέποντο εἰς ἀκράτητον φυγὴν ἐμπρός εἰς τὴν λάμψιν, τὴν ὁποίαν θὰ ἐξέπεμπεν ἡ χριστιανικὴ κοινωνία, ἐν ᾧ ὅλοι οἱ ἄλλοι θὰ ἔσαυγνεύοντο ἀπὸ τὰ ἀπερίγραπτα θέλητρα τῆς ἀγίας ζωῆς, ποὺ θὰ εἶχαν νὰ δείξουν οἱ ἄνθρωποι, ποὺ ἐπικαλοῦνται τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ! Θὰ ἐγίνετο πραγματικότης ἀκόμη ἄλλην μίαν φοράν ἐκεῖνο, ποὺ οἱ ἔβραῖοι καὶ οἱ ἔθνικοι τῆς πρώτης χριστιανικῆς περιόδου ἔβλεπαν καὶ προσεϊκόοντο καὶ προσετίθεντο εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν σοφζομένων!

Χριστιανέ μου, φρόντισε ν' ἀναθερμάγῃς μέσα εἰς τὴν ψυχὴν σου τὸ ζῶπυρον τῆς ἀγάπης. Δὲν θὰ σῶσῃς μόνον τὸν ἑαυτὸν σου μὲ τὸν τρόπον αὐτόν, ἀλλὰ καὶ θὰ χρησιμεύσῃς ὡς στοιχεῖον χρησιμώτατον διὰ τὴν ἀνασύνταξιν τῆς κοινωνίας.

Ἐκείνη βεβαία εὐχαριστία ἡγεσθῶ, ἡ ὑπὸ τὸν ἐπίσκοπον ὄσα, ἡ ᾧ ἂν αὐτὸς ἐπιτρέψῃ.

Πάντες τῷ ἐπισκόπῳ ἀκολουθεῖτε, ὡς Ἰησοῦς Χριστὸς τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ πρεσβυτερίῳ ὡς τοῖς ἀποστόλοις· τοὺς δὲ διακόνους ἐντρέψετε, ὡς Θεοῦ ἐντολήν.

(Ἰγνατίος ὁ Θεοφόρος)

ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΜΑΣ

Η ΙΕΡΑ ΜΕΛΕΤΗ ΜΑΣ

Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου, ποὺ ἤρχισε τὴν ἐπομένην τῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Κυριακῆς, συνεχίζεται αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα σύμφωνα μὲ τὸ ἐξῆς διάγραμμα:

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν
Ἑβδομάς Γ' (5-11 Ὀκτωβρίου)

Δευτέρα	(5): Λουκ. 6, 24 — 30
Τρίτη	(6): Λουκ. 6, 37 — 45
Τετάρτη	(7): Λουκ. 6, 46 — 7, 1
Πέμπτη	(8): Λουκ. 7, 17 — 30
Παρασκ.	(9): Λουκ. 7, 31 — 35
Σάββατον	(10): Λουκ. 5, 27 — 32
Κυριακῆ	(11): Λουκ. 8, 5 — 15

Σημείωσις: Κάποιο τυπογραφικὸν ἀτόχημα τῆς στήλης αὐτῆς εἰς προηγούμενα φύλλα, ἔκαμιν ὥστε νὰ δοθῶν ἐσφαλμένως δύο παραμομαί. Αὐτὸ ἔδοκεν ἀφορμὴν εἰς δύο ζηλωτὰς ἀναγνώστας μας νὰ μᾶς γράψουν, ὀφισαζόμενοι χίλια δύο πράγματα! Τοὺς πληροφοροῦμεν, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἀσωστάτων τυπογραφικῶν σφαλμάτων, ἀπὸ τὰ συνήθη, ποὺ διέφερον τὴν προοχίην τοῦ διορθωτοῦ, διότι τὸν ἐπεριμενε τὸ πιστότηρον ἀκίνητον διὰ τὴν ἐκτύπωσιν. Τίποτε περισσώτερον. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡμεῖς ἀφίνομεν κατὰ μέρος τὸ πικρόχολον ὄρος τῶν ἐπιστολῶν καὶ τὴν καχυποψίαν τῶν ἐπιστολογράφων καὶ σημειώνομεν μὲ ἰδιαίτερον εὐχαρίστησιν τὴν διαπίστωσιν, ὅτι ἡ στήλη αὐτὴ παρακολουθεῖται μὲ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Φωνῆς Κυρίου».

Διέλωμεν εἰς τὰς γενεὰς πάσας καὶ καταμάθομεν ὅτι ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ μετανοίας τύπων ἔδοκεν ὁ Δεσπότης τοῖς βουλομένοις ἐπιστραφήναι ἐπ' αὐτόν.

(Ἄγ. Κλήμης Ρώμης)

Δι' ὅ, τι ἀφορᾷ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΡΙΟΥ»
ἀπευθυντίον:

Δίδωσ. Προτ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναῖον
Ἰαοῦ 1, Ἀθήνας. (Τηλέφ. 72.112).

Υπεύθυνος Τυπογραφείου:
Τιμ. Ρούτσας, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθήναι. Ἰαοῦ 1, Τηλέφ. 72-112.

N. T. B.

«Ακούσαντες διτι ἔρχεται Ἰησοῦς εἰς Ἱερουσόλυμα, ἔλαβον τὰ βαῖα τῶν φοινίκων καὶ ἐξήλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἔκραζον Ὁσάννᾳ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ».

(Ἰωάν. 12,13-14)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΦΩΝΗ
ΚΥΡΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ)

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Γ'.

ΑΘΗΝΑΙ, 10 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1955

ΑΡΙΘ. 15 (102)

ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΚΟΥΣΙΟΝ ΠΑΘΟΣ

Ποῖος Ὁρθόδοξος δὲν ἔχει ποτὲ συγκινηθῆ ἀπὸ τὰ ὑπέροχα ἔσματα τῆς Μεγάλης Ἐβδομάδος καὶ ποῖος Χριστιανὸς δὲν ἔχει αἰσθανθῆ μέσα εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς του τὴν ἀνάγκη νὰ πέσῃ ἐμπρὸς εἰς τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ καταφιλήσῃ με ἄπειρον λατρείαν τὰ πληγωμένα Του πόδια; Ἀλλὰ καὶ ποῖος ἄνθρωπος ἀπλῶς—ἐὰν δὲν ἔχασεν ὅτι ἀκριβῶς διακρίνει τὴν εὐγενικὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου—δὲν αἰσθάνεται τὸ ἀμέτρητον μεγαλεῖον τῆς μορφῆς τοῦ πάσχοντος Διδασκάλου τῆς ἀνθρωπότητος;

Καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, λοιπόν, θὰ ἔχωμεν πάλιν τὰς ἰδίας ἱεράς εὐκαιρίας, διὰ νὰ ἐνωτισθῶμεν τὰ ἴδια σωτηριώδη ῥήματα τῆς αἰωνίου ζωῆς, καὶ νὰ ἀρῆσωμεν τὴν ψυχὴν μας νὰ πτερυγίσῃ μέχρι τοῦ θρόνου τῆς Ἀγάπης—Ἐκεῖνου, ὁ Ὅποιος ἠγάπησε τόσον τὸν κόσμον, «ὥστε τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς Αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον».

Θ' ἀναπολήσωμεν καὶ πάλιν τὰς φρικτὰς σκηνὰς τοῦ Μαρτυρίου τοῦ Θεαν-

θρώπου. Ἀλλὰ καὶ θὰ σκιρτήσῃ ἡ καρδιά μας ἄλλην μίαν φορὰν ἀπὸ τὴν ἔντονον προσδοκίαν τῆς χάριτος, τὴν ὅποιαν μετὸ Αἱμᾶ Του καθηγίασεν Ἐκεῖνος, ποὺ εἶπεν εἰς τοὺς ἰδικούς Του: «Συμφέροι ὑμῖν, ἵνα ἐγὼ ἀπέλω».

Θὰ πονέσῃ ἡ ψυχὴ μας ἀπὸ τὴν νοερὰν ἀναπαράστασιν τῆς ἀγωνίας καὶ τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ Ἐναμαρτήτου. Ἀλλὰ θὰ λάμψῃ εἰς τοὺς νεορούς μας ὀφθαλμούς

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. Β'.

Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἡμᾶς συνήγαγε· καὶ πάντες, αἶροντες τὸν Σταυρὸν Σου, λέγομεν: Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου Ὁσάννᾳ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

τρικυμίας τῶν κοσμικῶν συγκρούσεων καὶ τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν, θὰ γαληνεύσῃ, διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν, ἡ ἰδικὴ Του ἀνεξίκακος μακροθυμία, ἡ μέχρι τῶν δημίων Του φθάνουσα ἀμέτρητος συγχαρητικότητα Του, ἡ ἄπειρος γαλήνη τῆς ψυχῆς Του, ἡ ἰδικὴ Του ἱκανοποίησις, διότι «τέλειωσε τὸ ἔργον» Του.

Θ' ἀκούσωμεν ἀκόμη μίαν φορὰν εἰς τὴν ζωὴν μας, ὅχι ἄλλον, ἀλλὰ Αὐτὸν τὸν

ιδιον τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ νὰ προσεύχεται δι' ὅλους πρὸς τὸν Πατέρα τὸν οὐράνιον, καὶ νὰ ὁραματίζεται τὴν ἀδιάσπαστον ἐνότητα τὴν ἰδικήν μας, καὶ νὰ Τὸν παρακαλῇ νὰ μᾶς προφυλάξῃ «ἀπὸ τοῦ πονηροῦ». Πλήρεις δὲ τρυφερότητος τότε καὶ ἡμεῖς, ἔστω καὶ διὰ μίαν μόνον φορὰν εἰς τὸ ἔτος αὐτό, θὰ αἰσθανθῶμεν τὴν διάθεσιν νὰ κλαύσωμεν, ὅπως αἱ γυναῖκες, ποὺ Τὸν ἠκολούθησαν εἰς τὸν δρόμον τοῦ Γολγοθᾶ.

Διὰ ποῖον ὅμως θὰ κλαύσωμεν; Μήπως διὰ τὸν Χριστὸν; Ἄλλὰ Ἐκεῖνος δὲν ἔχει ἀνάγκην τῶν ἰδικῶν μας δακρύων... Διὰ τὴν ἀνθρωπότητα πρέπει νὰ κλαύσωμεν, διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ἡ ὁποία, παρ' ὅλην τὴν ἀγάπην ποὺ Ἐκεῖνος τῆς ἔδειξεν, ἐν τούτοις ἐξακολουθεῖ, κατὰ τὸ πλεῖστον, νὰ Τὸν ἀγνοῇ καὶ νὰ Τὸν προδίδῃ. Ἄλλὰ περισσότερο, διὰ τοὺς Χριστιανούς νὰ κλαύ-

σωμεν, ἀδελφοί μου, διὰ τοὺς Χριστιανούς ἐκείνους, ποὺ μιμοῦνται καθημερινῶς τὸ ἔργον τῶν Γραμματέων καὶ τῶν Φαρισαίων. Καὶ διὰ τὸν ἑαυτὸν μας—ναί, διὰ τὸν ἑαυτὸν μας!—νὰ κλαύσωμεν, ἀδελφοί μου, διότι δὲν εἴμεθα ἄξιοι πάντοτε τῆς Ἀγάπης Του, καὶ διότι δὲν κάμνομεν ὅ, τι ἀπαιτεῖται ἀπὸ ἡμᾶς διὰ νὰ τηρῆται πάντοτε εἰς τὴν ζωὴν μας τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς Του καὶ νὰ ἐπικρατήσῃ μεταξύ μας, ἐπὶ τῆς γῆς, ἡ Βασιλεία Του.

Μὲ αὐτὰς τὰς σκέψεις ἄς συνοδεύσωμεν τὸν Χριστὸν ἀπρὸς τὸ ἐκούσιον Πάθος καὶ ἄς προσπαθῆσωμεν, μὲ ὅλην μας τὴν ψυχὴν, νὰ συμμερισθῶμεν τὸ δυσβάστακτον βᾶρος τοῦ Σταυροῦ Του. Ἡ καλὴ μας προσπάθεια τοῦ εἶναι ἡ μεγαλύτερα ἀνακούφισις εἰς τὸ μαρτύριόν Του, ποὺ ἐπαναλαμβάνεται, δυστυχῶς, καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὴν ἰδικήν μας ῥαθυμίαν.

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΔΡΑΜΑ

(*Μαθ. 21, 12—27, 32. Μάρκ. 11, 1—15, 20. Λουκ. 19, 28—23, 32. Ἰωάν. 12, 1—19, 18.*)

Ὁ Κύριος εἶχε πάρει τὴν ἀπόφασιν Του. Ἐβάδιζε πλέον σταθερὰ πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς τελικῆς Του ἀποστολῆς. Εἰς τὸ Ἱερὸν τῶν Ἱεροσολύμων ἐξεσκέπασε τὴν σαπλὴν τοῦ Φαρισαϊσμοῦ καὶ ἐμαστίγωσε τῶν Γραμματέων τὴν ψεύτικην σοφίαν. Καὶ ἐκεῖνοι, μὲ τὸς θρησκευτικὸς ἀρχηγούς τῶν Ἑβραίων, ἀπερρίσσαν πλέον τὴν ἐξόντωσίν Του.

Οἱ ἱεροὶ Εὐαγγελισταὶ μᾶς διηγοῦνται μὲ ὄλας τὰς λεπτομερείας τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον προητοίμασεν ὁ Κύριος τοὺς μαθητάς Του, διὰ νὰ δεχθοῦν τὴν δοκιμασίαν τοῦ τραγικοῦ χωρισμοῦ Του. Ἐπίσης μᾶς ζωγραφίζουν τὸν ὅπουλον καὶ αἰσχρὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον Τὸν ἐπρόδωσαν ἕνας ἀπὸ τοὺς μαθητάς Του. Μᾶς ζωτανεῦομεν τὴν σκηρὴν τῆς παρανόμου δίκης Του εἰς τὸ σπίτι τοῦ Ἀρχιερέως. Μὲ εὐλαφίνεϊαν ὁμολογοῦν τὴν ἄρνησιν

ἐνὸς ἄλλου μαθητοῦ, ἐνὸς ἀπὸ τοὺς περισσότερο ἀγαπημένους μαθητάς Του, ποὺ ὕστερα ἔκλαυσε πικρὰ μετανοημένος. Μᾶς μεταφέρουν εἰς τὸ «πραιτώριον» τοῦ Πιλάτου καὶ εἰς τὸ παλάτι τοῦ Ἡρώδου, ὅπου ὁ Βασιλεὺς τοῦ Κόσμου ἐκρινετο ἀπὸ τοὺς ἀναξίους ἀντιπροσώπους ἐνὸς κοσμικοῦ εἰδωλολάτρου βασιλέως. Καὶ ἔπειτα μᾶς κάμουν νὰ Τὸν ἰδοῦμε μὲ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μας νὰ ἀνεβῆνῃ τὸν μαρτυρικὸν δρόμον τοῦ Γολγοθᾶ, φορτωμένος τὸν βαρὺν Του σταυρόν.

Σὰν κακοῦργος βαδίζει μεταξύ κακοῦργων!... Γέρνει ἀπὸ τοῦ σταυροῦ τὸ βᾶρος τὸ ἀδυνατισμένο Του κορμί, ποὺ τόσα μαρτύρια εἶχεν ὑποφέρει ἕως ἐκείνην τὴν ὥραν. Τὸ αἷμα τρέχει ἀπὸ τὰς πληγὰς, ποὺ Του ἔχει ἀνοίξει τὸ μαστίγιον τοῦ Πιλάτου, καὶ ἄλλο αἷμα τρέχει ἀπὸ τὰς πληγὰς, ποὺ ἔχουν ἀνοίξει εἰς τὸ πάλλευ-

Ἦ ΣΤ: Δεκεμβρίου

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

$\overset{7}{\times}$ $\overset{1}{\sim}$ $\overset{2}{\sim}$ $\overset{3}{\sim}$ $\overset{4}{\sim}$ $\overset{5}{\sim}$ $\overset{6}{\sim}$ $\overset{7}{\sim}$ $\overset{8}{\sim}$ $\overset{9}{\sim}$ $\overset{10}{\sim}$ $\overset{11}{\sim}$ $\overset{12}{\sim}$ $\overset{13}{\sim}$ $\overset{14}{\sim}$ $\overset{15}{\sim}$ $\overset{16}{\sim}$ $\overset{17}{\sim}$ $\overset{18}{\sim}$ $\overset{19}{\sim}$ $\overset{20}{\sim}$ $\overset{21}{\sim}$ $\overset{22}{\sim}$ $\overset{23}{\sim}$ $\overset{24}{\sim}$ $\overset{25}{\sim}$ $\overset{26}{\sim}$ $\overset{27}{\sim}$ $\overset{28}{\sim}$ $\overset{29}{\sim}$ $\overset{30}{\sim}$ $\overset{31}{\sim}$ $\overset{32}{\sim}$ $\overset{33}{\sim}$ $\overset{34}{\sim}$ $\overset{35}{\sim}$ $\overset{36}{\sim}$ $\overset{37}{\sim}$ $\overset{38}{\sim}$ $\overset{39}{\sim}$ $\overset{40}{\sim}$ $\overset{41}{\sim}$ $\overset{42}{\sim}$ $\overset{43}{\sim}$ $\overset{44}{\sim}$ $\overset{45}{\sim}$ $\overset{46}{\sim}$ $\overset{47}{\sim}$ $\overset{48}{\sim}$ $\overset{49}{\sim}$ $\overset{50}{\sim}$ $\overset{51}{\sim}$ $\overset{52}{\sim}$

Α μην Τὸν μέγαν ἀρχιεποίμενα καὶ
 Ἐραρχὴν ἀπαντὰς τὸν προέδρον τῶν Μυρέων
 Νικόλαον εὐφημῶμεν πολλὰς γὰρ
 ἀνδράσ' ἔσωσεν καὶ δίκαιως ἐδήσκειν ἐλλογῶν
 καὶ Βασιλεὶ ὀπάσκειται σὺν Ἀβλαβίῳ ἡμῶν
 ὁ οὐκ ἐκ λυών τῃν ἀδιμον φῆβον 1955

Τὸν μέγαν ἀρχιεποίμενα, καὶ Ἐραρχὴν ἀπαντὰς,
 τὸν προέδρον τῶν Μυρέων, Νικόλαον εὐφημῶμεν.
 πολλὰς γὰρ ἀνδράσ' ἔσωσεν, ἀδίκαιως ἐδήσκειν μέλλον-
 τας· καὶ Βασιλεὶ ὀπάσκειται, σὺν Ἀβλαβίῳ ἡμῶν,
 Λυῶν τῃν ἀδιμον φῆβον.

Εἰς Ἁριζεΐδην Τριπλοῦν

201

12 Μαΐου 1955

Τὸν ἄξιον ἀγαθὸν καὶ ἐπιφανῆ ἄνθρωπον
τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς ἐπισημαίνω.
ὁμοίως καὶ ἀξιωματικῶς ἀξιωματικῶς
καὶ ἐκκαλεῖται ἐπὶ ἀλλοθίᾳ τὸς ἀξιωματικῶς
ἀξιωματικῶς ἀξιωματικῶς.

Εἰς Ἀριεῖδην Τριηλοῦ

Α'

12 Μαΐου 1955

Προσφορά

Ἐπισημασθέντες ὡς ἄνθρωποι καὶ ἄλλοι ἄνθρωποι
ἢ ἄλλοι τῶν ἀποστόλων καὶ ἄλλοι τῶν ἀποστόλων
ἢ ἄλλοι τῶν ἀποστόλων καὶ ἄλλοι τῶν ἀποστόλων
ἢ ἄλλοι τῶν ἀποστόλων καὶ ἄλλοι τῶν ἀποστόλων
ἢ ἄλλοι τῶν ἀποστόλων καὶ ἄλλοι τῶν ἀποστόλων

Ἰ. Β. Ζαχαρίας

Ν. Τ. Β.

πρὸς τὸν Πάτριον

Ἐκπαιδευτικῶν Θεολογῶν

Ἰατρῶν

Ὁ ἄριστος καὶ ἁγιώτατος Πάτρις
καὶ ἡμεῖς οἱ ἁπλοῦς καὶ ἄπειροι

καὶ ἡμεῖς οἱ ἁπλοῦς καὶ ἄπειροι
καὶ ἡμεῖς οἱ ἁπλοῦς καὶ ἄπειροι

καὶ ἡμεῖς οἱ ἁπλοῦς καὶ ἄπειροι
καὶ ἡμεῖς οἱ ἁπλοῦς καὶ ἄπειροι

καὶ ἡμεῖς οἱ ἁπλοῦς καὶ ἄπειροι
καὶ ἡμεῖς οἱ ἁπλοῦς καὶ ἄπειροι

καὶ ἡμεῖς οἱ ἁπλοῦς καὶ ἄπειροι
καὶ ἡμεῖς οἱ ἁπλοῦς καὶ ἄπειροι

καὶ ἡμεῖς οἱ ἁπλοῦς καὶ ἄπειροι
καὶ ἡμεῖς οἱ ἁπλοῦς καὶ ἄπειροι

Θεολογῶν

Ἐπισημαίνοντες ὅτι ἡμεῖς οἱ ἁπλοῦς καὶ ἄπειροι
καὶ ἡμεῖς οἱ ἁπλοῦς καὶ ἄπειροι

Ὁ ἁγιώτατος

Α. Τ. Β.

12 Μαΐου 1912

Ἦ ΣΤ: Δεκεμβρίου

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

$\overset{\Delta}{\text{A}}$ $\overset{\Delta}{\text{B}}$ $\overset{\Delta}{\text{C}}$ $\overset{\Delta}{\text{D}}$ $\overset{\Delta}{\text{E}}$ $\overset{\Delta}{\text{F}}$ $\overset{\Delta}{\text{G}}$ $\overset{\Delta}{\text{H}}$ $\overset{\Delta}{\text{I}}$ $\overset{\Delta}{\text{J}}$ $\overset{\Delta}{\text{K}}$ $\overset{\Delta}{\text{L}}$ $\overset{\Delta}{\text{M}}$ $\overset{\Delta}{\text{N}}$ $\overset{\Delta}{\text{O}}$ $\overset{\Delta}{\text{P}}$ $\overset{\Delta}{\text{Q}}$ $\overset{\Delta}{\text{R}}$ $\overset{\Delta}{\text{S}}$ $\overset{\Delta}{\text{T}}$ $\overset{\Delta}{\text{U}}$ $\overset{\Delta}{\text{V}}$ $\overset{\Delta}{\text{W}}$ $\overset{\Delta}{\text{X}}$ $\overset{\Delta}{\text{Y}}$ $\overset{\Delta}{\text{Z}}$

Ἄ μὴν Ἰὸν μέγαν ἀρχιεποίμενα καὶ
 Ἐπαρχὴν καὶ πάντας τὸν προέδρον τῶν Μυρέων
 καὶ Νικόλαον εὐδμήτην πολὺς γὰρ
 ἀνδρῶν ἔσωσεν καὶ οὕτως ἀνέστησε μέλλοντας
 καὶ Βασιλεῖ ὀπίσκειν καὶ σὺν Ἀβλαβίῳ ματ' ὄναρ
 οὐκ ἔλαβον χυλὸν τὴν ἀδελφὸν ψῆφον βόρον *Μάιος 1855*

Τὸν μέγαν ἀρχιεπίσκοπον, καὶ τὸν ἐπαρχὴν πάντας,
 τὸν προέδρον τῶν Μυρέων, Νικόλαον εὐδμήτην·
 πολλοὺς γὰρ ἀνδρῶν ἔσωσεν, ἀνέστησε μέλλον-
 τας· καὶ Βασιλεῖ ὀπίσκειν, σὺν Ἀβλαβίῳ ματ' ὄναρ,
 λαῶν τὴν ἀδελφὸν ψῆφον.

The following is a list of the names of the
 persons who have been appointed to the
 various committees of the Board of
 Directors of the Bank of the City of
 New York, for the year ending
 December 31, 1900.

Directors

The following is a list of the names of the
 persons who have been appointed to the
 various committees of the Board of
 Directors of the Bank of the City of
 New York, for the year ending
 December 31, 1900.

N. T. B.

N. T. B.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

Τῆς ΣΤ' Δεκεμβρίου ἤχος $\Xi\alpha$ Δι

Τον με γαν α αρχι ποι οι με να υγ Ι ε

Β
ρα αρχην α α παντες τον προεδρωτων Μυρε ε ε

ων Νι υο χα ον ε ευβη μο σ μεν πολ

χης γαρ α ανδρας ε ε ε σωθεν α διως θνη η σων

με ελλανται υγ Βασι χειει ο παα νε ται

συν Α βλα βι ωω υατ ο ο ναρ χυων την α δι υοτ

ψη η βο ον

1950

κον μετώπῳν Του τὰ ἀγκάθια ποῦ Του τὰ ἐμπνευσμένα ποιήματα τῶν ἀδικῶτων ἐφόρεσαν οἱ ἀξέστοι στρατιῶται τῆς ἐκκλησιαστικῶν μας ὑμνογράφων τὴν Μεγάλην Πέμπτην καὶ τὴν Μεγάλην Παρασκευήν.

Ἀπὸ μακριὰ παρακολουθοῦν τὸν μαρτυρικὸν Του δρόμον αἱ εὐσεβεῖς γυναῖκες τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ Ὄρηνοῦν τὸν πᾶνον Του, ἐν ᾧ ἐξέλλα τὰ πλήθη τῶν ἀχαριστῶν οὐρλιάζου, ὡσάν λύκοι, γύρω ἀπὸ τὸ ἀχραντὸν Θῦμα καὶ ἀνυπομονοῦν νὰ ἴδουν τὸ ταχύτερον νὰ πεθαιῖν Ἐκεῖνος, ποῦ ἔδωκε σὲ τόσους ἰδικούς τὸν τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ζωὴν!... Βιαστικοὶ οἱ δῆμοι νὰ φθάσουν γρηγορώτερα εἰς τὸν τόπον τοῦ μαρτυρίου, ἀγγαρευοῦν τὸν Κυρηναῖον Σίμωνα καὶ τοῦ φορτῶνουν τὸν σταυρόν...

Γύρω ἀπὸ τὰς ἱερὰς αὐτὰς διηγήσεις ἐκείνων, ποῦ τὰ εἶδαν μετὰ τὰ μάτια καὶ τοῦ Ματθαίου καὶ τοῦ Ἰωάννου—, καὶ ἐκείνων, ποῦ τὰ ἐπληροφόρηθησαν ἀπὸ ἄλλους, ἐπίσης αὐτόπτας, μαθητὰς— τοῦ Μάρκου καὶ τοῦ Λουκᾶ—, πλέκεται τὸ Ἄγιον Δράμα τοῦ Πάθους, καὶ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Διτρατοῦ μας, ποῦ τόσον εὐμορφα ψάλλεται μετὰ

ΤΟ ΕΩΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΜΑΣ

10-16 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1955

10. **Κυριακὴ τῶν Βαθῶν:** (Ἦ εἰς Ἱεροσόλυμα θριαμβευτικὴ εἰσοδος τοῦ Κυρίου.— Ματθ. 21 (κα'), 1-17.—Φιλιπ. 4 (β'), 49.—Ἰω. 12 (κβ'), 1-18.—Γρηγορίου Ε' ΚΠόλεως Ἱερου., Γερεντίου, Πομπηίου κλπ. Μαρτύρων.— **Τὸ ἔσπερας:** Ὁ Ὅρθρος τῆς Σ. Δευτέρας.— Ἀκολουθία τοῦ Ἡμφίου): Ματθ. 21 (κα'), 18-43.

11. **Μεγάλη Δευτέρα** (Τῆς ἐρησθεῖσης οὐκῆς καὶ Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου): Ἀντόνα Περγίου Ἱερομάρτυρος (Ἀποκ. 2 (β'), 13). Προφητ. α.σ.μ.ν.η.— Ἰεζεκιήλ 1 (α'), 1-20.—Ἐξόδου 1 (α'), 1-20.—Ἰωβ 1 (α'), 1-12. Ματθ. 24 (κβ'), 3-35.— **Τὸ ἔσπερας:** Ὁ Ἡμῆσιος (Ὁρθρος τῆς Μ. Τρίτης): Ματθ. 22 (κβ') 15-23 (κγ'), 39.

12. **Μεγάλη Τρίτη** (Τῶν Δέκα Παρθένων τῆς Ἑσθῆ. Παραβολῆς): Βασιλείου Ἐπισκ. Παρίου Ὀμιολογητοῦ. Προφητ. α.σ.μ.ν.η.— Ἰεζεκ. 1 (α') 21-2 (β'), 1.—Ἐξόδ. 2 (β'), 5-10.—Ἰωβ 1 (α'), 13-22. Ματθ. 24 (κδ'), 36-26 (κατ'), 2.— **Τὸ ἔσπερας:** Ὁ Ἡμῆσιος (Ὁρθρος τῆς Μεγ. Τετάρτης): Ἰω. 12 (κβ') 17-43.

13. **Μεγάλη Τετάρτη** (Τῆς ἀλειψῆσης τῶν Κόρνων μέρω ἀμαρτωλῆς): Μαρτίνου Ρώμης Ὀμιολογητοῦ. Προφητ. α.σ.μ.ν.η.— Ἰεζεκ. 2 (β'), 3-5 (γ'), 3.—Ἐξόδ. 2 (β'), 11-22. 18 (η'), 4.—Ἰωβ 2 (β'), 1-10. Ματθ. 26 (κατ'), 6-16.— **Τὸ ἀπόγευμα:** Ὁ Ὁρθρος τῆς Μεγ. Πέμπτης (τοῦ Μυστικοῦ Δείννου): Ἱερεμ. 11 (α'), 18-12 (β'), 15. Λουκ. 22 (κβ'), 1-39.

14. **Μεγάλη Πέμπτη:** † Ὁ Μυστικὸς Δείπνος.— Λειτουργία Μεγ. Βασιλείου. Ἐξόδ. 19 (ιβ'), 10-19.—Ἰωβ 38 (λη'), 1-21.—Ἦσ. 9 (θ'), 4-11.— Ἀ'. Κορινθ. 11 (α'), 23-32. Ματθ. 26 (κατ'), 2-30.— Ἰω. 13 (κγ'), 3-17. Ματθ. 26 (κατ'), 21-39. Λουκ. 22 (κβ'), 43-45. Ματθ. 26 (κατ'), 40-27 (κατ'), 2.— Ἀριστάρχου, Πούδης, Γροσμίου Ἀποστόλων.— **Τὸ ἔσπερας:** Τὰ 12 Ἐοῦγγέλια Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Παθῶν).

15. **Μεγάλη Παρασκευὴ:** † Τὰ Ἅγια Πάθη τοῦ Σωτήρος ἡμῶν.— Αἱ Μεγάλα Ἄρσ' αἱ Καὶ Ἰε' αὐτὰς, ὁ Ἐσπερινὸς τῆς Ἀποκαθελώσεως.— **Τὸ ἔσπερας:** Ὁ Ἐπιτάφιος Θρῆνος (ὁ Ὁρθρος τοῦ Μεγ. Σαββάτου).— Κρήσκεντος Μάρτυρος, Λεανίου Ἀθηνῶν.

16. **Μεγά Σάββατον:** † Ἡ Τραγὴ καὶ ἡ εἰς τὸ Ἄδου καθόδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.— Λειτουργία τοῦ Μεγ. Βασιλείου: Γενέθ. 1 (α'), 1-13.— Ἰωάν. 1 (α'), 1-4 (β'), 11.— Δαυὶδ 3 (γ'), 1-23, 24.— Ἰων. 6 (στ'), 3-11. Ματθ. 28 (κατ'), 1-20.— Ἐφραίμ, Ἀγάπης, Χιονίας, Χαρίσης, Νίκης, Γαληνῆ Μαρτύρων.— **Τὴν νύκτα:** Ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀναστάσεως: Μάρκ. 16 (ιστ'), 1-8.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

(17 Ἀπριλίου 1955)

Κυριακὴ τοῦ Πάσχα (Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου):— Μάρκ. 16 (ιστ'), 1-8.— Πράξ. 1 (α'), 1-8.— Ἰωάν. 1 (α'), 1-17.— Συμεὼν Ἐπισκ. Περιούχου κλπ. Μαρτ.— Τὸ ἀπόγευμα: Ὁ Ἐσπερινὸς τῆς Ἀγάπης: Ἰωάν. 20 (κ'), 19-25.

Μ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

(Ματθ. 27, 31-56,

Μάρκ. 15, 32-41.

Λουκ. 23, 33-49.

Ἰωάν. 19, 17-37.)

Τὸ Θεῖον Δράμα κορυφώνεται πλέον ἐπάνω εἰς τὸν Γολγοθᾶν!... Ὁ Ἀναμάρτητος κορφώνεται ἐπάνω εἰς τὸν σταυρόν, καὶ σὲ λίγο τὸν στήθιον ὄρθιον εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ λόφου.

Μόνος καὶ ἔρημος, παλαίει μετὰ τὸν θάνατον. Διψᾷ: καί, ἀντὶ νεροῦ, τοῦ προσφέρουν ζυβί! Προσεύχεται: καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἱερῶν τὸν εἰρηνεύονται! Ποιεὶ καὶ οἱ ὄχλοι γελοῦν καὶ οὐρλιάζου, καὶ διασκαδάζου, μετὰ τοὺς πόνους καὶ μετὰ τὴν ἐπιθαντικὴν ἀγωνίαν Του! Καὶ Ἐκεῖνος, μετὰ τὴν ἀτελειωτὴν ἀγάπην, ποῦ Του ἔφερον εἰς τὸν κόσμον, συγχωρεῖ τοὺς ἄδικους Του καὶ προσεύχεται δι' αὐτούς καὶ τοὺς δικαιολογεῖ ἐνώπιον τοῦ Πατρὸς Του!...

Ἄλλα, μέσα εἰς τὴν τῶσθιν ἀγωνίαν τοῦ πάσχοντος Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ Του ἐπερῶλαξε δύο παρηγορίας:

Ἐνας ληστής, ποῦ εἶναι δίπλα Του κρυσταμένως, μετανοημένος τώρα διὰ τὴν ἀμαρτωλίαν του ζωὴν, πιστεῖται εἰς τὴν βασιλείαν Του καὶ κερδίζει τὴν αἰωνιότητα.

Δύο ἀγαπημένα πρόσωπα, ὅταν ὅλοι ἐφυγαν ἀπὸ τὸν τόπον τοῦ μαρτυρίου, ἐπλησίασαν πονεμένα τὸν σταυρὸν: Ἡ Παναγία Μητέρα Του καὶ ὁ ἀγαπητὸς Του Μαθητὴς, ὁ Ἰωάννης.

Καὶ ὁ Ἐσταυρωμένος Κύριος, ἀφ' οὗ ἐφρόντισε νὰ ἰκανοποιηθῆ ἡ δίψα τοῦ ληστοῦ διὰ τὴν σωτηρίαν, φροντίζει τώρα νὰ τακτοποιηθῆ ἡ Μητέρα Του κοντὰ εἰς τὸν Ἰωάννην, ποῦ τὸν ἀφίνει γιὰ παιδί της, νὰ Τον ἀντικαταστήσῃ εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν.

Ὅταν αὐτὰ ἔγιναν, ὁ Κύριος ἐφόναξε ἰκανοποιημένος: «Τετέλεσται!» Ἐγυρὲ τὸ ἀγκαθοστεφανωμένον Του κεφάλι καὶ παρέδωκε τὸ πνεῦμά Του εἰς χεῖρας τοῦ Πατρὸς Του εἰς τοὺς Οὐρανοῦς...

Ὅλα τότε ἐτρόμαξαν! Ὁ ἥλιος ἔχασε τὴν λάμψιν του, ὁ ἀέρας ἐσκοτείνισε, ἡ γῆ ἤρχισε νὰ τρέμῃ σὰν φύλλο φθινοπωρινό, τὰ βράχια ἐσχίσθησαν, τὰ μνήματα ἀνοίξαν, ἡ μεγάλη χρυσοκέντητη κουρτίνα τοῦ Ἱεροῦ ἐγινε δύο κομμάτια!... Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐκτελεστικοῦ ἀποστάσματος ἐγονάτισε τότε καὶ ἐφόναξε μ' ὄλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς του: «Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος!» Καὶ τὰ πλῆθη, μεταμελημένα, κυνηγημένα ἀπὸ τὸν τρόμον τῆς θεϊκῆς ὄργης, ἐγύριζαν στήν Ἱερουσαλήμ, κτυπώντας τὰ στήθη μὲ πικρίαν καὶ μὲ σπαργμόν!...

Ὁ προδότης μαθητὴς δὲν ἠμπόρεσε νὰ ὑποφέρῃ. Ἐτρέξεν εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ ἐδήλωσεν ὅτι ἐῆμάρτησε, διότι ἐπρόδωσεν ἀθῶον αἷμα καὶ ἐπέταξε τὰ χρήματα, μὲ τὰ ὅποια εἶχε πωλήσει τὴν ψυχὴν του. Ἀλλὰ οἱ Ἀρχιερεῖς δὲν τοῦ ἔδωκαν σημασίαν. Τὸν ἐπεριφρόνησαν. Καὶ ἐκεῖνος ἐτράβηξε κάπου σ' ἓνα ἐρημὸ χωράφι, κ' ἔκει ἐκρεμάσθηκε σ' ἓνα δένδρον· κ' ἐτελείωσεν ἔτσι ἔλευσι τὴν ἀθλιαν ζωὴν του... Διότι αἰσχρὸν εἶναι πάντοτε τὸ τέλος ἐκείνων, ποῦ κυριεύονται ἀπὸ τὰ πάθη των!

Ἄς ἀγαπήσωμεν, ἀδελφοί, μ' ὄλην τὴν ψυχὴν μας Ἐκεῖνον, ποῦ διὰ τὴν ἀγάπην μας ἔχυσε τὸ αἷμα Του ἐπάνω εἰς τὸν Σταυρὸν καὶ ἄς μισησωμεν τὴν Κακίαν, ποῦ ἐφιλοδόγησε νὰ γίνῃ ὁ δῆμιος τοῦ Χριστοῦ.

Δι' ὃ, τι ἀφορᾷ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΡΙΟΥ» ἀπευθυνθέντων:

Αἰδέο. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληγαίου
Ἰω. Γενναδίου 14, Ἀθήνα. (Τηλ. 72112).

Υπεύθυνος Τυπογραφείου
Τιμ. Ρούτσης, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗΝ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἀδελφοί Χριστιανοί.

Ἐνθυμηθῆτε τοὺς «ἐν φυλακῇ» ἀδελφοὺς αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ ὑποστηρίξατε τὸ ἔργον τῆς περιθάλψεως των. Ζητήσατε ὁδηγίας ἀπὸ τὰ Παραρτήματα τῆς «Ἐνώσεως φίλων τῶν κρατουμένων», ὅπου ὑπάρχουν. Οἱ ἄλλοι ἀπευθυνθήτε, ὅσοι θέλετε, εἰς τὴν «Φωνὴν Κυρίου».

Ὅσοι εἰσθε ἐντελῶς ὑμεῖς, δότε ὀλίγον αἶμα διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ζωῆς ἐκείνων, ποῦ κινδυνεύουν ν' ἀποθάνουν ἀπὸ ἀναμίαν καὶ δὲν ἔχουν χρήματα νὰ τὸ προμηθεύθουν. Ζητήσατε ὁδηγίας ἀπὸ τὸν «Σύνδεσμον Ἑλλήνων Αἰμοδοτῶν» (Ἀθήναι, Βερανζέρου 20, Τηλέφ. 56.392). Δὲν θὰ διατρέξετε κανένα ἀπολύτως κίνδυνον μὲ αὐτὴν τὴν προσφοράν.

ΤΑ ΔΩΔΕΚΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

- 1ον: Ἰωάννου 13 (1γ'), 31-18 (1η'), 1.
2ον: Ἰωάννου 18 (1η'), 1-28.
3ον: Ματθαίου 26 (κατ'), 57-75.
4ον: Ἰωάννου 18 (1η'), 28-19 (1θ'), 16.
5ον: Ματθαίου 27 (κ'), 3-32.
6ον: Μάρκου 15 (1ε'), 16-32.
7ον: Ματθαίου 27 (κ'), 33-54.
8ον: Λουκᾶ 23 (1γ'), 32-49.
9ον: Ἰωάννου 19 (1θ'), 25-37.
10ον: Μάρκου 15 (1ε'), 43-47.
11ον: Ἰωάννου 19 (1θ'), 38-42.
12ον: Ματθαίου 27 (κ'), 62-66.

*

ΤΑ ΑΝΑΓΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

- α'. Εἰς τὰς Μεγάλας Ἔσρας
1ης: Ζαχ. 11(α'), 10-13. Γαλάτ. 6(στ'), 14-18. Ματθ. 27 (κ'), 1-56.
3ης: Ἦσ. 50 (ν'), 4-11. Ρωμ. 5 (ε'), 6-10. Μάρκ. 15 (1ε'), 16-41.
6ης: Ἦσ. 52 (νβ'), 13-54 (νδ'), 1. Ἐβρ. 2 (β') 11-18. Λουκ. 23 (κγ'), 32-49.
9ης: Ἱερου. 11(α'), 18-12 (1β'), 15. Ἐβρ. 10 (ι'), 19-31. Ἰω. 19 (1θ'), 23-37.
β'. Εἰς τὸν Ἐσπερινὸν τῆς Ἀπεκathedλώσεως
Ἐξδδ. 33 (1γ'), 11-23. Ἰδβ 42 (μβ'), 1-5. 12-17. Ἦσ. 52 (νβ'), 13-54 (νδ'), 1. Α' Κορινθ. 1 (α'), 18-2 (β'), 2. Ματθ. 27 (κδ'), 1-38. Λουκ. 23 (κγ'), 39-43, 27 (κς'), 39-54. Ἰω. 19 (1θ'), 31-37, 27 (κς'), 55-61.
γ'. Εἰς τὸν Ὁρβεν τοῦ Ἐπιταφίου
Α' Κορινθ. 5 (ε'), 6-8. Γαλάτ. 3 (γ'), 13-14. Ματθ. 27 (κς'), 62-66.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. Ἐν Ἀθήναις. Ἰασιῦ 1. Τηλ. 72-112.

N. T. B.

«Επιστράφητε πρὸς με ἐξ ὄλης τῆς καρδίας ὑμῶν, ἐν νηστείᾳ, καὶ ἐν κλαυθμῷ, καὶ ἐν κοπετῷ, καὶ ἐν κοπετῷ, καὶ διαορῆξατε τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ μὴ τὰ ἰμάτια ὑμῶν».

(Ἰωήλ 2, 12)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ)
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Γ'. ΑΘΗΝΑΙ 6 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1955 ΑΡΙΘ. 6 (93)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

Πάντοτε ἡ ἀνθρωπότης εἶχε ἀνάγκη αὐτῆς τῆς περιόδου τῆς αὐτοσυγκεντρώσεως καὶ τῆς πνευματικῆς περισυλλογῆς, ποὺ ἀρχίζει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας κάθε χρόνον μὲ τὸ «Τριῶδιον». Ἀλλὰ ἰδιαιτέρως διὰ τὴν σημερινήν, πλήρη ἀγωνίας, ἐποχὴν αὐτὸ τὸ κήρυγμα τῆς ἐπιστροφῆς καὶ τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῶν πνευματικῶν δυνάμεων τῆς χριστιανωσίνης εἶναι ἐξόχως ἐπίκαιρον. Ἡ φωνὴ τοῦ ἰδιοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ἀντηχεῖ μέσα ἀπὸ τὰς γραμμὰς τῶν ἀγιογραφικῶν ἀναγνωσμάτων καὶ ἀπὸ τὰς στροφὰς τῶν ἐκκλησιαστικῶν ᾠσμάτων τοῦ «Τριῶδιου», εἶναι ἡ ἴδια ἐκείνη φωνή, ποὺ πρὶν ἀπὸ χιλιάδας ἐτῶν ἀντήχει εἰς τὴν ἱερὰν γῆν τῶν Προφητῶν καὶ ἐκάλει τὸν ἐκλεκτὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ εἰς διόρθωσιν. Ἡ ἴδια φωνή, ποὺ ἀντήχησεν εἰς τὴν Ναζαρέτ, εἰς τὴν Καπερναοῦμ, εἰς τὴν Σαμάρειαν, εἰς τὰ Ἱερσόλυμα, ἐπάνω εἰς τὸν Γολγοθᾶν, καὶ ἐφανέρωσεν εἰς τὸν κόσμον ὁλόκληρον τὸν δρόμον τῆς σωτηρίας. Ἡ ἴδια φωνή, ποὺ μᾶς προσκαλεῖ πάντοτε, μᾶς προσκαλεῖ καὶ σήμερον νὰ ρίψωμεν ἐρευνητικὸν βλέμμα εἰς τὸν

ἐσωτερικὸν μας κόσμον. Εἰς αὐτὸν δὲ τὸν στίχον τοῦ Προφήτου Ἰωήλ, ποὺ ἐθέσαμεν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ παρόντος φύλλου, συγκεντρώνονται ὅλοι οἱ σκοποὶ καὶ ὅλαι αἱ κατευθύνσεις καὶ ὅλαι αἱ πνευματικαὶ προσπάθειαι τοῦ «Τριῶδιου», ποὺ πρέπει ἐξάπαντος νὰ ἔχη δι' ἡμῶν τὴν σημασίαν μᾶς καθολικῆς πνευματικῆς ἐπιστρατεύσεως, ἐνὸς ἀληθινοῦ ὁλοκληρωτικοῦ πνευματικοῦ πολέμου, μὴς ἄνευ προηγουμένου ἐναντικῆς πνευματικῆς προσπάθειας, ἐνὸς ἀφαντάστου πνευματικοῦ ἐξοπλισμοῦ ἐναντίον αὐτῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἐξουσιῶν τοῦ κοσμοκράτορος τοῦ αἰῶνος τούτου. ἌἘπιστράφητε πρὸς με—λέγει ὁ ἴδιος

Ο ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ
Κοντάκιον. Ἑξοχ. Δ'.
Φορισαίου φύγωμεν ὑψηγορίαν
καὶ Τελώνου μάθωμεν τὸ ταπεινὸν ἐν στεναγμοῖς, πρὸς τὸν Σωτῆρα κραυγάζοντες: Ἰλαθί, μόνε, ἡμῖν, εὐδιόλλακτε.

ὁ Θεὸς—ἐξ ὄλης τῆς καρδίας ὑμῶν, ἐν νηστείᾳ, καὶ ἐν κλαυθμῷ, καὶ ἐν κοπετῷ, καὶ διαορῆξατε τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ μὴ τὰ ἰμάτια ὑμῶν». Τὸ πρῶτον βῆμα διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ αὐτὴ ἡ ἐπιστράτευσις καὶ ὁ ἐξοπλισμὸς τῶν ψυχῶν μας, καὶ νὰ ἐπιτύχη ἡ προσπάθεια καὶ ν' ἀποβῇ νικηφόρος ὁ πόλεμος ἐναντίον τοῦ κακοῦ: Νὰ συναισθανθῶμεν ὅλοι, ὅτι πρέπει νὰ ἐπιστρέψωμεν πρὸς τὸν Θεὸν μὲ ὅλην μας

τὴν καρδίαν. Ὅχι γλιάρὰ καὶ νερόβραστα, ἀλλὰ μὲ πραγματικὴν συντριβὴν, «ἐν νηστείῃ, καὶ ἐν κλαυθμῷ, καὶ ἐν κοπετῶν». Ὅχι μὲ ἐξωτερικὰς ἀπλῶς ἐκδηλώσεις μετανοίας, ἀλλὰ μὲ πραγματικὴν ψυχικὴν ὀδύνην. Οἱ παλαιοὶ Ἑβραῖοι συνήθιζον εἰς ἐνδειξὴν θλίψεως βοθείας νὰ σγίζουν τὰ ρουγά των ὁ Θεὸς δὲ ἱκανοποιεῖται μὲ αὐτὸ μόνον. Θέλει νὰ σγίσωμεν τὰς καρδίας μας, «διαρρήξατε—λέγει—τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ μὴ τὸ ἄτια ὑμῶν».

Ἀκούετε; Ὅπως, ὅταν ἕως ἑνὸς ἄκουον γεμῆτον μὲ πῦον, εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸν

σγίσῃ, διὰ νὰ φύγῃ τὸ πῦον, νὰ αἰσθανθῆς ἀνακούφισιν καὶ νὰ θεραπευθῆς, τοιοῦτοτρόπως πρέπει νὰ σγίσωμεν τὰς καρδίας μας, διὰ νὰ φύγῃ τὸ δηλητήριον τῆς ἁμαρτίας, ποῦ, ὅπως τὸ πῦον, τὰς ἔχει μολύνει καὶ τὰς ἔχει πρήξει· νὰ αἰσθαν-

θῶμεν τὴν ἀνακούφισιν ἀπὸ ἐπισημῆμερον τὰς πιέζει καὶ νὰ ἀπολαύσωμεν τὴν χαρὰν τῆς θεραπείας. Πῶς θὰ γίνῃ αὕτη ἡ ἐσωτερικὴ ἐγγείρησις; Πῶς θὰ κάμωμεν αὐτὴν τὴν σωτήριον τομὴν εἰς τὰς καρδίας μας; Μὲ τὴν βαθυτάτην θλίψιν διὰ τὸ περιεχόμενον των καὶ μὲ τὴν ἐνδόμυχον καὶ ἀποφασιστικὴν ἀποκήρυξιν ὄνου τοῦ ἁμαρτωλοῦ μας παρελθόντος. Δὲν μᾶς εἶπεν ὁ ἴδιος ὁ Ὑῖος καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὅτι εἶναι «μακάριοι οἱ πενθοῦντες» καὶ ὅτι «αὐτοὶ παρακληθήσονται»; Δὲν μᾶς ὑπέσχεθῃ διὰ τοῦ Προφήτου Ἡσαίου ὁ Θεός, ὅτι καὶ ὡσάν τὸ κόκκινον ἐὰν εἶναι αἰ ἁμαρτίαι μας, Ἐκείνος—ὅταν ἐπιστρέψωμεν—θὰ τὰς λευκάνῃ «ὡς ἔριον» καὶ «ὕπερ χιόνα»; Δὲν διεκήρυξεν ὁ Σταυρωθεὶς ὑπὲρ τῶν ἁμαρτωλῶν, ὅτι «χαρὰ γίνεται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι»;

Ἐπιστρέψατε—λέγει τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Προφήτου Ἰωήλ—ἐπιστρέψατε ἰσχυρὰ Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν», διότι «ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ἐστὶ, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις». Ἄς μὴ διστάσωμεν, λοιπόν, ἀδελφοί· ἄς μὴ ἀμελήσωμεν ἄς μὴ δεῖξωμεν ὀκνηρίαν ἢ ἀναβλητικότητά· ἄς μὴ λυπηθῶμεν καθόλου μήπως στενοχωρήσωμεν τὸν ἑαυτὸν μας. Ἐὰν πραγματικὰ λυπούμεθα τὴν ψυχὴν μας, πρέπει νὰ τὴν λυπήσωμεν, νὰ τὴν στενοχωρήσωμεν, νὰ τὴν ἀναγκάσωμεν νὰ

διακόψῃ κάθε δεσμὸν μὲ τὸ ἁμαρτωλὸν τῆς παρελθόντος. Ἄξιζοι ὁ πόνος αὐτός, ὅσον πικρὸς καὶ ἄν εἶναι, ἀφ' οὗ πρόκειται νὰ μᾶς ἐξασφαλίσῃ τὴν πνευματικὴν γένην καὶ τὴν ἀληθινὴν χαρὰν. Ποῖος δὲν δέχεται τὸν πόνον μῆς σωτηρίας

χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως, ὅταν εἶναι βέβαιος, ὅτι, ἂν ὀλιγοψυχῆσῃ καὶ δυστροπήσῃ, θὰ προχωρήσῃ ἢ γάγρανα καὶ θὰ τοῦ φέρῃ θάνατον;

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΔΗΛΩΣΙΣ

Δὲ ὄσους, τυχόν, ἀπὸ τοῦ ἀναγνώστας τῆς «Φωνῆς Κυρίου» δὲν ἐπρόσθεσαν ἢ δὲν ἀπελήφθησαν τὸ περιεχόμενον τοῦ «Βορτολογίου μας», ποῦ δημοσιεύεται διὰ κάθε ἐβδομάδα εἰς τὴν τρίτην σελίδα κάθε φύλλον, θεωροῦμεν χρέος μας νὰ διευκρινίσωμεν, ὅτι ἐκεῖ, μαζὶ μὲ τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου κάθε ἡμέρας, σημειώνονται καὶ τὰ καθημερινὰ ἀγιογραφικὰ ἀναγνώσματα τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὅταν δὲ πρόκειται, περὶ ἑορτασίου ἡμέρας, σημειώνονται καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς, πρὶν ἀπὸ τὰ τῆς καθημερινῆς σειράς. Συνιστῶμεν εἰς ὅλους τὴν τακτικὴν παρακολούθησίν των καὶ εὐμεθα πρόθυμοι νὰ ἀπαντήσωμεν εἰς κάθε σχετικὴν σοβαρὰν ἀπορία.

ΥΜΝΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. Δ'.

Τῆς μετανοίας ἀνοίξον μοι πύλας, Ζωοδότα· ὀρδρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου πρὸς τὸν Ναόν τὸν ἁγίων σου, ναὸν φέρων τοῦ σώματος ὄλον ἐσπιλωμένον. Ἄλλ' ὡς οἰκτίρμων κῶδαρον, εὐσπλαγχνῶ σου ἐλέει.

Στῆ στ. Δεκεμβρίου εἰς τοὺς Αἴουσι

ΣΤΙΧΗΡΑ ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ

ἦχος ἔ̇ π̇ ρ̇

Εἰς ἄρχόν ἐὶρμολογιόν μέλος

χρόνος σὺντομος

Στίχος 1
Αἰ νεῖτε αὐτὸν ἐπιταύουκ ἡμαῖα αὐτῶ αἰ

νεῖτε αὐτὸν ματατὸ πλῆθος ἡμερῶν λωσὺν νῆπυ αὐτῶ

ἡς εὐκλῆσι ἀκαστὰ ἀκάνθη πῆρι ἰπτακ

μένοσι ὡς νεοτοσοσὸς ἡπυ ἀκάνωω

μακλι ἀστων ἀχχε εελων Νιλιλιμοσλα

εετρισμακ μαχρηα ἀζειαα εἰ προστὸν θε

οοον ὕυπερπακ ἀκάντων ἡημων τὸν εεν

ἀναχμαῖιν δου ὕνωων ἡπεί ράα σμων ἡλυ

τροσαι ται ηρεσ βει εἰ αἰ αἰσ ὄσ

1955

N. T. B.

7^{ce}

Handwritten text at the top, possibly a title or header, appearing to be in a non-Latin script.

Handwritten text in a non-Latin script, possibly a list or a set of instructions.

Handwritten text in a non-Latin script, possibly a list or a set of instructions.

Handwritten text in a non-Latin script, possibly a list or a set of instructions.

Handwritten text in a non-Latin script, possibly a list or a set of instructions.

Handwritten text in a non-Latin script, possibly a list or a set of instructions.

Handwritten text in a non-Latin script, possibly a list or a set of instructions.

Handwritten text in a non-Latin script, possibly a list or a set of instructions.

Handwritten text in a non-Latin script, possibly a list or a set of instructions.

Handwritten text in a non-Latin script, possibly a list or a set of instructions.

Handwritten text at the bottom, possibly a signature or a date.

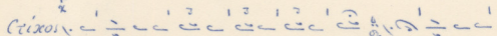
N. T. B.

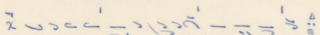
A!

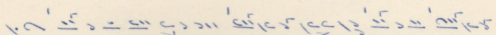
N. T. B.

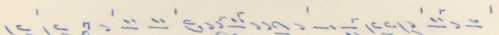
1/2 x 1/2 = 1/4
1/4 x 1/4 = 1/16

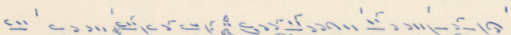
Π Τ Ν

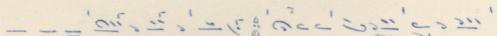

 Αι νει τε κυ τον εν η χω σαλπυγος αι νει τε κυ

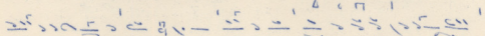

 τον ενφαλητη ρι ω και ει θα α α ρα

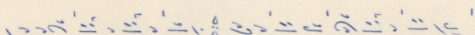

 Της ει ει ε ραι δι ηλοο ει ει δοος τηνωω ραι ο οο

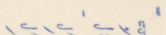

 τη τα ταισπραυτι κιαιαικιαυ ειειρ χα α ωωω α αρε

 και λαμπροο τε εε ραν Πααααα τεε ρθεε οο βοοοο ρε

 ο ο ο θε εν η η μιν ει ε ρα ρχει ει ει ταα τε

 ραα χει ει α των α α οι δι μινθουμααα

 των ει ει ε ρα ρχε τωνδειωνη κια λουτρσ α

 με ε νοι

Μαΐος 1955
 Ν. Τ. Β.

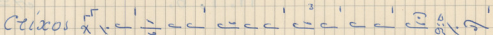
N. T. B.

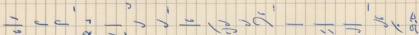
For

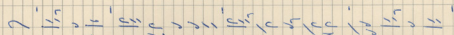
[Faint, illegible handwriting covering the majority of the page, likely bleed-through from the reverse side.]

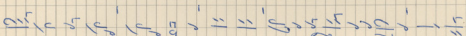
N. T. B.

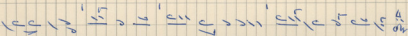
[Faint handwriting at the bottom right corner.]

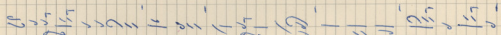

 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τρυμπαῶν καὶ χορῶν αἰ

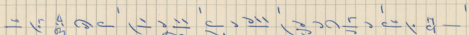

 νεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανοις ψαλμοῖς καὶ ᾠδαῖς

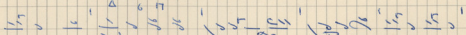

 τῶν ἀσθεμάτων καὶ ἀλλήλων περὶ εὐ

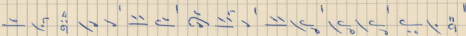

 χροῶμενος τὴν βοῴαν ἐκ κειεῖ

 νῆην καὶ ἄνευ βοῴων καὶ ὄργανων ἢ ᾠδῶν

 ἀκατάλυτα ἄνευ ὄργανων θεῶν ἐν ἡ

 μιν ταῦτα ἄνευ ὄργανων καὶ ᾠδῶν τῶν

 ἀκατάλυτα καὶ ἄνευ ὄργανων καὶ ᾠδῶν

 ἄνευ ὄργανων καὶ ᾠδῶν

9 Μαΐου 1955
 N.T.B.

N. T. B.

AOL

1. The first part of the paper is devoted to a general discussion of the problem.

2. In the second part we shall consider the special case of a uniform field.

3. The third part is devoted to the study of the asymptotic behavior of the solution.

4. Finally, in the fourth part we shall give some numerical results.

5. The author wishes to express his thanks to the referee for his valuable suggestions.

6. The work was supported by the National Science Foundation under Grant No. 12345.

7. The author is indebted to the members of the Department of Mathematics for their hospitality.

8. The author would like to thank the referee for his helpful comments.

9. The author is grateful to the referee for his constructive criticism.

REFERENCES

1. B. T. N.

At the time of the experiment the temperature of the air was 20°C.

$$\frac{1}{v} = \frac{1}{v_0} + \frac{1}{v_1} - \frac{1}{v_2}$$

$$\frac{1}{v} = \frac{1}{v_0} + \frac{1}{v_1} - \frac{1}{v_2}$$

$$\frac{1}{v} = \frac{1}{v_0} + \frac{1}{v_1} - \frac{1}{v_2}$$

$$\frac{1}{v} = \frac{1}{v_0} + \frac{1}{v_1} - \frac{1}{v_2}$$

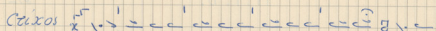
$$\frac{1}{v} = \frac{1}{v_0} + \frac{1}{v_1} - \frac{1}{v_2}$$

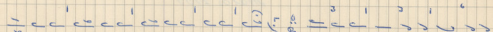
$$\frac{1}{v} = \frac{1}{v_0} + \frac{1}{v_1} - \frac{1}{v_2}$$

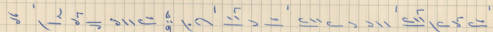
$$\frac{1}{v} = \frac{1}{v_0} + \frac{1}{v_1} - \frac{1}{v_2}$$

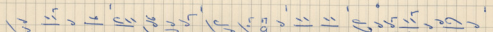
$$\frac{1}{v} = \frac{1}{v_0} + \frac{1}{v_1} - \frac{1}{v_2}$$

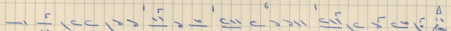
4

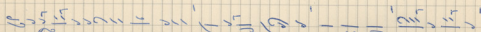

 Αι νει τε αυ τον εν υμβαλαι εν η χοι αι

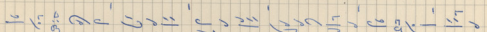

 νει τε αυ τον εν υμβαλαι λα λα γ μη πα σα ηνο η αι νε σα το ο

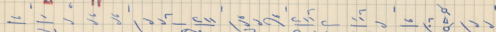

 τον Κυ υ υ ρι ον Ως εν ο νει ρω ω εε πε εε ζηι

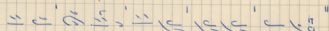

 τω ε ε ο σι βαι Βα σι λει η γ τος δε σμω ω ω ω τ α ας

 Πα α τ εε ε ρ ε ευθα να τος ε ρ ρ υ υ σ ω

 πρε ε ε ε σθε εν ε α α πα α αυ ζω ως ο ο ο πω ως και αι

 νον ταις εν και αι αις σα ρ ρυ σθε η η η μεν ευ πει ει

 ρα σμω ων η μεν ου ο υ υ κων η ο ου ο νων αι α

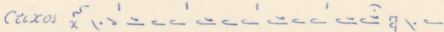

 ει ως ευ βη η μη σ αν τ α ας σε

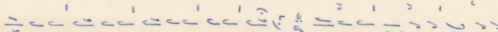
10 Μαΐου 1955
 Ν.Τ.Β.

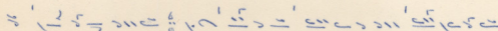
N. T. B.

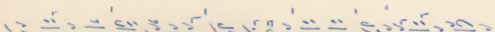
A⁴

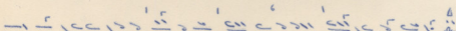
Τριηλίου εις Αριζείδην
Μάιος 1955

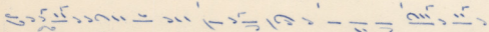

 Αι νει τε κυ τον εν κυρβαλου εν η κοις κι

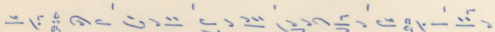

 νει τε κυ τον εν κυρβαλουι λα λη μσ πη σα ηνο η κινε σα το ο

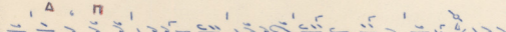

 του Κυ ου ρι ον ε εν ο νει ρω ω εε πε εε ζηι

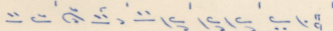

 τω ε ε ο σι βαι Βη οι λει η τος δε σμω ω ω ω τ α λς

 Πη χ τεε εερ ε ευθα να τος εερ ρυ υυ σω

 πρεεε εε σβεεε α α ηη α κυ ζω ως ο ο ο ηω ως κη κη

 νων ταις ευ χα κι αις σα ρυ σθε η η η μεν ευ παι ει

 ρα σμω ων η μιν συ ου ου νων η ο συ ου νων οι α

 ει ως ευ βη η μσ αν τ α λς σε

11 Μαΐου 1955

N.T.B.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΩΝ ΠΕΡΙΚΟΠΩΝ

Κατά τὰς πρῶινάς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν τῆς παρούσης ἐβδομάδος (7-12 Φεβρουαρίου 1955) ἀναγιγνωσκονται τὰ Εὐαγγέλια τῶν «12' Εβδομάδος τοῦ Λουκᾶ, τὰ ὅποια—ὡς καὶ κατὰ τὴν προηγουμένην ἐβδομάδα—ἀπὸ τῆς Δευτέρας μέχρι καὶ τῆς Παρασκευῆς εἶναι περικοπῆται ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἀγίου Εὐαγγελίου.

Δευτέρα, Μάρκ. γ' 9-13.— Ὁ Κύριος προλέγει εἰς τοὺς Μαθητὰς Του τοὺς διαγμῶς, τοὺς ὁποίους θὰ ὑφίσταντο χάριν τοῦ Εὐαγγελίου,

καὶ συμβουλεύει αὐτοὺς περὶ τοῦ τρόπου, κατὰ τὸν ὁποῖον ἔπρεπε νὰ τοὺς ἀντιμετωπίσουν. «Ἔσθε μισοῦμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου ὃ δὲ ὑμῖν εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται».

Πόσον ἀλήθεια, εἰμῶθα γλαυροὶ εἰς τὴν πίστιν! Μὴ τὸν παραμυθρὸν στενογοροῦμεθα καὶ ἀδριμονοῦμεν! Ἐλαθρονοήσαμεν, ὅτι εἶναι προνόμιον διὰ τοὺς χριστιανούς οἱ διαγμῶι καὶ ὅτι εἰς τοὺς διαγμῶς ἀναδεικνύονται οἱ ἀξιοὶ τῶν σφετέρων.

Μελετήσατε τὴν ἱστορίαν τοῦ μαρτυρίου ἐνὸς οὐδὲν ποτε ἀληθινῶ πιστοῦ τῶν πρώτων αἰῶνων καὶ θὰ ἐντραπήτε διὰ τὴν μικροψυχίαν καὶ ἠμιποροῦμεν ἡμεῖς ν' ἀνβέξωμεν εἰς τὸν ἐλάχιστον διαγμῶν;

Τρίτη, Μάρκ. γ' 14-23.— Ὁ Κύριος προλέγει σαφῶς τὰ κατὰ τὴν ἄλλοισιν τῆς Ἁγίας Πόλεως καὶ διδάσκει περὶ τῶν προμειν τῆς συντελείας τοῦ κόσμου. Ἐπίσης προλέγει τὴν ἐμφάνισιν πλάνων διδασκάλων καὶ ψευδοπροφητῶν, ἀπὸς τὸ ἀποπλανῆν, εἰ δυνατὸν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. Καὶ ἐπιλέγει: «Τμείεις δὲ βλέπετε ἰδοὺ προερίχηκα ὑμῖν ἅπαντα».

Ἄγῶν λοιπὸν προβλέπεται ὑπὸ τοῦ Κυρίου. Ἄγῶν τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους ἐναντίον τῶν «ἐκλεκτῶν» τοῦ Θεοῦ. Ἄγῶν, ἀποσκοπῶν εἰς τὴν ματαίωσιν τοῦ ἔργου τῆς σωτηρίας, τὴν

διὰ παντός μέσου ἀποπλάνησιν τῶν εὐρόνων τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐμμενόντων εἰς αὐτήν. Καὶ προειδοποιῶνται ὑπὸ τοῦ Κυρίου οἱ ἀελλεκτοὶ Του, ὥστε νὰ εἶναι ἐτοιμοὶ τὴν ἀντιμετώπισιν αὐτοῦ τοῦ ὑποούλου ἀγῶνος τῶν ἐχθρῶν τῆς σωτηρίας των. Καὶ εἰς τὴν ἐποχὴν τὴν ἰδικὴν μας ὑπάρχουν αὐτοὶ οἱ ἐχθροί. Ἀνάγκη προσοχῆς!

Τετάρτη, Μάρκ. γ' 24-31.— Ὁ Κύριος διδάσκει περὶ τῆς συντελείας τοῦ κόσμου καὶ προλέγει, ὅτι ἡ καταστροφὴ τῆς Ἱερουσαλῆμ θὰ ἐγένετο ἐπὶ τῆς συγκροῦν Του γενεᾶς, ὅπως καὶ ἐγένετο τῷ 70 μ.Χ.

Αἱ τύχη τῶν λαῶν, ὅπως καὶ τῶν ἀτόμων, εἰρίζονται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἱστορία ὀλοκλήρος διδάσκει τὸν στενὴν σύνδεσμον ποὺ ὑφίσταται μεταξύ τῆς ἠθικῆς καταστάσεως τῶν λαῶν καὶ τῆς ἐν τῷ κόσμῳ πολιτικῆς τῶν θέσεως. Ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἀνεξαρτησία ἀνήκει εἰς τοὺς ἀξίους ἐλευθερίας λαούς. Καὶ ἀξιοὶ τῆς ἐλευθερίας εἶναι οἱ λαοὶ, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦνται ἀπὸ άτομα ποὺ ἔχουν εἰς τὰς ψυχὰς των εὐσέβειαν καὶ ἀρετήν, ποὺ πιστεύουν εἰς τὰ ὑψηλὰ ἱδανικά, τὰ ὅποια συγκεντρῶνται εἰς τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ καὶ ποὺ ἐργάζονται μὲ τὴν καλὴν πρόθεσιν ν' ἀνταποκριθῶν εἰς τὸν ὄνηλόν των προσημῶν ὡς ἀνθρώπων, ὡς τέκνων τοῦ Θεοῦ.

Ἡ καταστροφὴ τῆς Ἱερουσαλῆμ, τὴν ὅποια τόσον σαφῶς προκλήρωσε τὸ ἀλάνθηστον στόμα τοῦ Χριστοῦ, εἶναι κλασσικὸν παράδειγμα τῆς θείας Δίκης, ἡ ὅποια παρακολουθεῖ τοὺς λαούς, ποὺ περιφρονοῦν τοὺς νόμους τοῦ Κυρίου καὶ θεοποιοῦν τὰ πάθη των.

Πέμπτη, Μάρκ. γ' 31-ἰδ' 2.— Ὁ Κύριος διδάσκει περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς συνεχοῦς πνευματικῆς ἐργηγορίας καὶ τῆς ἀδολειπτοῦ προσυχῆς, ὥστε εἰς τῆσιν στιγμῆν νὰ εἰμῶθα ἐτοιμοὶ

ΤΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΜΑΣ

6-12 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1955

(Καθ' ὄλην τὴν ἐβδομάδα: Κατάλοιποι εἰς πάντα)

6. **Κυριακὴ 15' Λουκᾶ** (Τελώνου καὶ Φαρισαίου), Λουκᾶ 11 καὶ ἐν Ἑλλάδι.— Β' Πέτρ. 1 (α'), 20- (β') 3, Μάρκ. 13 (γ') 9-13.

8. **Τρίτη**: Θεοδώρου Στρατηλάτου Μεγαλομάρτυρος, Φιλαδέλφου Μάρτυρος.— Β' Πέτρ. 2 (β'), 9-22, Μάρκ. 13 (γ') 14-23.

9. **Τετάρτη**: Νικηφόρου Μάρτυρος, Φιλαργίου Ἐπισκόπου Κύπρου.— Α' πὸ ὁδοῖς τῆς γ' π α ν τ ῆ ς.— Β' Πέτρ. 3 (γ'), 1-18, Μάρκ. 13 (γ'), 24-31.

10. **Πέμπτη**: + Χαραλάμπος Ἱερομάρτυρος.— Β' Τιμ. 2 (β'), 1-10, Ἰωάν. 15 (ε'), 17-16, ἰδ' 2, Α' Ἰωάν. 1 (α') β-2 (β'), 6, Μάρκ. 13 (γ'), 31-14 (δ') 2.

11. **Παρασκευὴ**: Βλασίου Σεβαστείας Ἱερομάρτυρος, Θεοδώρου Βασιλίσσης.— Α' Ἰωάν. 2 (β'), 7-17, Μάρκ. 14 (δ') 3-9.

12. **Σάββατον**: Μελετίου Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας.— Α' Τιμ. 6 (ς'), 11-16, Λουκ. 20 (κ'), 46-21 (κα'), 4.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ
(13 Φεβρουαρίου 1955)

Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου (12' Λουκᾶ): Ἦχος β' Ἐωθ. Β' [Μάρκ. 8 (στ'), 1-8], Α' Κορ. 6 (στ'), 12-20, Λουκ. 13 (ε'), 11-32, Ἀκλόα καὶ Πρισκίλλης Ἀποστόλων, Μαρτιανῶ Ὁσίου.

διὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ τέλους, τοῦ ὁποίου εἶναι ἀγνωστος ἡ στιγμή.— Οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς ἀποφασίζουν νὰ συλλάβωσι διὰ δόλου τὸν Κύριον πρὸ τῆς ἐπικειμένης ἐορτῆς τοῦ Πάσχα, ἀμήποτε θρόμβος ἔσται τοῦ λαοῦ».

«Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε οὐκ οἰδατε γὰρ πότε ὁ κηρὸς ἔστιν». Καθημερινὴ εἶναι ἡ διδασκαλία τῆς ἀνθρωπίνης πείρας περὶ τοῦ, ὅτι εἶναι ἀγνωστον τὸ τέλος τῆς ζωῆς μας. Καὶ εἶναι βέβαιοι, κατὰ τὴν χριστιανικὴν μας πίστιν, ὅτι ὅπως εὐρεθώμεν εἰς τὴν στιγμήν τοῦ θανάτου μας, ἔτσι θὰ παρασταθώμεν ἐνώπιον τοῦ προμεροῦ Κριτηρίου τῆς φοβερᾶς κρίσεως. Ἡμεῖρας, οὐδὲν τίθενται θρόνοι καὶ ἀνοίγονται βίβλοι, καὶ Θεὸς εἰς κρίσιν καθέζηται! Ἄς ἐπαγρυπνώμεν καθὲς στιγμήν ἐπὶ τῆς ζωῆς μας καὶ ἐπὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν φευγαλέων σκεψόντων μας καὶ τῶν στιγμιαίων σκιερμάτων τῆς καρδίας.

Π α ρ α σ κ ε υ ῆ, Μάρκ. ιδ' 3-9.— Ὁ Κύριος φιλοξεineται ἐν Βηθανίᾳ, ἀνήτ' οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ (τοῦ πατρὸς τοῦ Λαζάρου πύθανός) καὶ ἐκεῖ μία γυνή,—Μαρία ἡ ἀδελφὴ τοῦ Λαζάρου, κατὰ τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην— συντρίβει πολυτιλὲς ἀλαβαστρίνον δοχεῖον πλήρες πολυτιμοτάτου μύρου, καὶ ἀκατέχων αὐτὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς Του. Ἐπειδὴ τινες — ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης μόνον, κατὰ τὸν Ἰωάννην— ἠγανάκτησαν διὰ τὴν σπατάλην τοῦ μύρου, ὁ Κύριος λέγει τὸ περίφημον «ἀρετε αὐτήν· τί αὐτῆς κόπους παρέχετε; καλὸν ἔργον εἰργάσατο ἐν ἑμοί. Πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, καὶ ὅταν θέλητε δῶνασθε αὐτοῖς εὐ ποιῆσαί· ἐγὼ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Ὁ ἔσχεν αὐτὴ ἐποίησε· πρόελαβε μυσταί μου τὸ σῶμα εἰς τὸν ἔνταριαισμόν».

Ἡ ἀγάπη πρὸς τοὺς πτωχοὺς ἦτο τὸ εὐγενὲς πρόσχημα, ποῦ ἐσκέπαζε τὴν φιλαργίαν καὶ τὸν φθόνον τοῦ διαμαρτυρηθέντος διὰ τὴν σπατάλην τοῦ πολυτίμου μύρου! Ἄγ! αὐτὰ τὰ εὐγενῆ πρόσχηματά!... Εἶδατε πῶς ὁ Κύριος ἀπεκάλυψε τὰ βάθη τῶν συλλογισμῶν του, καὶ ἀφῆρεσε τὸ ὄραϊον προσωπεῖον ἀπὸ τὸν ὑποκρίθηντα εὐσιπλαργχίαν φιλάργυρον καὶ πῶς ἐφάνερωσε τὴν ὑποκρισίαν του;

Καὶ ἀμέσως ἀπεδείχθη πόσον δικαία ἦτο ἡ παρατήρησις τοῦ Διδασκάλου. Ὁ ποιηρὸς μαθητῆς—διηγείται ἀκολουθῶς ὁ εὐαγγελιστῆς Μάρκος—ἀπῆλθε πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς, ἵνα παραδῶ αὐτὸν αὐτοῖς... καὶ ἐπληρώθησαν αὐτῷ ἀργύρια δοῦνα, καὶ ἔζητει πῶς εὐκαιρὸς αὐτὸν παραδῶν (ιδ' 10, 11).

Ἴδου τὸ κατάντημα τῶν εὐγενῶν προσχημάτων!..

Σ ἄ β β α τ ο ν, Λουκ. κ' 46-κα' 4.— Ὁ Κύριος συνιστᾷ εἰς τοὺς Μαθητὰς Του προσοχὴν ἀπέναντι τῆς φιλοπρωτείας καὶ τῆς ὑποκριτικῆς ὀρθοσκευτικότητος τῶν Γραμματέων, αἱ κατεσθίονσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προσφάσει μακρὰ προσεύχονται, καὶ δικαιοφροσεῖ, ὅτι αὐτοὶ λήθονται περισσώτερον κρῖμα. Ἐπακολουθεῖ ὁ ἐπαινος τῆς απειρηχρᾶς χήρα, ἥτις ῥίψασα ἄδου λεπτά ἐπὶ τὸ κιβώτιον τῶν ἐλεημοσυνῶν ἀπὸ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἀπάντα τὸν βίον ἐν εἰγὼν ἔβαλεν.— Ἡ παρούσα διήγησις ἀνεγνώσθη καὶ ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον τὸ παρελθὸν Σάββατον.

Εἰς τὴν χθεσινὴν εὐαγγελικὴν διήγησιν ἡ φιλοπρωτία ἐχρησίμωσεν ὡς εὐγενὲς πρόσχημα διὰ τὴν ἑλιξίαν τῆς πρὸς τὸν θεῖον Διδασκάλου εὐλαβείας τοῦ φιλαργύρου μαθητοῦ. Εἰς τὴν σημερινὴν περικοπήν ἡ πρὸς τὸν Θεὸν εὐλάβεια παρουσιάζεται ὡς εὐγενὲς πρόσχημα, ποῦ θέλει νὰ συγκαλύψῃ τὴν ἀσιπλαργχίαν τῶν Γραμματέων, ὅπως τὸ βεβαιώσῃ ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς.

Συμπλήρωμα ἀπαραίτητον ἢ σημερινῆς διδασκαλίας διὰ τὴν χθεσινὴν. Διότι πρέπει νὰ μῆθωμεν καλὰ πῶς μηχανεῖται ἡ ἀμαρτία, ὅταν κυριεύσῃ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ πῶς πολλάκις ἐμφανίζεται εἰς τὴν ζωὴν μας μετ' ἑλπίου πρόρασιν καὶ μετ' οὐ προσωπεῖον τῆς ἀρετῆς. Ἐπεκαλεῖται τὴν ἀγάπην πρὸς τοὺς πτωχοὺς γῆς, διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀνευλάβειαν καὶ τὴν ἀχαριστίαν πρὸς τὸν Γιὸν τοῦ Θεοῦ. Ἐπικαλεῖται τὴν μακρὰν προσοχὴν σημερον, διὰ νὰ συγκαλύψῃ τὴν σκληρότητα τῆς καρδίας πρὸς τοὺς δυστυχεῖς ἀδελφοὺς! Τοιοῦτοτρόπως κατορθώνει νὰ μᾶς ἀποπλανᾷ καὶ νὰ μᾶς ἀποκοιμῆζῃ, μέχρις ὅτου, δεσμοῖς τελείας καὶ ἥθικως νεκροῦς, μᾶς παραδῶσῃ εἰς τὸν πατέρα τοῦ ψεύδους!... Καὶ ὁ αἰὼν μας, ἀτυχῶς, εἶναι λίαν ἐφευρετικὸς εἰς τὴν δημιουργίαν εὐγενῶν καὶ ὄραϊων προσχημάτων.

Μὴ ἀμελεῖτε τὸν ἐκκλησιασμόν σας. Πηγαίνετε καθὲς Κυριακὴν εἰς τὴν θ. Λειτουργίαν.

Δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΠΡΙΟΥ»
ἀπευθύνειν ὁ:
Αἰδέο. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μτυλιηναῖον
Γενναῖου 14, Ἀθήνας. (Τηλέφ. 72.112).

Υπεύθυνος Τυπογραφεῖον
Τιμ. Ρούτσος, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφεῖου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθῆνας, Ἰασιῶν 1, Τηλέφ. 72-112.

N. T. B.

«Ακούσαντες ὅτι ἔρχεται Ἰησοῦς εἰς Ἱερουσόλυμα, ἔλαβον τὰ βασιτῶν τῶν φοινίκων καὶ ἐξήλαβον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἔκραζον Ὡσαννὰ εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ».		
(Ἰωάν. 12, 13-14)		
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ		
ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΑ		
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ		
— ΓΡΑΦΕΙΑ: ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ) ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112		
ΕΤΟΣ Γ΄.	ΑΘΗΝΑΙ, 10 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1955	ΑΡΙΘ. 15 (102)

ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΚΟΥΣΙΟΝ ΠΑΘΟΣ

Πῶς Ὁρθόδοξος δὲν ἔχει ποτὲ συγκινηθῆ ἀπὸ τὰ ὑπέροχα ἄσματα τῆς Μεγάλης Ἐβδομάδος καὶ ποῖος Χριστιανὸς δὲν ἔχει αἰσθανθῆ μέσα εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς του τὴν ἀνάγκη νὰ πέσῃ ἐμπρὸς εἰς τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ καταφύγῃ μὲ ἄπειρον λατρείαν τὰ πληγωμένα Του πόδια; Ἄλλὰ καὶ πῶς ἄνθρωπος ἀπλῶς—ἐὰν δὲν ἔχασεν ὅ,τι ἀκριβῶς διακρίνει τὴν εὐγενετικὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου—δὲν αἰσθάνεται τὸ ἀμέτρητον μεγαλεῖον τῆς μορφῆς τοῦ πάσχοντος Διδασκάλου τῆς ἀνθρωπότητος;

Καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, λοιπόν, θὰ ἔχωμεν πάλιν τὰς ἰδίας ἱερὰς εὐκαιρίας, διὰ νὰ ἐνωτισθῶμεν τὰ ἴδια σωτηριώδη βήματα τῆς αἰωνίου ζωῆς, καὶ νὰ ἀφήσωμεν τὴν ψυχὴν μας νὰ περυγίσσῃ μέχρι τοῦ θρόνου τῆς Ἀγάπης—Ἐκεῖνον, ὁ Ὅποιος ἠγάπησεν τόσον τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς Αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον».

Θὰ ἀναπολήσωμεν καὶ πάλιν τὰς φοιτᾶς σκιὰς τοῦ Μαρτυρίου τοῦ Θεαν-

θρώπου. Ἄλλὰ καὶ θὰ σκιρτήσῃ ἡ καρδιά μας ἄλλην μίαν φορὰν ἀπὸ τὴν ἔντονον προσδοκίαν τῆς χάριτος, τὴν ὅποιαν μὲ τὸ Αἱμᾶ Του καθιγάξεν Ἐκεῖνος, πού εἶπεν εἰς τοὺς ἰδικούς Του: «Συμφέρεῖ ὑμῖν, ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω».

Θὰ πονέσῃ ἡ ψυχὴ μας ἀπὸ τὴν νοερὰν ἀναπαράστασιν τῆς ἀγωνίας καὶ τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ Ἀναμαρτήτου. Ἄλλὰ θὰ λάμψῃ εἰς τοὺς νοερούς μας ὀφθαλμούς τὸ παρήγορον φῶς, τὸ ὁποῖον διέχυσεν εἰς τὸν κόσμον ἡ ἐγκαρτερησίς Του, ἡ ἀπόλυτος ὑποταγὴ Του εἰς τὸ ἔργον Του, ἡ πλήρης καὶ ἀπεριόριτος ἀγάπη Του πρὸς τοὺς ἀδελφούς Του. Τὴν ψυχὴν μας, τὴν παραγμένην ἀπὸ τὰς

τρικυμίας τῶν κοσμικῶν συγκρούσεων καὶ τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν, θὰ γαληνεύσῃ, διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν, ἡ ἰδικὴ Του ἀνεξίκακος μακροθυμία, ἡ μέχρι τῶν δημίων Του εφάνουσα ἀμέτερος συγχωρητικότης Του, ἡ ἀπειρος γαλήνη τῆς ψυχῆς Του, ἡ ἰδικὴ Του ἱκανοποίησις, διότι «ἐτελείωσε τὸ ἔργον» Του.

Θ' ἀκούσωμεν ἀκόμη μίαν φορὰν εἰς τὴν ζωὴν μας, ὅχι ἄλλον, ἀλλὰ Αὐτὸν τὸν

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. Β'.

Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἡμᾶς συνήγαγε· καὶ πάντες, αἶροντες τὸν Σταυρὸν Σου, λέγομεν: Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

ἴδιον τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ νὰ προσεύχεται δι' ὅλους πρὸς τὸν Πατέρα τὸν οὐράνιον, καὶ νὰ ὀραματίζεται τὴν ἀδιάσπαστον ἐνότητα τὴν ἰδικήν μας, καὶ νὰ Τὸν παρακαλῇ νὰ μᾶς προφυλάξῃ «ἀπὸ τοῦ ποηροῦ». Πλήρεις δὲ τρυφερότητος τότε καὶ ἡμεῖς, ἔστω καὶ διὰ μίαν μόνον φορὰν εἰς τὸ ἔτος αὐτό, θὰ αἰσθανθῶμεν τὴν διάθεσιν νὰ κλαύσωμεν, ὅπως αἱ γυναῖκες, ποῦ Τὸν ἠκολούθησαν εἰς τὸν δρόμον τοῦ Γολγοθᾶ.

Διὰ ποῖον ὅμως θὰ κλαύσωμεν; Μήπως διὰ τὸν Χριστὸν; Ἀλλὰ Ἐκεῖνος δὲν ἔχει ἀνάγκην τῶν ἰδικῶν μας δακρῶν... Διὰ τὴν ἀνθρωπότητα πρέπει νὰ κλαύσωμεν, διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ἡ ὅποια, παρ' ὅλην τὴν ἀγάπην ποῦ Ἐκεῖνος τῆς ἔδειξεν, ἐν τούτοις ἐξαιρουμένη, κατὰ τὸ πλεῖστον, νὰ Τὸν ἀγνοῇ καὶ νὰ Τὸν προδίδῃ. Ἀλλὰ περισσότερο, διὰ τοὺς Χριστιανοὺς νὰ κλαύ-

σωμεν, ἀδελφοί μου, διὰ τοὺς Χριστιανοὺς ἐκείνους, ποῦ μιμοῦνται καθημερινῶς τὸ ἔργον τῶν Γραμματέων καὶ τῶν Φαρισαίων. Καὶ διὰ τὸν ἑαυτὸν μας—ναί, διὰ τὸν ἑαυτὸν μας!—νὰ κλαύσωμεν, ἀδελφοί μου, διότι δὲν εἴμεθα ἄξιοι πάντοτε τῆς Ἀγάπης Του, καὶ διότι δὲν κάμνομεν ὅ,τι ἀπαιτεῖται ἀπὸ ἡμᾶς διὰ νὰ τηρηθῇ πάντοτε εἰς τὴν ζωὴν μας τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς Του καὶ νὰ ἐπικρατήσῃ μεταξύ μας, ἐπὶ τῆς γῆς, ἡ Βασιλεία Του.

Μὲ αὐτὰς τὰς σκέψεις ἄς συνοδεύσωμεν τὸν Χριστὸν «πρὸς τὸ ἔκουσιον Πάθος» καὶ ἄς προσπαθῶσωμεν, μὲ ὅλην μας τὴν ψυχὴν, νὰ συμμερισθῶμεν τὸ δυσβάστακτον βάρος τοῦ Σταυροῦ Του. Ἡ καλὴ μας προσπάθεια θὰ εἶναι ἡ μεγαλύτερα ἀνακούφισις εἰς τὸ μαρτύριόν Του, ποῦ ἐπαναλαμβάνεται, δυστυχῶς, καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὴν ἰδικήν μας βαθμίαν.

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΔΡΑΜΑ

(*Μαθ. 21, 12—27, 32. Μάρκ. 11, 1—15, 20. Λουκ. 19, 28—23, 32. Ἰωάν. 12, 1—19, 18.*)

Ὁ Κύριος εἶχε πάρει τὴν ἀπόφασίν Του. Ἐβάδιζε πλέον σταθερὰ πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς τελικῆς Του ἀποστολῆς. Εἰς τὸ Ἱερὸν τῶν Ἱεροσολύμων ἐξεσκεπάσασεν τὴν σαπίαν τοῦ Φαρισαϊσμοῦ καὶ ἐμαστιγώσεν τῶν Γραμματέων τὴν ψεύτικην σοφίαν. Καὶ ἐκείνοι, μάλι μὲ τὸν θρησκευτικὸν ἀρχηγὸν τῶν Ἑβραίων, ἀπεφάνισαν πλέον τὴν ἐξόντωσίν Του.

Οἱ Ἱεροὶ Εὐαγγελισταὶ μᾶς διηγοῦνται μὲ ὅλας τὰς λεπτομερείας τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον προητοίμασεν ὁ Κύριος τοὺς μαθητὰς Του, διὰ νὰ δεχθῶν τὴν δοκιμασίαν τοῦ τραγικοῦ χωρισμοῦ Του. Ἐπίσης μᾶς ζωγραφίζουν τὸν ὄπουλον καὶ αἰσχρὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον Τὸν ἐπρόδωσαν ἕνας ἀπὸ τοὺς μαθητὰς Του. Μᾶς ζωντανεύουν τὴν σκηνὴν τῆς παρανόμου δίκης Του εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Ἀρχιερέως. Μὲ εὐκρίνειαν ὁμολογοῦν τὴν ἄρνησιν

ἐνὸς ἄλλου μαθητοῦ, ἐνὸς ἀπὸ τοὺς περισσότερον ἀγαπημένους μαθητὰς Του, ποῦ ὕστερα ἔκλαυσε πικρὰ μετανοημένος. Μᾶς μεταφέρουν εἰς τὸ ἀπραιτῶριον τοῦ Πιλάτου καὶ εἰς τὸ παλάτι τοῦ Ἡρώδου, ὅπου ὁ Βασιλεὺς τοῦ Κόσμου ἐκρίνετο ἀπὸ τοὺς ἀναξίους ἀντιπροσώπους ἐνὸς κοσμικοῦ εἰδωλολάτρου βασιλέως. Καὶ ἔπειτα μᾶς κάμνουν νὰ Τὸν ἰδοῦμε μὲ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μας νὰ ἀνεβαῖν τὸν μαρτυρικὸν δρόμον τοῦ Γολγοθᾶ, φορτωμένος τὸν βαρὺν Του σταυρὸν.

Σὰν κακούργος βαδίζει μεταξύ κακούργων!... Γέρνει ἀπὸ τὸν σταυροῦ τὸ βάρος τὸ ἀδυνατισμένο Του κορμί, ποῦ τόσα μαρτύρια εἶχεν ὑποφέρει ἕως ἐκείνην τὴν ὥραν. Τὸ αἷμα τρέχει ἀπὸ τὰς πληγὰς, ποῦ Του ἔχει ἀνοίξει τὸ μαστίγιον τοῦ Πιλάτου, καὶ ἄλλο αἷμα τρέχει ἀπὸ τὰς πληγὰς, ποῦ ἔχουν ἀνοίξει εἰς τὸ πάλλευ-

Ἦν CT! Δεκεμβρίου εἰς τοὺς Αἴνους

ΣΤΙΧΗΡΑ ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ ἦχος ᾠή πλ

Ὁ αἶχος ᾠή
Αἰ νεῖτε αὐτὸν ἐπιταύδου καζεῖ αἰ αὐ

Ἦν ᾠή
Αἰ νεῖτε αὐτὸν κατὰ τὴν πληθυσίαν μεγαλωσὺν αὐτὸ

Ἦν ᾠή
Ἦν εὐαγγεῖα ἀγαθὰ ἀνθή περὶ ἡμᾶς ἀμενος ὡς νεοσ

Ἦν ᾠή
τος τοῦ ἀνωμαλῶν ἀγέλων Νεὺ ἡλατρεσμάναρ

Ἦν ᾠή
Ἦν ζεῖ αἰ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπερπᾶν ἀντωνημων τὸν

Ἦν ᾠή
ἐν ᾧ κατὰ μὲν οὐκ ἔστιν ἡ βραχμὴ ἡ λυτρεσκαίτηρε

Ἦν ᾠή
ὁ βεῖ αἰ αἰ αἰ ᾠή

1956
1955

5 Μαΐου 1955

N.T.B.

Εἰς Ἄρ. εἰς Ἰερωνίου

5 Μαΐου 1955

N.T.B.

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records and the role of the committee in overseeing these activities. It emphasizes the need for transparency and accountability in all financial transactions.

The second section details the specific responsibilities of the various departments and the procedures to be followed in the event of an audit. It outlines the reporting requirements and the consequences of non-compliance.

The third part of the document provides a summary of the findings from the most recent audit and offers recommendations for improvement. It highlights areas where the organization has excelled and identifies key areas for future focus.

Finally, the document concludes with a reaffirmation of the organization's commitment to high standards of financial management and a call to action for all staff members to uphold these values.

N.T.B.

N. T. B.

B²⁴

Ἡ ἑκείνη ἡμέρα ἔλαβον τὴν ἐπιτομήν

Ἐπιτομή ἡμετέρας ἀποστολῆς

Ἐπιτομή ἡμετέρας ἀποστολῆς
Ἐπιτομή ἡμετέρας ἀποστολῆς

Ἐπιτομή ἡμετέρας ἀποστολῆς
Ἐπιτομή ἡμετέρας ἀποστολῆς

Ἐπιτομή ἡμετέρας ἀποστολῆς
Ἐπιτομή ἡμετέρας ἀποστολῆς

Ἐπιτομή ἡμετέρας ἀποστολῆς
Ἐπιτομή ἡμετέρας ἀποστολῆς

Ἐπιτομή ἡμετέρας ἀποστολῆς
Ἐπιτομή ἡμετέρας ἀποστολῆς

Ἐπιτομή ἡμετέρας ἀποστολῆς
Ἐπιτομή ἡμετέρας ἀποστολῆς

1877

1877

Ἐπιτομή ἡμετέρας ἀποστολῆς
Ἐπιτομή ἡμετέρας ἀποστολῆς

Ἐπιτομή ἡμετέρας ἀποστολῆς

2

N.T.B. B

B⁰⁰

Handwritten musical notation on a staff with notes and clef.

Handwritten musical notation on a staff with notes and clef.

Handwritten musical notation on a staff with notes and clef.

Handwritten musical notation on a staff with notes and clef.

Handwritten musical notation on a staff with notes and clef.

Handwritten musical notation on a staff with notes and clef.

Handwritten musical notation on a staff with notes and clef.

Handwritten musical notation on a staff with notes and clef.

Handwritten musical notation on a staff with notes and clef.

N.T.B.

De CT. Beschrijving van het Nieuw

CTIXHPA ΠΡΟΚΟΜΙΑ ΠΡΟΣ Β

ΑΙ ΤΕ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ

ΕΝ ΤΑΙΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ

ΕΝ ΤΑΙΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ

ΕΝ ΤΑΙΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ

ΕΝ ΤΑΙΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ

ΕΝ ΤΑΙΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ

1777

1777

1777

Επί
 Αι νει τε αυ τον εν τυμπαυ υ χο ρυ

κι νει τε αυ τον εν χωρδαις υ ορ γα κ νω

των α θε α κ των τα μα κ λη πε ρι κε ε ο ρ με ε νος

την βο βα ραν ε κεινη νυ μα τε νο η σ κς δο ξ αν

Α γι ε κ γι ων ο ο θε η μιν τα ς ρ α κ κ α νει κ

λο γι κ των κ ει ζω νε κ ει κων θε ω ρι ων κ νη ς

γε λει ε ε ρω ν τα κ κ τε

Επί
 Τι μι ος ε κ αν τι ον Κυ ρι ο θ αν κ τοι

τ ο ο σι ς αυ τ ο

1936
 1955
 N.T.B.

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

N.T.B.

Στ. Δεκεμβρίου

Εἰς τὴν Αἶνον Στεφᾶν Προσόμοια Ἰησοῦ ἐπὶ Πα

Αἰ νειτε κυ τον εν τω πα νω υ χο ρω α

νει τε κυ τον εν χορ δαι υ ορ γα α νω

Τη ευμηθη σι αι τα α αν θη πε ρι ι πα α με ε νοσ

ωι νε οτ τοι τοις α νω μα λι ας των Αγγε λων

Νι υσ λα ε τρι σφα μα ρα α ζεις α ει προσ τον Θε

ον υ περ πα αν των η μων τον εν α νοχη μαι σιν

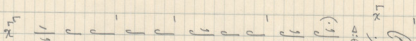
δυ υ νων υ πει ρα σμων υ λυ τρ σαι τωι πρε σβι αι αι ας

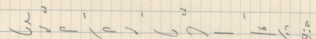
σχι ος Αἰ νει τε κυ τον ε πι ταις δυ να ζει αις αυ τῶ Αἰ

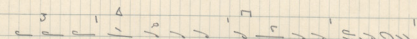
νει τε κυ τον μα τα το ηλη θος ιμμε γα λω συ νησι κυ του

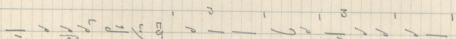

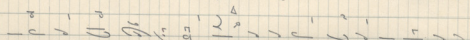
Εβ

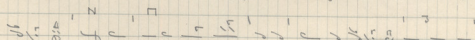

 Τι μι ος ε ναν τι ον Κυ ρι ο

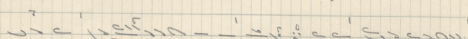

 θανατος τω ο σι ο αυ τω

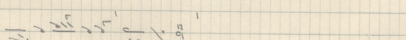

 των α θε α των τα να α λη νε ρι χε ε

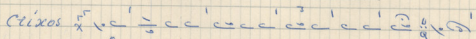

 ο ο με ε νος την δο θε ραν ε κει νη ην να τε

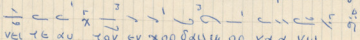

 νο η σα ο θο ξ αν Α γι ε α γι ων ο ο θεν η

 μιν τα ο ρα α α α να λο γι α των α ει

 ζω ων ε κει τω ν θε ω ρι ων α να γ γε λει τ ε ε

 ρω ω τα α α τε

 ΟΙΧΟΣ Αι νει τε αυ τον εν χορ δια νω μω χο ρω αι

 νει τε αυ τον εν χορ δια νω ορ γα α νω

B

1. $\frac{1}{2} \times \frac{3}{4} = \frac{3}{8}$

2. $\frac{2}{3} \times \frac{5}{6} = \frac{10}{18} = \frac{5}{9}$

3. $\frac{3}{4} \times \frac{7}{8} = \frac{21}{32}$

4. $\frac{4}{5} \times \frac{9}{10} = \frac{36}{50} = \frac{18}{25}$

5. $\frac{5}{6} \times \frac{11}{12} = \frac{55}{72}$

6. $\frac{6}{7} \times \frac{13}{14} = \frac{78}{98} = \frac{39}{49}$

7. $\frac{7}{8} \times \frac{15}{16} = \frac{105}{128}$

8. $\frac{8}{9} \times \frac{17}{18} = \frac{136}{162} = \frac{68}{81}$

9. $\frac{9}{10} \times \frac{19}{20} = \frac{171}{200}$

10. $\frac{10}{11} \times \frac{21}{22} = \frac{210}{242} = \frac{105}{121}$

Ση ΣΤ. Δεκεμβρίου

Εἰς τὸς Αἶνός Στεχηρά Προσόμοια Ήχος εἰ πα

Αἰ νει τε αὐ τον εν τυμ πα νω γυ χο ρω αἰ

νει τε αὐ τον εν χορ δαις γυ ορ γα α νω

Τῆς Ευμηθη σι ασι τα α αν θη πε ρι ἰ πτα χ με ε νος

ωι νε οτ τοι τοις α νω ια λι ασι των Αγγε λων

Νι υδ λα ε τρι σμα καρ υρα α ζεις α ει προσ τον Θε

ον υ περ πα αν των η μων τον εν α νοχη κισι εν

δου κων γυ πει ρα σμων γυ λυ τρ οσκι τισι πρε σβει αι κισι

Στείχος Αἰ νει τε αὐ τον ε πι ταις δυ να ζει ασι αὐ τς Αἰ

νει τε αὐ τον ια τα το πλη θοι τισι με γλω συ νησι αὐ του

Handwritten title or header at the top of the page.

Εἰς τῆς Αἰώνος Ἐκκλησίας Προσφώνησις Ἰωάννου Β΄ τοῦ

Ἰωάννου Β΄ τοῦ Ἰωάννου Β΄ τοῦ Ἰωάννου Β΄ τοῦ Ἰωάννου Β΄ τοῦ Ἰωάννου Β΄ τοῦ

Ἰωάννου Β΄ τοῦ Ἰωάννου Β΄ τοῦ Ἰωάννου Β΄ τοῦ Ἰωάννου Β΄ τοῦ Ἰωάννου Β΄ τοῦ

Ἰωάννου Β΄ τοῦ Ἰωάννου Β΄ τοῦ Ἰωάννου Β΄ τοῦ Ἰωάννου Β΄ τοῦ Ἰωάννου Β΄ τοῦ

Ἰωάννου Β΄ τοῦ Ἰωάννου Β΄ τοῦ Ἰωάννου Β΄ τοῦ Ἰωάννου Β΄ τοῦ Ἰωάννου Β΄ τοῦ

Ἰωάννου Β΄ τοῦ Ἰωάννου Β΄ τοῦ Ἰωάννου Β΄ τοῦ Ἰωάννου Β΄ τοῦ Ἰωάννου Β΄ τοῦ

Ἰωάννου Β΄ τοῦ Ἰωάννου Β΄ τοῦ Ἰωάννου Β΄ τοῦ Ἰωάννου Β΄ τοῦ Ἰωάννου Β΄ τοῦ

Ἰωάννου Β΄ τοῦ Ἰωάννου Β΄ τοῦ Ἰωάννου Β΄ τοῦ Ἰωάννου Β΄ τοῦ Ἰωάννου Β΄ τοῦ

Ἰωάννου Β΄ τοῦ Ἰωάννου Β΄ τοῦ Ἰωάννου Β΄ τοῦ Ἰωάννου Β΄ τοῦ Ἰωάννου Β΄ τοῦ

Ἰωάννου Β΄ τοῦ Ἰωάννου Β΄ τοῦ Ἰωάννου Β΄ τοῦ Ἰωάννου Β΄ τοῦ Ἰωάννου Β΄ τοῦ

□

Τι μι ος ε ναν τι ον Κυ ρι ε

θα να τος τος ο σι σ αυ τος

των α θε α των τα να α λη πε ρι χε ε

ο ο με ε νος την βο θε ραν ε χει νη ην να τε

νο η σας ο ο αν Α γι ε α γι ων ο ο θε νη

μιν τα ε ρα α α να λο γι α των α ει

ζω ων ε χει νων θε ω ρι ων α να γ γε λωι ε ε

ρω ω τα α α τε

□

Γειχος Αι νει τε αυ τον εν τυ πτω υ γο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαυ ορ γα α νω

1955

Ἦν ΣΤ' Δεκεμβρίου

Εἰς τὸς Αἶντος στιχηρά προσόμοια ἦχοι εἰ πᾶ

Αἰ νει τε κυ τον εν τυμ πα νω υγ χο ρω αι

νει τε κυ τον εν χορ δαις υγ ορ γαα νω

Τηι Ευμηθη σι ας τα α αν θη πε ρι ι πτχ α μεε νος

ωι νε οτ τοις τοις α νω ια λι ας των Αγγε λων

Τι υδ λα ε τρι σμικα ρη ρα ζεις α ει προσ τον Θε

ον υ περ πα αν των η μων τον εν α νηρικισιν

υ νων υ πει ρα σμων υγ λυ γροσαι ταις πρε σβει αι αιου

Στίχος Αἰ νει τε κυ τον ε πι ταις δυνα ζει ας κυ ττ Αἰ

νει τε κυ τον ια τα το πλη θοι τμημε γλω συνη κυ του

1855

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header.

Handwritten text line 1.

Handwritten text line 2.

Handwritten text line 3.

Handwritten text line 4.

Handwritten text line 5.

Handwritten text line 6.

Handwritten text line 7.

Handwritten text line 8.

Handwritten text line 9.

Handwritten text line 10.

Handwritten text at the bottom of the page.

□

Τι με οί ε να ν τι ο ν Κυ ρι α

θα να τος τος ο ει σ αυ τος

των α θε α των τα να α λη πε ρι χε ε

ο ο με ε νος την βο θε ραν ε κεινη ην μι τε

νο η σαβ δο εν Α γι ε α γι ων ο ο θε η η

μιν τα σ ρα α α να λο γι α των α ει

ζω ων ε κει ει κω ν θε ω ρι ων να η γε λω σ ε ε

ρω ω τα α α τε

ειχος Αι νει τε κυ τον εν τω πα νω κυ ρω α

νει τε κυ τον εν χω ρο δ αυ κυ ορ γα α νω

1955

κον μέτωπόν Του τὰ ἀγκύθια πού Του τὰ ἐμπνευσμένα ποιήματα τῶν ἀθνήτων ἐφόρεσαν οἱ ἀξέστοι στρατιῶται τῆς ἐκκλησιαστικῶν μας ὑμογράφου τὴν Μεγάλης Ἡμέτης καὶ τὴν Μεγάλῃ Παρασκευῇ.

ΤΟ ΒΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΜΑΣ

10-16 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1955

10. **Κυριακὴ τῶν Βαθῶν:** (Ἡ εἰς Ἱεροσόλυμα θριαμβευτικὴ εἰσόδος τοῦ Κυρίου.—Ματθ. 21 (κα'), 1-17.—Φίλιπ. 4 (β'), 49. Ἰω. 12 (ιβ'), 1-18.—Γρηγορίου Ε' ΚΠόλεως Ἱεροῦ., Τερεντίου, Πομπηίου κλπ. Μαρτύρων.—**Τὸ ἑσπέραι:** Ὁ Ὁρβρος τῆς Μεγ. Δευτέρας. (Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου): Ματθ. 21 (κα'), 18-43.

11. **Μεγάλῃ Δευτέρᾳ** (Τῆς ἐπιφανείας αἰκῆς καὶ Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου): Ἀντάνα Παργάμου Ἱερομάρτυρος [Ἀποκ. 2 (β'), 13]. Προφηγισμὸν ἐν—Ἰεζεκιήλ 1 (α'), 1-20. Ἐξόδου 1 (α'), 1-20. Ἰὸβ 1 (α'), 1-12. Ματθ. 24 (κδ'), 3-35.—**Τὸ ἑσπέραι:** Ὁ Νυμφίος (Ὁ Ὁρβρος τῆς Μ. Τρίτης): Ματθ. 22 (κβ') 15-23 (κγ'), 39.

12. **Μεγάλῃ Τρίτῃ** (τῶν Δέκα Παρθένων τῆς Εὐαγγ. Παραβολῆς): Βασιλείου Ἐπισκ. Παρίου Ὁμολογητοῦ. Προφηγισμὸν ἐν—Ἰεζεκ. 1 (α'), 21-2 (β'), 1. Ἐξόδ. 2 (β'), 5-10. Ἰὸβ 1 (α'), 13-22. Ματθ. 24 (κδ'), 36-26 (κατ'), 2.—**Τὸ ἑσπέραι:** Ὁ Νυμφίος (Ὁ Ὁρβρος τῆς Μεγ. Τετάρτης): Ἰω. 12 (ιβ') 17-54.

13. **Μεγάλῃ Τετάρτῃ** (Τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρον ἀμαρτανῆς): Μαρτίνου Ρώμης Ὁμολογητοῦ. Προφηγισμὸν ἐν—Ἰεζεκ. 2 (β') 3 (γ'), 3. Ἐξόδ. 2 (β'), 11-22. Ἰβ (η'), 4. Ἰὸβ 2 (β'), 1-10. Ματθ. 26 (κατ'), 6-16.—**Τὸ ἀπόγευμα:** Τὸ Εὐαγγέλιον.—**Τὸ ἑσπέραι:** Ὁ Ὁρβρος τῆς Μεγ. Πέμπτης (τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου): Ἱερ. 11 (ια'), 18-12 (ιβ'), 15. Λουκ. 22 (κβ'), 1-39.

14. **Μεγάλῃ Πέμπτῃ:** Ὁ Μυστικὸς Δείπνος.—Λειτουργία Μεγ. Βασιλείου. Ἐξόδ. 19 (ιβ'), 10-19. Ἰὸβ 38 (ση'), 1-21. Ἦσ. 9 (θ'), 4-11. Α' Κορινθ. 11 (α'), 23-32. Ματθ. 26 (κατ'), 2-20. Ἰω. 13 (ιγ'), 3-17. Ματθ. 26 (κατ'), 27-39. Λουκ. 22 (κβ'), 43-45. Ματθ. 26 (κατ'), 40-27 (κδ'), 2.—Ἀριστάρχου, Ποῦδῃ, Τροφίμου Ἀποστόλων.—**Τὸ ἑσπέραι:** Τὰ 12 Εὐαγγέλια (Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Παθῶν).

15. **Μεγάλῃ Παρασκευῇ:** Ὁ Ἅγιος Πάθῃ τοῦ Σωτήρος ἡμῶν.—Αἱ Μεγάλα Ἰ. Ὁρα. Καὶ μετ' αὐτάς, ὁ Ἐσπερινὸς τῆς Ἁποκαθηλώσεως.—**Τὸ ἑσπέραι:** Ὁ Ἐπιτάφιος Ὁρβρος (Ὁ Ὁρβρος τοῦ Μεγ. Σαββάτου).—Κρήσκεντος Μάρτυρος, Λαϊνίου Ἀθηνῶν.

16. **Μεγά Σάββατον:** Ἡ Τετὰρ καὶ εἰς Ἄβου καθόδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.—Λειτουργία τοῦ Μεγ. Βασιλείου: Γένεσ. 1 (α'), 1-13. Ἰωάν. 1 (α'), 1-4 (β'), 11. Δανιήλ 3 (γ'), 1-23. Ἰωάν. 1-33. Ρωμ. 6 (στ'), 3-11. Ματθ. 28 (κη'), 1-20.—Εὐαγγ. Ἁγίας, Κωνσταντίνου, Ἀρσίου, Νίκης, Γαλθῆς Μαρτύρων.—**Τὴν νύκτα:** Ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀναστάσεως: Μάρκ. 16 (ια'), 1-8.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

(17 Ἀπριλίου 1955)

Κυριακὴ τοῦ Πάσχα (Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου).—Μάρκ. 16 (ια'), 1-8.—Πράξ. 1 (α'), 1-8. Ἰωάν. 1 (α'), 1-7.—Συμεῶν Ἐπισκ. Περσίδος Ἱεροῦ., Ἀγαπητοῦ Πάπα Ρώμης, Ἀβριανῶ κλπ. Μαρτ.—**Τὸ ἀπόγευμα:** Ὁ Ἐσπερινὸς τῆς Ἀγάπης: Ἰωάν. 20 (κ'), 19-25.

Μ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

(Ματθ. 27, 31-56,

Μάρκ. 15, 22-41,

Λουκ. 23, 33-49,

Ἰωάν. 19, 17-37.)

Τὸ Θεῖον Δρῆμα κορυφώνεται πλέον ἐπάνω εἰς τὸν Γολγοθᾶν!... Ὁ Ἀναάρτητος καρφένος ἐπάνω εἰς τὸν σταυρὸν καὶ σὲ λίγα τὸν στήθου δρῆμι εἰς τὴν κορυφῆν τοῦ λόφου.

Μόνος καὶ ἔρημος, παλαίμῃ μὲ τὸν θάνατον. Διψᾷ καί, ἀντὶ νεροῦ, τοῦ προσφέρου ἔξυδι! Προσεύχεται καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἱερῶν Του εἰρωνεύονται! Ποιεὶ καὶ οἱ δόχλοι γελοῦν καὶ οὐαλιάζου καὶ διασκαδίζου μὲ τοὺς πόνους καὶ μὲ τὴν ἐπιθανῆτον ἀγωνίαν Του! Καὶ Ἐκείνος, μὲ τὴν ἀτελείωτην ἀγάπην, πού Του ἔφερον εἰς τὸν κόσμον, συγχωρεῖ τοὺς ἠθίμους Του καὶ προσεύχεται δι' αὐτοὺς καὶ τοὺς δικαιολογεῖ ἐνώπιον τοῦ Πατρὸς Του!...

Ἀλλὰ, μέσα εἰς τὴν τῶσπν ἀγωνίαν τοῦ πάσχοντος Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ Του ἐπεφύλαξε δύο παρηγορίας:

Ἐνας ἠλπίτης, πού εἶναι ἐπίπλα Του κρημασμένος, μετανοημένος τῶρα διὰ τὴν ἀμαρτωλίαν του ζωῆν, πιστεῖται εἰς τὴν βασιλείαν Του καὶ κερδίζει τὴν αἰωνιότητα.

κον μέτωπόν Του τὰ ἀγκύθια πού Του τὰ ἐμπνευσμένα ποιήματα τῶν ἀθνήτων ἐφόρεσαν οἱ ἀξέστοι στρατιῶται τῆς ἐκκλησιαστικῶν μας ὑμογράφου τὴν Μεγάλης Ἡμέτης καὶ τὴν Μεγάλῃ Παρασκευῇ.

Ἦρω ἀπὸ τὰς ἱεράς αὐτὰς διηγήσεις ἐκείνων, πού τὰ εἶδαν μὲ τὰ μάτια των—τοῦ Ματθαίου καὶ τοῦ Ἰωάννου—καὶ ἐκείνων, πού τὰ ἐπληροφόρηθησαν ἀπὸ ἄλλους, ἐπίσης αὐτόπτας, μαθητάς—τοῦ Μάρκου καὶ τοῦ Λουκᾶ—, πλέκεται τὸ Θεῖον Δρῆμα τοῦ Πάθους, καὶ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Ἰησοῦ καὶ τοῦ Λουκᾶ, πού τὸ αὐτοῦ μῆμορφα ψάλλεται ἐμ-

Δύο ἀγαπημένα πρόσωπα, ὅταν ὅλοι ἐφυγον ἀπὸ τὸν τόπον τοῦ μαρτυρίου, ἐπλησίασαν πονεμένα τὸν σταυρὸν: Ἡ Παναγία Μητέρα Του καὶ ὁ ἀγαπητὸς Του Μαθητὴς, ὁ Ἰωάννης.

Καὶ ὁ Ἐσταυρωμένος Κύριος, ἀφ' οὗ ἐφρόντισε νὰ ἰκανοποιηθῇ ἡ δίψα τοῦ Ἰησοῦ διὰ τὴν σωτηρίαν, φροντίζει τὰρα νὰ τακτοποιηθῇ ἡ Μητέρα Του κοντὰ εἰς τὸν Ἰωάννην, πού τὸν ἀφίνει γιὰ παιδί της, νὰ Του ἀντικαταστήσῃ εἰς τὸν κόσμον αὐτόν.

Ὅταν αὐτὰ ἐγιναν, ὁ Κύριος ἐφώνησε ἰκανοποιημένος: «Τετέλεστοι!» Ἐγυρε τὸ ἀγκαστοεφανωμένον Του κεφάλι καὶ παρέδωκε τὸ πνεῦμα Του εἰς χεῖρας τοῦ Πατρὸς Του εἰς τοὺς Οὐρανοὺς...

Ὅλα τότε ἐτρόμαξαν! Ὁ ἥλιος ἔχασε τὴν λάμπην του, ὁ ἀέρας ἐσκοτεινίασε, ἡ γῆ ἤρχισε νὰ τρέμῃ σὰν φύλλο φθινοπωρινό, τὰ βράχια ἐσχίσθησαν, τὰ μνήματα ἀνοίξαν, ἡ μεγάλη χροασκέντητη κουρτίνα τοῦ Ἱεροῦ ἐγινε δύο κομμάτια!... Ὁ ἄρχηγὸς τοῦ ἐκτελεστικοῦ ἀποσπάσματος ἐγονάτισε τότε καὶ ἐφώνησε μ' ἄληθινὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς του: «Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος!» Καὶ τὰ πλήθη, μεταμελημένα, κηνηγμένα ἀπὸ τὸν τρομὸν τῆς θεϊκῆς ὀργῆς, ἐγύριζαν στήν Ἱερουσαλήμ, κτυπώντας τὰ στήθη μὲ πικρίαν καὶ μὲ σπαργμὸν!...

Ὁ προδότης μαθητὴς δὲν ἠμπόρεσε νὰ ὑποφέρῃ. Ἐτρέφεν εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ ἐδήλωσεν ὅτι ἐημέρτησε, διότι ἐπρόδωσεν ἀδῶν αἷμα καὶ ἐπέταξε τὰ χρήματα, μὲ τὰ ὁποῖα εἶχε πωλήσει τὴν ψυχὴν του. Ἀλλὰ οἱ Ἀρχιερεῖς δὲν τοῦ ἔδωκαν σημασίαν. Τὸν ἐπεριφρόνησαν. Καὶ ἐκεῖνος ἐτράβηξε κάπου σ' ἓνα ἐρημικὸ χωράφι, κ' ἐκεῖ ἐκρέμασθηκε σ' ἓνα δένδρον κ' ἐτέλειωσεν ἔτσι ἕλειναι τὴν ἀβλάν ζωὴν του... Διότι αἰσχρὸν εἶναι πάντοτε τὸ τέλος ἐκείνου, πού κυριεύονται ἀπὸ τὰ πάθη του!

Ἄς ἀγαπήσωμεν, ἀδελφοί, μ' ἄληθινὴν ψυχὴν μας ἔκεινον, πού διὰ τὴν ἀγάπην μας ἔχυνε τὸ αἷμα Του ἐπάνω εἰς τὸν Σταυρὸν καὶ ἄς μισησωμεν τὴν Κακίαν, πού ἐφιλοδόγησε νὰ γινῇ ὁ δῆμιος τοῦ Χριστοῦ.

Δ' ὁ, τι ἀφορᾷ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΡΙΟΥ» ἀπευθυνθέντος:

Αἶδεο. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναῖος Ἰω. Γενναδίου 14, Ἀθήνα. Τηλ. 72112.

**Υπεύθυνος Τυπογραφείου
Τιμ. Ρούτσης, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.**

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗΝ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἀδελφοί Χριστιανοί.

Ἐνθιμηθῆτε τοὺς ἐν φιλακῇ ἀδελφοὺς αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα καὶ ὑποστηρίξατε τὸ ἔργον τῆς περιθάλψεως των. Ζητήσατε ὁδηγίας ἀπὸ τὰ Παραρτήματα τῆς «Ἐνώσεως φίλων τῶν κρατουμένων, ὅπου ὑπάρχουν. Οἱ ἄλλοι ἀπευθυνθῆτε, ὅσοι θέλετε, εἰς τὴν «Φωνὴν Κυρίου».

Ὅσοι εἰσθε ἐντελῶς ὑγιεῖς, δότετε ὀλίγον αἶμα διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ζωῆς ἐκείνων, πού κινδυνεύουν ἢ ἀποθάνουν ἀπὸ ἀνάμειαν καὶ δὲν ἔχουν χρήματα νὰ τὸ προμηθεύσῃ. Ζητήσατε ὁδηγίας ἀπὸ τὸν «Σύνδεσμον Ἑλλήνων Αἰμοδοτῶν» (Ἀθήνα, Βερανζέρου 20, Τηλέφ. 56.392). Δὲν θὰ διατρέξετε κανένα ἀπολύτως κίνδυνον μὲ αὐτὴν τὴν προσφορὰν.

ΤΑ ΔΩΔΕΚΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

1ον: Ἰωάννου 13 (α' γ', 31-18 (α' γ'), 1.

2ον: Ἰωάννου 18 (α' γ'), 1-28.

3ον: Ματθαίου 26 (α' γ'), 57-75.

4ον: Ἰωάννου 18 (α' γ'), 28-19 (α' γ'), 16.

5ον: Ματθαίου 27 (α' γ'), 3-32.

6ον: Μάρκου 15 (α' γ'), 16-32.

7ον: Ματθαίου 27 (α' γ'), 33-54.

8ον: Λουκᾶ 23 (α' γ'), 32-49.

9ον: Ἰωάννου 19 (α' γ'), 25-37.

10ον: Μάρκου 15 (α' γ'), 43-47.

11ον: Ἰωάννου 19 (α' γ'), 38-42.

12ον: Ματθαίου 27 (α' γ'), 62-66.

* ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

α'. Εἰς τὰς Μεγάλας Ὁσας

1ης: Ζαχ. 11(α'), 10-13. Γαλάτ. 6(στ'), 14-18.

Ματθ. 27 (α' γ'), 1-56.

3ης: Ἰω. 50(γ'), 4-11. Ρωμ. 5(ε'), 6-10. Μάρκ. 15(ιε'), 16-41.

6ης: Ἰω. 52(νβ'), 13-54 (νβ'), 1. Ἐβρ. 2(β')

11-18. Λουκ. 23(κγ'), 32-49.

9ης: Ἱερειμ. 11(α'), 18-12(β'), 15. Ἐβρ. 10(ι'), 19-31. Ἰω. 19(ιθ'), 23-37.

β'. Εἰς τὸν Ἐσπερινὸν τῆς Ἀπεκαθηλώσεως

*Ἐεδ. 33(α' γ'), 11-23. Ἰωβ 42(μβ'), 1-5. 12-17.

*Ἰω. 52(νβ'), 13-54(νβ'), 1. Α' Κορινθ. 1(α'), 18-2(β'), 2. Ματθ. 27(κγ'), 1-38. Λουκ. 23(κγ'), 39-43. 27(κγ'), 39-54. Ἰω. 19(ιθ'), 31-37. 27(κγ'), 55-61.

γ'. Εἰς τὸν Ὁρθρὸν τοῦ Ἐπιταφίου

Α' Κορινθ. 5(ε'), 6-8. Γαλάτ. 3(γ'), 13-14

Ματθ. 27(κγ'), 62-66.

«Επιστρέφητε πρὸς με ἐξ ὄλης τῆς καρδίας ὑμῶν, ἐν νηστείᾳ, καὶ ἐν κλαυθμῷ, καὶ ἐν κοπετῷ, καὶ διαρρήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν».

(Ἰωήλ 2,12)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ)

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Γ'.

ΑΘΗΝΑΙ 6 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1955

ΑΡΙΘ. 6 (93)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

Πάντοτε ἡ ἀνθρωπότης εἶχε ἀνάγκη ἀπὸ τῆς περιόδου τῆς αὐτοσυγκεντρώσεως καὶ τῆς πνευματικῆς περισυλλογῆς, ποὺ ἀρχίζει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας κάθε χρόνον μὲ τὸ «Τριῶδιον». Ἀλλὰ ἰδιαίτερος διὰ τὴν σημερινήν, πλήρη ἀγωνίας, ἐποχὴν αὐτὸ τὸ κήρυγμα τῆς ἐπιστροφῆς καὶ τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῶν πνευματικῶν δυνάμεων τῆς χριστιανωσύνης εἶναι ἐξόχως ἐπίκαιρον. Ἡ φωνὴ τοῦ Ἰδίου τοῦ

ἐσωτερικῶν μας κόσμων. Εἰς αὐτὸν δὲ τὸν στίχον τοῦ Προφήτου Ἰωήλ, ποὺ ἐθέσαμεν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ παρόντος φύλλου, συγκεντρώνονται ὅλοι οἱ σκοποὶ καὶ ὅλαι αἱ κατευθύνσεις καὶ ὅλαι αἱ πνευματικαὶ προσπάθειαι τοῦ «Τριῶδιου», ποὺ πρέπει ἐξάπαντος νὰ ἔχη δι' ὅλους μας τὴν σημασίαν μιᾶς καθολικῆς πνευματικῆς ἐπιστρατεύσεως, ἐνὸς ἀληθινοῦ ὁλοκληρωτικοῦ πνευματικοῦ πολέμου, μιᾶς

ὄψεως προηγουμένου ἐντακτικῆς πνευματικῆς προσπάθειας, ἐνὸς ἀφαντάστου πνευματικοῦ ἐξοπλισμοῦ ἐναντίον «τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἐξουσιῶν τοῦ κοσμοκράτορος τοῦ αἰῶνος τούτου».

Ο ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Κοντάκιον. Ἦχος Δ'.

Φαρισαίου φύγωμεν ὑψηγορίαν
καὶ Τελώνου μάδωμεν τὸ ταπει-
νον ἐν στεναγμοῖς, πρὸς τὸν
Σωτῆρα κρουάζοντες: Ἰλαθι,
μόνε, ἡμῖν, εὐδιάλλακτε.

ἀνευ προηγουμένου ἐντακτικῆς πνευματικῆς προσπάθειας, ἐνὸς ἀφαντάστου πνευματικοῦ ἐξοπλισμοῦ ἐναντίον «τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἐξουσιῶν τοῦ κοσμοκράτορος τοῦ αἰῶνος τούτου».

ἀνευ προηγουμένου ἐντακτικῆς πνευματικῆς προσπάθειας, ἐνὸς ἀφαντάστου πνευματικοῦ ἐξοπλισμοῦ ἐναντίον «τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἐξουσιῶν τοῦ κοσμοκράτορος τοῦ αἰῶνος τούτου».

«Επιστρέφητε πρὸς με—λέγει ὁ Ἰδιος ὁ Θεὸς—ἐξ ὄλης τῆς καρδίας ὑμῶν, ἐν νηστείᾳ, καὶ ἐν κλαυθμῷ, καὶ ἐν κοπετῷ, καὶ διαρρήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν». Τὸ πρῶτον βῆμα διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ αὐτὴ ἡ ἐπιστρατεύσις καὶ ὁ ἐξοπλισμὸς τῶν ψυχῶν μας, καὶ νὰ ἐπιτύχη ἡ προσπάθειαι καὶ ν' ἀποβῇ νικηφόρος ὁ πόλεμος ἐναντίον τοῦ κακοῦ: Νὰ συναισθανθῶμεν ὅλοι, ὅτι πρέπει νὰ ἐπιστρέψωμεν πρὸς τὸν Θεὸν μὲ ὅλην μας

τὴν καρδίαν. "Οχι γλιπαρά καὶ νερόβραστα, ἀλλὰ μὲ πραγματικὴν συντριβήν, «ἐν νηστείᾳ, καὶ ἐν κλαυθμῷ, καὶ ἐν κοπετῷ». "Οχι μὲ ἐξωτερικὰς ἀπλῶς ἐκδηλώσεις μετανοίας, ἀλλὰ μὲ πραγματικὴν ψυχικὴν ὀδύνην. Οἱ παλαιοὶ Ἑβραῖοι συνήθιζον εἰς ἐνδειξὴν θλίψεως βαθείας νὰ σγίζουν τὰ ρούχᾳ των ὁ Θεὸς δὲ ἱκανοποιεῖται μὲ αὐτὸ μόνον. Θέλει νὰ σγίσωμεν τὰς καρδίας μας, «διαρρήξατε—λέγει—τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ μὴ τὸ ἄτια ὑμῶν».

Ἀκούετε; "Οπως, ὅταν ἕνα ὄγκον γεμῆτον μὲ πῦον, εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸν

σγίσῃ, διὰ νὰ φύγῃ τὸ πῦον, νὰ αἰσθανθῆς ἀνακούφισιν καὶ νὰ θεραπευθῆς, τοιοῦτοτρόπως πρέπει νὰ σγίσωμεν τὰς καρδίας μας, διὰ νὰ φύγῃ τὸ δηλητήριον τῆς ἁμαρτίας, πού, ὅπως τὸ πῦον, τὰς ἔχει μολύνει καὶ τὰς ἔχει πρήξει νὰ αἰσθαν-

θῶμεν τὴν ἀνακούφισιν ἀπὸ ὅ,τι σήμερον τὰς πιέζει καὶ νὰ ἀπολαύσωμεν τὴν χαρὰν τῆς θεραπείας. Πῶς θὰ γίνῃ αὐτὴ ἡ ἐσωτερικὴ ἐγγχειρῆσις; Πῶς θὰ κάμωμεν αὐτὴν τὴν σωτήριον τομὴν εἰς τὰς καρδίας μας; Μὲ τὴν βαθυτάτην θλίψιν διὰ τὸ περιεχόμενον των καὶ μὲ τὴν ἐνδύμυχον καὶ ἀποφασιστικὴν ἀποκηρύξιν ὄγκου τοῦ ἁμαρτωλοῦ μας παρελθόντος. Δὲν μᾶς εἶπεν ὁ ἴδιος ὁ Ἰῆσους καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὅτι εἶναι «μακάριοι οἱ πενθοῦντες» καὶ ὅτι «αὐτοὶ παρακληθήσονται»; Δὲν μᾶς ὑπεσχέθη διὰ τοῦ Προφήτου Ἠσαΐου ὁ Θεός, ὅτι καὶ ὡσάν τὸ κόκκινον ἐδὼν εἶναι αἱ ἁμαρτίαι μας, Ἐκείνος—ὅταν ἐπιστρέψωμεν—θὰ τὰς λευκάνῃ «ὡς ἔριον» καὶ «ὡπὲρ χιόναν»; Δὲν διεκήρυξεν ὁ Σταυρωθεὶς ὑπὲρ τῶν ἁμαρτωλῶν, ὅτι «χαρὰ γίνεται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι»;

Ἐπιστρέψατε—λέγει τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Προφήτου Ἰωήλ—ἐπιστρέψατε «πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν», διότι «ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ἐστὶ, μακροθύμος καὶ πολυέλεος καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις». Ἄς μὴ διστάσωμεν, λοιπόν, ἀδελφοί! ἄς μὴ ἀμελήσωμεν ἄς μὴ δεῖξωμεν ὀκνηρίαν ἢ ἀναβλητικότη-
τα ἄς μὴ λυπηθῶμεν καθόλου μήπως στενοχωρήσωμεν τὸν ἑαυτὸν μας. Ἐὰν πραγματικὰ λυπούμεθα τὴν ψυχὴν μας, πρέπει νὰ τὴν λυπήσωμεν, νὰ τὴν στενοχωρήσωμεν, νὰ τὴν ἀναγκάσωμεν νὰ

διακόψῃ κάθε δεσμόν μὲ τὸ ἁμαρτωλὸν τῆς παρελθόντος. Ἀξίζει ὁ πόνος αὐτός, ὅσον πικρὸς καὶ ἂν εἶναι, ἀφ' οὗ πρόκειται νὰ μᾶς ἐξασφαλίσῃ τὴν πνευματικὴν ὑγιάν καὶ τὴν ἀληθινὴν χαρὰν. Ποῖος δὲν δέχεται τὸν πόνον μᾶς σωτηρίας

χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως, ὅταν εἶναι βέβαιος, ὅτι, ἂν ὀλιγοψυχῆσῃ καὶ δυστροπήσῃ, θὰ προχωρήσῃ ἢ γάργαινα καὶ θὰ τοῦ φέρῃ θάνατον;

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΔΗΛΩΣΙΣ

Αἱ ὄσους, τυχόν, ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Φωνῆς Κυρίου» δὲν ἐπρόσβην ἢ δὲν ἀντιλήφθησαν τὸ περιεχόμενον τοῦ «Ἐορτολογίου μας», πού δημοσιεύεται διὰ κάθε ἐβδομάδα εἰς τὴν τρίτην σελίδα κάθε φύλλου, θεωροῦμεν χρέος μας νὰ διακρινώσωμεν, ὅτι ἐκεῖ, μὰζὶ μὲ τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου κάθε ἡμέρας, σημειώνονται καὶ τὰ καθημερινὰ ἀγιογραφικὰ ἀναγνώσματα τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὅταν δὲ πρόκειται, περὶ ἑορτασίμων ἡμέρας, σημειώνονται καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς, πρὶν ἀπὸ τὰς καθημερινῆς σειράς. Συναστῶμεν εἰς ἄλλος τὴν τακτικὴν παρακολούθησίν των καὶ εἰμεθα πρόθυμοι ν' ἀπατήσωμεν εἰς κάθε σχετικὴν σοβαρὰν ἀπορίαν.

ΥΜΝΟΙΣ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

Ἰδιόμελον. Ἔχος πλ. Δ'.

Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι πύλας. Ζωοδότα ὀρδρίζει γὰρ τὸ πνευμά μου πρὸς τὸν Ναόν τῶν ἁγίων Σου, ναὸν φέρων τοῦ σώματος ὄλον ἐσπιλωμένον. Ἄλλ' ὡς οἰκτίρμων κῆθαρον, εὐσπλάγχχῳ Σου ἐλέει.

Τὴν 4. Δευτεβρίου

Εἰς τοὺς Αἴρους Ἐλιχρᾶ Προσόμοια ἦχος α΄ Πα

x⁷

Αἰ νει τε αυ τον εν τυμ πα νω ρυ χο ρω αι νε τε αυ

Τον εν χορ δαι ρυ ορ χα α νω Της ευ υχι σι α στα α αν θη περι ι

πα α με ε νο ς ωνε ος τος τοις α νω μα ρι ασ των Αχ γε χων

Νι υο χα ε τρι σμα μα ρη ρα ε ις α ει προς τον θε ον υ περ

πα αν των η μων τον εν α να η αι σεν δυ υ νων ρυ τει ρα σμων ρυ χυ

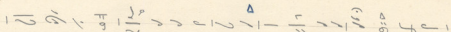
τρη σαι ταις προσβαι ει αι αι αις σου

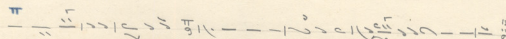
Τι μι ος ε ναν τι ον Κυ ρι ε ο θα να τος

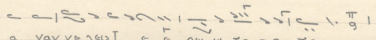
τρο σι ε αυ του των α θε α α των τα μα α χη πε

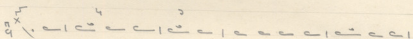
ρι χε ο ο ο με ε νο ς τμη βο θε ραν ε μει νη νη μα τε νο η θα

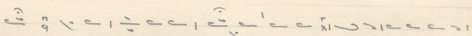

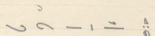

 δο ξαν Α γι ε α γι ων ο ο θεν η μιν τα ε

 πα α α νια λογια τωνα ει τωων ε κει των θεωριων

 α ναι γε γεις Ι ε ρω ω τα α α τε

Στιχος

 Αι νει τε αυ τον ε νι ταις ου να ζαι αις αυ

 τε Αι νει τε αυ τον η τα το ηχη θοστ ημεγα λω

 ου νηι αυ του

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or introductory sentence.

Second line of handwritten text, appearing to be a list or series of items.

Third line of handwritten text, possibly a continuation of the list or a separate entry.

Fourth line of handwritten text, continuing the content of the page.

Fifth line of handwritten text, possibly a concluding sentence or a signature.

Small handwritten text or signature at the bottom right of the page.

Τῆς 4' Δεκεμβρίου

Εἰς τοὺς Αἴρους Ἐλεηρὰ Προσομίᾳ ἦχος α' Πα

Αἰ νει τε αυ τον εν τυμ πα νω υγ κυ ρω αι νει τε αυ
 τον εν καρ δαις υγ ορ γα α νω Της ευ χη σι α στα α αν θη περι ι
 παα με ε νοσ ωνε οτ τοις τοις α νω μαχι α των Αχ γε κων
 Νι νο χα ε τρι σκα καρ παα ζεις α ει προς τον θε ον υ περ
 πα αν των η μων τον εν α να χα ρι σμιν ον υ κων υ περ α σμων υ κυ
 τρις σοι τρις προσ βει ει αι αι αι σου
 Τι με οτ α ναν τι ον Κυ ρι ο θα να τος
 τς ο οι ε αυ του των α θε α α των τα μα α χη πε
 ρι χε ε ο με ε νοσ Την βο θε ραν ε νει νη η κα τε νο η σο

Αλληλολογιαν

ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΩΝ ΠΕΡΙΚΟΠΩΝ

Κατά τὰς πρεϊνάς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν τῆς περὶ τῆς ἑβδομάδος (7-12 Φεβρουαρίου 1955) ἀναγινώσκονται τὰ Εὐαγγέλια τῆς «ΙΖ' Ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ, τὰ ὁποῖα—ὡς καὶ κατὰ τὴν προηγουμένην ἑβδομάδα—ἀπὸ τῆς Δευτέρας μέχρι καὶ τῆς Παρασκευῆς εἶναι περικυπταί ἐκ τῆς κατὰ Μάρκον ἀγίου Εὐαγγελίου.

Δευτέρα, Μάρκ. γ' 9-13.— Ὁ Κύριος προλέγει εἰς τοὺς Μαθητὰς Του τοὺς διωγμούς, καὶ συμβουλεύεται αὐτοὺς περὶ τοῦ τρόπου, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ τοὺς ἀντιμετωπώσιν.

«Ἐσπεθε μισθωμένοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου ὃ δὲ ὑπομέναις εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.»

Πόσον ἀλήθεια, εἰμῶθε γλαυροὶ εἰς τὴν πίστιν! Μὴ τὸ παραμικρὸν στενοχωροῦμεθα καὶ ἀδημονοῦμεν! Ἐλασμονήσαμεν, διὰ εἶναι προνόμιον διὰ τοὺς χριστιανούς οἱ διωγμοὶ καὶ διὰ εἰς τοὺς διωγμούς ἀναδεικνύονται οἱ ἄξιοι τῶν στεφανῶν.

Μελετήσατε τὴν ἱστορίαν τοῦ μαρτυρίου ἐνὸς οὐδὲποτε ἀληθινοῦ πιστοῦ τῶν πρώτων αἰώνων καὶ θὰ ἐντραπήτε διὰ τὴν μικροψυχίαν μας. Ἡμυροῦμεν ἡμεῖς ν' ἀνδρῶμεν εἰς τὸν ἐλάχιστον διωγμὸν;

Τρίτη, Μάρκ. γ' 14-23.— Ὁ Κύριος προλέγει σαφῶς τὰ κατὰ τὴν ὄψιν τῆς Ἁγίας Ἡλένης καὶ διδάσκει περὶ τῶν προκίμων τῆς συντελείας τοῦ κόσμου. Ἐπίσης προλέγει τὴν ἐμφάνισιν πάλιν διδασκάλων καὶ ψευδοπροφητῶν, ἐπερὶ δὲ ἀποκλιανῶν, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. Καὶ ἐπιλέγει: «Ἔμεῖς δὲ βλέπετε Ἰδοὺ προέφηκα ὑμῖν ἅπαντα.»

Ἄγῶν λοιπὸν προβλέπεται ὑπὸ τοῦ Κυρίου. Ἄγῶν τῶν δυνάμεων τοῦ σκοτεινοῦ ἐναντίον τῶν ἀελεκτιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἄγῶν, ἀποσκοπῶν εἰς τὴν ματαίωσιν τοῦ ἔργου τῆς σωτηρίας, τῆν

διὰ παντὸς μέσου ἀποπλάνησιν τῶν εὐρώνων τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐμμένοντων εἰς αὐτήν. Καὶ προειδοποιῶνται ὑπὸ τοῦ Κυρίου οἱ ἀελεκτοὶ Του, ὥστε νὰ εἶναι ἔτοιμοι διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν αὐτοῦ τοῦ ὑποόλου ἀγῶνος τῶν ἐχθρῶν τῆς σωτηρίας των. Καὶ εἰς τὴν ἐποχὴν τὴν ἰδουμένην ὑπάρχουν αὐτοὶ οἱ ἐχθροί. Ἀνάγκη προσοχῆς!

Τετάρτη, Μάρκ. γ' 24-31.— Ὁ Κύριος διδάσκει περὶ τῆς συντελείας τοῦ κόσμου καὶ προλέγει, ὅτι ἡ καταστροφὴ τῆς Ἱερουσαλῆμ θὰ ἐγίνετο ἐπὶ τῆς συγκλήσεως Του γενεᾶς, ὅπως καὶ ἐγένετο τῆ 70 μ.Χ.

Αἱ τύχαι τῶν λαῶν, ὅπως καὶ τῶν ἀτόμων, εὐρίσκονται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἱστορία ἀλλόκλητος διδάσκει τὸν στενὸν σύνδεσμον τοῦ ἐπίστατου μεταξὺ τῆς ἠθικῆς καταστάσεως τῶν λαῶν καὶ τῆς ἐν τῷ κόσμῳ πολιτικῆς τῶν θέσεως. Ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἀνεξαρτησία ἀνήκει εἰς τοὺς ἀξίους ἐλευθερίας λαούς. Καὶ ἄξιοι τῆς ἐλευθερίας εἶναι οἱ λαοὶ, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἄτομα ποῦ ἔχουν εἰς τὰς ψυχὰς των εὐσέβειαν καὶ ἀρετὴν, ποῦ πιστεύουν εἰς τὰ ὑψηλὰ Ἰδευκὰ, τὰ ὁποῖα συγκεντρώνονται εἰς τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ καὶ ποῦ ἐργάζονται μὴ τὴν καλὴν πρόθεσιν ν' ἀνταποκριθῶν εἰς τὸν ὑψηλὸν των προορισμὸν ὡς ἀνθρώπων, ὡς τέκνον τοῦ Θεοῦ.

Ἡ καταστροφὴ τῆς Ἱερουσαλῆμ, τὴν ὁποίαν τόσον σαφῶς προκάλῳρει τὸ δάκτυλον στόμα τοῦ Χριστοῦ, εἶναι κλασικὴν παράδειγμα τῆς θείας Δίκης, ἡ ὁποία παρακολουθεῖ τοὺς ἄλαοι, ποῦ περιφρονοῦν τοὺς νόμους τοῦ Κυρίου καὶ θεοποιῦν τὰ πάθη των.

Πέμπτη, Μάρκ. γ' 31-ἰδ' 2.— Ὁ Κύριος διδάσκει περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς συνεχοῦς πνευματικῆς ἐργηρόσεως καὶ τῆς ἀδιαλείπτου προσοχῆς, ὥστε εἰς πᾶσαν στιγμὴν νὰ εἰμῶθε ἔτοιμοι

ΤΟ ΕΩΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΜΑΣ

6-12 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1955

(Καθ' ἑξῆς τὴν ἐβδομάδα: Κατάλοιποι εἰς πάντα)

6. Κυριακὴ ἸΓ' Λουκᾶ (Τελώνου καὶ Φαρισαίου). Ἀρχὴ τοῦ Τριωβίου. Ἔχος α'. Ἐπιθάν Α'. [Ματθ' 23 (γ'), 16-24. Β' Τιμ. 3 (γ'), 10-15. Λουκ. 10 (γ'), 10-14. Βουκόλου Ἐπισκόπου Σμόρνικ.

7. Δευτέρα: Παρθενίου Ἐπισκόπου Λαμβάρου, Λουκᾶ τοῦ ἐν Ἑλλάδι.—Β' Πέτρ. 1 (α'), 20-18 ὁ. Μάρκ. 13 (γ'), 9-13.

8. Τρίτη: Θεοδώρου Στρατηλάτου Μεγαλομάρτυρος, Φιλαδέλφου Μάρτυρος.—Β' Πέτρ. 2 (β'), 9-25. Μάρκ. 13 (γ'), 14-23.

9. Τετάρτη: Νικηφόρου Μάρτυρος, Φιλαργίου Ἐπισκόπου Κύπρου.—Α' πὸ δόσεις τῆς Ὑψανατῆς.—Β' Πέτρ. 3 (γ'), 1-18. Μάρκ. 13 (γ'), 24-31.

10. Πέμπτη: + Χαραλάμπεως Ἱερομάρτυρος.—Β' Τιμ. 2 (β'), 1-10. Ἰωάν. 15 (α'), 17-16 (στ'), 2. Α' Ἰωάν. 1 (α'), 3-28 ὁ. Μάρκ. 13 (γ'), 31-14 (δ'), 2.

11. Παρασκευὴ: Βλασίου Σεβαστίας Ἱερομάρτυρος, Θεοδόρας Βασιλίσσης.—Α' Ἰωάν. 2 (β'), 7-17. Μάρκ. 14 (δ'), 3-9.

12. Σάββατον: Μελετίου Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιόχειας.—Α' Τιμ. 6 (ε'), 11-16. Λουκ. 20 (κ'), 45-21. (κα'), 4.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

(13 Φεβρουαρίου 1955)

Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου (ΙΖ' Λουκᾶ): Ἔχος β'. Ἐωθ. Β' [Μάρκ. 6 (στ'), 1-8. Α' Κορ. 6 (στ'), 12-20. Λουκ. 15 (α'), 11-32. Ἀκόλα καὶ Πριακίλλης Ἀποστόλων, Μαρτιανῶ Ὁσίου.

διά τὴν ὑποδοχὴν τοῦ τέλους, τοῦ ὁποίου εἶναι ἀγνωστος ἡ στιγμὴ.— Οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς ἀποφασίζουν νὰ συλλογισθῶν διὰ δόλου τὸν Κύριον πρὸ τῆς ἐπικειμένης ἐορτῆς τοῦ Πάσχα, ἀμῆποτε ὄρθριος ἔσται τοῦ λαοῦ.

«Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε» οὐκ οἰδατε γὰρ πότε ὁ καιρὸς ἔσται». Καθ' ἡμερινὴν εἶναι ἡ διδασκαλία τῆς ἀνθρώπινης πείρας περὶ τοῦ, ὅτι εἶναι ἀγνωστον τὸ τέλος τῆς ζωῆς μας. Καὶ εἶναι βέβαιον, κατὰ τὴν χριστιανικὴν μας πίστιν, ὅτι ὅπως εὐρεθώμεν εἰς τὴν στιγμὴν τοῦ θανάτου μας, ἔτσι δὲ παρασταθώμεν ἐνώπιον τοῦ τρομεροῦ Κριτηρίου τῆς φοβερᾶς ἐκείνης Ἡμέρας, αὐτὰν τίθενται θρόνοι καὶ ἀνοίγονται βιβλία, καὶ Θεὸς εἰς κρίσιν καθέστηκεν! Ἄς ἀγρυπνώμεν καθὲ στιγμὴν ἐπὶ τῆς ζωῆς μας καὶ ἐπὶ αὐτὸν ἀκούη τῶν φευγαλέων σκέψεων μας καὶ τῶν στιγμιαίων σιρτημάτων τῆς καρδίᾳς.

Π α ρ α σ κ ε υ ῆ, Μάρκ. ιδ' 3-9.— Ὁ Κύριος φιλοξενεῖται ἐν Βηθανίᾳ, ἀντὶ τῆς οἰκίας Σίμωνος τοῦ λεπροῦ (τοῦ πατρὸς τοῦ Λαζάρου πιθανῶς) καὶ ἐκεῖ μία γυνή,—Μαρία ἡ ἀδελφὴ τοῦ Λαζάρου, κατὰ τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην—συντρίβει πολυτελεῖ ἀλαβάστρινον δοχεῖον κλήρες πολυτιμοτάτου μύρου, καὶ ἀκατέχευε αὐτὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ. Ἐπειδὴ τινες — ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης μόνον, κατὰ τὸν Ἰωάννην—ἤγανάκισαν διὰ τὴν σπατάλην τοῦ μύρου, ὁ Κύριος λέγει τὸ περίφημον ἀφορῶν αὐτῇ: τί αὐτῇ κόπους παρέχετε; καλὸν ἔργον εἰργάσατο ἐν ἐμοί. Πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, καὶ ὅταν θέλητε δυνάσθε αὐτοὺς εὖ ποιῆσαι· ἐγὼ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Ὁ ἔσγεν αὐτῇ ἐποίησε· προέλαβε μύρσαι μου τὸ σῶμα εἰς τὸν ἔνταξισμὸν.

Ἡ ἀγάπη πρὸς τοὺς πτωχοὺς ἦτο τὸ εὐγενὲς πρόσχημα, ποῦ σκεπάζε τὴν φιλαργίαν καὶ τὸν θόβον τοῦ διαμαρτυρηθέντος διὰ τὴν σπατάλην τοῦ πολυτιμοῦ μύρου! Ἄγ! αὐτὰ τὸ εὐγενὲς προσήματα!... Εἶδατε πῶς ὁ Κύριος ἀπεκάλυψε τὰ βάθη τῶν συλλογισμῶν του, καὶ ἀφῆρσε τὸ ὄραϊον προσώπειον ἀπὸ τὸν υποκριθέντα εὐσπλαγγικὴν φιλαργίαν καὶ πῶς ἐφάνησε τὴν υποκρισίαν του;

Καὶ ἀμέσως ἀπεδείχθη πῶσον δικαία ἦτο ἡ παρατήρησις τοῦ Διδασκάλου. Ὁ πονηρὸς μαθητῆς—διηγεῖται ἀκολούθως ὁ εὐαγγελιστῆς Μάρκος—ἀπέθλη πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς, ἵνα παραδῶ αὐτὸν αὐτοῖς... καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύρια δοῦναι, καὶ ἐζήτηε πῶς εὐκαίρως αὐτὸν παραδῶν (ιδ' 10, 11).

Ἴδου τὸ κατάντημα τῶν εὐγενῶν προσχημάτων!.

Σ ἄ β β α τ ο ν, Λουκ. κ' 46-κα' 4.—Ὁ Κύριος σιναστῆ εἰς τοὺς Μαθητὰς Του προσοχὴν ἀπέναντι τῆς φιλοπρωτείας καὶ τῆς υποκριτικῆς ὀρθοκατωτέρου τῶν Γραμματέων, οἱ κατεσθίονσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προσάσει μακρὰ προσεύχονται, καὶ διακηρύσσει, ὅτι αὐτοὶ λήφονται περισσότερον κρίμα. Ἐπακολούθει ὁ ἔπαινος τῆς «πενιτῆς χήρας», ἥτις ρίψασα «δύο λεπτὰ» εἰς τὸ κιβώτιον τῶν ἐλεημοσυνῶν «ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἀπάντα τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβαλεν».—Ἡ παρούσα διήγησις ἀνεγνώσθη καὶ ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον τὸ παρελθὸν Σάββατον.

Εἰς τὴν χθεσινὴν εὐαγγελικὴν διήγησιν ἡ φιλοπρωτεία ἐγρησάμευεν ὡς εὐγενὲς πρόσχημα διὰ τὴν ἄλλειψιν τῆς πρὸς τὸν θεῖον Διδασκάλον εὐλαβείας τοῦ φιλαργίου μαθητοῦ. Εἰς τὴν σημερινὴν περικοπὴν ἡ πρὸς τὸν Θεὸν εὐλάβεια παρουσιάζεται ὡς εὐγενὲς πρόσχημα, ποῦ θέλει νὰ συγκαλύψῃ τὴν ἀσπλαγγίαν τῶν Γραμματέων, ὅπως τὸ βεβαίον ὁ ἴδιος ὁ Χριστός.

Συμπλήρωμα ἀπαραίτητον ἡ σημερινὴ διδασκαλία διὰ τὴν χθεσινὴν. Διὸτι πρέπει νὰ μάθωμεν καλὰ πῶς μηχανεῖται ἡ ἀμαρτία, ὅταν κυριεύσῃ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ πῶς πολλάκις ἐμφανίζεται εἰς τὴν ζωὴν μας μετὰ τὴν πρόφασιν καὶ μετὰ τὸ προσώπειον τῆς ἀρετῆς. Ἐπεκαλεῖτο τὴν ἀγάπην πρὸς τοὺς πτωχοὺς χθές, διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀνευλάβειαν καὶ τὴν ἀχαριστίαν πρὸς τὸν Ἰῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐπικαλεῖται τὴν μακρὰν προσευχὴν σήμερον, διὰ νὰ συγκαλύψῃ τὴν σκληρότητα τῆς καρδίᾳς πρὸς τοὺς δυστυχεῖς ἀδελφοὺς! Τοιοῦτοτρόπως κατορθώνει νὰ μᾶς ἀποπλανῇ καὶ νὰ μᾶς ἀποκοιμίσῃ, μέχρις οὗτου, δεσμίους τελείως καὶ ἠθικῶς νεκροὺς, μᾶς παραδῶσῃ εἰς τὸν πατέρα τοῦ ψεύδους!... Καὶ ὁ αἰὼν μας, ἀτυχῶς, εἶναι λίαν ἐφευρετικὸς εἰς τὴν δημιουργίαν εὐγενῶν καὶ ὄραϊων προσηγήματων.

Μὴ ἀμελεῖτε τὸν ἐκκλησιασμὸν σας. Πηγαίνετε καθὲ Κυριακῇ εἰς τὴν θ. Λειτουργίαν.

Δι' ἐ.τι ἀφορᾷ τὴν «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» ἀπευθυνόμενον:

Αἰδέο. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναῖον Γενναῖου 14, Ἀθῆναι. (Τηλέφ. 72.112).

Υπεύθυνος Τυπογραφείου
Τιμ. Ρούσης, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθῆναι. Ἰακίου 1, Τηλέφ. 72-112.

103

$$\frac{1}{2} \left(\frac{1}{2} + \frac{1}{2} \right) = \frac{1}{2} \cdot 1 = \frac{1}{2}$$

$$\frac{1}{3} \left(\frac{1}{3} + \frac{1}{3} + \frac{1}{3} \right) = \frac{1}{3} \cdot 1 = \frac{1}{3}$$

$$\frac{1}{4} \left(\frac{1}{4} + \frac{1}{4} + \frac{1}{4} + \frac{1}{4} \right) = \frac{1}{4} \cdot 1 = \frac{1}{4}$$

$$\frac{1}{5} \left(\frac{1}{5} + \frac{1}{5} + \frac{1}{5} + \frac{1}{5} + \frac{1}{5} \right) = \frac{1}{5} \cdot 1 = \frac{1}{5}$$

$$\frac{1}{6} \left(\frac{1}{6} + \frac{1}{6} + \frac{1}{6} + \frac{1}{6} + \frac{1}{6} + \frac{1}{6} \right) = \frac{1}{6} \cdot 1 = \frac{1}{6}$$

$$\frac{1}{7} \left(\frac{1}{7} + \frac{1}{7} + \frac{1}{7} + \frac{1}{7} + \frac{1}{7} + \frac{1}{7} + \frac{1}{7} \right) = \frac{1}{7} \cdot 1 = \frac{1}{7}$$

$$\frac{1}{8} \left(\frac{1}{8} + \frac{1}{8} + \frac{1}{8} + \frac{1}{8} + \frac{1}{8} + \frac{1}{8} + \frac{1}{8} + \frac{1}{8} \right) = \frac{1}{8} \cdot 1 = \frac{1}{8}$$

$$\frac{1}{9} \left(\frac{1}{9} + \frac{1}{9} + \frac{1}{9} + \frac{1}{9} + \frac{1}{9} + \frac{1}{9} + \frac{1}{9} + \frac{1}{9} + \frac{1}{9} \right) = \frac{1}{9} \cdot 1 = \frac{1}{9}$$

$$\frac{1}{10} \left(\frac{1}{10} + \frac{1}{10} + \frac{1}{10} + \frac{1}{10} + \frac{1}{10} + \frac{1}{10} + \frac{1}{10} + \frac{1}{10} + \frac{1}{10} + \frac{1}{10} \right) = \frac{1}{10} \cdot 1 = \frac{1}{10}$$

1. $\frac{1}{x^2} = x^{-2}$
 $\frac{d}{dx} x^{-2} = -2x^{-3} = -\frac{2}{x^3}$

2. $\frac{1}{x^3} = x^{-3}$
 $\frac{d}{dx} x^{-3} = -3x^{-4} = -\frac{3}{x^4}$

3. $\frac{1}{x^4} = x^{-4}$
 $\frac{d}{dx} x^{-4} = -4x^{-5} = -\frac{4}{x^5}$

4. $\frac{1}{x^5} = x^{-5}$
 $\frac{d}{dx} x^{-5} = -5x^{-6} = -\frac{5}{x^6}$

5. $\frac{1}{x^6} = x^{-6}$
 $\frac{d}{dx} x^{-6} = -6x^{-7} = -\frac{6}{x^7}$

6. $\frac{1}{x^7} = x^{-7}$
 $\frac{d}{dx} x^{-7} = -7x^{-8} = -\frac{7}{x^8}$

7. $\frac{1}{x^8} = x^{-8}$
 $\frac{d}{dx} x^{-8} = -8x^{-9} = -\frac{8}{x^9}$

8. $\frac{1}{x^9} = x^{-9}$
 $\frac{d}{dx} x^{-9} = -9x^{-10} = -\frac{9}{x^{10}}$

9. $\frac{1}{x^{10}} = x^{-10}$
 $\frac{d}{dx} x^{-10} = -10x^{-11} = -\frac{10}{x^{11}}$

10. $\frac{1}{x^{11}} = x^{-11}$
 $\frac{d}{dx} x^{-11} = -11x^{-12} = -\frac{11}{x^{12}}$

«Τὸς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ Πνεύματος εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρὰς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς».

(*Α' Πέτρ. 1, 22*)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ :

ΟΔΟΣ ΙΑΣΙΟΥ 1 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ)

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Γ'

ΑΘΗΝΑΙ, 16 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1955

ΑΡΙΘ. 3 (90)

“ Η Π Α Ν Φ Ω Ν Η Ν , . . . ”

Ἐγκαταλειμμένοι ἀπὸ ὅλων τὸν κόσμον. Νεκροὶ μεταξὺ τῶν ζώντων. Περιφέροντες τὴν ἀθλιότητα καὶ τὴν μόλυνσιν εἰς τὰ σώματά των. Αὐτοὶ ἦσαν οἱ ἀσθενεῖς τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου, οἱ ὅποιοι μόλις εἶδον τὸν Κύριον διερχόμενον ἐστάθησαν ἀπὸ μακρῶν καὶ «ἤραν φωνήν».

Καὶ εἰς τὴν φωνὴν ἐκείνην συνεπάθησεν — ὅπως συνήθως εἰς παρομοίας περιπτώσεις — ὁ Κύριος καὶ ἐχάρισε τὴν θεραπείαν μόνον μὲ μίαν προσταγήν.

Τί εἶναι ἡ σημερινὴ ἀνθρωπότης καὶ μὲ τί ὁμοιάζει κάθε ἄνθρωπος, πού ζῆ ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς ἀμαρτίας; Δὲν ὁμοιάζει μὲ τοὺς «λεπρούς», αὐτοὺς, οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουν καμμιὰν ἐλπίδα ἀνθρωπίνης θεραπείας; Δὲν αἰσθάνεται τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀπομονωμένου ἀπὸ ὅλων τῶν ἄλλων κόσμων καὶ δὲν περιφέρει τὴν ἀθλίαν του ὑπαρξίν ὁ ἀμαρτωλὸς μὲ κίνδυνον ὅλων ἐκείνων, οἱ ὅποιοι τὸν πλησιάζουν; Καὶ δὲν αἰσθάνεται τὴν σῆσιν νὰ προχωρῇ καὶ νὰ τοῦ κατατρέγῃ κάθε ἔσωτερικῆς ζωῆς; Δὲν εἶναι νεκρὸς μεταξὺ τῶν ζώντων, ἀνικανὸς νὰ αἰσθανθῇ οἰονδήποτε θεῖον παλμὸν μέσα εἰς τὴν καρδίαν του;

Μόνον μίαν ἐλπίδα ὑπάρχει. Ἐκείνη ἡ ἴδια ἐλπίς, ἡ ὅποια ἔσωσε καὶ τοὺς «ἀδέκκα λεπρούς». Νὰ ὑψώσῃ φωνὴν πρὸς Ἐκεῖνον, εἰς τὸν Ὅποιον ὑποτάσσονται τὰ πάντα καὶ ὁ Ὅποιος οὐδέποτε κωφεύει εἰς τὰς φωνὰς τῶν πασχόντων.

— «Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς».

Αἰσθάνεσαι, ἀγαπητὲ ἀναγνώστα, ὅτι σὺ δὲν ἔχεις ἀνάγκην καμμιᾶς θεραπείας; Ὑψώσῃ τὴν φωνὴν σου διὰ τοὺς ἄλλους ἀδελφούς σου, οἱ ὅποιοι σήπονται μέσα εἰς τὸν βόρβορον τῆς ἀμαρτίας.

Ἐχεις τὴν πληροφάναν, ὅτι κάπου νοσεῖς καὶ ὁ πνευματικὸς σου ὀργανισμὸς σου κινδυνεύει ἀπὸ γενικωτέρων μόλυνσιν; Ὑψώσῃ τὴν φωνὴν σου διὰ τὴν θεραπείαν σου.

Ἥμπορεῖ οἱ ἄνθρωποι νὰ σέ συχαίνωνται καὶ νὰ μὴ θέλουν νὰ σέ πλησιάσουν. Ἥμπορεῖ σὺ ὁ ἴδιος νὰ συχαίνεσαι τὸν ἑαυτὸν σου καὶ νὰ μὴ θέλῃς νὰ τὸν ἀντικρύσῃς εἰς τὸν καθρέπτην τῆς εἰλικρινοῦς αὐτοεξετάσεως. Αὐτὸς, ἄλλως τε, εἶναι ὁ σπουδαιότερος λόγος, διὰ τὸν ὅποιον οἱ ἄνθρωποι ἀποφεύγουν νὰ ἐξετάζουν συχνὰ τοὺς ἑαυτούς των. Μὴ φοβηθῆς. Ἐκεῖνος

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Εἰσμός. Ἦχος Πλ. Β'.

Χριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς μέλπει, ἀνακράζουσα ἐκ διανοίας καθαρὰς, ἐν Κυρίῳ ἐορτάζουσα.

δεν σέ συχαίνεται, διότι σέ ἀγαπᾷ περισσότερο ἀπό ὅσων σέ ἀγαποῦν καί οἱ στενωτέρου φίλοι σου καί συγγενεῖς σου καί ἀπό ὅσων καί σὺ ὁ ἴδιος ἀκόμη ἀγαπᾷς τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτὸν σου. Ἄρκει νὰ ὑψώσῃς τὴν φωνὴν σου πρὸς Αὐτόν.

«Υπάγετε ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσιν». Ἴδου ἡ ἀπάντησις, τὴν ὅποιαν δίδει εἰς καθένα, πού ζητεῖ τὴν θεραπείαν τοῦ ἀπὸ τὴν πνευματικὴν του λέπραν. Πηγαίνετε νὰ δεῖξετε τὴν ἀσθενείαν σας εἰς τοὺς λειτουργοὺς τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπὸ αὐτοὺς θὰ πάρете τὴν ἄδειαν τῆς ἐλευθεροκοινωνίας, αὐτοὶ θὰ σᾶς ἀποκαταστήσουν μεταξὺ τῶν υγιανόντων πιστῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας. Καταφύγετε εἰς τὴν ἐξομολόγησιν, ὅποιανδήποτε ἐποχὴν τοῦ ἔτους καὶ ὅποιανδήποτε ἡμέραν τῆς ἔβδο-

μάδος καὶ ὅποιανδήποτε ὥραν τῆς ἡμέρας καὶ ἂν εἶναι.

Οἱ λεπροὶ ὑπήκουσαν καὶ ἔτρεξαν εἰς τοὺς ἱερεῖς, διὰ νὰ κάμουν τὰ νόμιμα τοῦ καθαρισμοῦ των, καὶ καθ' ὄδον ἔλαβον τὴν θεραπείαν, «καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθησαν».

Ἄλλὰ ἀλλοίμονον! εἶναι πολὺ ἐγωϊστικὴ ἡ σημερινὴ ἀνθρωπότης, διὰ νὰ δεχθῆ τόσον εὐκόλα μίαν θεραπείαν, ἡ ὅποια ὡς βᾶσιν ἔχει τὴν πλήρη συντριβὴν καὶ τὴν ἀπόλυτον ὑποταγὴν καὶ ταπεινώσιν.

Δι' αὐτὸ καὶ αἱ ἀλλεπάλληλοι «προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις», ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐμποδιζόμεθα νὰ ὑψώσωμεν τὴν φωνὴν μας πρὸς τὸν Κύριον καὶ νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἔχομεν ἀνάγκην οἴκτου καὶ ἐλεημοσύνης.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ

Δὲν εἶναι σπάνια αἱ περιστάσεις τῆς ζωῆς, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ ἄνθρωπος εὐρίσκειται ἀντιμέτωπος πρὸς τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτὸν του. Ἀλλοίμονον τότε, ἂν ἀφεθῆ εἰς τὴν φορὰν τῶν πραγμάτων καὶ φοβηθῆ τὸν ἀγῶνα. Τὸ πιθανώτερον εἶναι, ὅτι θὰ ἠττηθῆ καὶ θὰ θρηγῆ ἔπειτα μεταμελημένος διὰ τὸ πάθημά του. Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς δὲν πρέπει οὔτε μίαν στιγμὴν νὰ μένωμεν ἄοπλοι ἐνώπιον τῆς ἀμαρτίας, καὶ ποτὲ δὲν πρέπει νὰ νυστάζῃ ἡ ψυχὴ μας, ὅταν εὐρίσκειται ἐμπρὸς εἰς τὸ κακόν, πού δυστυχῶς τὸ συναντᾷ εἰς καθε στιγμὴν μέσα εἰς τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτὸν τῆς. Αὐτὸς ὁ νυσταγμὸς, αὐτὴ ἡ ἐπιπολαιότης καὶ ἡ ἀμέλεια διὰ τὴν ἔγκρισιν καὶ ἀποτελεσματικὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ κακοῦ, ἔκαμε πολλοὺς νὰ πονέσουν πολλοὺς, πού εἶχαν πολὺ κοπιᾶσι διὰ νὰ φθάσουν εἰς κάποιον βαθμὸν ἠθικῆς τελειότητος τοὺς ἔκαμε αὐτὴ ἡ ῥαθυμία νὰ πέσουν καὶ νὰ αἰσθανθοῦν πολὺ χαμηλὰ τοὺς ἑαυτοὺς των. Τὸ πᾶν εἶναι δυνατόν νὰ χαθῆ, ὅπως καὶ νὰ κερδηθῆ ἀπὸ τὴν χρησιμοποίησιν μιᾶς

οἰασθῆποτε στιγμῆς, καὶ βίος ὀλόκληρος πλήρης ἀγιοσύνης εἶναι δυνατόν εἰς μίαν καὶ μόνην στιγμὴν νὰ κηλιδωθῆ, χωρὶς καλὰ—καλὰ νὰ τὸ ἀντιλαμβάνεται κανεὶς τὴν στιγμὴν ἐκείνην, κατὰ τὴν ὅποιαν αἱ δικαιολογίαι εἶναι ἄφθοι καὶ τὰ ἑλαφρυντικά συσκοτίζουν τὸν νοῦν καὶ ἐπαυξάνουν τὴν δύναμιν τοῦ κακοῦ καὶ ἀπαμβλύνουν τὴν συνείδησιν, ἡ ὅποια ἐξεγείρεται ἀκράτητος, μόνον ὅταν τὸ κακὸν θὰ ἔχη πλέον συντελεσθῆ.

Ἄλλὰ εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, τὸ τελευταῖον, πρέπει νὰ προσέξωμεν πάλιν μίαν ἄλλην μορφήν τοῦ πειρασμοῦ. Ὁ πόνος διὰ τὴν πτώσιν καὶ ἡ συναίσθησις τῆς ἐνοχῆς εἶναι πολὺ φυσικὸν νὰ ὀδηγήσουν εἰς τὴν μετάνοιαν, τὴν ἐπιστροφήν, τὴν ἀποκατάστασιν τῶν σχέσεών μας μετὰ τὸν Θεόν. Καὶ ὅμως συμβαίνει—ὅταν μάλιστα τὰ σφάλματα τὰ ἴδια ἐπαναληφθοῦν πολλάκις— ἡ συναίσθησις τῆς ἐνοχῆς νὰ μᾶς ἐμπνέῃ τὴν ἀπογοήτευσιν καὶ τὴν ἀπελπίσιν καὶ νὰ μὴ μᾶς ἀφῆν τὸ θάρρος πού χρειάζεται διὰ νὰ ἀναλάβωμεν γενναίως

Handwritten header text, possibly including a name or title.

Handwritten text block, likely the beginning of a letter or document.

Handwritten text block, continuing the document's content.

Handwritten text block, continuing the document's content.

Handwritten text block, continuing the document's content.

Handwritten text block, continuing the document's content.

Handwritten text block, continuing the document's content.

Handwritten text block, continuing the document's content.

Handwritten text block, continuing the document's content.

Handwritten text block, continuing the document's content.

Handwritten text block, likely the closing of the document.

τω ω ω ω ω θαν υψ τον δε ο νειρσφρι υπηρξε επι ι ψα α

οι ι ας Βα σι λε ε α α ητοι οι θσον τα α ναι

τι σσ υπατσ με ε νσσσ τρει ει εις α ησ λυ σαι ζρατη λα α α

τας α α νυ υ μνει ει ει ει ει τω ω ω ω θαν Που με νει υ δε

δε αια α λαι τον τσ ια λσ σ ποι οι με ε ε ε νος ο μοζη λον

ποι οι α με ε να συνε ελ θο σ ον τει ε ευθη η

μη η η η η σω ω ω μεν Οι εν νο ο ο σεις τσ ον ι

α α τρο ον οι εν τιν δυ υ νοι οις τσ ον ρυ υ υ ζην

οι α μαρ τσ ο ο λαι οι οι οι τσ ον ηρσο ο στα α α α α

την οι ηε ε νη η η τες το ον υ η η σα χυ ρο ον

$\frac{1}{2} \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} m v^2 \right) = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$
 ...

$\frac{1}{2} \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} m v^2 \right) = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$
 ...

$\frac{1}{2} \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} m v^2 \right) = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$
 ...

$\frac{1}{2} \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} m v^2 \right) = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$
 ...

$\frac{1}{2} \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} m v^2 \right) = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$
 ...

$\frac{1}{2} \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} m v^2 \right) = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$
 ...

$\frac{1}{2} \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} m v^2 \right) = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$
 ...

$\frac{1}{2} \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} m v^2 \right) = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$
 ...

$\frac{1}{2} \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} m v^2 \right) = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$
 ...

$\frac{1}{2} \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} m v^2 \right) = \frac{1}{2} m v \frac{dv}{dt}$
 ...

304
H^o

1. $\frac{1}{x^2} = x^{-2}$
 $\frac{d}{dx} x^{-2} = -2x^{-3} = -\frac{2}{x^3}$

2. $\frac{1}{x^3} = x^{-3}$
 $\frac{d}{dx} x^{-3} = -3x^{-4} = -\frac{3}{x^4}$

3. $\frac{1}{x^4} = x^{-4}$
 $\frac{d}{dx} x^{-4} = -4x^{-5} = -\frac{4}{x^5}$

4. $\frac{1}{x^5} = x^{-5}$
 $\frac{d}{dx} x^{-5} = -5x^{-6} = -\frac{5}{x^6}$

5. $\frac{1}{x^6} = x^{-6}$
 $\frac{d}{dx} x^{-6} = -6x^{-7} = -\frac{6}{x^7}$

6. $\frac{1}{x^7} = x^{-7}$
 $\frac{d}{dx} x^{-7} = -7x^{-8} = -\frac{7}{x^8}$

7. $\frac{1}{x^8} = x^{-8}$
 $\frac{d}{dx} x^{-8} = -8x^{-9} = -\frac{8}{x^9}$

8. $\frac{1}{x^9} = x^{-9}$
 $\frac{d}{dx} x^{-9} = -9x^{-10} = -\frac{9}{x^{10}}$

9. $\frac{1}{x^{10}} = x^{-10}$
 $\frac{d}{dx} x^{-10} = -10x^{-11} = -\frac{10}{x^{11}}$

10. $\frac{1}{x^{11}} = x^{-11}$
 $\frac{d}{dx} x^{-11} = -11x^{-12} = -\frac{11}{x^{12}}$

Handwritten musical notation on a page with four systems. Each system consists of a staff with notes and a line of Greek text below it. The text is written in a cursive hand.

System 1: Notes on a staff with a treble clef. Text below: *κατά...*

System 2: Notes on a staff with a treble clef. Text below: *... σου τον την ην ποιοι οι μη ην...*

System 3: Notes on a staff with a treble clef. Text below: *... εις...*

System 4: Notes on a staff with a treble clef. Text below: *... εις...*

Red symbols (triangles and squares) are placed above certain notes in the first three systems.

1936

5 Δεκεμβρίου 1953
N. T. Βλαχύσης

③

H¹⁰

Handwritten mathematical notes, possibly involving a summation or integral.

Handwritten mathematical notes, possibly involving a summation or integral.

Handwritten mathematical notes, possibly involving a summation or integral.

Handwritten mathematical notes, possibly involving a summation or integral.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or date.

of

$$\frac{1}{2} \left(\frac{1}{2} + \frac{1}{2} \right) = \frac{1}{2} \left(\frac{2}{2} \right) = \frac{1}{2} \left(1 \right) = \frac{1}{2}$$

$$\frac{1}{3} \left(\frac{1}{3} + \frac{1}{3} + \frac{1}{3} \right) = \frac{1}{3} \left(\frac{3}{3} \right) = \frac{1}{3} \left(1 \right) = \frac{1}{3}$$

$$\frac{1}{4} \left(\frac{1}{4} + \frac{1}{4} + \frac{1}{4} + \frac{1}{4} \right) = \frac{1}{4} \left(\frac{4}{4} \right) = \frac{1}{4} \left(1 \right) = \frac{1}{4}$$

$$\frac{1}{5} \left(\frac{1}{5} + \frac{1}{5} + \frac{1}{5} + \frac{1}{5} + \frac{1}{5} \right) = \frac{1}{5} \left(\frac{5}{5} \right) = \frac{1}{5} \left(1 \right) = \frac{1}{5}$$

$$\frac{1}{6} \left(\frac{1}{6} + \frac{1}{6} + \frac{1}{6} + \frac{1}{6} + \frac{1}{6} + \frac{1}{6} \right) = \frac{1}{6} \left(\frac{6}{6} \right) = \frac{1}{6} \left(1 \right) = \frac{1}{6}$$

$$\frac{1}{7} \left(\frac{1}{7} + \frac{1}{7} + \frac{1}{7} + \frac{1}{7} + \frac{1}{7} + \frac{1}{7} + \frac{1}{7} \right) = \frac{1}{7} \left(\frac{7}{7} \right) = \frac{1}{7} \left(1 \right) = \frac{1}{7}$$

$$\frac{1}{8} \left(\frac{1}{8} + \frac{1}{8} + \frac{1}{8} + \frac{1}{8} + \frac{1}{8} + \frac{1}{8} + \frac{1}{8} + \frac{1}{8} \right) = \frac{1}{8} \left(\frac{8}{8} \right) = \frac{1}{8} \left(1 \right) = \frac{1}{8}$$

$$\frac{1}{9} \left(\frac{1}{9} + \frac{1}{9} + \frac{1}{9} + \frac{1}{9} + \frac{1}{9} + \frac{1}{9} + \frac{1}{9} + \frac{1}{9} + \frac{1}{9} \right) = \frac{1}{9} \left(\frac{9}{9} \right) = \frac{1}{9} \left(1 \right) = \frac{1}{9}$$

$$\frac{1}{10} \left(\frac{1}{10} + \frac{1}{10} + \frac{1}{10} + \frac{1}{10} + \frac{1}{10} + \frac{1}{10} + \frac{1}{10} + \frac{1}{10} + \frac{1}{10} + \frac{1}{10} \right) = \frac{1}{10} \left(\frac{10}{10} \right) = \frac{1}{10} \left(1 \right) = \frac{1}{10}$$

ε ε εν θλι ψε σε σε ι ι ι ι τη η η αν πα ρα α
Κατάλ.

μυ υ υ θε ι ι ι ι αν τον ου νο σε ι ι ι
Κ

την ο ο ο ο δου οι πο ο ο ο ο ρυι ο εν θ λ α α α
Κατάλ.

ση η η τον ου υ δε ε ε ε ε ν η η η η η την α πα α αν
Κ

τες τον παντα χα θε ρ μ ω ε π ρ ο θ λ α α ν ο ο ο ο υ ν τ α
Κ

με ε γι ι ζ ο ν ι ε ρ α α α α α α α α α α α α
Κ

α α α α α α χ ρ α η η η η η αν ε γ ω μ η α α α α
Κατάλ.

α ζ ο ο ο υ ν τ ε ι α ο α τ ω ο ο ο ο ε ε ε π ω ο ο μ ε ρ α ο
Κ

ν α α α η ε ε ε Νι ω ο ο ο λ α α α α ο
Κ

π ρ ο ο ο ο ο ο θ λ α α α α π ρ ο ο ο ο θ λ α ο ο ο ο ο ο ο ο

$\frac{1}{2} \frac{d}{dt} (v^2) = v \frac{dv}{dt} = v a$

$\frac{1}{2} \frac{d}{dt} (v^2) = v a$

$\frac{1}{2} \frac{d}{dt} (v^2) = v a$

$\frac{1}{2} \frac{d}{dt} (v^2) = v a$

$\frac{1}{2} \frac{d}{dt} (v^2) = v a$

$\frac{1}{2} \frac{d}{dt} (v^2) = v a$

$\frac{1}{2} \frac{d}{dt} (v^2) = v a$

$\frac{1}{2} \frac{d}{dt} (v^2) = v a$

$\frac{1}{2} \frac{d}{dt} (v^2) = v a$

$\frac{1}{2} \frac{d}{dt} (v^2) = v a$

τερα τὸν ἀγῶνά μας καὶ νὰ ζητήσωμεν τὴν σωτηρίαν μας καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν μας ἀπὸ τὸ κακόν. Ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν βαρυτάτων ἐλέγχων τῆς συνειδήσεως εἶναι δυνατὸν σιγὰ—σιγὰ νὰ ἐγκαταλειφθῶμεν τελείως εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἀμαρτίας, διότι ἡ ἀπόγνωσις μᾶς ἔχει ἀπαρέσει τὴν δύναμιν τῆς ἀντιστάσεως καὶ τὴν ἐνθάρρυνσιν τῆς μετανοίας. Ἀλλὰ ὑπάρχει ἀκόμη καὶ μία ἄλλη μορφή τοῦ πειρασμοῦ,

ἡ ἐντελῶς ἀντίθετος, ἡ ὅποια ἐν τούτοις ὀδηγεῖ εἰς τὸ ἴδιον πραγματικὸν ἀποτέλεσμα. Συμβαίνει, δηλ., πολὺ συχνά ὥστε ἡ ἐμπιστοσύνη μας εἰς τὴν συγγορητικότητα καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ νὰ μᾶς ἐνισχύῃ εἰς τὴν ἀναβολὴν τῆς μετανοίας καὶ τῆς ἐπανορθώσεως καὶ, ἐν γνώσει πλέον τότε, νὰ προχωροῦμεν εἰς τὸ κακόν μετὰ τὴν λελογισμένην πρόβλεψιν, ὅτι θὰ ἔλθῃ καιρὸς διὰ νὰ μετανοήσωμεν. Συμβαίνει τοῦτο νὰ εἶναι συνειδητόν, συμβαίνει ὁμοῦς νὰ εἶναι καὶ ὑποσυνειδητόν εἰς πᾶρα πολλοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς χρειάζεται μεγίστη προσοχή.

Πόσα μυστήρια, ἀληθῶς, κρύπτει ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ! Πόσον μᾶς εἶναι ἀπαραίτητος ὁ φωτισμὸς καὶ ἡ ἐνίσχυσις πού κάθε στιγμὴν εἶναι ἔτοιμον νὰ μᾶς δώσῃ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ!

Ἄς μὴ βασισθῶμεν ποτὲ εἰς τὰς δυνάμεις μας μόνον καὶ εἰς τὰς ὥραιάς μας ἀποφάσεις.

ΕΙΣΑΙ ΔΥΝΑΤΟΣ!

Ἔνας Ἄγγλος συγγραφεὺς, γιὰ νὰ δείξῃ πῶς μέσα στὸν ἄνθρωπο κατοικοῦν μεγάλες δυνάμεις, διηγεῖται τοῦτο τὸ περιστατικόν.

Σὲ κάποιο δάσος ἀπὸ μιὰ φοιτῆν ἰωνταριῶν ἓνας σκύμος ἔφυγε μιὰ μέρα καὶ χάθηκε σ' ἀγνωστα μέρη. Ἐκεῖ μιὰ προβατῖνα ἐθῆλαξε τὸ μικρὸν ιωντάρι ὡς πονεῖν μεγάλως. Κάποτε ὁμοῦς ἀκούσθηκε μακρὰν ἀβουηθμὸς ιωνταριοῦ. Τὸ θετὸ παιδί τῆς προβατῖνας ἐρροῖξε ἓνα βλέμμα ἀστραποβόλο, πὸς τὴν ἔκαμε νὰ παγώσῃ. Καὶ στὴ στιγμὴ ἔφηνε μ' ὄση ταχύτητα μποροῦσε, γιὰ νὰ συναντήσῃ τὰ ἄλλα ιωντάρια. Ὁ βοηθμὸς ἐκεῖνος ἔκαμε νὰ ζητηθῶσιν μέσα του οἱ ἰδιότητες τοῦ λέοντος. Κατάλαβε πῶς πῶς δὲν ἔπρεπε νὰ φοβᾶται τ' ἄλλα θηρία, ὅπως μέχρι τότε ποῦ ζοῦσε σὰν πρόβατο. Ἦξερε πῶς ἦταν ὁ βασιλεὺς τῆς ἐρήμου καὶ ὅτι μετὰ μίαν φωνὴν τὸν θά

προξενούσε τὸν τρόμο σ' ὅλα τὰ ζῶα. Καὶ σὺ, ἀδελφέ μου, ἔχεις μέσα σου μεγάλες δυνάμεις δοσμένες ἀπ' τὸν Δημιουργόν, γιὰ νὰ παλεύῃς καὶ νὰ νικᾷς. Εἶσαι δυνατός. Μὴ φοβᾶσαι τίς ἐναντιότητες. Θυμήσῃν τὰ λόγια τοῦ ψαλμοῦδοῦ. «Πάντα ἐπέταξας ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ...».

A.

ΤΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΜΑΣ

16—22 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1955

16. Κυριακὴ 18' Λουκᾶ (10 Λεπρῶν): Ἦχος πλ. β'. Ἐωθινόν Θ' [Ἰωάν. 20 (κ'), 19-31]. Κολασ. 3 (γ'), 4-11. Λουκ. 17 (ιζ'), 12-19. Προσκύνησις ἀλόσως Ἀποστόλου Πέτρου [Βλέπε: Ἰωάν. 21 (κα'), 15-25 καὶ Πράξ. 12 (ιβ'), 1-11].

17. Δευτέρα. Ἁγίου Ἀντωνίου Νέου Ἀσκητοῦ (Βερροίας) καὶ Γεωργίου Νεομάρτυρος (Ἰωαννίνων).—Ἔβρ. 13 (ιγ'), 7-21. Λουκ. 6 (ς'), 15-23. Ἔβρ. 8 (η'), 7-13. Μάρκ. 10 (ι'), 46-52.

18. Τρίτη: Ἁθανάσιου καὶ Κυροῦ (Ἁλίου Πάτρ). Ἁγίου Ἀλεξάνδρου Ἐπισκόπου.—Ἔβρ. 13 (ιγ'), 7-16. Ματθ. 5 (ε') 14-19. Ἔβρ. 9 (θ'), 8-23. Μάρκ. 11 (ια'), 11-23.

19. Τετάρτη: Μακαρίου Ὁσίου, Μάρκου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ. Ἔβρ. 10 (ι'), 1-18. Μάρκ. 11 (ια'), 22-25.

20. Πέμπτη: Ἐθέρουμίου Ὁσίου τοῦ Μεγάλου.—Β' Κορινθ. 4(δ'), 6-15. Λουκ. 6(ς'), 17-23. Ἔβρ. 10(ι'), 35—11(ια'), 7. Μάρκ. 11(ια'), 27-33.

21. Παρασκευή: Μαξιμου Ὁμολογητοῦ.—Ἔβρ. 11(ια'), 8-16. Μάρκ. 12(ιβ'), 1-12.

22. Σάββατον: Τιμοθέου Ἀποστόλου, Ἀναστασίου Πέτρου Μάρτυρος.—Ἔφεσ. 5(ε'), 1-8. Λουκ. 17(ιζ'), 3-10.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

(23 'Ιανουαρίου 1955)

Κυριακὴ 18' Λουκᾶ (Ζαχαρίας): Ἁγίου Τιμοθέου, 9-15. Λουκ. 19 (ιθ'), 1-10. Ἦχος βαρὺς. Ἐωθ. 1' [Ἰωάν. 21 (κα'), 1-14].—Κλήμεντος Ἀγκύρας Ἱερομάρτυρος, Ἀγαθαγγέλου Μάρτυρος.

Καὶ σὺ, ἀδελφέ μου, ἔχεις μέσα σου μεγάλες δυνάμεις δοσμένες ἀπ' τὸν Δημιουργόν, γιὰ νὰ παλεύῃς καὶ νὰ νικᾷς.

Εἶσαι δυνατός. Μὴ φοβᾶσαι τίς ἐναντιότητες. Θυμήσῃν τὰ λόγια τοῦ ψαλμοῦδοῦ. «Πάντα ἐπέταξας ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ...».

A.

“...ΤΟΙΣ ΙΕΡΕΥΣΙΝ,
(Λουκ. 17,12-19)

‘Ο Ίησους Χριστός, ἄν καὶ δὲν εἶχε κομμίαν ἀνάγκην ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς, διέταξε τοὺς δέκα λεπρούς, πού ἀπεφάσισε νὰ θεραπεύσῃ, νὰ παρουσιασθοῦν εἰς τοὺς ἱερεῖς των. Διότι ἔτσι διέτασεν ὁ Νόμος... Τὶ ὤρατον παράδειγμα! Καὶ πόσον ὑψηλὸν δίδαγμα! Δι’ ἐκείνους πού νομίζουν, ὅτι, ἐπειδὴ κάποιοι θεοὶ ἔχουν εἰς τὴν κοινωνίαν, ἡμποροῦν, τάχα, νὰ μὴ προσέχουν εἰς ὅ,τι σέβονται οἱ ἄλλοι... Ἀλλὰ διαστὶ ὄχι καὶ δι’ ἐκείνους, πού εἰς τὸ ὄνομα τῆς εὐσεβείας των ληρομονοῦν τὴν πειδαρχίαν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν;

ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ
ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΜΕΝΟΥ

6. Εἰς τὸν Χερουβικὸν Ὕμνον.

Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς ὕψους Σου ὡσανά ὃ ἐν τοῖς ὑψίστοις ἐλλογήμενος ὃ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὃ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφρανε ἡμῖν. Τὰ πάντα καὶ πάνσεπτα δῶρα ταῦτα ἀξιώσον με προσκυνῆσαι ἐν τῷ θεοτάτῳ Μυστηρίῳ τοῦ τιμίου Σου Σώματος καὶ τοῦ ἁγίου Σου Αἵματος, μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς, ὅπως μὴ γένηται ἐφρόδιον εἰς τὴν οὐράνιον μακαριότητα. Ἀμήν.

7. Μετὰ τὸ «Πιστεύω».

Στερέωσόν με, ἐπουράνιε Βασιλεῦ, ἐν τῇ ὁμολογίᾳ τοῦ Ἱεροῦ Συμβόλου, ὅπως φυλάττω τὸ ἐν ἀuth τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως δόγματα, φρονοῦμενος ὑπὸ τὴν θείαν Σου σκέπην καὶ πολιτευόμενος τῆ χάριτί Σου ἀμύπητος, ἀξιωθῶ τῶν ἐπιτηγμεμένων ἀγαθῶν ἐν ταῖς χοροστασίαις τῶν Ἁγίων Σου. Ἀμήν.

8. Εἰς τὸ «Μετὰ φόβου».

Εὐχαριστῶ Σοι, Βασιλεῦ Θεέ Παντοκράτορ, ὃ καταξίωσας με ἰδεῖν τετελεωμένα τὰ ζωοποιὰ καὶ Ἀρχαντά Σου Μυστήρια ἀξιώσων με οὖν καὶ τῆς θείας αὐτῶν Μεταλήψεως, εἰς φωτισμὸν ψυχῆς τε καὶ σώματος. Ἀμήν.

Ποτὲ ἡ Κυριακὴ δὲν πρέπει νὰ πηγαίνη χαμένη. Ποτὲ ναεῖς δὲν πρέπει νὰ νοιώσῃ πὼς πέρασε ἐνα χαμένο Σαββατοκύριακο.

Γιὰ νὰ μὴ νοιώσετε καὶ ἐσεῖς αὐτὸ τὸ δυσάρεστο συναίσθημα, ἔχετε πάντοτε σὺν νοῦ σας τρία πράγματα:

Ἡ Κυριακὴ εἶναι γιὰ σᾶς ἀνάπαυσις.

Ἡ Κυριακὴ εἶναι γιὰ τὶς κοινωνικὰς σας σχέσεις.

Ἡ Κυριακὴ εἶναι γιὰ τὴν ἐπαφὴν σας μὲ τὸν Θεόν.

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΤΑΛΛΗΛΑ
διὰ τὰ παιδιὰ σας

ΔΑΥΙΔ ΛΙΒΗΓΚΕΤΟΝ

Ἱστορία τοῦ μεγάλου ἐξερευνητοῦ καὶ ἱεροποστοῦλου . . . . . δρχ. 5.

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ Α'

Ἐραῖες ἱστορίες ἀπὸ τὴν διάδοσιν τοῦ Χριστιανισμοῦ στὴν Ἀπὸ Ἀνατολὴ . . . . . δρχ. 5

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΤΑΞΙΔΕΥΤΕΙ

Τὸ ἀραιότατο μυθιστόρημα Κρίστιαν καὶ Κρίστιάνα (α' μέρος) πού διεκόπη ἡ δημοσίευσίς του εἰς ἄτὰ Χαροῦμενα Παιδιὰ καὶ δημοσιεύεται τώρα σὲ βιβλίον . . . . . δρχ. 9

Η ΔΟΞΑΣΜΕΝΗ ΤΟΥ ΕΝΤΡΟΠΗ

Ἱστορημα τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ Σίμωνος Κυρηναίου (Ἐκδοσις Β') . . . . . δρχ. 2,50

Γράψατέ μας ποῖα θέλετε νὰ σᾶς στελεωμὲν καὶ βάλετε ἐντὸς τοῦ φακέλου τὴν τιμὴν των εἰς γραμματόσημα.

Δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΡΙΟΥ» ἀπευθυντιῶν:

Αἶδω. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληγαῖον

Ἱασιῶν 1, Ἀθήνας. (Τηλέφ. 72.112).

Ἐπιτελεσθέντος Τυπογραφείου:

Τιμ. Ρούτοφς, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. Ἐν Ἀθήναις. Ἱασιῶν 1. Τηλ. 72-112.

Εἰς Ἀδελφὸν Λουκιᾶν. 25 Νοεμβρίου. 119
Τὸ 70^ο 1955

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ)

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΦΩΤΗ
ΚΥΡΙΑΚΗ

«Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις, ὁ καὶ παρέλασθον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς Γραφάς, καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς».

(Α' Κορ. 15,3-4)

ΕΤΟΣ Γ'

ΑΘΗΝΑΙ, 28 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1955

ΑΡΙΘ. 35 (122)

“ΕΓΗΓΕΡΤΑΙ ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΗΜΕΡΑ”

Ἀναγνώσαστε: Α' Κορ. 15,1-11.

Περὶ τῆς πραγματικότητος τοῦ ἱστορικοῦ γεγονότος τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μᾶς ὁμιλεῖ ἡ σημερινὴ Ἀποστολικὴ περικοπή. Καὶ ἔχουν μεγίστην σημασίαν αὐτὰ τὰ λόγια, ποὺ ἀκούονται σήμερον, διότι, ἀκριβῶς, προέρχονται ἀπὸ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον, ποὺ δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν ἄλλοτε πείσιμονα ἀρνητὴν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ καὶ φανατικὸν διώκτην τῶν πιστῶν τῆς.

Ἐπιμένει δὲ ὁ ἱερός Ἀπόστολος εἰς τὴν ἀπόδειξιν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, διότι, ὅπως λέγει ἄλλοῦ, τὴν θεωρεῖ εἰς τὴν βᾶσιν καὶ τὸ θεμέλιον ὄλου τοῦ χριστιανικοῦ Εὐαγγελίου. Τόσον πολὺ μάλιστα πιστεύει εἰς αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν, ὥστε φθάνει μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἰσχυρίζεται, ὅτι ἂν δὲν ἦτο πραγματικὴ ἡ Ἀνάστασις θὰ ἦτο ἀματάλια ἢ πίστις ἡμῶν» (Α' Κορ. 15,17).

Ἡ Ἐκκλησία μας πολὺ ὀρθῶς εἶναι καὶ λέγεται ἡ κατ' ἐξοχὴν Ἀποστολική.

τῆς Ἀναστάσεως» καὶ ὅπως τὰς Κυριακάς τοῦ ἔτους, ὅπως καὶ τὴν σημερινήν, τὰς ἀφιερώνει εἰς τὴν πανηγυρικὴν ἀνάμνησιν τῆς χαρμυνοῦ ἐκείνης «μῆας τῶν σαββάτων» καὶ εἰς τὴν λατρευτικὴν προσκύνῃσιν τοῦ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν Ἀναστάσιος Λυτρώτου. Μὲ ἰδιαίτε-

ραν, ἐπομένως, χαρὰν καὶ ἱκανοποίησιν ἀκούομεν σήμερον τὸν Ἀπόστολον Παῦλον (τὸν ἄλλοτε ἀδιώκτην καὶ βλάσφημον), ὅπως ὁ ἴδιος ἀνόμαζε τὸν ἑαυτὸν (τοῦ) νὰ μᾶς ὁμιλῇ διὰ τὰς μαρτυρίας, ποὺ εἶχεν ὑπ' ὄψιν του περὶ τοῦ γεγονότος τῆς Ἀναστάσεως, καὶ διὰ τὴν ἰδικὴν του προσωπικὴν πείραν, ποὺ τὸν ἐπίσειε τελικῶς—παρ' ὅλον τὸν προηγούμενον ἀντιχριστιανικὸν φανατισμὸν του—νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ παραδεχθῇ τὴν Ἀνάστασιν, νὰ πιστεύσῃ τὸν Ἀναστάνα καὶ ν' ἀφοσιωθῇ εἰς Αὐτὸν καὶ εἰς τὸ κήρυγμα τῆς Ἀναστάσεως Του μὲ ὄλην τὴν ψυχὴν. Ἴδου λοιπὸν τί μᾶς λέγει:

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ἐξαποστειλᾶριον Α'.

(Ματθ. 28, 16-20)

Τοῖς Μαθηταῖς συνῆλθωμεν ἐν ὄρει Γαλιλαίας πιστεῖ Χριστὸν θεάσασθαι, λέγοντα ἐξουσίαν λαβεῖν τῶν ἄνω καὶ κάτω μῶθωμεν πῶς διδάσκει βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς ἔδνη πάντα καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ συνεῖναι τοῖς Μύσταις, ὡς ὑπέσχετο, ἕως τῆς συντελείας.

καὶ ὅπως τὰς Κυριακάς τοῦ ἔτους, ὅπως καὶ τὴν σημερινήν, τὰς ἀφιερώνει εἰς τὴν πανηγυρικὴν ἀνάμνησιν τῆς χαρμυνοῦ ἐκείνης «μῆας τῶν σαββάτων» καὶ εἰς τὴν λατρευτικὴν προσκύνῃσιν τοῦ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν Ἀναστάσιος Λυτρώτου. Μὲ ἰδιαίτε-

Ὁ Χριστός, ὁ Ὅποιος ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, κατὰ τὰς Γραφάς» καὶ «ἐτάφη». Αὐτός ὁ Ἰδιος αἰ γ ἡ γερται τῆ τρίτῃ ἡμέρα κατὰ τὰς Γραφάς». — Καὶ ἦτο γνώστης τῶν Γραφῶν περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον ὁ Παῦλος, ὁ ὑπερήφανος μαθητὴς τοῦ περιφημοῦ σοφοῦ νομοδιδασκάλου Γαλαθῆλ. Εἰς θέσιν δέ, ἐπομένως, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον ἦτο νὰ γνωρίζῃ, ἀν ὅσα «περέλαβε» περὶ τοῦ θανάτου καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἦσαν πράγματι σύμφωνα μετὰ τὰς Γραφάς.

Ἦτο δὲ βέβαιος, ὅτι αἱ Γραφαὶ ἐκείναι (τὰς ὁποίας τόσον πολὺ ἐγνώριζε καὶ διὰ τὰς ὁποίας τόσον ἐνδιεφέρετο) ἐξεπληρώθησαν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διότι ὁ Κύριος, μετὰ τὴν Ἀνάστασιν Του, ἐφανερώθη εἰς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς ἄλλους δώδεκα» καὶ εἰς «πεντακοσίους ἀδελφούς», ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὁ περισσότερο ἐξουσιαν ἀκόμη τὴν ἐποχὴν ποὺ τὰ ἔγραψεν αὐτὰ ἔπειτα ἐφανερώθη εἰς τὸν Ἰάκωβον τὸν Ἀδελφόθεον καί, τέλος, εἰς ὄλους τοὺς ἄλλους Ἀποστόλους. Ὅλα αὐτὰ δὲ λεπτομερῶς τὰ ἔγραψε τώρα ὁ Ἀπόστολος Παῦλος καὶ βαθεῖα τὰ ἐπίστευε, διότι «ἔσχατον πάντων» ὁ Ἀναστάς Κύριος «ὄψθη», ἐφανερώθη, καὶ εἰς αὐτόν.

Καὶ μετὰ τὴν ταπεινὴν εὐγνωμοσύνην τὸ λέγει αὐτὸ τὸ τελευταῖον, ποὺ τοῦ δίδει τὴν ἀφορμὴν νὰ ἐνουμηθῇ τὴν προηγουμένην του κατὰστασιν!... Μετὰ τὴν ἑρμηνεὺν ἐκφράζεται διὰ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν εὐπλαγγίαν ποὺ τοῦ ἔδειξεν ὁ Θεός, ὅταν ἀπὸ διώκτην τὸν ἔκαμεν Ἀπόστολον! — Εἶμαι λέγει, ὁ ἐλάχιτος τῶν Ἀποστόλων», καὶ δὲν εἶμαι «ἰκανός» μήτε νὰ φέρω αὐτὸ τὸ ὄνομα, ἀδιότι ἐδίωξα τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ!...

Ἀλλὰ «χάριτι Θεοῦ» ἔγινεν ὁ Παῦλος, ὅτι ἔγινε καὶ ἐφρόντισε—λέγει—νὰ μὴ μείνῃ ἀχρησιμοποίητὴ αὐτὴ ἡ χάρις καὶ νὰ μὴ ἀποδειχθῇ «κενή». Δι' αὐτὸ καὶ ἐκοίτασε «περισσότερον αὐτῶν πάντων», αὐτῶν ποὺ

ἀνέφερε προηγουμένως, ὅτι εἶδαν τὸν Κύριον. Ὅτι, δὲ κατώρθωσε δὲν τὸ θεωρεῖ ἔργον ἰδικόν του, ἀλλὰ τῆς «χάριτος τοῦ Θεοῦ».

Αὐτός, λοιπόν, ὁ ἄλλοτε φανατικός καὶ φονικός διώκτης, ποὺ εἶχε πρωτοστατήσει εἰς τὸν λιθβολισμόν τοῦ Πρωτομάρτυρος Στεφάνου καὶ ποὺ μετὰ τὴν ἀγριότητα ἐσπευδεν εἰς τὴν Δαμασκόν, διὰ νὰ συλλάβῃ καὶ νὰ ὀδηγήσῃ σιδηροδεμίους εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα τοῦς πιστεύοντας εἰς τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, αὐτός ὁ ἴδιος τώρα τὴν πιστεύει, τὴν ὁμολογεῖ, τὴν κηρύσσει καὶ τὴν ὑπερασπίζεται. Καὶ, μετὰ τὸ παράδειγμα τῆς προσωπικῆς του πείρας, τὴν ἀποδεικνύει ὅχι μόνον ὡς ἕνα γεγονός ἱστορικὸν ἀναμφισβήτητον, ἀλλὰ καὶ ὡς μίαν δύναμιν, ποὺ εἶναι ἰκανὴ νὰ ζωογονῇ κάθε ψυχὴν, ἔτσι, ὅπως ἐζωογόνησε τὸν Ἰδιον. Καὶ αἰσθάνεται ἰκανοποίησιν, διότι τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου τὴν ἐκήρυσσεν, ὅπως τὴν ἐκήρυσσεν καὶ οἱ ἄλλοι Ἀπόστολοι, καὶ διότι τὴν ἐπίστευσαν οἱ χριστιανοί, πρὸς τοὺς ὁποίους ἔγραψεν αὐτὰ τὰ λόγια: «Ἔϊτε οὖν ἐγὼ εἶτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύσσωμεν καὶ οὕτως ἐπίστεύσατε».

Καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν εἰς τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου. Καὶ τὴν ἐορτάζομεν καὶ σήμερον, ὅπως καὶ κάθε Κυριακῇ. Ἀλλὰ αἰσθανόμεθα, ἀρὰ γὰρ, ὅλοι τὴν δύναμιν καὶ τὴν ζωὴν, ποὺ ἔκαμεν τὸν Ἀπόστολον Παῦλον νὰ αἰσθάνεται τόσον χαρὰν καὶ τόσον εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν Ἀναστάτην;

Ἡ ἹΕΡΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

«Ὅλοι οἱ φορτωμένοι ἡμποροῦν νὰ ξεφορτωθοῦν τὸ φορτίον τῶν ἁμαρτημάτων των. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ἔτοιμος νὰ τὸ σπράξῃ χωρὶς γογγυσμόν, μετὰ μεγάλην χαρὰν καὶ μετὰ ἀέραντον καλωσύνην. Θέλει νὰ εἶναι ἀκόμη ἀφιλος τῶν ἁμαρτωλῶν. Κανένας ἁμαρτωλὸς δὲ μὴ κωφεύσῃ εἰς τὴν πρόσκλησιν Του».

Ποῦ θὰ εὐρωμεν ἑμᾶς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, διὰ νὰ σηκώσῃ τὸ φορτίον τῶν ἁμαρτιῶν μας; Καὶ πῶς θὰ εἰμεθα βέβαιοι, ὅτι ἔφυγεν ἀπὸ τοὺς ἑμῶς μας τὸ φορτίον; Ἰδοὺ μία ἀπορία, ποὺ γεννᾶται, πρὸ πάντων, εἰς ἐκείνους ποὺ αἰσθάνονται ἀβάστακτον τὸ βάρος τῶν

Dr. C. J. Genderson (St. Louis, Mo.)

Dear Sir,

I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 10th inst. in relation to the matter mentioned therein.

I have conferred with the Board of Directors and they have decided to grant you a license to sell the medicine in the territory mentioned in your letter.

The license is for a term of one year, and you are to pay for it the sum of \$100.00 in advance.

You are to deposit with me the sum of \$100.00 as a guarantee for the faithful performance of the conditions of the license.

I have the honor to be, Sir, your obedient servant.

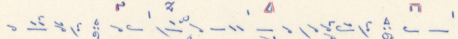
C. J. Genderson

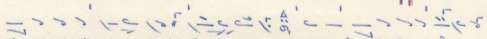
St. Louis, Mo.

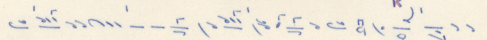
I am, Sir, very respectfully,
Your obedient servant,

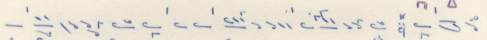
C. J. Genderson

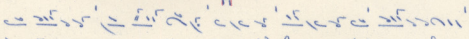

 τω ω ω ω σταν υγ τον δι ο νει ρα βρι υψι σε πι ι ζα α

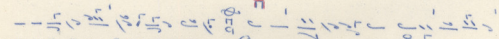

 σε ι χς βα σε λε ε α α ποι οι θο ον τχ α ναι

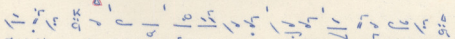

 τι ρα υρα τσ με ε ν ρα β τρει ει εις α πο λυ σχι ζρη τη λχ α α

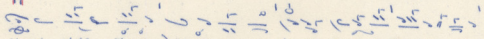

 τας α α νυ υ μνει ει ει ει τω ω ω σταν ποι με νε υς

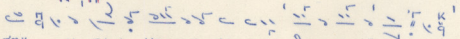

 δι σα σα α λαι τον τσ α λ ρα ποι υι με ε εε νοι ο μο τη

 λον ποι οι οι με ε νχ σω ε ελ θο ον τει ε ευ βη η

 μη η η η η σω ω ω μεν οι εν νο ο ο σου τσ ον ι α α

 τρο ον οι εν υιν δυ υ νοι οις τσ ον ρυ υ ζην

 οι α μα ρ τσ ο λαι οι αι οι τσ ον προ οο ζα α α α α

 την οι ηε ε ν η η η τει τσ ον θη η σα χυ ρο ον

... $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \dots$ ...

... $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \dots$ ...

... $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \dots$ ...

... $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \dots$ ...

... $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \dots$ ...

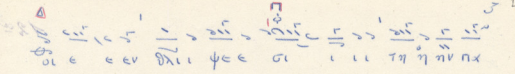
... $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \dots$ ...

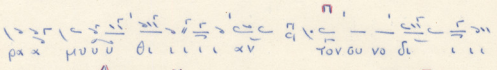
... $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \dots$ ...

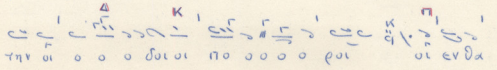
... $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \dots$ ...

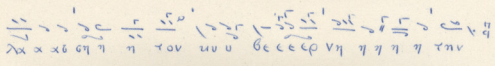
... $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \dots$ ...

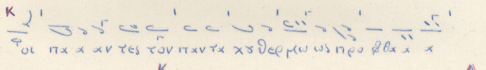
... $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \dots$ ...

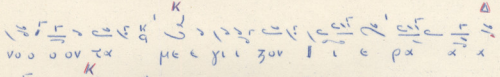

 Δ
 ο ε ε ε ν ψ ε ε σι ι ι ι η η η ν π α

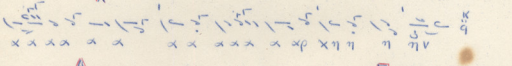

 ρ α x μ υ ο θι ι ι ι α ν τ ο ν ο υ ν ο δι ι ι

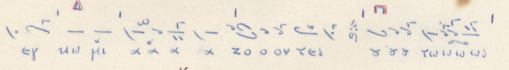

 η η ο ο ο δ ο ι ο ι π ο ο ο ο ο ρ ο ι ο ι ε ν θ α

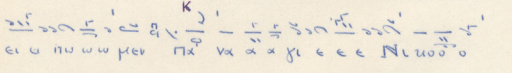

 λ α x α β γ η η τ ο ν υ υ υ β ε ε ε ρ ν η η η η η τ η ν

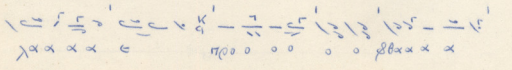

 ο ι π α x α ν τ ε ς τ ο ν π α ν τ α χ ρ θ ε ρ μ ω σ η ρ ο θ λ α x x

 ν ο ο ο ο ν τ α με ε γι ι ζ ο ν ι ι ε ρ α x x x

 x

 ε γ υ υ μ ι x x x x x z o o o ν τ ε ς α α α τ ω υ υ υ υ

 ε ι α η υ ω ω μ ε τ π α x x x x x ε ε ε ζ λ ο ο η ο ο

 λ α x x x ε η ρ ο ο ο ο ο ο ο θ λ α x x x x

$$\frac{1}{1 - \frac{1}{2}x} = 1 + \frac{1}{2}x + \frac{1}{4}x^2 + \frac{1}{8}x^3 + \dots$$

$$\frac{1}{1 - \frac{1}{3}x} = 1 + \frac{1}{3}x + \frac{1}{9}x^2 + \frac{1}{27}x^3 + \dots$$

$$\frac{1}{1 - \frac{1}{4}x} = 1 + \frac{1}{4}x + \frac{1}{16}x^2 + \frac{1}{64}x^3 + \dots$$

$$\frac{1}{1 - \frac{1}{5}x} = 1 + \frac{1}{5}x + \frac{1}{25}x^2 + \frac{1}{125}x^3 + \dots$$

$$\frac{1}{1 - \frac{1}{6}x} = 1 + \frac{1}{6}x + \frac{1}{36}x^2 + \frac{1}{216}x^3 + \dots$$

$$\frac{1}{1 - \frac{1}{7}x} = 1 + \frac{1}{7}x + \frac{1}{49}x^2 + \frac{1}{343}x^3 + \dots$$

$$\frac{1}{1 - \frac{1}{8}x} = 1 + \frac{1}{8}x + \frac{1}{64}x^2 + \frac{1}{512}x^3 + \dots$$

$$\frac{1}{1 - \frac{1}{9}x} = 1 + \frac{1}{9}x + \frac{1}{81}x^2 + \frac{1}{729}x^3 + \dots$$

$$\frac{1}{1 - \frac{1}{10}x} = 1 + \frac{1}{10}x + \frac{1}{100}x^2 + \frac{1}{1000}x^3 + \dots$$

$$\frac{1}{1 - \frac{1}{11}x} = 1 + \frac{1}{11}x + \frac{1}{121}x^2 + \frac{1}{1331}x^3 + \dots$$

11. T. H. ...
 1922

ἀμαρτιῶν των και πού ἡ συνείδησίς των δέν ἡμπορεῖ νά ἠσυχάζη τόσον εύκολα.

Καί ποίος θά μάς καθοδηγήσῃ εἰς τόν τρόπον, μέ τόν ὁποῖον θά ἐπαγορεύσωμεν τό κακόν, πού ἔχομεν κἀμεί, θά διορθώσωμεν τὰς ἀμαρτωλάς μας κλίσεις, θά προλάβωμεν τό θανατούλωμα εἰς τόν βούρκον τῆς ἀμαρτίας; Ἰδοὺ καί τρίτη ἀπορία πού βασανίζει πολλούς.

Δι' ἅλα αὐτὰ τὰ ζητήματα ὁ Κύριος ἀφῆκεν ἔτοιμην τήν λύσιν.

Ἄνεληφθη σωματικῶς ἀπό τήν γῆν, ὅπως γνωρίζομεν. Ἄλλα δέν ἔφυγεν ἀπό κοντά μας.

Ἀφῆκεν ἐπὶ τῆς γῆς τήν Ἐκκλησίαν Του, μέσα εἰς τήν ὁποῖαν Ἐκεῖνος ζῆ, τήν ὁποῖαν Ἐκεῖνος κυβερνεῖ, τήν ὁποῖαν καί σωματικῶς ἀκόμη ἐπισκέπτεται διά τοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας Ἐδύαρισις. Ὅπως μᾶς τὸ ὑπεγράθη, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, εἶναι μαζί μας ἀκάθε ἡμέραν, ἔλον τὸν καιρόν, καί θά εἶναι πάντοτε μαζί μας μερῆς τῆς συντελείας τῶν αἰώνων!

Τὸ ἔργον τῆς διορθώσεως τῶν ἀνθρώπων, τὸ ὁποῖον ἐργάζεται ἡ ἀπέραντος χάρις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ἐκεῖνος, ἔνεκα ἀκριβῶς τῆς ἀνθρωπίνης ἀσθενείας, τὸ ἐνεπιστεύθη εἰς τοὺς ἀνθρώπους, πού ἐξέλεξε νά εἶναι ἐπὶ τῆς γῆς τὰ ἔργα τῆς Χάριτός Του. Εἰς τοὺς Ἀποστόλους καί εἰς τοὺς διαδόχους των ἔδωκε τήν ἔξουσίαν νά λούω, νά συγχωροῦν ἐξ ὀνόματος Του, τὰς ἀμαρτίας τῶν μετανοούντων καί ἔδωκε τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι ἡ ἀπόφασίς των δέν ἰσχύει μόνον διὰ τὴν γῆν, ἀλλὰ ἔχει κύρος καί διὰ τὸν οὐρανόν.

Τοιοῦτοτρόπος ἰδρῶθ' ἐν τῶν Μυστηρίων τῆς Μετανοίας, τὸ ὁποῖον διαχειρίζονται τώρα οἱ διάδοχοι τῶν Ἀποστόλων, οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, πού ἔρξουν τοὺς Ἐξομολογητῆς ἢ Πνευματικῶς ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Πρεσβυτερίου. Ἐνα μυστήριον γεμάτο ἀπὸ θεῶν συμπάθειαν καί ἀπὸ κα-

λωσύνην, ἀπὸ ἐλπίδα καί παρηγορίαν διὰ κάθε νουμένην ψυχῆν.

Ὅτι εἶπαν οἱ ἀμαρτωλοὶ πού ἐπιλήσιασκον τὸν Κύριον κατὰ τὴν ἐπίγειον ζωὴν Του, ὅτι ἔκαμον ἐκεῖ ἔμπρὸς εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, διὰ νά δείξουν τὸν πόνον των διὰ τὴν ἀμαρτίαν καί τὴν ἀπόφασιν των διὰ τὴν ἐπιστροφήν καί τὴν διόρθωσιν των, τὸ ἴδιον καλοῦνται νά κάμουν καί τώρα ἔμπρὸς εἰς τὸν Πνευματικόν των οἱ σύγχρονοι ἀμαρτωλοὶ. Νά ἐξαγορευθοῦν τὰ ἀμαρτήματά των, νά ὁμολογήσουν τὴν ἐνοχίαν των, νά ἐκδηλώσουν τὸν πόνον των, νά ζητήσουν τὴν συγχώρησιν των, νά ὑποκαθεῖν τὴν διόρθωσιν των.

Καί ὅτι ἔκαμον ὁ Ἰησοῦς Χριστός διὰ τοὺς ἀμαρτωλοὺς Του, τὸ ἴδιον ἔχει ὑποχρέωσιν νά κἀμῆ καί ὁ σημερινὸς Πνευματικὸς διὰ τοὺς ἰδίους τοὺς ἀμαρτωλοὺς. Ὅπως ὁ Κύριος τότε, ἔτσι καί ὁ Πνευματικὸς τώρα, θά ἀκούσῃ ὅτι τοῦ ἐκυστραφέντος, με ἀγάπη καί με συμπάθειαν, θά συμπόνησῃ εἰς τὸν πόνον των, θά δεχθῆ τὴν μετάνοιάν των, θά ὑποδείξῃ τὰ μέσα τῆς ἐπουλώσεως τῶν πληγῶν των ψυχῶν των καί θά χρηρήσῃ τὴν συγχώρησιν. Ἐῖσο συγχωρημένους πορεῖτο εἰς εἰρήνην καί μὲντέ ἀμάτταν, θά εἰπῆ ὁ Πνευματικὸς, ἢ μέλλον ὁ Ἰησοῦς Χριστός, με τὸ στόμα τοῦ Πνευματικοῦ, θά τὸ εἰπῆ αὐτό.

Καί τὸ φορτίον θά φύγῃ ἀμέσως ἀπὸ τῆς ψυχῆν τοῦ ἀνθρώπου, διότι ὅτι λέγεται ἐδῶ εἰς τὴν γῆν με τὸ στόμα τοῦ Ἱερῆς, γράφεται ἐπάνω εἰς τὸν Οὐρανόν, ὅπως μᾶς ἐβεβαίωσεν ὁ ἴδιος ὁ Σωτήρ.

Ἄρκεῖ νά εἶναι ἐδικρινῆς ἢ Ἐξομολογητῆς, πραγματικῆ ἢ μετάνοιχ, ἀληθινῆ ἢ συντριβῆ, ἀπορασιατικῆ ἢ θέλησις διὰ τὴν ἐνάρετον ζωὴν.

Αὐτὸ εἶναι ἡ Ἱερά Ἐξομολογησις, τὸ Μυστήριον πού τόσον ἔχει παρεξηγηθῆ ἀπὸ μαρκοῦ, πού τόσον ἔχει περιφρονηθῆ ἀπὸ ἄλλων, καί πού τόσον καταστρατηγεῖται ἀπὸ πολλούς.

ΤΟ ΕΞΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΜΑΣ

28 ΑΥΓ. — 3 ΣΕΠΤ. 1955

28. Κυριακὴ (18^ο Ματθαίου): *Ἦχος γ'. Ἐσθίνων Α' (Ματθ. 28(κη), 16-20).—Α' Κορινθ. 15(ε'), 1-11. Ματθ. 19(θ'), 16-25.—Μωσῶς Αἰθίωσης Ὁσίου. Διομήδους καί Λαυρεντίου Μαρτύρων.

29. Δευτέρα: + Ἀποτομὴ Ἰωάννου Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ. Πράξ. 13(γ'), 25-32. Μάρκ. 6 (ισ'), 14-30.—Β' Κορινθ. 8(η'), 7-14. Μάρκ. 3(γ'), 6-12.—Ἠρωδία. 3ε. Τρίτη: Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου καί Παύλου Πάτρ. Κηδέως.—Β' Κορ. 8(η'), 16-9(θ') 5. Μάρκ. 3 (γ'), 13-21.

31. Ἰατρική: Κατάθεσις Τιμίας Ζώνης Θεοτόκου. Ἐβρ. 9(θ'), 1-7. Λουκ. 10(ι'), 33-42. 11(ι'), 27-28.—Β' Κορ. 9(θ'), 12-10(ι'), 7. Μάρκ. 3(γ'), 20-27. 1. Ῥέματα: + Ἀρχὴ τῆς ἡλιέτου, ἡτοι τοῦ Νέου Ἐκκλησι. Ἐτος [Α' Τιμῶν. 28(β'), 1-7. Λουκ. 4(β'), 16-22]. Σωμῶν Στυλίου, Μελετίου Ὁσίου. Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ.—Β' Κορ. 10(ι'), 7-18. Μάρκ. 3(γ'), 28-35.

2. Παρασκευὴ: Μάμαντος Μάρτυρος. Ἰωάννου Κηδέως Ἠρωδίου.—Β' Κορ. 11(ισ') 5-21. Μάρκ. 4(δ'), 1-9.

3. Σάββατον: Ἀνθίμου Ἱεροῦ., Θεοκτιστοῦ Ὁσ., Χαρίτωνος Μάρτ., Φάβρης Διάκονου. Παυλῶντος. Νεομάρτυρος (Ν. Ἐφεσος).—Α' Κορ. 2(β'), 6-9. Ματθ. 22(κβ'), 15-22.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

(4 Σεπτεμβρίου 1955)

13η Κυριακὴ (17^ο Ματθαίου): *Ἦχος δ'. Ἐσθίνων Β' (Μάρκ. 16(ισ'), 1-8).—Α' Κορ. 16(ισ') 13-24. Ματθ. 21(κα'), 33-42.—Βαρβόλα Ἱεροῦ. Μωσῶς Προφήτου.

124

Και όμως είναι ανάγκη να χρησιμοποιήσῃ συχνά ὁ χριστιανὸς αὐτὸ τὸ ψυχικὸν λουτρόν, καθὲς φορὰν ποὺ αἰσθάνεται ὅτι ἔπαισαν ὡπιοδῆποτε ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ.

"Ὅσοι δὲν τὸ ἐδοκίμασαν ἕως τῶρα, θὰ αἰσθανοῦν κάποιαν δυσκολίαν διὰ τὸ τὸ ἀποφασίσουν, ἀλλὰ εἶναι τὸ μοναδικὸν μέσον διὰ νὰ εὐρῆ ἀνάπαυσιν καὶ γαλήνην ἢ ψυχῇ, διὰ νὰ πλησιάσῃ τὸν Σωτήρα καὶ νὰ βεβαιωθῇ διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς.

ΤΟΥ Ι. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΠΕΡΙ ΚΑΚΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΚΟΛΟΓΩΝ

Ποῖον τὸ ὄφελος, ἐὰν ἀπέχωμεν μὲν ἀπὸ ψόφρα καὶ κρέατα κατὰ τὰς νηστεύσιμους ἡμέρας, σαρκάνωμεν δὲ καὶ κατακρώγωμεν τοὺς ἀδελφούς μας; "Ὅστις κατακρίνει καὶ κακολογεῖ, ἀδελφικὰ κρέατα τρώγει, τὴν σάρκα τοῦ πλησίον τοῦ σαρκάνει. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Παῦλος λέγει, «εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλάπτετε μὴ ὑπ' ἀλλήλων ἀναλωθῆτε» (Γαλ. ε' 15).

Θὰ εἴπῃς ὅτι δὲν ἔχωσες τὰ δόντια σου εἰς τὴν σάρκα τοῦ ἄλλου; Ἐχῶσες όμως τὴν μακραιρεσίῃ γλῶσσάν σου εἰς τὴν ψυχὴν του καὶ μὲ τὴν κατακρίσιν σου ἐπλήρωσας τὴν ὑπόληψιν τοῦ πλησίον σου... Τί ἐκέρδισες μὲ αὐτὸ; Ἔινες ἐγκληματίας, ἄξιος θίκης καὶ τιμορίας.

Διὰ τοὺς ζητοῦντας νὰ δικαιολογήσουν τὰς κατακρίσεις σου.

Καὶ μὴ ζητήσης νὰ δικαιολογηθῆς μὲ τὸ ἔτι: θὰ κατέκρινε, ἂν ἔλεγα ψέματα. Ἐγὼ όμως λέγω ἀληθινά, ὥστε δὲν κατακρίνω.

Καὶ ἐὰν ἀληθινὰ κατακρίνεις καὶ πάλιν ἐγκληματεῖς. Διότι καὶ ὁ φαρισαῖος ἠλθῆθεν, ἐταν κατέκρινε τὸν τελώνην, ἀλλὰ τοῦτο δὲν τὸν ὠφέλησε διόλου. Διὰ τὴν κακολογίαν του ἔλασε καὶ καθὲ ἀξιομισθίαν του.

Ἐνδιαφέρεσαι πράγματι διὰ τὸν πλησίον σου; —Λυπήσου τὸν ελκρινόσας, προσευχήσου ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς τὸν Θεόν, πῆγναιε καὶ εἶρε τον κατ' ἴδιον, καὶ συμβούλευσέ τον καὶ παρακάλεσέ τον νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν δόξωσίν του.

Ἡμέρησεν ὁ ἀδελφός σου;—Δεῖξέ του ἀγάπην, πεῖσε τον ὅτι ὁμιλεῖς διὰ τὸ ἀμαρτημά του. ἀπὸ ἀδελφικῶν ἐνδιαφῶρον ὄχι διὰ τὸν θεατρίσῃς καὶ δεῖξέ του μὲ κάθε τρόπον τὴν πρὸς αὐτὸν στοργὴν σου, ἂν, ἀληθινὰ, ἐπιθυμῆς νὰ τὸν λατρεύσῃς. Τοιοῦτοτρόπως κἀκίμων πολλὰκις καὶ οἱ λατρεῖ. Χαϊδεύουν τοὺς ἀρρώστους ἐταν εἶναι δυστροποὶ καὶ τοὺς πείθουν μὲ τὰς παρακλήσεις

των καὶ τὰς στοργικὰς προτροπὰς των νὰ δεγθοῦν τὸ εὐεργητικὸν φάρμακον. "Ὅμοια κάμε καὶ σὺ. Ἄντι νὰ κατακρίνης, διὰ νὰ πληγῶσῃς, πεῖσε τὸν ἀμαρτησάντα νὰ δεῖξῃ τὴν πληγὴν του πρὸς τὸν θεραπευτὴν ἱερέα. Τοιοῦτοτρόπως κἀκίμων ὅποιος ἐνδιαφερέται διὰ τὸν ἄλλον καὶ προνοεῖ καὶ φροντίζει δὲ αὐτόν.

"Ὅταν κακολογοῦν ἄλλοι.

Δὲν κακολογεῖς όμως ἐσὺ.— εἶσαι ἀξέπαινος, ἀλλ' αὐτὸ μόνον δὲν ἀρκεῖ· ὀφείλεις ἀκόμη, ἐταν ἐπὶ παρουσίᾳ σου κακολογοῦν ἄλλοι, νὰ φράσῃς τὰς ἀκοὰς σου καὶ νὰ μιμῆσαι τὸν προφήτην, ὅστις λέγει «τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τὸν πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον καταδιδωκὸν» (ψαλμ. Ρ' 5) ἡμπορεῖς νὰ εἴπῃς πρὸς τὸν κακολογῶν ἔχεις νὰ ἐπαινήσῃς καὶ νὰ ἐγκωμιάσῃς ἄνοιγας τ' αὐτιά μου, διὰ νὰ δεχθῶ τὰ μύρα' ἂν όμως θέλῃς νὰ κακολογήσῃς τὰ κλειῶ, διὰ νὰ μὴν δεγθοῦν κόπρον καὶ βόρβορον. Τί θὰ κερδίσω μὲ τὸ νὰ μᾶθω ὅτι ἔκαμε πονηρὰ ὁ δεινός;

Ἡμπορεῖς ἀκόμη νὰ τοῦ εἴπῃς' ἄς φροντίσωμεν διὰ τὰ ἱδικὰ μας, πὼς ν' ἀποφύγωμεν τὰς μεγάλας εἰθίνας τῶν ἱδικῶν μας ἀμαρτημάτων, καὶ ἄς χρησιμοποιῶμεν τὸν καρὸν μας εἰς ἐξέτασιν τῆς ἱδικῆς μας ζωῆς.

Διότι τί θὰ ἀπολογηθῶμεν, καὶ πὼς θὰ συγχωρηθῶμεν, ἐταν τὰ μὲν ἱδικὰ μας ἀμαρτηματα οὔτε λογαριάζομεν διόλου, λεπτολογουόμεν όμως τόσοσιν διὰ τὰ ἔξνα; ὅπως εἶναι αἰσιχρὸν νὰ παρακόπητ ὁ διαβήτης μέσα εἰς τὰ ἔξνα σπῖτια καὶ νὰ κρυφοκοιτάξῃ, τοιοῦτοτρόπως καὶ ὅστις περιεργάζεται τι κἀκίμων ὁ ἕνας καὶ ὁ ἄλλος, φανερώνει ὅτι τοῦ λείπει καλὴ ἀνατροφή.

Προμηθευθῆτε ὄλοι, ὅσοι δὲν ἔχετε, τὴν

ΚΑΙΝΗΝ ΔΙΑΘΗΚΗΝ

ποῦ ἐξέδωκεν ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κειμένου τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριαρχείου.

Εἰς κομμὸν χρυσοσανόδετον τομίδιον τῆς τοῖσῃς δεχ. 20.

Δ' ὁτι ἀφορᾷ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΡΙΟΥ» ἀνευθνήσιον.

Αἶδες. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναῖον Ἰω. Γενναδίου 14, Ἀθήναι, (Τηλ. 72.112).

Ἐπιθετοσ Τυπογραφείου Τίμ. Ρεύσῃς, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.

- 1 -

Η ΕΞΟΔΟΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ
ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΒΑΣΗΤΕΙ ΤΗΝ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ-- Έκπρόσωπος του Αμερικανικού Υπουργείου των Ξενοτικών, σχολιάζων την πληροφορίαν ότι οι κομμουνιστάι έλαβον νέα μέτρα διά να αναχαιτίσουν τό κώμα των προσφύγων καθ' κατασθένουν εις τό δυτικόν Βερολίνον, δήλωσεν ότι, προσηνά, ή μήσχα ζημιούται οικονομικώς από την δραπέτευσιν πολλών άτόμων εκ της Σοβιετικής Ζώνης της Γερμανίας.

"Η Σοβιετική Ρωσία γελοιοποιείται λόγουσα εις τόν κόσμον ότι αι Λαϊκάι Δημοκρατίαι της άποτελοθν παραδείσου, ενώ δε έκδοσθη δραπέτευσιν κάθε ήμέραν 1000-2600 άτομα.

"Αλλά, οι κομμουνιστάι δεν στενοχωρούνται όθως λόγω της δραπέτευσως άτόμων εκ της Ανατολικής Γερμανίας. Στενοχωρούνται, επίσης, διότι τοτό έχει συνεπεία εις την οικονομίαν της Ανατολικής Γερμανίας, ήτις ήδη κάθε άλλο παρά άνθηρά είναι. Μεταξύ των προσφύγων περιλαμβάνονται πολλήπειραμέγοι και ειδικευμένοι τεχνίται, και άγρόται, ή παρουσία των όποιων είναι άπαραίτητος διά την οικονομικήν άνασυγκρότησιν της Σοβιετικής Ζώνης."

Δημοσιογραφικάι πληροφορίαί εκ Βερολίνου άνέφερον δηλώσει των νέων προσφύγων, καθ' ός αι Σοβιετικάι Αρχαί διέταξαν τίς Αρχάς της Ανατολικής Γερμανίας να αναχαιτίσουν την έξοδον προσφύγων.

Αι αύται πληροφορίαί άνέφερον, επίσης, ότι συνελήθησαν 24 συνολοκροακοί φρουροί εις την Ανατολικήν Γερμανίαν, μέ την κατηγορίαν ότι παρέσχον βοήθειαν προς τους δραπέτας. Αι πληροφορίαί άνάφερον, άσάφως, ότι ήρτισεν ή κατασκευή όσοφραγμάτων μεταξύ της Σοβιετικής Ζώνης και των άλλων ζωνών του Βερολίνου, ως και εις άλλα σημεία της μεθορίου.

Την παρελθούσαν εβδομάδα, κατεγράφησαν, εις τό κέντρα ύποσχοής του Ήλευθέρου Βερολίνου περίπου 8.700 πρόσωπα εκ της Ανατολικής Γερμανίας. Ο δήμαρχος του δυτικού Βερολίνου κ. Ζώπτερ δήλωσε σχετικώς ότι, κατά τας προβλέψεις του, ο συνολικός αριθμός των φυγόντων, κατά τόν τρέχοντα μήνα, θα άνέλθη εις 30.000.

Μερικοί εκ των έχάτως καταφυγόντων εις τό δυτικόν Βερολίνον, διά των δηλώσεών των, παρέσχον πολυτίμους πληροφορίας περί των αντισημιτικών μέτρων της Σοβιετικής Ζώνης της Γερμανίας.

Οι πρόσφοροι έπτά Έβραϊκάι κοινότητάι της Ανατολικής Γερμανίας δήλωσάν προς τόν εν Βερολίνω άνταποκριτήν της έφημερίδος "Τάγμς της Νέας Υόρκης" ότι, από του παρελθόντος Ιουνίου, ή Σοβιετική Μυστική Αστυνομία έτοποθέτησεν πρόκτορας εις τας κοινότητάς των.

Έπί κεφαλή της εν λόγω ομάδος είναι ο κ. Ιούλιος Μάγιερ, στέλεχος της "Ομοσπονδίας Έβραϊκών Κοινοτήτων" της Ανατολικής Γερμανίας. Οι έπτά Έβραίοι ήγέταιι εγκατέλειψαν την Σοβιετικήν Ζώνην μετά των οικογενειών των τόν παρελθόντα μήνα, άφού οι κομμουνιστάι ήξίωσαν από αύτους να ύπαγράψουν δήλωσιν, διά της όποιας ήπειθήνετο κατά του Σιωνισμού και ύπεστήριζον άλλα σημεία της κομμουνιστικής "γραμμής".

Ο κ. ΝΤΑΛΛΕΣ ΕΞΗΛΑΞΕΝ ΟΤΙ Η ΕΥΡΩΠΗ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ
ΕΝΩΘΗ ΧΑΡΙΝ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝ ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΩΝ

ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΝ-- Ο Υπουργός των Ήθετων των Ήνωμένων Πολιτειών κ. εδωκερ Ντάλλες, περιερίβαν τον εις την Δυτικήν Ευρώπην εόηλωσεν ότι αι χάραι της Δ. Ευρώπης πρέπει νδ δημιουργήσουν θεσμούς ικανούς νδ παροσχουν κατευθύνσεις εις τδ κοινδ των περριμένα".

Ο κ. Ντάλλες συνητηθη μετδ των ηγετων των ξε χωρων, που συμμετδ χουν της Κοινοκρασίας Ανθρακος και Χάλυθος. Ο κ. Ντάλλες εόηλωσε προς τους ηγετας αυτους ότι η Κοινοκρασία δπικτελει "τδ πρδτον θετικδν βημα" προς δημιουργίαν Ευρωπαϊκής Ένωσης".

"Ο Αμερικανικδς λαδς και η Κυβέρνησις μας", ειπεν δ κ. Ντάλλες, "είναι βέβαιοι ότι η παγκδσμιος ειρήνη δννεται νδ εξασφαλισθη μδνον εις δημιουργικδν προσπάθειων, ίσων πρδστδ μέγεθος των κινδδνων που απειλοθν την ειρήνην".

Πιστεδομεν ότι η (Ήνωμένη) Ευρώπη δννεται νδ εδραιωθη μδνον εις συγκεκριμενων ενεργειων, που δδ δημιουργήσουν πραγματικήν αλληλεγγύην και κοινήν βδσιν οικονομικής αναπτύξεως, και δδ επιτρέθουν την αβηθριν της παραγωγής και την υνδου του βιοτικδν επιπέδου.

Πιστεδομεν ότι αι Ευρωπαϊκαι χάραι πρέπει νδ εγκαταλείθουν της καλαιδς των εχθρότητας και νδ ταυτίσουν τδ βασικδ των συμπερόντα. Πρέπει νδ θέσουν τδ θεμέλια μιας ευρύτερας και βαθύτερας Κοινότητας μεταξδ των λαδν των, οι δποτοι διηρέθησαν επί μακρόν. Τέλος, πρέπει νδ δημιουργήσουν θεσμούς ικανούς νδ δώσουν κατευθύνσεις εις τδ κοινδ περριμένα των.

"Οσα εις ειπον δν δπικτελοθν κήρυγμα αλλδ ελήθησαν, με τδς δναγκάσας μικράς παραλλαγδς, δπό τδ προοίμιον του Καταστατικδ Χδρτου της Κοινοκρασίας οας. Τδ ότι δννεται νδ υποτεθηθδν υπό της Αμερικανικής πολιτικής, δπδεικνύει σαφδς την ταυτότητα των συμφερόντων και των σκοπδν μας".

Ο κ. Ντάλλες, και δ κ. Στδσεν συνητηθησαν μετδ των ηγετων της Ανωτδτης Αρχής του Σχεδίου Σουμνδ, συμπεριλαμβανομένου και του κ. Μονέ, Προδδρου της Εκτελεστικής Επιτροπής.

Ο κ. Μονέ εξέθεσε τους δντικειμενικδς σκοποδς της Κοινοκρασίας Ανθρακος και Χάλυθος και τδ σχέδια που κατέστρωσε προς επίτευξιν των. Ο κ. Στδσεν εόηλωσε προς τους δημιουργήτους ότι, κατδ την οσκεψιν, δν συνεζητηθη τδ ζήτημα της παροχής οικονομικής βοήθειας προς την Κοινοκρασίαν Ανθρακος-Χάλυθος. "δν μδς εζητηθη νδ αναλάβωμεν ουτε δνναλδρωμεν υποχρεώσεις", εόηλωσεν δ κ. Στδσεν.

Οι κ.κ. Ντάλλες και Στδσεν δνεδάρησαν εκ Λουξεμβουρδου την παρελθούσαν Κυριακήν εις την οδδοιγκτων. Κατδ την επίσκεψιν των εις τδς διαφόρους χάρας, συνεζητησαν περδ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, μετδ των κυβερνητικδν εκπροσδπων, εις Ρώμην, Παρισίους, Λονδίνον, Βδνηνην, Ίδηνην και Βουξέλλας.

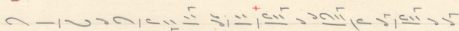
N.T.B.

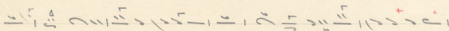
ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΟΝ

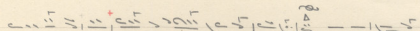
Τῆς 4' Δευ.

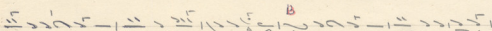
Ἦχος $\frac{\text{ϩ}}{\text{ϩ}}$ Δε

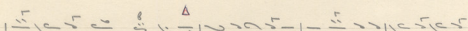
Δ

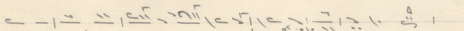

 Ορ θα νων προ θα α α την Σε και αι χη η η ρω ω ω

 ων τει ει νω ων τω ω ων τρο θε ε ε ε ε α α τε νο

 με ε ε ων τε πλε ο τι ι ι ζην αιχ μα χω ω

 ω ω τω ω ων ρυ υ υ ζην πλε ον τω ω ων τε ε ε σω ω

 τη η η ρα κε υπη με ε ε θα α α παμμα α α

 καρ σο θε Ni υοο χα α α ε ε ε ε

1956

METAMORPHISM

H. H. H. H.

of the ...

the ...

the ...

the ...

the ...

the ...

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΟΝ Τῆς Δ' Δεκ.

Ἰηχος $\frac{4}{4}$ Δ

Δ
 Ορ φα νων προ ζα α α την Σε υαι αι χη η η ρω ω ω

ων πει ει νω ων τω ων τρο ξε ε ε ε ε α α πε νο

με ε ε νων τε πλο ο τι ε ι ζην αιχ μα χω ω

ω ω τω ων ρυ υ υ ζη ην πλο αν τω ων τε ε ε σω ω

τη η η ρα κε υτη με ε ε θα α α παμ μα α α

υαρ σο ξε Νι υοο χα α α ε ε ε ε

100
 100
 100
 100

100
 100
 100

100
 100
 100

100
 100
 100

100
 100
 100

100
 100
 100

100
 100
 100

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΟΝ

Τῆς ΣΤ. Δευτέριας

Δ
 Ὁρ βχ νων ηρο ζα αα την Σε υαιαι χη η η
 Ηχος Δι

ρω ω ω ων πει ει νω ων τω ωων τρο βεε εεε

χ χ πενο μεε εων τε ηλστ τι ιι ζην

αιχ μα λω ω ω ω τω ωων ρυ υ υ ζη ην ηλε

ον τω ωων τε εε σω τη η η ρα μεση μεεε

θα α α Παμ μαα αα κερ σο δε Νι υοο λα αα

ε ε τε ε

1936
 1953
 1955

Π.Τ.Β.

METASYLPHON

Metaphysics

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

28 M. STNB.